

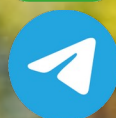
ABUNDOMIE

**STRATEGIE VOOR
EEN EERLIJK
FINANCIEEL SYSTEEM**

DOEL
*2 miljard mensen
dit vóór 2030 laten lezen*
DELEN A.U.B.

KOM BIJ ONZE WHATSAPP GROEP

KOM BIJ ONZE TELEGRAM GROEP

6 Oktober 2025
GRATIS VERSIE 1.3

Inhoud

A Samenvatting.....	4
1 Introductie.....	5
1.1 Ibrahim Traoré.....	5
1.2 Indoctrinatie.....	8
1.3 Hoe Maken We Een Beter Systeem?.....	11
1.3.1 Geen Communisme.....	11
1.4 De Schoonheid Van Overvloed.....	12
2 De Maat Van De Aarde.....	14
2.1 Waarom We De Maat Van De Aarde Niet Snappen.....	14
2.2 Getallen Over De Maat Van De Aarde.....	16
2.2.1 Land Oppervlakte Per Persoon – Landbouw.....	17
2.2.2 Landoppervlak Per Persoon – Huisvesting.....	20
2.2.3 Grond Volume Per Persoon – Grondstoffen.....	20
2.2.4 Water Oppervlak En Volume Per Persoon.....	21
2.2.5 Lucht Volume Per Persoon.....	21
2.2.6 Energie Per Persoon.....	21
2.3 Wat Te Doen Met Deze Getallen.....	23
2.3.1 Wat Is Bewijs?.....	23
2.3.2 Abundomie Omzetten In Echte Wetenschap.....	25
3 Spirituele Oorlog.....	28
3.1 Liefde Om Te Hebben Versus Liefde Om Te Creëren.....	28
3.1.1 Exclusiviteit.....	28
3.1.2 Doorbreek de Exclusiviteitsbescherming.....	29
3.1.3 Eigenaren En Makers.....	30
3.2 Duurzaamheid.....	31
3.2.1 Vraag Creëren.....	32
3.2.2 Vermijd Producten Met Een Korte Levensduur.....	33
3.2.3 Markttransparantie En Consumentenbescherming.....	34
3.3 Technocratie En Transhumanisme.....	34
3.4 Moraliteit.....	37
4 Monopolies En Schaarste.....	38
4.1 Geldcreatie En Inzicht In Transacties.....	40
4.2 Landeigendom.....	41
4.3 IP-Rechten.....	42
4.4 Hoe Deze 3 Monopolies Te Doorbreken.....	46
4.4.1 Doorbreek Het Monopolie Op Het Drukken Van Geld Uit Het Niets.....	46
4.4.1a De Acceptatie Van Ethisch Geld.....	46
4.4.1b De Teruggave Van De Gestolen Goederen.....	56
4.4.2 Doorbreek Het Monopolie Op Landbezit.....	59
4.4.3 Doorbreek Het Monopolie Van IP-Rechten.....	64
5 Het Einde Van De Democratie.....	66
5.1 Hoe Je Landen Kunt Controleren.....	66
5.2 De Weg Naar Communisme En Tirannie.....	69
5.2.1 Wat Is Communisme.....	70
5.3 In Het Communisme Is Er Geen Democratie.....	77
6 Abundomie Versus Economie.....	78
6.1 Focus.....	78
6.2 Draai De Propaganda Om.....	79
6.2.1 Draai De “Geen Armoede” Propaganda Om.....	79
6.2.2 Draai De “Geen Honger” Propaganda Om.....	80

6.2.3 Draai De 'Geen Kwakzalvers' Propaganda Om.....	82
6.2.4 Draai De "Kwaliteitsonderwijs" Propaganda Om.....	84
6.2.5 Draai De "Gender-Gelijkheid" Propaganda Om.....	86
6.2.6 Draai De "Schoon Water" Propaganda Om.....	88
6.2.7 Draai De "Schone Energie" Propaganda Om.....	89
6.2.8 Draai De "Werk & Economische Groei" Propaganda Om.....	91
6.2.9 Draai De "Industrie, Innovatie & Infrastructuur" Propaganda Om.....	93
6.2.10 Draai De "Reduceer Ongelijkheid" Propaganda Om.....	94
6.2.11 Draai De "Duurzame Steden" Propaganda Om.....	94
6.2.12 Draai De "Verantwoordelijke Consumptie en Productie" Propaganda Om.....	97
6.2.13 Draai De "Klimaat Actie" Propaganda Om.....	98
6.2.14 Draai De "Leven Onder Water" Propaganda Om.....	101
6.2.15 Draai De "Leven Op Het Land" Propaganda Om.....	102
6.2.16 Draai De "Vrede En Sterke Instituten" Propaganda Om.....	102
6.2.17 Draai De "Partnerschappen Voor De Goals" Propaganda Om.....	103
6.3 Wat Kunnen We Nog Meer Doen In De Abundomie?.....	104
6.3.1 Lokale Behoeften Vinden En Oplossen.....	104
6.3.2 Reorganisatie Van Het Lokale Leiderschap.....	105
6.3.3 Revitalisering Van De Media.....	105
6.3.4 Revitalisering Van De Wetenschappelijke Instituten.....	106
6.3.5 De Gevolgen Van De Schuldenkwijtschelding.....	106
6.3.6 De Gevolgen Van De Vernietiging Van Het IP-Recht.....	107
6.4 Stop De "Utopias Zijn Onmogelijk" Propaganda.....	110
7 Strategie.....	112
7.1 Wat Heel Veel Mensen Aanvoelen.....	112
7.2 Wat Niet Werkt.....	113
7.3 De Fouten Die De Overwinnaars Maakten.....	115
7.4 De Strategie Die Nog Niet Eerder Is Geprobeerd.....	116
8 Bescherming Tegen Vermogensonttrekking.....	118
8.1 Projecten.....	118
8.1.1 Koop Lokaal, Verkoop Wereldwijd.....	118
8.1.2 Leen Van Vrienden, Niet Van Banken.....	118
8.1.3 Ruilhandel Boven Geld.....	118
8.1.4 Hypotheken Uitroeien.....	119
8.1.5 Leer Hoe Je Geld Weer Neutraal Kunt Maken.....	119
8.2 Conclusie Over Het Afschermen Van Vermogensonttrekking.....	119
9 Democratie Herstellen.....	120
9.1 Herdefiniëring Universele Mensenrechten Verklaring.....	120
9.1.1 Conclusie Over De Universele Mensenrechtenverklaring.....	137
9.2 Zelf-Soevereine Identiteit.....	137
9.3 Natuurlijk Recht.....	139
9.3.1 Audi Alteram Partem.....	140
9.3.2 Informatie Achterhouden.....	142
9.3.3 Geheimhouding Is Een Corruptievirus.....	143
9.3.4 Belastingheffing Kan Alleen Vrijwillig Zijn.....	143
9.3.5 Game Over.....	144
9.4 Conclusie Over Regels.....	145
10 Word Een Deel Van Ons.....	146
10.1 Samenwerkingen.....	146
10.2 In Het Zonnetje Zetten.....	146
10.3 Contact.....	146
10.4 Doneer.....	146
11 Conclusie.....	147

A Samenvatting

In het boek Abundomie lees je hoe de mensheid honderden jaren lang is misleid door men te laten geloven dat het financiële systeem neutraal is ten opzichte van ieder mens. We zijn wijsgemaakt dat onze systemen de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens volgen en dat ieder mens met gelijke rechten geboren wordt. Het is nu echter bewezen dat dit een leugen is: sommige mensen zijn niet gelijk en mogen geld uit het niets creëren, het bezitten en organisaties zoals de VN, het IMF en de Wereldbank gebruiken om het uit te lenen aan landen, waardoor deze landen gedwongen worden hun belasting-inkomsten en natuurlijke hulpbronnen te verpanden en uiteindelijk te verliezen.

Omdat dit frauduleuze financiële systeem momenteel aan het instorten is, proberen de eigenaren van het systeem het nu te vervangen door een nieuw systeem dat het best omschreven kan worden als "Communisme 2.0". Een totalitair systeem, uitgebreid met volledige digitale surveillance, digitale ID's en digitale voorwaardelijke voedselbonnen met behulp van CBDC's en AI. Een dystopisch systeem waarin de verborgen eigenaren hun absolute rijkdom behouden, die is opgebouwd door eeuwen van angstzaaij, verdeeldheid zaaien, indoctrinatie, oorlog, corruptie en medische tirannie.

Omdat bedrog de kern vormt van ons huidige financiële systeem, heeft de mensheid recht om niet alleen het oneerlijke systeem te vervangen door een degelijk, eerlijk financieel systeem, maar ook om een programma voor volledige schuldkwijtschelding af te dwingen. Dit betekent dat elke hypotheek, autolening, creditcardschuld en andere bestaande schulden aan financiële instellingen of overheden zullen worden kwijtgescholden, waardoor mensen volledig bezit kunnen nemen van hun huizen, voertuigen, bedrijven, land en alles wat mensen als hun eigendom kunnen beschouwen.

In plaats van te vechten tegen overheden en financiële instellingen, suggereert het boek een volledig geweldloze transitie. De voorgestelde strategie is om een groot deel van de wereldbevolking (>20%) binnen enkele jaren te laten inzien dat we bedrogen zijn en dat we het door God gegeven recht hebben om onze slavernij te verlaten door een eerlijk nieuw systeem te implementeren. Alles wat frauduleus van de mensen is afgenomen, zal worden gebruikt om de schade te compenseren. De details van deze transitie en van deze nieuwe alternatieve samenleving zullen verder worden uitgewerkt in de jaren voorafgaand aan de daadwerkelijke transitie. Deze jaren zullen ook worden gebruikt om de onttrekking van rijkdom (via ruilhandel, lokale markten en coöperatieve financiering) te vertragen en elke vorm van samenwerking met betrekking tot de implementatie van communisme 2.0 te weigeren.

In plaats van lijden onder de huidige kunstmatige schaarste is de nieuwe alternatieve samenleving geworteld in de overvloed aan natuurlijke hulpbronnen en menselijke creativiteit die onze wereld te bieden heeft.

Het alternatieve systeem – dat "Abundomie" wordt genoemd – is gebaseerd op 5 principes:

- **Transparantie:** Vrije toegang tot alle kennis, wetenschap en informatie;
- **Ethisch geld:** Een neutraal monetair systeem dat samenwerking in plaats van uitbuiting ondersteunt;
- **Schuldkwijtschelding:** Een nieuwe start voor burgers en gemeenschappen;
- **Lokaal eigenaarschap:** Gemeenschappen beheren hun eigen land, productie en diensten;
- **Mensenrechten:** Een gemoderniseerd rechtssysteem dat mensenrechten waarborgt en monopolies voorkomt.

Essentieel voor het nieuwe geld is dat iedereen gelijkwaardig deelneemt aan de geldschepping, dat er een demurrage-systeem wordt geïntroduceerd om de geldhoeveelheid per persoon constant te houden en zo inflatie of deflatie te voorkomen, en dat alle transacties transparant zijn voor elke deelnemer om corruptie in het financiële systeem te voorkomen.

Conclusie

Abundomy streeft naar een eerlijke, transparante en overvloedige samenleving, door burgers praktische tools te bieden om geïnformeerd, onafhankelijk, veerkrachtig en voorbereid te zijn op de daadwerkelijke overgang naar een eerlijke nieuwe samenleving. Een samenleving waarin geen mens hoeft te werken om te overleven, maar alleen om zichzelf, zijn families en gemeenschappen te laten genieten van de volledige schoonheid en overvloed die de wereld te bieden heeft.

1 Introductie

1.1 Ibrahim Traoré

President Ibrahim Traoré van Burkina Faso hield op 19 mei 2025 een toespraak. De Sri Lanka Guardian vatte zijn toespraak van 30 minuten treffend samen:

President Ibrahim Traoré van Burkina Faso hield onlangs een toespraak die niet alleen in Afrika, maar wereldwijd diepe weerklink vond. Hij richtte zich tot het Internationaal Monetair Fonds (IMF) met een directheid die zelden van Afrikaanse leiders wordt gehoord. Traoré doorbrak diplomatieke conventies door te spreken vanuit het perspectief van een soldaat en een burger die diep geworteld is in de strijd van zijn land. Hij herinnerde het wereldwijde publiek eraan dat "er een moment in het leven van een land is waarop stilte verraad is, waarop voortdurende gehoorzaamheid zelfmoord is, en waarop het schudden van de handen die je slaan niet langer diplomatie is, maar overgave."

Zijn toespraak was niet de gepolijste, ingestudeerde verklaring van een carrière-diplomaat, maar een hartstochtelijke oproep tot waardigheid en rechtvaardigheid, een oproep dat Afrika niet langer het onderwerp van economische experimenten zou zijn. "Ik spreek niet met gepolijste carrière-diplomaten. Ik heb geen referenties van multinationale bestuurskamers. Ik ben noch in Washington opgeleid, noch in Genève opgeleid," verklaarde hij, waarmee hij zich resoluut aan de zijde van zijn volk positioneerde in plaats van aan die van buitenlandse technocraten.

De kern van zijn boodschap was een felle veroordeling van het IMF, een instelling die al decennialang economische 'behandelingen' voorschrijft aan Afrikaanse landen met schulden. Traoré beschreef dit zogenaamde 'medicijn' echter als dodelijk. "Wat we hebben geleerd, wat we hebben geleden, is dat uw medicijn de patiënt vaak doodt." Zijn woorden leggen de pijnlijke realiteit bloot waarmee veel Afrikaanse landen worden geconfronteerd: ze ontvangen leningen die vermomd zijn als liefdadigheid, maar worden vervolgens geketend door voorwaarden en contracten die hun economie wurgen. "Uw schulden arriveren met een glimlach, maar ze worden in contracten gegoten."

De beloften van het IMF over stabilisatie en hervorming, zo betoogde Traoré, zijn in feite instrumenten van wurging en gehoorzaamheid. Hij zei: "U spreekt over stabilisatie, maar brengt wurging teweeg. U spreekt over hervorming, maar wat u werkelijk bedoelt is gehoorzaamheid aan modellen die in buitenlandse laboratoria zijn ontwikkeld en nooit op Afrikaanse bodem zijn uitgetest." De botheid van deze aanklacht raakt de kern van de postkoloniale economische relatie: een relatie waarin van Afrikaanse landen wordt verwacht dat ze zich houden aan vooraf bepaalde economische blauwdrukken die hun unieke context en behoeften negeren.

Burkina Faso, zo hield Traoré vol, is geen laboratorium voor dergelijke experimenten. "Wij zijn niet jullie laboratorium. Wij zijn niet jullie experimenten. Wij zijn niet de pionnen in jullie economische spel. Burkina Faso en heel Afrika ontwaken. En als we ontwaken, vragen we geen toestemming om te ademen." Deze woorden duiden op een krachtige breuk met het verleden: Afrikaanse landen zullen niet langer gedwongen worden van buitenaf opgelegde beleidsmaatregelen te accepteren die hun soevereiniteit en welzijn ondermijnen.

In een pleidooi dat zowel krachtig als waardig was, maakte Traoré duidelijk dat Burkina Faso geen liefdadigheid of schuldenverlichting van het IMF eiste. In plaats daarvan deed hij een directe uitdaging. "Ik kom niet om kwijtschelding te vragen, ik kom niet om verlichting te vragen. Ik kom u vertellen wat geen enkele Afrikaanse leider luid genoeg heeft durven zeggen." Hij hekelde vervolgens het economische beleid dat Afrikanen reduceert tot "zondaars", terwijl "ons goud lacht in de bergen van het Westen". Deze levendige metafoor vat de bittere paradox samen van landen met veel grondstoffen die gebukt gaan onder armoede en bezuinigingen.

De president bekritiseerde de voorwaarden die het IMF oplegt, die volgens hem "onze publieke diensten uitputten, onze boeren in de val lokken en onze jeugd tot ballingschap dwingen". Hij verklaarde: "We accepteren niet langer dat ons wordt verteld dat goed bestuur betekent dat we onze nationale rijkdom met een glimlach naar buitenlandse bedrijven sturen." Deze afwijzing van voorwaarden die het algemeen belang schaden, is een oproep tot een nieuw soort partnerschap – een gebaseerd op gelijkheid in plaats van onderwerping.

Een van de krachtigste kritiekpunten in Traorés toespraak was zijn karakterisering van schuld als "moderne slavernij". Hij zei onomwonden: "Laat ik het zonder eufemisme zeggen, zonder de leugens van de diplomatie:

de soort die u Afrika aanbiedt is geen instrument voor ontwikkeling. Het is een brug. Het is moderne slavernij in pakken en tickets." Met termen als "structurele aanpassing", "structurele straf" en "financiële discipline" herformuleerde hij het IMF-beleid tot "generatiewanhoop".

Traoré stelde ook een vraag die de kern raakt van de wereldwijde economische onrechtvaardigheid: "Hoe kan een land rijk aan goud, uranium, kobalt en vruchtbaar land arm zijn? Hoe kan een continent dat de wereldindustrieën voedt, zijn eigen kinderen niet voeden?" De antwoorden die externe machten boden – wanbeheer, corruptie, incompetentie – werden afgedaan als onvolledig en zelfzuchtig. Hij stelde: "Ja, Afrika heeft zijn wonden. Maar veel van die wonden zijn toegebracht door dezelfde handen die ons nu vlaggen aanbieden die met rente worden gezwaaid."

Zijn toespraak bracht deze kwesties naar de straten, naar het dagelijks leven. Hij schetste een levendig beeld: "Het lijkt op kinderen die studeren bij het licht van een lamp, omdat het nationale elektriciteitsnet geprivatiseerd en verkocht is aan buitenlandse investeerders, waarvan de prijzen ons volk zich niet kan veroorloven. Het lijkt op ziekenhuizen met kapotte apparatuur, zonder antibiotica, en moeders die sterven in het kraambed omdat jullie omstandigheden vereisten dat we overheidsuitgaven voor jullie gezondheid moesten kwalificeren." Miljoenen studenten studeren af met een diploma, maar hebben "geen toekomst". Banen gaan verloren, sectoren storten in of worden verkocht onder jullie liberaliseringsbeleid. En het ergste van alles is dat de waardigheid is aangetast.

Traorés aanklacht beperkte zich niet tot het beleid; het was een morele en ethische uitdaging aan het IMF. Hij sprak over het ontvangen van "500 miljoen dollar en het terugbetalen van 2 miljard dollar over decennia via herstructureringskosten en rente." Hij bekritiseerde "valutacontroles en vormen van privatisering die onze nationale aangelegenheden stelen." Gevraagd naar rechtvaardiging, betoogde hij dat "contracten vrijwillig werden getekend", maar vroeg zich af: "Is er sprake van consensus wanneer de patiënt kookt en jij de enige bent met medicijnen en een prijskaartje?"

Dit, concludeerde hij, was geen keuze, maar "economische dwang. Dit is geen ontwikkeling. Dit is overheersing. Dit is geen globalisering. Dit is neokolonialisme in een financieel jasje."

Ondanks de ernst van deze beschuldigingen was Traorés toespraak tevens een aankondiging van ontwakend. "Wij, de nieuwe generatie Afrikaanse leiders, zijn niet langer blind. We zijn niet langer dankbaar voor restjes van een tafel die door ons werk is opgebouwd." Hij verwierp beleid "dat onze economieën steelt in naam van efficiëntie" en weigerde "onze soevereiniteit in te ruilen voor fondsen die verdwijnen in de handen van consultants, om vervolgens als iets anders terug te keren naar onze kinderen en jongeren."

Zijn boodschap aan het IMF was helder en kalm, maar vastberaden: "Wij zullen soeverein zijn, zelfs als dat betekent dat we uw belastingen moeten afwijzen. Zelfs als dat fragiele groei betekent, maar groei die van ons is. Zelfs als dat nu pijn betekent, maar op de lange termijn vrijheid." Dit is een visie op zelfbeschikking die weigert te worden aangetast door externe druk.

Traoré wees verder op het bredere wereldwijde economische systeem en merkte op dat het IMF slechts een onderdeel is van een bredere architectuur die is ontworpen om de ondergeschiktheid van Afrika te handhaven. "Het probleem is niet alleen het IMF. Het is de hele architectuur, de regels van handel, financiën, krediet en wereldmacht, die zijn ontworpen om Afrika op de tweede plaats te houden."

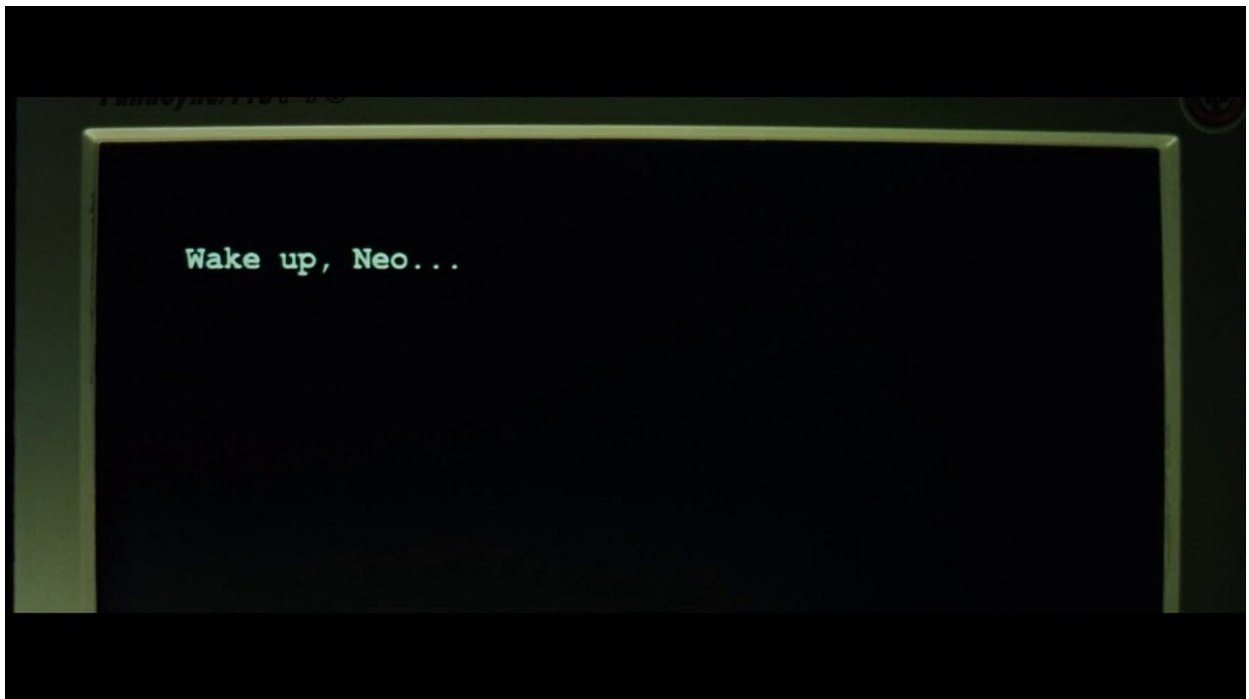
Hij sprak over de absurditeit van een continent met "60% van het landbouwareaal ter wereld" dat nog steeds voedsel importeert. Hij wees op de tegenstrijdigheid van "zitten op diamanten, goud, olie en lithium" en toch buitenlandse hulp nodig hebben. "Omdat het spel nooit eerlijk was", zei hij.

De rol van Afrika, legde hij uit, is beperkt gebleven tot "exporteurs van grondstoffen, niet tot scheppers van industrie". Het systeem kent "rollen in de wereldeconomie toe als acteurs in een tragisch toneelstuk". Pogingen om zich te ontdoen van de regels nodigen uit tot sancties: "Kredietinstellingen breken onze rentetarieven. Multinationale lobby's dreigen met sancties. Techgiganten pushen investeringen en hun media noemen ons instabiel."

Toch benadrukte Traoré de hypocrisie van een wereld die Afrika de schuld geeft van instabiliteit, maar geen echte steun biedt. "Wat is instabieler dan een wereld waar een continent met 1,4 miljard mensen het minst bijdraagt aan klimaatverandering, maar er het meest onder lijdt?" vroeg hij zich af.

Hij bevestigde met een pleidooi voor rechtvaardigheid, niet voor liefdadigheid: "Afrika vraagt niet om medelijden. Wij eisen rechtvaardigheid, niet voor liefdadigheid, niet voor gelijke kansen." Hij verwees naar de nalatenschap van grote Afrikaanse leiders en zei: "We zijn niet zo ver gekomen om te overleven. We zijn gekomen om te triomferen, en we zullen niet langer wachten op toestemming om dat te doen."

Wat er met Burkina Faso is gebeurd, is niet alleen met elk Afrikaans land gebeurd. Het is ook met elk westers land gebeurd, inclusief de Verenigde Staten. En het overkomt niet alleen landen. Het overkomt elk bedrijf en elk individu. Schulden zijn een instrument dat wordt gebruikt door mensen die we niet mogen kennen. Het enige wat je weet, is dat politici en financiële instellingen niet voor de mensen werken. Je weet dat omdat je als een slaaf werkt in samenlevingen waar alles onbetaalbaar wordt. Je voelt je gevangen en je weet dat er iets mis is. Je weet alleen niet precies wat het is.

Net zoals Ibrahim Traoré ziet dat zijn land een overvloed aan natuurlijke hulpbronnen heeft, ziet hij ook dat die hulpbronnen nog steeds worden gestolen. Hij denkt dat ze worden gestolen door buitenlandse bedrijven die de mensen uit die landen ten goede komen. Maar dat is slechts een truc. De bedrijven zijn nergens in handen van gewone mensen. Geen enkele gewone Amerikaan, Europeaan of Chinees profiteert van de diefstal van Afrikaanse natuurlijke grondstoffen. De echte rijkdom gaat zelfs niet naar de rijkste 1%.

In werkelijkheid gaat alle rijkdom naar de echte overwinnaars van elke grote oorlog in de afgelopen duizenden jaren. Overwinnaars die eeuwenlang verborgen blijven en ons uitlachen, omdat ze ons keer op keer hebben bedrogen...

1.2 Indoctrinatie

In mijn geboorteland (Nederland) vieren we de verjaardag van Sinterklaas. Het is een eeuwenoude traditie waarin we respect betuigen aan Sint Nicolaas, de beschermheilige van kinderen die van 270 tot 343 in Griekenland woonde. Nederlandse kolonisten namen de traditie mee naar het 17e-eeuwse Nieuw-Amsterdam (het huidige New York). Het Amerikaanse gedicht "A Visit from St. Nicholas" uit 1823, geschreven door een anonieme auteur, beschrijft hoe Sint Nicolaas op kerstavond in een slee, getrokken door vliegende rendieren, bij het huis van de auteur arriveerde. Het gedicht legde de basis voor moderne afbeeldingen van de Kerstman (Santa Claus) en versterkte de associatie tussen de Kerstman en Kerstmis. Door de tijd heen is deze band in stand gehouden en versterkt door middel van zang, radio, televisie, kinderboeken, familietradities, films en reclame.

In 1931 begon Coca-Cola met reclame voor de Kerstman. Daarmee evolueerde de Kerstman tot een gesecculariseerd, cultureel icoon van vrijgevigheid en het geven van geschenken. Deze transformatie hield in dat hij zijn heilige status aflegde om een verbindend symbool voor een diverse samenleving te creëren, dat samensmolt met Germaanse en volkstradities zoals de Kerstman, om zo de moderne, seculiere figuur te worden die geassocieerd wordt met kinderen en cadeaus, in plaats van religieus dogma. Kerstmis veranderde hierdoor in een consumptiefeest, wat exemplarisch is voor de verkeerde afslag die onze samenleving heeft genomen en waar dit boek over gaat. Het is echter niet het punt dat ik als eerste wil maken.

Een belangrijk kenmerk van Sinterklaas is dat je – als kind – vanaf je geboorte wordt ingeprent dat Sinterklaas "echt bestaat". Als kind ben je dol op hem – want hij brengt je elk jaar cadeautjes, met name vlak voordat hij op zijn verjaardag op 6 december naar Spanje vertrekt. Als kind leer je echter ook om bang voor hem te zijn. Ouders vertellen hun kinderen dat Sinterklaas en zijn vele helpers – de "Zwarte Pieten" – stoute kinderen in een grote juten zak stoppen en ze meenemen naar Spanje, waar ze gestraft zullen worden met een roe. Het geeft ouders een handige boeman om de kinderen wat angst aan te jagen en ze de rest van het jaar in het gareel te houden.

Zodra een kind ongeveer 7 jaar oud is, begint het te beseffen dat de onsterfelijkheid van Sinterklaas onnatuurlijk is, en dat zijn taak en rijkdom om al die cadeautjes te kopen en uit te delen, de grenzen van het haalbare overschrijdt. Zodra een kind "wakker" begint te worden, moeten ouders het juiste moment vinden om de waarheid te vertellen, voordat het kind het van een van zijn vrienden hoort.

Ouders vrezen meestal het moment waarop ze gedwongen worden de Sinterklaasbubbel van hun kinderen te laten barsten, omdat dit trauma met zich mee kan brengen. Wanneer het kind beseft dat zijn ouders pathetische leugenaars zijn geweest, die er zelfs niet voor terugdeinzen om met een boeman angst aan te jagen in hun voordeel, kan dat echte opvoedingsproblemen veroorzaken.

Als kind kom je meestal vrij snel over het trauma heen, vooral wanneer je beseft dat de boeman weg is terwijl de cadeautjes het jaar daarop terugkomen. Toch blijft er een klein emotioneel litteken achter. Hoe kun je zo naïef zijn om zo'n vergezocht verhaal te geloven? Het is ook je eerste kennismaking met een vorm van massaformatie psychose, waarbij je iedereen dezelfde leugenachtige verhalen ziet vertellen.

Op veel grotere schaal gebeurt hetzelfde met het concept van onze economie en overheid. Naarmate je ouder wordt, hoor je er veel verhalen over. Verhalen van je ouders, je familie, de vrienden van je ouders en je leraren, en daarnaast ook verhalen uit kranten, van overheidsfunctionarissen, experts, bankiers, literatuur, documentaires, films en vele andere bronnen. Verhalen over hoe de maatschappij en de economie zouden moeten functioneren. Verhalen over waarom je je werk moet doen, hoe je je moet gedragen en hoe je succesvol kunt worden.

Geschiedenis

Er is een belangrijke waarheid: "De geschiedenis wordt geschreven door de overwinnaars." Stel je nu voor dat je vele belangrijke oorlogen hebt gewonnen. Oorlogen die je in staat stelden de hele wereld te veroveren. Om een rijk te stichten dat zich uitstrekte over de zeven zeeën. Dat je een rijkdom opleverde die je je niet kon voorstellen. Wat zou je grootste zorg zijn?

Je zorg zou zijn om je positie te behouden. En om jouw positie te behouden, zou je biljoenen dollars kunnen uitgeven aan wat je maar wilt.

Ik weet niet hoe het bij jou is, maar als ik sociopathisch genoeg was om enorme hoeveelheden geld te besteden aan de bouw van wapens zoals vliegdekschepen en geweld zou gebruiken om het levensonderhoud van miljoenen of zelfs miljarden mensen te stelen, zou ik tevens de beste strategen inhuren die er zijn en iedereen omkopen die gekocht kan en moet worden. Ik zou ook als een van de weinigen de echte geschiedenis en de echte sociale wetenschappen kennen. Geschiedenis die vele eeuwen en generaties omspannt.

Als ik zo iemand was en die positie zou bereiken, zou ik er alles aan doen om te zorgen hoe ik mijn positie kon behouden en hoe ik systemen kan creëren om de potentiële vijand te verzwakken. Een vijand die in principe bijna iedereen op de planeet is. Momenteel is het voor mij duidelijk dat we in precies zo'n systeem leven.

Jij, wij – en eigenlijk de hele mensheid – zijn de vijand van de overwinnaars. Ik twijfel er niet aan dat de overwinnaars al eeuwen aan de macht zijn en dat ze sterker zijn dan ooit tevoren. Ze lijken nu zelfs zo sterk te zijn, dat ze niet bang zijn om hun plannen uit de schaduw te laten komen. We zien overal aanwijzingen dat de overwinnaars alles op alles zetten om ons in een totalitaire, communistische surveillancestaat te plaatsen.

"Heb je hard bewijs om dit allemaal te bewijzen?", zou je kunnen vragen. Mijn antwoord is simpelweg "nee". Als je je een wereld voorstelt die wordt bestuurd door de rijkste en slimste sociopaten die je je maar kunt voorstellen, lijkt het simpele logica, dat er in dat geval geen mogelijkheid is om te bewijzen wie ze zijn. Het is gewoon logica dat de echte overwinnaars alles in huis hebben om volledig verborgen te blijven.

De overwinnaars zijn niet de koningshuizen, miljardairs, politici of dictators die we kennen – naar mijn mening. Die prominente figuren worden alleen maar op de voorgrond geplaatst, om ons te laten geloven dat hun rijkdom, incompetentie en hebzucht ons lijden veroorzaken. Geen van deze mensen ziet er echter gelukkig uit, en ze lijken zeker niet erg slim. Dus, weten ze meer dan wij? Waarschijnlijk een beetje. Maar weten ze precies wie de overwinnaars zijn? Waarschijnlijk niet!

Het lijkt me zeer onwaarschijnlijk dat de identiteit van de echte overwinnaars ooit aan ons onthuld zal worden. Zodra je begint aan te nemen en te begrijpen dat we ons leven leiden op basis van vele leugens, zul je hetzelfde verraad gaan voelen als toen je ouders moesten toegeven dat Sinterklaas niet bestaat. Zodra je al deze leugens ziet, zul je ook veel andere dingen die je verteld zijn, zoals economie, democratie en geschiedenis, in twijfel trekken.

Zodra je al deze leugens begint te zien, wordt het ook duidelijk - dat het zeer onwaarschijnlijk is - dat er een redder zal opstaan. Niemand die het systeem fundamenteel zal veranderen, zal vanuit het systeem zelf opstaan. Het is ook duidelijk dat er geen manier is, om deze onzichtbare tegenstander te bestrijden. Er is geen enkel wapen denkbaar dat je kunt gebruiken om een doelwit te vernietigen waar we geen idee van hebben. Wanneer we een van onze huidige leiders zouden bevechten, zouden we eigenlijk altijd tegen een van onszelf vechten, aangezien onze huidige leiders duidelijk niet de echte overwinnaars zijn. Vechten is dan ook niet de oplossing.

"De grootste vorm van verzet tegen macht is niet confrontatie, maar weigering. Macht gedijt bij onderwerping, bij de verwachting dat we gehoorzamen. De meest effectieve manier om macht te ontkennen is niet door er frontaal tegen te vechten, maar door te ontnemen waar het naar verlangt: onze toestemming, onze deelname, onze gehoorzaamheid. Wanneer we stoppen met het voeden van het systeem, verliest het zijn greep. Macht is slechts zo sterk als de toestemming die het krijgt; ontken het en het kwijnt weg."

1.3 Hoe Maken We Een Beter Systeem?

We zien al dat we ons niet uit dit systeem kunnen stemmen en dat we ons er niet uit kunnen vechten. De vraag die nu overblijft, is dus: "Wat moeten we dan wel doen als we het leven voor iedereen beter willen maken? Hoe ontsnappen we aan het systeem waarin we ons nu bevinden, een systeem dat gebaseerd is op leugens, oorlog, verdeeldheid en uitbuiting?"

Het antwoord is, dat we eerst een betere manier moeten vinden om dingen te doen. We moeten een betere methode vinden. Een methode die het bestaande systeem overbodig kan maken. Als we nu een nieuw systeem helemaal opnieuw zouden kunnen ontwerpen, welke stappen nemen we dan precies om dat betere systeem te creëren?

We weten dat er genoeg voedsel is om iedereen te voeden, genoeg materialen om iedereen te huisvesten en genoeg technologie om iedereen te onderwijzen. De vraag is: "Hoe creëren we een samenleving die deze overvloed aan hulpbronnen op een duurzame manier kan inzetten en vrede kan garanderen?" We moeten de economie opnieuw vormgeven en deze baseren op de overvloed aan hulpbronnen. We moeten ons ervan bewust zijn dat we geconditioneerd zijn om verkeerd over de economie te denken. Hoe we over economie denken, wordt al eeuwenlang bepaald door de onzichtbare overwinnaars, we denken op een manier waarmee deze overwinnaars hun positie kunnen behouden. Wat wij denken dat in ons voordeel werkt, werkt meestal tegen ons. We moeten de andere kant van de medaille onderzoeken:

"In plaats van onze samenleving te baseren op egoïsme en zuinigheid met onze hulpbronnen (wat paradoxaal genoeg heeft geleid tot een enorm verspillende en destructieve manier van leven), moeten we onderzoeken hoe we de overvloed van onze hulpbronnen kunnen delen."

Daarom moeten we kijken naar het tegenovergestelde van wat economen ons eeuwenlang hebben proberen te leren. We kunnen duidelijk zien dat "economisch zijn" alleen de overwinnaars – en de mensen die zij gebruiken om dit systeem van oorlog en vernietiging in stand te houden – ten goede komt.

De inverse van de "economie" zou een echte wetenschap moeten worden. Waar onze huidige "economische knowhow" gebaseerd lijkt te zijn op een handvol leugens, zou de omkering – die ik "Abundomie" heb genoemd – een echte wetenschap moeten worden, waarin we bestuderen hoe we iedereen op de juiste manier kunnen laten profiteren van de overvloed aan hulpbronnen die de wereld te bieden heeft. We moeten het "ontwerp om lang mee te gaan"-principe gaan gebruiken in plaats van het "ontwerp om stuk te gaan"-systeem dat we in de huidige economie gebruiken.

1.3.1 Geen Communisme

Voordat je "het correct delen van onze overvloedige grondstoffen" als een zoveelste vorm van communisme ziet, moet eerst beter kijken. Begrijp dat de "economie" die we nu hebben, waarin we verschillende monopolies hebben laten doorwoekeren, ons aan de rand heeft gebracht van een volwaardig wereldwijd communistisch surveillance- en kredietscoresysteem. "Je zult niets bezitten en gelukkig zijn", zegt het Wereld Economisch Forum (WEF). Het

hebben van niet-gekozen, private bureaucraten die de volledige controle hebben over de geldhoeveelheid en de distributie ervan – zoals we nu weten de werkelijke situatie is waarin we ons momenteel bevinden – is per definitie communisme. De toetreding tot een puur communistische samenleving, is precies wat zich nu ontvouwt.

Het hebben van echte vrijheid en toegang voor iedereen tot de overvloed aan natuurlijke hulpbronnen, is het tegenovergestelde van communisme. Als je een "isme" aan onze filosofie wilt koppelen die gebaseerd is op overvloed, dan is het ook geen "kapitalisme". Kapitalisme impliceert de liefde voor geld. Kapitalisme stond toe dat de verschillende monopolies die alle rijkdom toeëigenen, slechts een kleine groep mensen ten goede kwamen. En het is juist deze kleine groep mensen die begrijpt dat kapitalisme automatisch sterft zodra alle rijkdom uit de samenleving is gehaald. Ze weten dat, nadat het kapitalisme sterft, communisme het enige systeem is dat hen in staat stelt alles te behouden wat ze ons hebben ontnomen. Het is nu bewezen dat kapitalisme - dat monopolies in stand houdt - altijd in communisme zal eindigen als mensen niet ingrijpen.

1.4 De Schoonheid Van Overvloed

"Abundanisme"

Als je een label wilt creëren voor de "wetenschap van overvloed", dan zou de term "Abundanisme" zijn. "Abundanisme" impliceert een overvloed aan vrijheid en een eerlijke toegang tot de overvloed aan natuurlijke hulpbronnen.

"Abundomie"

Zoals eerder gezegd: in een wereld van overvloed hebben we een omkering van de "economie" nodig. Het woord "economie" impliceert dat we zuinig moeten zijn met onze beperkte middelen. In dit boek zullen we echter bewijzen dat schaarste fictief is en dat middelen overvloedig beschikbaar zijn. Daarom zullen we het woord "Economie" vervangen door het woord "Abundomie".

Wanneer we onze wetenschap baseren op het idee van een overvloed aan natuurlijke hulpbronnen, moet het duidelijk zijn dat er geen ruimte is voor kunstmatige schaarste. In ons systeem voorkomen we schaarste, door ervoor te zorgen dat niemand gedwongen wordt om:

"Eet insecten, bezit niets en wees gelukkig."

Klaus Schwab

Eet insecten is geen visie. Het is niet iets wat iemand wil horen van iemand die alleen maar beweert een leider te zijn. "Eet insecten" is wat een pestkop je op school vertelt. Als iemand tegen je zegt: "Je zult niets bezitten. Ik en mijn vrienden zullen alles van je afpakken en we bevelen je om gelukkig te zijn", kun je er zeker van zijn dat je te maken hebt met een sociopathische pestkop. Een echte leider zou dat nooit doen.

Leiderschap wijst de weg naar een betere toekomst. Traoré is zo'n leider. Zijn instinct klopt. Maar hij moet voorzichtig zijn. Ook andere bondgenoten worden gecontroleerd door dezelfde overwinnaars. De overwinnaars bezitten namelijk alle centrale banken, waaronder die van Rusland, China, Venezuela en zelfs Iran. Deze vijanden van het volk deinzen nergens voor terug en gebruiken alle rijkdom ter wereld om ons een betere toekomst te ontnemen. Voor mij is geen enkel compromis met deze ulieme criminelen acceptabel. Alleen een toekomst met echte soevereiniteit en ethisch geld – in een wereld van overvloed – is acceptabel. Alles wat minder is, is gelijk aan het accepteren van de nederlaag.

Een visie op een wereld van overvloed

2 De Maat Van De Aarde

2.1 Waarom We De Maat Van De Aarde Niet Snappen

Toen ik mijn eerste economieles op de middelbare school kreeg, verwachtte ik dat we met context zouden beginnen. Context zoals: Hoeveel mensen zijn er op de wereld? Hoeveel landbouwgrond hebben we? Hoeveel geld is er op de wereld? Wie beslist wanneer er meer geld gecreëerd moet worden of de geldhoeveelheid moet worden verminderd? Wat is de totale waarde van het beschikbare onroerend goed? Maar in plaats van context te geven, begonnen we met prijselasticiteitscurven en bbp-cijfers. Zonder context was het niet logisch. De grootste misvattingen die ons werden verteld, waren dat de natuurlijke hulpbronnen eindig zijn, dat veel hulpbronnen bijna uitgeput zijn en dat onze consumptie de planeet vernietigt. Voordat ik in detail op deze beweringen inga, moeten we eerst begrijpen waarom het zo belangrijk is voor de overwinnaars om mensen te laten geloven in hun bewering, dat mensen verantwoordelijk zijn voor de vermeende vernietiging van de ecosystemen van de planeet.

A. Argumenten Creëren Voor Een Mondiale Regering

De overwinnaars – een kleine groep die de afgelopen eeuwen elke oorlog heeft gewonnen – hebben de politiek eeuwenlang gecontroleerd door zorgvuldig geselecteerde politici te financieren. Wanneer je in staat bent om geld uit het niets te drukken en je een geavanceerd systeem hebt om alle regeringen te controleren, kun je (de overwinnaars) je privilege om geld te drukken behouden. Zodra je (de overwinnaar) zo'n beetje alles bezit wat er te bezitten valt, zal het er na verloop van tijd op neerkomen dat mensen gaan inzien, dat hun politici niets bereiken wat de mensen ten goede komt. Om mensen te laten geloven dat politici goede redenen hebben om de mensen arm te houden, is het erg belangrijk om de mensen bang te houden voor situaties die levensbedreigend zijn en belangrijker zijn dan het individuele lijden van de mensen. De overwinnaars creëren dus "redenen" die niet alleen verklaren waarom politici geen andere keuze hebben dan belastinggeld uit te geven aan zaken die individuele burgers niet helpen, maar die ook de schuld bij de burgers zelf leggen. Burgers worden afgeschilderd alsoegoïstische, ongeschoolde, onnadenkende individuen, die de samenleving zouden vernietigen als ze niet streng zouden worden gecorrigeerd door hun regeringen. We weten allemaal welke wereldwijde bedreigingen steeds opnieuw worden herhaald door de media die door de overwinnaars gecontroleerd worden: klimaatverandering, (nucleaire) oorlog, pandemieën, terrorisme door extreemrechtse religieuze fanatici, migratie, cyberaanvallen, kunstmatige intelligentie (AI), problemen met het elektriciteitsnet, racisme en non-inclusiviteit, desinformatie en georganiseerde misdaad zoals mensenhandel, kinderuitleiding en drugs- en wapenhandel. De oplossing voor deze problemen is altijd: hogere belastingen, meer overheid, meer toezicht, meer politie, grotere legers met meer wapens, en minder geld en minder vrijheid voor de burgers. Als jij als burger protesteert tegen de agenda van jouw regering, wordt je uitgemaakt voor een verkeerd geïnformeerde, rechtse racist en een potentiële terroristische complot-theoreticus. Bovendien wordt je door de politie in elkaar geslagen als ze de kans krijgen.

B. Om Burgers Te Laten Accepteren Dat Hun Toegang Tot Hulpbronnen Beperkt Is

Het is van groot belang dat jij – als burger – beseft dat grondstoffen schaars zijn, omdat jij te veel consumeert, en dat het cruciaal is – om de planeet te redden – dat jij nog meer schaarste in jouw leven accepteert. Als je een auto, een huis of zelfs kinderen wilt bezitten, moet je geloven dat je egoïstisch bent en een bedreiging bent voor het milieu. Je mag je niet realiseren waarom je gedwongen wordt schaarste te accepteren, want de overwinnaars moeten elk beschikbaar item bezitten om uiteindelijk een geperfectioneerde vorm van communisme te kunnen installeren.

C. De Overwinnaars Willen Je Van Het Platteland Naar De Steden Laten Verhuizen

In steden zijn burgers veel gemakkelijker te controleren met behulp van twee methoden:

- Ten eerste willen de overwinnaars de voedsel- en drinkwatervoorziening controleren. Mensen die geen eigen voedsel verbouwen, kunnen gemakkelijk gedwongen worden om elk (nieuw) financieel systeem te gebruiken - zoals de Central Bank Digital Currency (CBDC). Het is de oudste truc in het boek, om mensen volledig afhankelijk te maken van overheden en bankiers.
- Ten tweede, wanneer je gedwongen wordt om in een stad te wonen waar je niet verder dan 15 minuten van je huis mag reizen - kan de overheid je bewegingen gemakkelijk monitoren, zodat je nooit een bedreiging vormt voor de overheid en de machthebbers erachter.

D. De Overwinnaars Willen De Natuur Exclusief Voor Zichzelf Houden.

Als je alles bezit, wil je niet gestoord worden door anderen, als je gaat jagen of vissen in de natuur. Terwijl de meeste mensen de natuur alleen op hun scherm kunnen zien, kunnen de winnaars hun helikopters of jachten gebruiken om te genieten van elke afgelegen, prachtige natuurplek. Sommige mensen zijn gewoon wat meer gelijk dan anderen in hun communisme.

Afval

Het is overduidelijk waarom de overwinnaars je willen laten geloven dat jij de reden bent dat de planeet de mensheid zal vernietigen. Het houdt henzelf namelijk uit de wind. Omdat de meeste mensen in dichtbevolkte steden wonen waar de natuur wordt verwoest en afval zich opstapelt en elk park of kanaal bederft, zien mensen de verwoesting van de resterende natuurlijke elementen in en rond hun steden. Dit zorgt ervoor dat ze daadwerkelijk geloven in het verhaal over mensen die de planeet vernietigen. Daarnaast zal de media zich constant richten op elke milieuramp die ze kunnen vinden. Elke dag word je herinnerd aan feiten over mensen die de natuur vernietigen en dieren in het wild schaden. Vooral kinderen wordt verteld dat ze hun ouders moeten vertellen dat ze moeten stoppen met hun afschuwelijke, natuurvernietigende gewoonten en de natuur moeten beschermen, en dat ze hun kinderen een kans op een goede toekomst moeten geven. De indoctrinatie op dit punt is absoluut enorm. Uiteraard zullen ze je vertellen dat de wetenschap over "klimaatverandering" niet meer ter discussie staat.

Het probleem waar de meeste mensen mee kampen, is dat het heel moeilijk is voor ze, om te zien hoe groot de aarde is, hoe dunbevolkt de aarde is en hoe enorm omvangrijk de grondstoffen zijn die we kunnen gebruiken. Daarnaast is het ook duidelijk dat - in een wereld, waar de toegang tot essentiële hulpbronnen (voedsel, water, huisvesting, kleding, gezondheidszorg en informatie) schaars is – mensen geen andere keuze hebben dan zich eerst te richten op het verkrijgen van die primaire levensbehoeften, voordat ze tijd besteden aan het schoonmaken van hun omgeving. Het is ook geen toeval dat er altijd een tekort lijkt te zijn aan financiering voor afvalinzamelingssystemen en goede rioleringsystemen. Wanneer we dagelijks met vuil worden geconfronteerd, geloven we dat de hele wereld bedekt is met afval en dat het een "normale eigenschap" van de mens is om rommel achter te laten. Wanneer je geen idee hebt van de omvang van de wereld, en voortdurend geconfronteerd wordt met massale propaganda over hoe "slecht" mensen zijn, is het begrijpelijk dat mensen dit daadwerkelijk geloven.

Om mensen te laten begrijpen dat hun invloed op de natuur en het klimaat volkomen onbeduidend is, moeten we ze allereerst leren hoe ongelooflijk groot de aarde is. Pas als je die omvang begrijpt, zie je de eindeloze overvloed aan natuurlijke grondstoffen. Grondstoffen die iedereen uit hun armoede kunnen tillen en hen in staat stellen hun tijd en middelen te gebruiken om hun directe omgeving schoon te maken.

Voordat we ingaan op de omvang van de aarde, is er deze kanttekening: er bestaan uiteraard zeer zeldzame dieren die mensen kunnen lokaliseren en opjagen. Denk aan neushoorns, tijgers, gorilla's, walvissen, orang-oetans, condors en vele anderen. Er zijn ook veel waardevolle natuurgebieden met regenwoud of uitgestrekte oorspronkelijke en belangrijke ecosystemen die worden beschadigd. Er moet ongetwijfeld een enorme inspanning worden geleverd om die dieren en hun leefgebieden te beschermen. Maar zelfs als we dat doen, is de hoeveelheid resterende natuurlijke hulpbronnen zo enorm, dat het aantal mensen met een factor 10 zou kunnen toenemen zonder noemenswaardige gevolgen. Vooral als we de overvloed aan hulpbronnen gebruiken om onze eigen rommel op te ruimen en aan de slag gaan met echte wetenschappelijke duurzaamheid.

2.2 Getallen Over De Maat Van De Aarde

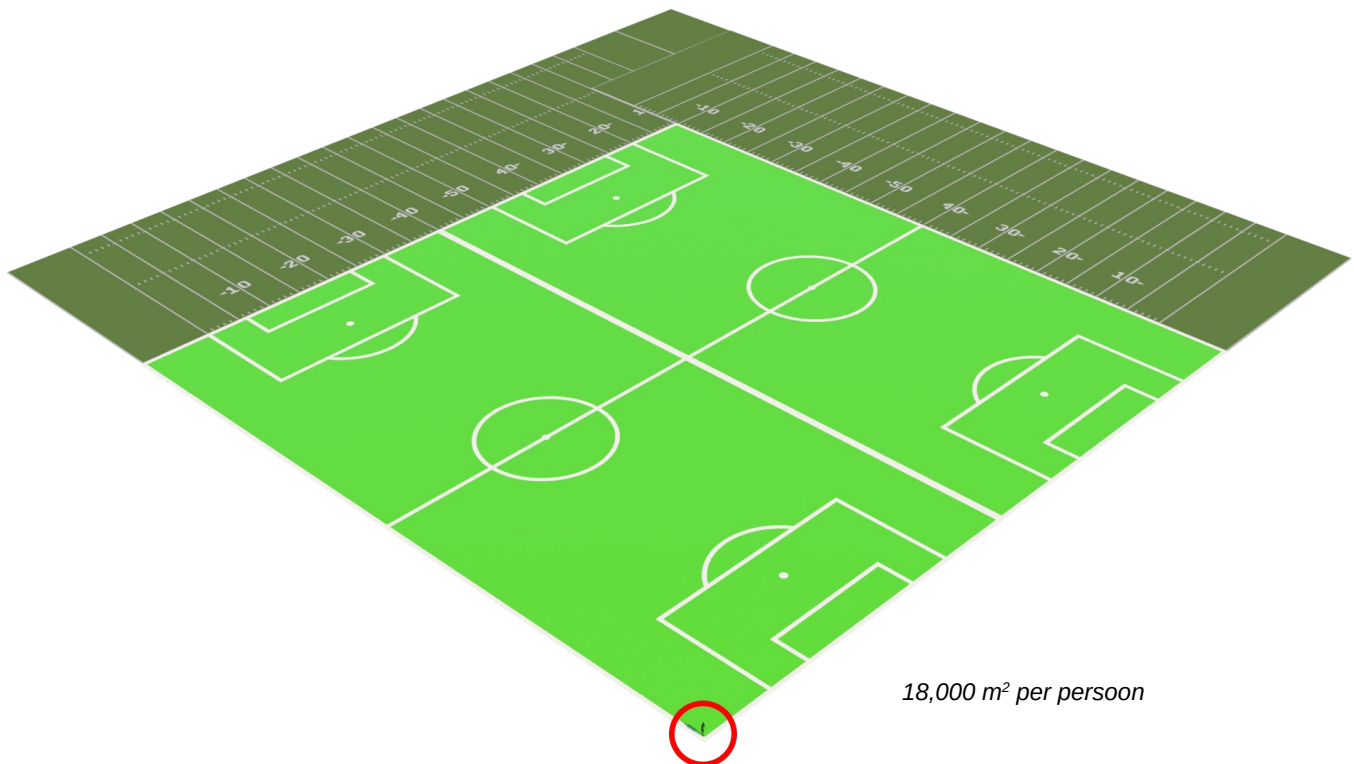
Als we de Verenigde Naties en de [World-O-Meter](#) mogen geloven, zou de wereldbevolking ten tijde van het schrijven van dit boek ongeveer 8.243.000.000 mensen bedragen en met ongeveer 0,85% per jaar groeien, met een geschatte piek van ongeveer 10,3 miljard mensen in 2080. Er zijn heel wat redenen om deze cijfers in twijfel te trekken, omdat de overwinnaars de exponentiële bevolkingsgroei (die ze tussen 1900 en 2050 laten zien) gebruiken om angst te zaaien en mensen hun agenda's te laten accepteren, zodat de overwinnaars hun macht kunnen behouden. Wanneer we er echter zelfs van uitgaan dat hun cijfers een nauwkeurige weergave van de werkelijkheid zijn, kunnen de volgende observaties worden gedaan:

2.2.1 Land Oppervlakte Per Persoon – Landbouw

De aarde bestaat 149 miljoen km² landmassa.

$149.000.000.000.000 \text{ m}^2 / 8.240.000.000 \text{ personen} \approx 18.000 \text{ m}^2 \text{ per persoon}$. $\sqrt{18.000} \approx 134 \text{ m}$, dus elke levende persoon vertegenwoordigt een vierkant stuk land van $134 \times 134 \text{ m}^2$. Als je weet dat een voetbalveld of een American footballveld elk iets meer dan 5.000 m^2 groot is, kun je 18.000 m^2 per persoon ook zien als een stuk land dat ongeveer 3,5 voetbalveld (per persoon) groot is.

Als we ervan uitgaan dat mensen in gezinnen van vijf personen leven, zou elk gezin een boerderij van 90.000 m^2 kunnen hebben (dat is 9 hectare per gezin). 9 hectare is een stuk land van 1 km lang en 90 meter breed. Dit gezin van vijf personen zou de opbrengst van het land alleen voor zichzelf kunnen gebruiken.

Niet Al Het Land Is Geschikt Voor Landbouw

Volgens de definitie van bergen beslaan bergen 24% van de landmassa van de aarde. Ongeveer 56,5 miljoen km² bestaat uit woestijnen, waarvan ongeveer 10 miljoen km² bedekt is met ijs. Wanneer we aannemen dat 24% van alle woestijnen ook bergen zijn, dan hebben we $(149 \times 24\%)$ 35,8 miljoen km² bergen plus $(56,5 \times 76\%)$ 42,9 miljoen km² woestijnen. Dit betekent dat er 70,3 miljoen km² overblijft, wat ongeveer 47% van de landmassa is. Je zou kunnen aannemen dat ongeveer 50% van het landoppervlak dat de aarde te bieden heeft, bewoonbaar en bruikbaar is voor landbouw.

Eén Brood Per Dag Per Gezin Van Vijf

Volgens Google AI is er ongeveer 0,9 tot 1,4 m² landbouwgrond nodig om de tarwe voor één standaardbrood te produceren. Om een jaar lang elke dag voldoende tarwe te verbouwen voor één brood om een gezin van vijf te voeden, heb je ongeveer 325 m² tot 525 m² nodig. Uitgaande van 450 m² om elke dag één brood te produceren, moet een gezin van vijf personen $450/90.000 = 0,5\%$ van hun land gebruiken voor brood.

Eén Kip (2 kg) Per Dag Per Gezin Van Vijf

Als een gezin van vijf één kip per dag zou eten, berekent AI dat het gezin 1375 m² nodig heeft om het voer voor de kippen te verbouwen en 2950 m² om de kippen en de verwerkingsmachines te huisvesten. In totaal is er 4325 m² ofwel $4325 \text{ m}^2 / 90.000 \text{ m}^2 = 4,8\%$ van het beschikbare land nodig om het gezin één kip per dag te geven.

Twee Kilo Varkensvlees Per Dag Per Gezin Van Vijf

Volgens AI: Om 730 kg varkensvlees per jaar te produceren, is naar schatting 1.000 tot 4.000 vierkante meter landbouwgrond nodig, waarbij de specifieke hoeveelheid afhankelijk is van de landbouwmethode. Deze grond wordt voornamelijk (ongeveer 50%) gebruikt voor de teelt van voer voor de varkens. Wanneer we uitgaan van een totaal grond-gebruik van ongeveer 4.000 m², is dit $4.000 / 90.000 = 4,5\%$ van de beschikbare grond.

Hoeveel Landbouwgrond Is Er Nodig Om Eén Persoon Per Dag Goed Te Voeden?

Volgens AI: De hoeveelheid landbouwgrond die nodig is om één persoon dagelijks te voeden, varieert enorm, van minder dan een 1000 m² voor een vegetarisch dieet tot meer dan 16.000 m² voor een dieet met veel vlees. De specifieke hoeveelheid hangt af van verschillende factoren:

- **Dieet:** Een plantaardig dieet vereist aanzienlijk minder land dan een dieet met veel vlees en zuivel, omdat land inefficiënt wordt gebruikt bij het verbouwen van gewassen voor veevoer.
- **Locatie en klimaat:** De productiviteit van bouwland varieert sterk. Een gebied met vruchtbare grond, voldoende regenval en een langer groeiseizoen produceert meer voedsel met minder ruimte.
- **Landbouwmethoden:** Zeer intensieve, gemechaniseerde landbouw kan meer voedsel per hectare produceren, maar is vaak afhankelijk van chemische inputs die schadelijk kunnen zijn voor het milieu. Bio-intensieve en biologische methoden kunnen ook hoge opbrengsten opleveren op kleine percelen met deskundig beheer.
- **Voedselverspilling:** De hoeveelheid voedsel die een persoon produceert, is altijd groter dan de hoeveelheid die daadwerkelijk wordt geconsumeerd, vanwege verspilling.

Landbehoefte Per Dieettype**Vegetarisch dieet**

Iemand die voornamelijk een vegetarisch dieet volgt, bestaande uit granen, groenten en fruit, zou in principe genoeg voedsel kunnen vinden op een klein stukje land.

- **Zeer efficiënte landbouw:** Met moderne, intensieve landbouw suggereren schattingen dat een vegetarisch dieet kan worden ondersteund met slechts 200 tot 1000 m² per persoon.
- **Intensieve biolandbouw:** De Grow Bio-intensive-methode beweert, met zorgvuldig beheer, een veganistisch dieet te kunnen verbouwen op slechts 370 m².

Gemiddeld Amerikaans dieet

Voor het standaarddieet in veel ontwikkelde landen, dat veel vlees en zuivel bevat, is meer land nodig.

- **Schattingen:** Een typisch Amerikaans dieet vereist naar schatting 4.000 tot 8.000 m² per persoon.
- **Belangrijke factor:** De grootste vraag naar land komt van vee, met name herkauwers zoals koeien, omdat er veel meer land nodig is voor de productie van diervoeder dan voor de teelt van gewassen voor directe menselijke consumptie.

Zelfvoorzienend, gemengd dieet

Om volledig zelfvoorzienend te zijn en tegelijkertijd een evenwichtig dieet te kunnen blijven volgen, is er nog veel meer land nodig. Hierbij moet rekening worden gehouden met factoren als wisselbouw en het verbouwen van voedsel voor dieren.

- **Historische context:** In het Elizabethaanse Engeland werd 16.000 m² per huishouden beschouwd als het minimumland dat nodig was voor zelfvoorzienende landbouw.
- **Moderne schatting:** Om al het eigen voedsel te produceren, inclusief vlees en zuivel, en een marge te hebben voor mislukte oogsten, is een schatting van 20.000 tot 24.000 m² per gezin realistischer.
- **India:** Om het gemiddelde dieet in India te ondersteunen, is ongeveer 1.000 m² landbouwgrond per persoon per jaar nodig.
- **China:** Gemiddeld heeft iemand die het Chinese dieet volgt ongeveer 1.200 tot 2.400 m² landbouwgrond per jaar nodig, inclusief geïmporteerde landbouwproducten. De landoppervlakte voor het Chinese dieet wordt aanzienlijk beïnvloed door veranderende consumptiepatronen, zoals een verhoogde vlees- en zuivelconsumptie, met name onder stadsbewoners.

Conclusie Benodigde Landbouwgrond Per Gezin Van Vijf

Afhankelijk van ons dieet kan het benodigde landbouwgrondgebruik per persoon behoorlijk variëren. Landbouwgrond van 20.000 m² wordt vaak beschouwd als een "optimum" voor veel aspirant-thuisboerders in het westen. Voor thuisboerders biedt 20.000 m² voldoende ruimte voor een grotere tuin, een bescheiden boomgaard en een kleine verzameling vee, zoals geiten, schapen en varkens. Het is een beheersbare grootte voor een gezin zonder dat er veel groot materieel nodig is. Dit geldt echter alleen voor het geval dat elk gezin zelfstandig zou gaan boeren, en voor het geval we de visserij zouden opgeven en allemaal een vrij vleesintensief dieet zouden volgen.

Als we kijken naar de cijfers van China en India, is de benodigde landbouwgrond aanzienlijk minder: laten we zeggen tussen de 5.000 m² en 12.000 m² per gezin van vijf. Met efficiënte landbouw en een goed dieet zou het gemakkelijk mogelijk moeten zijn om wereldwijd gemiddeld niet meer dan 10.000 m² per gezin van vijf te gebruiken. Dit betekent dat mensen momenteel slechts 11,1% van het beschikbare land nodig hebben (10.000/90.000). Als we de bevolkingsaantallen mogen geloven natuurlijk. En als de bevolking in 2080 een piek zou bereiken, waarbij we 10,3 miljard mensen bereiken en elke persoon ongeveer 14.500 m² land tot zijn beschikking heeft (149.000.000.000.000 m² / 10.300.000.000), zouden we nog steeds slechts 13,8% van het beschikbare land gebruiken (10.000 / 72.500).

Het is van groot belang dat we stoppen met het bevorderen van een monotone consumptie-maatschappij en het tegenovergestelde doen, door bijvoorbeeld de enorme variatie aan traditionele (eet)culturen te koesteren en te promoten. Zoals we kunnen zien, is het zo dat niet-westerse diëten, veel minder land verbruiken. Dit betekent dat het verspreiden van de verscheidenheid en kennis van die culturen als voordeel voor de samenleving niet alleen de 'overvloed' aan keuzes zal vergroten, maar ook zal helpen de duurzaamheid van de voedselproductie te vergroten.

2.2.2 Landoppervlak Per Persoon – Huisvesting

Als je een stad zou bouwen met slechts vier verdiepingen tellende appartementen in blokken van 48 tweekamerappartementen, zou je ongeveer 190 mensen kunnen huisvesten op 4.000 m² grond. Als je dat zou extrapoleren naar de gehele wereldbevolking, zou je een stad nodig hebben van de volgende grootte:

$(8.243.000.000 / 190) \times 4.000 = 175.000 \text{ km}^2$. De oppervlakte van Duitsland is 357.000 km². Dit betekent dat je de gehele wereldbevolking zou kunnen huisvesten in een stad die half zo groot is als Duitsland of minder dan 19% van de oppervlakte van Nigeria. Dit betekent dat als je iedereen in steden met appartementen van vier verdiepingen zou huisvesten, je het volgende oppervlak nodig zou hebben:
 $175.000 \text{ km}^2 / 149.000.000 \text{ km}^2 = 0,11\%$ van de beschikbare landmassa.

De 2 miljard appartementen die je zou moeten bouwen, zouden elk ongeveer 15.000 dollar kosten. Dat betekent dat je met 30 biljoen dollar de hele wereldbevolking in fatsoenlijke appartementen zou moeten kunnen huisvesten. Ter vergelijking: sommige bronnen geven aan dat de totale kosten van de Afghaanse Oorlog maar liefst 14 biljoen dollar bedroegen. Genoeg om de helft van de wereldbevolking te huisvesten – zonder hypotheek! Alleen dat feit geeft duidelijk aan dat schaarste kunstmatig is en altijd de voorkeurskeuze van de overwinnaars is geweest. Alles minder dan een "Abundomie" zou daarom onaanvaardbaar moeten zijn.

De omvang van de wereld

De landmassa van Afrika vergeleken met het gebied dat de gehele huidige wereldbevolking kan huisvesten in een stedelijke omgeving van maximaal vier verdiepingen (rood) en de hoeveelheid landbouwgrond om deze gehele huidige wereldbevolking te voeden (groen).

De rest van de wereld zou dan geen mensen of landbouwgrond hebben.

2.2.3 Grond Volume Per Persoon – Grondstoffen

Het volume van de aarde is 1.083.210.000.000 km³. $1.083.210.000.000 \text{ km}^3 / 8.243.000.000 \text{ personen} = 131 \text{ km}^3$ per persoon. Als iedereen 500 m¹ onder de grond zou kunnen uitgraven, zou elke persoon nog steeds 9 miljoen m³ aan onontginde grondstoffen hebben.

2.2.4 Water Oppervlak En Volume Per Persoon

De gemiddelde diepte van oceanen is ongeveer 3,7 km¹. Het wereldwijde zeeoppervlak beslaat ongeveer 361 miljoen km². Dit is 43.800 m² zeeoppervlak per persoon (209 x 209 m¹).
 $361 \text{ miljoen km}^2 \times 3,7 \text{ km}^1 = 1,336 \text{ miljoen km}^3$. $1,336 \text{ miljoen km}^3 / 8.243.000.000 \text{ personen} = 0,162 \text{ km}^3$ zeewater per persoon. Dit lijkt op het eerste gezicht misschien niet veel, maar 0,162 km³ staat gelijk aan 162 miljoen m³ zeewater per persoon.

2.2.5 Lucht Volume Per Persoon

De gemiddelde hoogte van de troposfeer is ongeveer 13 km¹. De totale oppervlakte van de aarde is ongeveer 510,1 miljoen km². $510 \text{ miljoen km}^2 \times 13 \text{ km}^1 = 6,5 \text{ miljard km}^3$. Gedeeld door 8,2 miljard is dat 0,79 km³. Dit is 790 miljoen m³ lucht per persoon.

2.2.6 Energie Per Persoon

Steenkool

Worldometer schat dat er wereldwijd jaarlijks 120.000.000.000 m³ steenkool wordt verbruikt. Dit is 14,5 m³ per persoon per jaar. Dit is een kubus van 3,8 x 3,8 x 1,0 m¹. Per dag is dit: $14,5 \text{ m}^3 / 365,25 \text{ dagen} = 0,04 \text{ m}^3$. Dit is een kubus van: 34 x 34 x 34 cm per persoon per dag.

Ongeveer 40% van de steenkool wordt gebruikt voor de productie van elektriciteit voor huishoudens en de industrie. Gemiddeld levert een ton steenkool 21 tot 22 gigajoule aan energie op. Het soortelijk gewicht van steenkool is ongeveer 1.300 kg/m³.

Dit betekent dat 0,04 m³ steenkool: $0,04 \text{ m}^3 \times 1,3 \text{ ton/m}^3 \times 22.000.000.000 \text{ joule} = 1.140.000.000 \text{ joule}$ per persoon per dag produceert.

Olie

Volgens ycharts bedraagt het wereldwijde oliegebruik 88,48 miljoen vaten olie per dag in 2020. 1 m³ olie per dag is gelijk aan 6,29 vaten olie per dag (vaten olie per dag). Dus $88.480.000 \text{ vaten olie per dag} \times 365,25 \text{ dagen} / 6,26 \text{ vaten olie per m}^3 = 5.160.000.000 \text{ m}^3$ per jaar. Dit is 14.134.000.000 liter per dag, oftewel 1,71 liter olie per persoon per dag.

Ruwe olie heeft een hoge energiewaarde, doorgaans ongeveer 42.000.000 joule per kilogram. 1 liter ruwe olie weegt 0,915 kg. $1,71 \text{ liter ruwe olie} = 1,56 \text{ kg} = 65.700.000 \text{ joule}$ per persoon per dag.

Gas

Het gasverbruik bedraagt 4.000 miljard kubieke meter (bcm) in 2020. Er zitten 37.000.000 joule in een m³ aardgas. Dit betekent dat er per persoon per jaar $37.000.000 \times 4.000.000.000.000 / 8.243.000.000 = 18.000.000.000 \text{ joule}$ gas wordt verbruikt. Per dag is dit 49.200.000 joule per persoon. $4.000.000.000.000 \text{ m}^3 \text{ aardgas} / 8.243.000.000 \text{ personen} = 485 \text{ m}^3$ per jaar = 1,32 m³ per persoon per dag.

De Zon versus Steenkool/Olie/Gas

Volgens AI: Gemiddeld bereikt ongeveer 14,1 megajoule (MJ) zonne-energie per vierkante meter per dag het aardoppervlak. Dit is een planetair gemiddelde dat rekening houdt met zowel daglicht als nacht, atmosferische absorptie en de variërende hoek van de zonnestralen.

Per persoon per dag is dit $510,1 \text{ miljoen km}^2 / 8.243.000.000 = 61.883 \text{ m}^2 \times 14,1 \text{ MJ} = 873 \text{ GJ}$ die de zon dagelijks op het land en de zee van deze persoon afgeeft.

Daarnaast wordt geschat dat de totale geothermische warmtestroom vanuit het binnenste van de aarde, inclusief alle vulkanische en tektonische activiteit, ongeveer 3,82 exajoule per dag bedraagt. Dit komt neer op $3,82 \times 10^{18}$ J/dag. Dit komt neer op 463 MJ per persoon per dag.

Per persoon wordt 1,25 GJ per dag geproduceerd door steenkool/olie/gas. Dit betekent dat de zon 700 keer meer energie produceert dan de mens en dat geothermische warmte alleen al ongeveer 37% van alle door de mens geproduceerde energie uitmaakt.

Elektriciteit

Het wereldwijde elektriciteitsverbruik bedraagt ongeveer 25.000 TWh = 25.000.000.000.000.000 Wh. Dit is ongeveer 3 MWh per persoon per jaar, wat neerkomt op 8,3 kWh per persoon per dag. Een zonnepaneel produceert: 1,3 kWh per paneel per dag. Dit betekent dat een gemiddelde persoon 6,4 zonnepanelen nodig heeft om al het huidige elektriciteitsverbruik te dekken.

Nucleaire Wapens

Wereldwijd zijn er 14.000 kernkoppen. De Trident-kernkoppen zijn de W76-1 met een capaciteit van 90 kiloton of de W88 met een capaciteit van 455 kiloton. Hiroshima had een capaciteit van 15 kiloton. Wanneer we uitgaan van 100 kiloton per kernkop, kunnen we de volgende berekening uitvoeren:

$14.000 \times 100 \text{ kiloton} = 1.400.000.000.000 \text{ kg TNT}$
 $1.400.000.000.000 \text{ kg TNT} / 8.243.000.000 = 170 \text{ kg TNT}$
 $\text{TNT} = 1,654 \text{ g/cm}^3$
 $170 \text{ kg} / 1.654 \text{ kg/m}^3 = 0,1 \text{ m}^3 \text{ TNT per persoon.}$

Een kiloton TNT is de hoeveelheid energie die vrijkomt bij de detonatie van 1.000 ton TNT. Dit komt overeen met 4,184 terajoule.

=> $1.000.000 \text{ kg TNT} = 4.184.000.000.000 \text{ joule}$ => $1 \text{ kg TNT} = 4.184.000 \text{ joule}$

=> $170 \text{ kg TNT} = 711.280.000 \text{ joule.}$

Ruwe olie bevat ongeveer 42.000.000 joule per kilogram en bevat ongeveer 10 keer meer energie dan een kilogram TNT.

Dit betekent dat alle kernwapens samen relatief gezien dezelfde hoeveelheid energie kunnen opwekken als ongeveer 17 kg ruwe olie per persoon.

$1.400.000.000.000 \text{ kg (1400 megaton) TNT} \times 4.184.000 \text{ joule / kg TNT} = 5,8 \times 10^{18} \text{ joule}$, wat de energie is die vrijkomt als alle kernbommen tegelijk zouden ontploffen. Dit is dezelfde energie als de totale geothermische warmtestroom vanuit het binnenste van de aarde in anderhalve dag, of dezelfde energie die de zon in 70 seconden afgeeft. Ter vergelijking: een volledige zonsverduistering duurt ongeveer 4,5 uur, waarbij ongeveer 25% van de aarde in de schaduw komt te liggen. Dit betekent dat de aarde $14,1 \text{ megajoule} \times 510.100.000.000.000 \times (4,5 \text{ uur} / 24 \text{ uur}) \times 0,25 = 337 \times 10^{18} \text{ joule}$ mist. Dit betekent dat een enkele zonsverduistering de energie op aarde met een factor $337/5,8 = 58$ keer zo veel vermindert als de energie die wordt toegevoegd door alle kernbommen tot ontploffing te brengen.

Het is duidelijk dat de domheid van het creëren van kernwapens onbegrijpelijk is. We moeten echter ook niet vergeten dat de overwinnaars er geen probleem mee lijken te hebben om over wat dan ook te liegen, zolang mensen maar in angst blijven. Het in stand houden van een doemdagwapen past perfect in de tactiek van de overwinnaars. Het zou me dus niet verbazen als de vuurkracht veel kleiner zou zijn dan ze ons willen doen geloven. Maar zelfs als de cijfers kloppen, lijkt het zeer

onwaarschijnlijk dat deze wapens de menselijke bevolkingsgroei enorm kunnen terugdringen. Het verhaal over een nucleaire winter lijkt me onmogelijk, aangezien de aarde ook nauwelijks verandert na een zonsverduistering – waarbij het energietekort exponentieel veel groter is dan een volwaardige kernoorlog. Wanneer een zonsverduistering vrijwel geen impact heeft op onze ecosystemen, lijkt het niet erg geloofwaardig dat mensen de energieveranderingen die tijdens een zonsverduistering optreden, kunnen overtreffen.

Wanneer we een alternatief voor onze huidige economie ontwerpen, moeten we ervoor zorgen dat we een systeem creëren waarin dit soort wapens nooit meer terugkomen. Transparantie is daarbij het sleutelwoord. We zouden nooit mogen toestaan dat een leider iets doet zonder volledige transparantie. Vooral de ontwikkeling van wapens en de wetenschap erachter moeten altijd 100% transparant zijn.

2.3 Wat Te Doen Met Deze Getallen

Dit is het punt waarop we het over wetenschap en de wetenschappelijke methode moeten hebben. Als wetenschapper is het belangrijk dat je niets gelooft. Woorden als "wetenschappelijke consensus" betekenen niets. Mensen die je anders willen laten geloven, zijn bevooroordeeld, omdat ze waarschijnlijk betaald worden om je te overtuigen met dingen (zoals woorden) die niets te maken hebben met waar het in de wetenschap om draait: echt bewijs. En zelfs echt bewijs kan betekenisloos zijn.

2.3.1 Wat Is Bewijs?

"Bewijs" is een verhaal over de uitkomst van een experiment. Het is volledig aan jou of je dit verhaal gelooft of niet. Als je het verhaal niet gelooft, omdat je vindt dat de methode om het experiment uit te voeren gebrekkig is, kun je dit bewijs gewoon negeren. Wil je beter bewijs vinden, ontwerp dan een nieuw experiment waarbij je de gebrekkige stappen weglaat en vervangt door stappen waarvan je kunt redeneren dat ze "niet gebrekkig" zijn, of in ieder geval "veel minder gebrekkig dan de stappen die je betwist". Maar zelfs als je denkt dat geen van de stappen van het oorspronkelijke experiment gebrekkig is, is er nog steeds geen enkele reden om het verhaal zomaar te geloven. De enige manier om het verhaal te geloven, is door het experiment zelf te herhalen, misschien zelfs meerdere keren, en te kijken of de conclusies van het verhaal standhouden. Het zou nuttig zijn om je experimenten goed vast te leggen, met voldoende getuigen, en ze vrij te publiceren, zodat iedereen precies kan zien wat er is gedaan en – indien nodig – het experiment zelf kan herhalen en controleren. En zelfs als miljoenen mensen hetzelfde experiment hebben uitgevoerd en tot dezelfde conclusies zijn gekomen, is de wetenschap nog niet uitgekristalliseerd. Het mooie van wetenschap is dat er nooit een definitieve conclusie over het verhaal kan (en zou moeten) worden getrokken en dat er nooit consensus over het verhaal zal zijn. Wanneer miljoenen mensen ervan overtuigd zijn dat de conclusie van het verhaal onmogelijk onjuist is, en een jongetje (of meisje) opstaat en zegt dat hij (of zij) de uitkomst van dit verhaal in twijfel trekt, dan zou – in een fatsoenlijke wetenschappelijke gemeenschap – dat jongetje (of meisje) geprezen moeten worden. Dat jongetje (of meisje) zou veel lof moeten krijgen voor zijn (of haar) moed en zou nooit - maar dan ook nooit - belachelijk gemaakt mogen worden. Dit is erg belangrijk in de wetenschap, omdat dat jongetje (of meisje) misschien iets heeft wat miljoenen mensen misschien niet hebben: "een

originele gedachte". Dat jongetje (of meisje) zou iets kunnen zien waar miljoenen mensen nog nooit aan hebben gedacht. Dat jongetje (of meisje) zou een klein foutje kunnen zien, dat miljoenen over het hoofd hebben gezien en dat de uitkomst van het experiment volledig kan veranderen.

Voor mij is "wetenschappelijk bewijs" een soort "*contradictio in terminis*" (een uitdrukking waarvan de woorden tegenstrijdige betekenissen hebben, waardoor een onlogisch of zelf-tegenstrijdig idee ontstaat). Het is in ieder geval tegenstrijdig in de manier waarop het momenteel door bijna iedereen wordt gebruikt. Naar mijn mening bestaat "wetenschappelijk bewijs" niet als versterking van "bewijs" of als voorwaarde voor "absolute waarheid". De term "wetenschappelijk bewijs" wordt vaak gebruikt door politici of debaters die niet (willen) begrijpen wat echte wetenschap is.

Voor een politicus – en veel van zijn volgelingen – is "wetenschappelijk bewijs" sterker dan "bewijs". Naar mijn mening moet "wetenschappelijk bewijs" echter altijd zwakker zijn dan "bewijs", omdat ware wetenschap altijd accepteert dat bewijs wordt verkregen door middel van beperkte modellen. Daarom bestaat er in de wetenschap niet zoiets als absoluut wetenschappelijk bewijs.

"Wetenschappelijk bewijs" en "onwetenschappelijk bewijs" zijn twee exclusieve subcategorieën van "bewijs". Bewijs is óf wetenschappelijk óf onwetenschappelijk en er kan daarom geen ander type "bewijs" bestaan. Dit betekent – per definitie – dat bewijs dat is verkregen zonder gebruik te maken van wetenschappelijke modellen, bestaat.

De problemen beginnen wanneer propagandisten beweringen verkopen als "absolute waarheden". Om deze zogenaamde "absolute waarheden" te bewijzen, gebruiken ze "wetenschappelijk bewijs". Om "wetenschappelijk" te worden, heeft de propagandist iemand nodig met een diploma van bepaalde instituten (en die daarom "wetenschapper" genoemd mag worden), een model dat door "wetenschappers" is ontwikkeld, en enig bewijs van experimenten (genaamd "wetenschap") om beweringen onder de categorie "wetenschappelijk bewijs" te laten vallen. Wanneer je nu de instituten die "wetenschappers" afleveren, financieel controleert, en je kunt bepalen wat ze mogen leren, en je kunt de financiering van de "wetenschap" controleren, en je kunt weigeren de modellen en experimenten te delen (omdat je beschermd bent door intellectuele eigendomsrechten), wordt de subset van "wetenschappelijk bewijs" plotseling erg beperkt en ondoorzichtig. Wat "wetenschappelijk bewijs" mag heten, wordt nu kunstmatig schaars en overduidelijk extreem bevooroordeeld. En dit is nu hoe propagandisten beweren dat iets een absolute waarheid is. De realiteit is echter dat er in de wetenschap geen absolute waarheden bestaan. Er is alleen "bewijs gebaseerd op modellen", niets meer.

Zoals iedereen die berichten deelt (over gebeurtenissen die ergens plaatsvinden), als een echte journalist beschouwd zou moeten worden, zo zou iedereen die berichten deelt (over zijn resultaten van experimenten op basis van een model), als een echte wetenschapper gezien moeten worden. Het maakt niet uit of je 5 of 95 jaar oud bent, of je aan een fatsoenlijke universiteit hebt gestudeerd of niet, of je je bevindingen kunt publiceren in een gerenommeerd wetenschappelijk tijdschrift en of je je rapport "peer-reviewed" kunt krijgen. Absolute waarheden bestaan niet in de wetenschap. En iedereen die anders beweert, is een propagandist.

Iedereen die de woorden "de wetenschap staat vast" uitspreekt, is per definitie een fraudeur en zou per definitie onmiddellijk al zijn geloofwaardigheid moeten verliezen, inclusief elke conclusie in zijn werk. Iedereen die bijvoorbeeld iemand anders als "complotdenker" bestempelt, is per definitie ook een fraudeur die nooit meer vertrouwd mag worden. Het enige juiste antwoord voor iedereen die een verhaal dat als "wetenschappelijk bewijs" wordt gepresenteerd, in twijfel trekt, is transparantie. Iedereen die een "wetenschappelijk verhaal" in twijfel trekt, zou – gratis en

zonder beperkingen – al het beschikbare "bewijs" moeten krijgen, inclusief de exacte methode en redenering achter elk uitgevoerd experiment. Telkens wanneer er ook maar een greintje bewijs wordt achtergehouden, kunnen we de persoon of instelling die met het bewijs heeft geknoeid, beschuldigen van fraude en leugenaar of oplichter noemen, en hebben we direct genoeg redenen om deze persoon of instelling nooit meer te vertrouwen.

Mensen – die in de media werken – die praten over "publiek vertrouwen in de wetenschap", hebben duidelijk geen flauw benul van wat wetenschap is. Niemand zou ooit wetenschap moeten vertrouwen. Wetenschap heeft niets met vertrouwen te maken. Wetenschap is een systeem dat enkel gebaseerd is op wantrouwen. Een echte wetenschapper gelooft alleen zijn eigen ogen, zou elk verhaal in twijfel moeten trekken en zou nooit iets moeten vertrouwen. Alleen mensen die iets wantrouwen, zijn echte wetenschappers. Alle anderen zijn propagandisten met andere agenda's en daarom anti-wetenschap.

Dit is ook waarom "vrijheid van meningsuiting" het belangrijkste mensenrecht is. Elke poging om dit #1 mensenrecht te beperken, is een directe aanval op de gehele wetenschap.

2.3.2 Abundomie Omzetten In Echte Wetenschap

Mensen zeggen vaak dat economie geen echte wetenschap is, omdat elk experiment, in welk deel van de economie dan ook, het economische systeem verandert, waardoor de uitkomst onbetrouwbaar wordt. Omdat je niet zoiets als een "controlegroep" kunt creëren, zijn conclusies altijd subjectief. Persoonlijk denk ik dat de stelling dat "economie geen echte wetenschap is" klopt, maar dat deze conclusie weinig te maken heeft met hoe experimenten kunnen worden opgezet of uitgevoerd. Voor mij schuilt het probleem van "economie als wetenschap" in de fundamentele geheimhouding. Als wetenschapper krijg ik geen inzicht in de daadwerkelijke geldschepping en krijg ik geen volledig inzicht in alle transacties die plaatsvinden.

"Het doel van economie studeren is niet om kant-en-klare antwoorden te krijgen op economische vragen, maar om te leren hoe je kunt voorkomen dat je door economen wordt misleid."

Jean Robinson

Omdat ik (net als elke andere econoom) geen toegang heb tot deze informatie, heb ik een hypothese opgesteld over de winnaars van welke oorlog dan ook in de afgelopen eeuwen en hun positie als de enigen die we toestaan om geld uit het niets te drukken. Ik geef onmiddellijk toe dat ik geen degelijk bewijs heb voor deze hypothese. Het enige bewijs dat ik kan leveren is de afwezigheid van bewijs van het tegendeel (dat er geen winnaars bestaan) en het bewijs dat we de Uiteindelijk Belanghebbenden (UBO's) van de centrale banken en alle betrokken geldstromen niet mogen zien. Mijn conclusie is dus dat als we geen gegevens kunnen hebben over de basisprincipes van onze economie (hoe geld in de eerste plaats wordt gecreëerd en wie daarvan profiteert en in welke mate), elk ander experiment dat op economisch gebied wordt uitgevoerd, zal mislukken, omdat elk ontwerp van welk experiment dan ook geen inzicht heeft in de meest cruciale vraag in dit wetenschappelijke vakgebied: "Hoe wordt geld gecreëerd?"

Voorbeeld

Om een voorbeeld te geven: we kunnen experimenten doen met een (unconditional) basisinkomen (UBI). Laten we de "onvoorwaardelijke" versie gebruiken in plaats van de "universele" versie bij het verdelen van dit "basisinkomen". Stel dat we mensen van een afgelegen stam in Zuid-Amerika maandelijks \$ 50 of \$ 500 geven, en kijken wat er gebeurt. Gaan ze alcohol drinken of drugs gebruiken, of beginnen ze een nieuw bedrijf? We kunnen dat observeren en concluderen dat – bijvoorbeeld – als we slechts \$ 50 per maand geven, de mensen dat alleen consumeren aan eten, kleding en alcohol, en dat met een UBI van \$ 500 per maand, mensen bedrijven beginnen op te zetten. De vraag bij dit experiment is nu: waar komt dit geld vandaan? Steunen de mensen die geld uit het niets drukken dit programma? Wat gebeurt er als iedereen ter wereld \$ 500 onvoorwaardelijk ontvangt? Begint iedereen dan een bedrijf? Het is gemakkelijk te zien dat experimenten zoals dit UBI-experiment, wanneer de bron van het geld verborgen is, weinig waarde hebben.

Beleid

Als je niets weet over het proces van geldschepping, hoe kun je dan het systeem veranderen met de resultaten van dit experiment? Je zou kunnen denken dat je politici kunt overtuigen om te gaan pushen voor dit UBI-systeem, maar als de mensen die geld uit het niets drukken al alle politici in hun zakken hebben, hoe krijg je dit politieke proces dan aan de praat? Je ziet al snel dat experimenten als deze, zonder transparantie over het hele systeem, niets meer zijn dan een schot in het duister. Je ziet duidelijk dat het maken van een simulatie bijvoorbeeld onmogelijk is zonder inzicht in de fundamenteën van het financiële systeem. Deze kwestie van goed inzicht in de basisprincipes van het systeem maakt elk beleidsvoorstel "onwetenschappelijk". Instituten die "politici adviseren over beleidseffecten" kunnen allemaal als "onwetenschappelijk" worden beschouwd, omdat geen van hen duidelijkheid heeft over de fundamenteën van de economie. Geen van hen heeft ooit goed inzicht verkregen in de fundamenteën van ons huidige financiële systeem. Het kwam er altijd op neer dat "mensen gewoon de economische wetenschap moeten geloven" wanneer er over beleid werd gestemd. Voor mij is dat voldoende bewijs dat elke economische beslissing gebaseerd is op propaganda en dat er geen echt zinvolle economische wetenschap bestaat. En ik kan niet anders concluderen dan dat dit met opzet gebeurt. Als ons economische systeem transparant was geweest, was het allang vervangen.

Verander Het Systeem

Om een systeem te creëren dat als "wetenschappelijk" kan worden beschouwd, moeten we het helemaal opnieuw opbouwen, omdat het overduidelijk moet zijn dat de machten die onze economie controleren er alles aan zullen doen om het ondoorzichtig te houden. Transparantie is wat de eigenaren van het systeem het meest vrezen, en – omdat ze met hun geld alle regeringen, alle politie, alle rechters en alle legers controleren – heeft het geen zin om hen te bevechten. Het enige wat we kunnen doen, is ons recht op "vrijheid van meningsuiting" gebruiken om andere modellen te bedenken en deze ideeën met anderen te bespreken. De basis van een alternatief voor het huidige economische systeem moet geworteld zijn in de wetenschap. En de enige manier om dat te doen, is ervoor te zorgen dat het systeem transparant is, want transparantie is de enige voorwaarde om andere wetenschappers in staat te stellen samen te werken en ons nieuwe systeem te verbeteren.

Het Fundament Van Het Nieuwe Systeem

We hebben vastgesteld dat transparantie een fundamenteel kenmerk is. Maar wat zijn de andere pijlers waarop een nieuw systeem gebaseerd zou moeten zijn? Zoals gezegd in de inleiding, moeten we, als we een alternatief voor het huidige economische systeem willen ontwerpen, eerst bepalen wat onze bouwstenen zijn. Onze bouwstenen zijn in ieder geval de overvloed aan natuurlijke hulpbronnen. In de hoofdstukken hierboven heb ik een inventarisatie gemaakt van waarmee we moeten werken. Ik heb wat informatie uit online bronnen gehaald, en

dit is het beste wat ik op dit moment kon doen. Ik heb wat links toegevoegd en een aantal kanttekeningen geplaatst. Als echte wetenschapper wil ik echter alle andere wetenschappers uitnodigen om deze cijfers en beweringen te betwisten. Ik zou andere wetenschappers ook willen vragen om uit te breiden over "de inventarisatie en het gebruik". Welke andere belangrijke natuurlijke hulpbronnen zouden we moeten toevoegen, meten en transparant maken voor onze gemeenschap? Hoe beter we onze context beschrijven, hoe beter we experimenten in de vorm van simulaties kunnen uitvoeren om de kracht van ons nieuwe ontwerp van een alternatief voor de huidige economie te betwisten. Een systeem dat ik "Abundomie" heb genoemd, omdat het gebaseerd zou moeten zijn op de overvloed aan hulpbronnen die voor ons beschikbaar zijn.

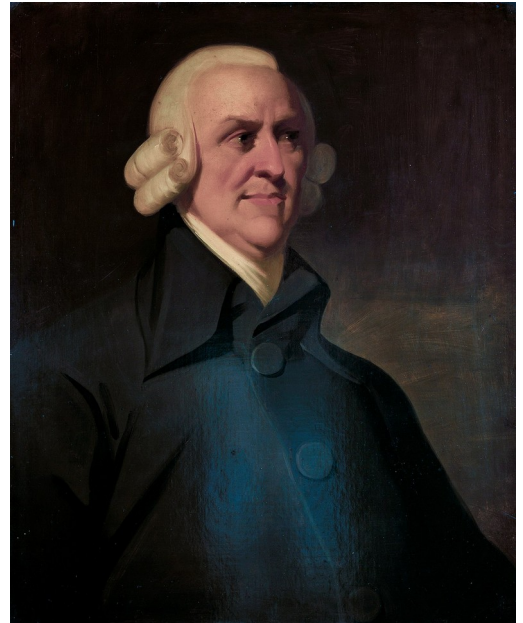
3 Spirituele Oorlog

Naast het creëren van context met objectieve cijfers over de wereld waarin we leven, moeten we ook een "menselijke context" creëren. Waar "economie" wordt gepresenteerd als iets dat gewoon gebeurt, is het in werkelijkheid precies het tegenovergestelde. Door indoctrinatie en manipulatie is onze "economie" een duivelse valstrik geworden. In ons alternatieve systeem moeten we dus elke vorm van misleiding voorkomen.

De onzichtbare hand is een metafoor, geïntroduceerd door Adam Smith, die beschrijft hoe individueel eigenbelang in een vrije markt kan leiden tot onbedoelde maar gunstige resultaten voor de samenleving als geheel, zoals een efficiënte toewijzing van hulpbronnen en economische welvaart. In dit systeem sturen de krachten van vraag en aanbod, aangestuurd door individuele actoren die door middel van concurrentie hun eigen voordeel nastreven, hulpbronnen naar hun meest waardevolle gebruik inzetten, zonder dat centrale planning of significante overheids-interventie nodig is.

Ons wordt verteld dat alle problemen in ons huidige economische systeem worden veroorzaakt door het egoïsme van veel deelnemers, maar dat deze problemen niet direct worden aangestuurd. We moeten geloven dat alle problemen een natuurlijk gevolg zijn van een systeem dat geacht wordt vrij te functioneren.

Onze indoctrinatie op dat gebied is zo sterk dat we er grote moeite mee hebben te geloven dat we allemaal bedrogen worden. We kunnen gewoon niet geloven dat alle grote problemen worden veroorzaakt door een kleine groep mensen die achter de schermen opereren.

Adam Smith

3.1 Liefde Om Te Hebben Versus Liefde Om Te Creëren

3.1.1 Exclusiviteit

Een van de sterkste vormen van indoctrinatie die bijna elke machthebber gebruikt – en die al duizenden jaren aan de gang is – is het verschuiven van de vreugde van het creëren en de bewondering voor makers (en hun creaties) naar de bewondering voor mensen die veel materiële goederen bezitten en de constante focus op hoe fijn het is om materiële goederen te bezitten. De verschuiving van vakmanschap naar materialisme.

Als je een kind vraagt waarom hij net als Ronaldo of Messi wil zijn, zal hij zeggen dat hij net zo rijk wil zijn als zijn idolen, het WK wil winnen en al die fans wil hebben die je aanbidden. Waarschijnlijk zal geen enkel kind zeggen dat hij het voorrecht zou willen hebben om talloze uren intensief te kunnen trainen en elk moment van de dag te gebruiken om zijn vaardigheden te verbeteren, gewoon om te zien hoe ver hij met zijn lichaam en geest kan komen. Vrijwel geen enkel kind ziet nog de vreugde in het ontwikkelen van zijn eigen vaardigheden om originele acties te kunnen creëren die de mensen – die graag naar de wedstrijd kijken – zullen betoveren.

"Doe alsof tot je het maakt" ("fake it until you make it.") is een slogan die veel "influencers" gebruiken. Ze huren kleding of lenen dure auto's van vrienden om te doen alsof ze succesvol zijn, om te proberen om meer volgers te krijgen. Er bestaat weinig twijfel over, dat we ons momenteel op het toppunt van "consumentisme" bevinden, waar het bijna niet uitmaakt of je waardevolle vaardigheden hebt, maar waar het extreem belangrijk is dat mensen geloven dat je veel dure spullen hebt, inclusief een perfect uiterlijk. Kunstmatige schaarste wordt omgedoopt tot "exclusief". Het woord "exclusiviteit" zelf zegt al genoeg. Het gaat erom dat ik iets heb wat anderen niet hebben – of waar ze in ieder geval hard voor moeten vechten. Ons wordt geleerd om exclusieve dingen te willen bezitten. Ons wordt geleerd dat het bezitten van schaarse dingen een deugd is en een beloning is voor mensen die bijzonder zijn.

Deze focus op het bezitten van exclusieve dingen heeft een zeer duistere kant. Ons wordt verteld dat mensen die niet in staat zijn om "exclusieve" dingen te verwerven, iets verkeerd moeten doen. We weten al dat de kunstmatig gecreëerde sociale normen verwoestend zijn, vooral voor jonge vrouwen. Deze materialistische waanzin is waarschijnlijk nog problematischer voor jonge mannen. Mannen die nooit de vertekende ideeën van jonge vrouwen over hoe geluk eruit zou moeten zien, zullen kunnen waarmaken.

3.1.2 Doorbreek de Exclusiviteitsbescherming

Je zou kunnen redeneren dat we – om deze materialistische waanzin te doorbreken – een communistische samenleving moeten creëren. Een samenleving waarin iedereen toegang zou moeten hebben tot min of meer dezelfde spullen. Die redenering lijkt een beetje op de discussie over schooluniformen: uniformen zijn nodig om te voorkomen dat kinderen uit arme gezinnen jaloers zijn op de merkkleding van kinderen uit rijke gezinnen. Voor mij lijkt het dat uniformiteit en gelijkheid gepusht wordt voor de tijd dat schapen moeten werken in de publieke sfeer, terwijl er tegelijkertijd een verlangen naar exclusieve producten wordt gecreëerd voor de weinige vrije tijd die overblijft voor deze schapen.

"Exclusiviteit" is een zorgvuldig gecreëerd systeem. Een methode om de kwade agenda van de mensen die het huidige systeem bezitten te bevorderen. Een systeem dat opzettelijk kunstmatige schaarste creëert, om ons eerst te leren egoïstisch te zijn om succesvol te zijn, en ons vervolgens te vertellen dat we onszelf de schuld moeten geven van ons egoïsme, omdat we de aarde vernietigen en lui zijn omdat we te weinig luxe bezitten. Het is een recept om mensen in verwarring te brengen en hen te leren dat transformeren tot een geüniformeerde, gehoorzame communistische slaaf een deugd is en je ongeschikt bent om iets meer te willen.

We moeten niet in deze val trappen, we moeten stoppen met het bewonderen van "beroemdheden" die hun exclusieve bezittingen tentoonspreiden, en in plaats daarvan alleen de vaardigheden van makers en hun creaties zelf gaan waarderen. En nog belangrijker: Leer zelf echte vaardigheden. Kijk ze af van de andere makers!

3.1.3 Eigenaren En Makers

Er is een permanent toenemende financiële onbalans in ons huidige systeem. Deze onbalans stelt bepaalde mensen in staat om niet alleen producten te kopen, maar ook de exclusieve rechten op producten. Stel bijvoorbeeld dat er een getalenteerde maker is die moeite heeft om rond te komen. Een rijke persoon kan de maker financieel "helpen". In ruil daarvoor koopt de weldoener de rechten op het toekomstige werk van de maker. Het rechtssysteem dat is opgebouwd rond "auteursrechten" en "Intellectual Property-rechten" ("IP") zou de rechten van makers moeten beschermen. In werkelijkheid bevoordeelt dit rechtssysteem echter alleen de eigenaren, ten koste van de makers zelf. Het geeft de eigenaren zelfs de macht om de maker te dwingen zijn productie te beperken om het product "exclusief" te maken. Dit betekent dat auteursrechten en IP-rechten de wettelijke basis vormen om ervoor te zorgen dat er daadwerkelijk schaarste kan worden gecreëerd en winst kan worden gemaximaliseerd.

Je zou nu kunnen stellen dat auteursrechten en intellectuele eigendomsrechten noodzakelijk zijn om de belangen van investeerders te beschermen en dat er – zonder deze bescherming – geen nieuwe risicovolle producten zouden worden ontwikkeld. Je zou kunnen stellen dat zonder de bescherming van auteursrechten en intellectuele eigendomsrechten geen geneesmiddel voor kanker zal worden gevonden, omdat het risico voor investeerders te groot wordt. Stel je nu eens voor dat het publiek toegang zou hebben tot geld, zodat het publiek het onderzoek zelf zou kunnen financieren. Wat zou er gebeuren als het publiek geen auteursrechten of intellectuele eigendomsrechten op hun producten zou hebben? Ik zou zeggen dat het publiek zich niet veel zou aantrekken van auteursrechten en intellectuele eigendomsrechten. Het publiek zou er geen moeite mee hebben om te besluiten "hun medicijn" generiek te maken en de productiekosten tot een minimum te beperken, zodat iedereen met kanker geholpen kan worden. Bovendien zouden de makers van het medicijn geprezen worden, beroemd worden en gevraagd worden om andere magische oplossingen te creëren. Mensen zouden die makers als een inspiratiebron zien. Dit in tegenstelling tot de huidige minachting voor bedrijven die patenten gebruiken om schaarste te creëren, zodat ze hun aandeelhouders de hoogst mogelijke bonussen kunnen betalen.

Wanneer we precies gaan delen hoe mensen nieuwe producten hebben gecreëerd (in plaats van het te verbergen voor de "concurrentie"), kunnen mensen met daadwerkelijke vaardigheden die extra kennis gebruiken om nog meer nuttigere producten te ontwikkelen. Je zou kunnen zeggen dat in de "Abundomie" de echte makers worden beschermd door ervoor te zorgen dat niemand de rechten op hun creaties kan bezitten.

"Consumentisme" en "schaarste" zijn methoden die met zeer kwade bedoelingen zijn gecreëerd. Het stelt de eigenaren van het systeem in staat om uiteindelijk alle rijkdom die mensen creëren te ontfutselen en tegelijkertijd mensen zichzelf de schuld te laten geven van hun zogenaamd "egoïstische" acties. Mensen zouden moeten begrijpen dat het financiële systeem geen organisch geëvolueerd systeem is, maar – in plaats daarvan – een zorgvuldig opgebouwd systeem dat alleen de eigenaren van het systeem ten goede komt. De overwinnaars hebben het financiële systeem stap voor stap gecreëerd en het langzaam door de eeuwen heen geperfectioneerd om rijkdom te ontginnen en verborgen te blijven. Als je dit eenmaal begrijpt, is het niet alleen veel gemakkelijker om de trucs te vinden die worden gebruikt om die doelen te bereiken, maar kun je ook zien wat er moet veranderen om nooit meer zo'n systeem te laten ontstaan. Daarom lijkt de logische oplossing te zijn, om het huidige systeem om te keren door een systeem te installeren dat speciaal voor alle mensen is gemaakt. Een systeem dat vrije creatie toestaat en toejuicht, en boven de illusie van pronken met eigendom plaatst. Een systeem dat creaties in overvloed beschikbaar maakt voor iedereen. Een systeem waar delen centraal staat. Uiteindelijk is de keuze voor die richting, een spirituele keuze. Mensen zouden moeten leren over het "kwade" in ons systeem en hoe het enorm verbeterd kan worden. Zodra voldoende mensen begrijpen dat het verlaten van het kwade systeem en het aannemen van een nieuw eerlijk systeem eigenlijk slechts een keuze is, zou de overgang naar een eerlijk systeem ook daadwerkelijk kunnen plaatsvinden.

3.2 Duurzaamheid

Een andere truc om mensen zichzelf de schuld te laten geven van hun egoïstische en verspillende gedrag, die ook exemplarisch is voor het systeem van schaarste, heeft te maken met de duurzaamheid van producten. Het publiek wordt beschuldigd van "consumentisme", waarbij producten worden weggegooid wanneer ze problemen vertonen of "uit de mode" raken. We hebben de nieuwste iPhone, het nieuwste auto-ontwerp of de meest modieuze designerkleding nodig. We krijgen te horen dat we de trends moeten volgen om anderen te laten zien dat we succesvol zijn. Om de winstgevendheid te maximaliseren, worden modecycli steeds korter, wat er ook toe leidt dat producten minder duurzaam worden. Wat is het nut van

een product dat nog steeds werkt, maar uit de mode is? Een producent moet zoveel mogelijk schaarste creëren om de winst te maximaliseren. Daarom worden producten ontworpen om zo snel mogelijk uit de mode te raken, en wordt de duurzaamheid eveneens opzettelijk verminderd.

3.2.1 Vraag Creëren

Een goede manier om schaarste te creëren, is ervoor te zorgen dat producten hun garantieperiode maar net overleven. Zodra de garantie vervalt, moet het product zo snel mogelijk stukgaan, zodat de consument gedwongen wordt het te repareren of een vervangend product te kopen. Het creëren van een auto of telefoon die meer dan 20 jaar meegaat, is – in de ogen van een economie die gebaseerd is op schaarste – een doodzonde. Duurzaamheid zorgt ervoor dat potentiële klanten langer wegblijven.

Door deze eigenschap creëren fabrikanten producten die weliswaar zeer modieus zijn, maar ook op de rand van kwaliteitsverlies staan. Een andere eigenschap die ook steeds populairder wordt, is het onmogelijk maken van reparaties aan producten of onderdelen ervan door klanten zelf. Alleen het vervangen van complete modules of reparaties door gecertificeerde reparateurs met zeer gespecialiseerd (en onbereikbaar) gereedschap is momenteel – voor veel producenten – een essentieel onderdeel van hun producten dat inkomsten genereert.

We kennen allemaal de vele voorbeelden van deze extreem lage kwaliteit producten. Veel ervan komen uit China en worden vaak verkocht in "ontwikkelingslanden" in Azië, Afrika en Zuid-Amerika. Vooral goedkope elektronica (zoals telefoonopladers, oordopjes, verlengsnoeren), goedkoop bouwgereedschap (tangen, hamers, kruiwagens) en namaakmerkkleding en -schoenen gaan tegenwoordig binnen enkele weken, dagen of zelfs uren kapot. Voor een klant is dit een vreselijke situatie. Voor een producent is dit echter een situatie die gewenst is. Een producent is er alleen maar in geïnteresseerd om meer producten te verkopen. Dat is zijn taak.

Bergen van kapotte, uit de mode geraakte producten

3.2.2 Vermijd Producten Met Een Korte Levensduur

Als klant geven mensen zichzelf de schuld dat ze het product niet zorgvuldig genoeg gebruikt hebben wanneer het kapotgaat. Het echte probleem is dat – in ons huidige economische systeem – producenten gedwongen worden om op het randje van kwaliteitsverlies te werken. Omdat consumenten niet goed financieel onderlegd zijn, zoeken ze naar het goedkoopste product dat ze kunnen vinden, zonder te weten dat – als je de levensduur van een product in de financiële vergelijking meeneemt – het kopen van het goedkoopste product bijna altijd (veel) duurder is dan het kopen van een product met een veel langere levensduur.

Een oplossing voor dit probleem zou zijn om consumenten voor te lichten over deze risico's. Dit is echter vrij lastig zonder de feitelijke gegevens over de verwachte levensduur van producten. Vooral wanneer producenten voortdurend uitzoeken hoe ze hun producten goedkoper kunnen produceren – en regelmatig nieuwe producten introduceren – is het vrijwel onmogelijk om ongeschoolde klanten te helpen bij het financieel beoordelen van de producten die ze willen kopen. Ook ontbreken de werkelijke totale kosten voor het opruimen van een kapot product bijna altijd in de kostprijs van producten. Zonder goede financiële kennis zul je zien dat afval zich opstapelt, vooral in landen waar deze goedkope producten van lage kwaliteit het meest worden verkocht.

De afvalhopen worden beschouwd als het resultaat van "consumentisme". In werkelijkheid zijn deze afvalhopen niet het resultaat van consumenten die al deze producten willen kopen om zich mee te omringen. Integendeel, als dat het geval was en de producten niet stuk zouden gaan, zou de hoeveelheid afval enorm afnemen. Het afval is het logische gevolg van een economisch systeem dat gericht is op het creëren van schaarste. Een systeem dat altijd zal resulteren in de productie van enorme hoeveelheden "producten met een korte levensduur".

De Peugeot Pickup, waarschijnlijk de meest duurzame auto ter wereld

3.2.3 Markttransparantie En Consumentenbescherming

In een systeem waarin het eigendom van bedrijven die goederen produceren constant wordt gecumuleerd door de mensen die het financiële systeem controleren, zal de onevenwichtigheid tussen de bescherming van consumenten en de bescherming van producenten alleen maar toenemen. Als consument is het vrijwel onmogelijk om conglomeraten zoals Ali-Baba of Amazon en de producenten die die distributiekkanalen gebruiken, te bestrijden. Als consument heb je simpelweg niet het geld om advocaten in te huren die je helpen om schadevergoeding te krijgen in de rechtbank als een goedkoop consumptiegoed problemen veroorzaakt. Consumenten hebben niet de financiële macht om het grote financiële risico van een rechtszaak te dragen. Voor een multinational is het precies andersom. Zij hebben al genoeg advocaten in dienst om elke klacht van een consument te bestrijden. Juridische kosten vormen momenteel een essentieel onderdeel van elk groter (multinationaal) bedrijf en worden verrekend in de kostprijs van hun producten. Producten die ontworpen zijn op de grens van wat economisch haalbaar is.

Een goede manier om dit probleem aan te pakken, is producenten te dwingen volledig transparant te zijn over de productie van hun producten. Als klant zou je precies moeten kunnen zien hoe de producten worden geproduceerd en hoeveel producenten betalen (en aan wie) om hun producten te creëren en te distribueren. Alleen wanneer alle financiële transacties van een producent volledig transparant zijn voor consumenten, kan er sprake zijn van adequate consumentenbescherming. Bij volledige transparantie kunnen consumenten organisaties hebben die niet alleen kwaliteitsbeoordelingen uitvoeren, maar ook de productie-ethiek van bedrijven beoordelen. Wordt er geld uitgegeven aan materialen van de juiste kwaliteit of wordt het meeste geld weggesluisd door aandeelhouders, marketing en juridische bescherming van bedrijven? Dit soort vragen wil je graag weten voordat je een bepaald product koopt.

We worden wijsgemaakt dat financiële privacy nodig is om de gewone burger te beschermen. Je hoeft echter geen genie te zijn om te beseffen dat jouw financiële privacy niet bestaat, aangezien je al jouw financiële transacties aan jouw banken en overheden moet laten zien, zodat zij "witwassen van geld kunnen bestrijden". In plaats daarvan heb je – als wetgetrouwe burger – helemaal geen mogelijkheden om de financiële transacties van banken, overheden en multinationals/producenten te controleren.

Daarom verwijst de "Abundomie" die in dit boek wordt voorgesteld, ook naar een overvloed aan informatie. Dit betekent dat alle financiële transacties van elk individu, bedrijf of overheidsinstantie openbaar en volledig transparant moeten zijn. Een van de effecten van die transparantie zal een enorme toename van de kwaliteit en duurzaamheid van producten zijn, omdat de sluier van geheimhouding rond een systeem van kwaliteitsvermindering en winstmaximalisatie zal worden opgeheven. Een ander effect zal zijn dat de afvalberg (met veel weggegooiden producten van lage kwaliteit) snel zal krimpen, wat een zeer positief effect zal hebben op de bescherming van ons milieu.

3.3 Technocratie En Transhumanisme

Wanneer een kleine groep mensen de wereld regeert en dus de media, regeringen, rechtssystemen, wetenschap, legers en politie controleert, zullen ze agenda's creëren om niet alleen hun macht te behouden, maar ook om de wereld vorm te geven volgens hun visie. Elke grote religie waarschuwde ons voor dit fenomeen: mensen met te veel macht zullen gaan denken en handelen alsof ze God zijn.

Zoals gezegd weten we niet wie de overwinnaars zijn, maar we kunnen wel zien wie er direct door hen wordt gecontroleerd en welke agenda's ze nastreven. We kunnen praten over "Het merkteken van het beest" en "Woeker" (rente-uitbuiting). We horen machthebbers ook praten over "Nutteloze eters", "Vaccinatiecampagnes om de bevolking te verminderen" en "15-Minuten Steden om het klimaat te redden".

Een scène uit de film 1984 (versie 1956)

Veel van deze agenda's kunnen worden samengevat onder de termen "technocratie" en "transhumanisme". De vraag is nu: "Wat is het doel van deze agenda's?"

Als je boeken leest zoals "1984 (geschreven in 1949)" van George Orwell of "A Brave New World (geschreven in 1932)" van Aldous Huxley, krijg je een glimp te zien van de concepten die bijna een eeuw geleden al werden besproken. Aldous Huxley's broer, Sir Julian Huxley, was de eerste directeur-generaal van UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization). Hoewel Aldous zelf niet direct betrokken was bij UNESCO, was zijn broer Julian een prominente figuur in de oprichting en de vroege visie van de organisatie, zoals uiteengezet in zijn paper "UNESCO, Its Purpose and Its Philosophy". Wanneer je de filosofie van Julian Huxley leest – gepubliceerd toen de verschillende organisatorische onderdelen van de Verenigde Naties werden opgericht – zie je duidelijk wat de basis was van het denken van de mensen die bij dat proces betrokken waren. Bijvoorbeeld:

"In 1946 schreef Huxley snel een pamflet waarin hij beweerde de onderliggende filosofie van de instelling uit te leggen. Hij formuleerde drie doelen voor UNESCO. Ten eerste, het voortzetten van het evolutionaire proces van toenemende harmonie. Ten tweede, alle omgevingen gelijk maken (harmoniseren) en daarmee degenen blootleggen die genetisch minder begaafd waren en niet in staat waren hun volledige potentieel te bereiken, zelfs niet onder dezelfde economische en sociale omstandigheden. Ten derde, mensen informeren over de onderliggende ongelijkheid van de mensheid en de noodzaak om omgevingen gelijk te trekken."

en

"UNESCO stond destijds ook onder druk om christelijke principes in het onderwijs te behouden. De christelijke historicus Sir Ernest Barker, die lid was van de commissie, protesteerde prompt tegen wat hij, zoals Huxley zich herinnerde, een 'atheïstische houding' noemde. Huxleys aanmoediging van geboortebeperving beviel sommige leden van de commissie ook niet. Veel van de landen die lid zouden worden van UNESCO waren nog steeds katholiek of hadden andere religieuze stromingen, en vonden Huxleys evolutionaire rechtvaardigingen en steun voor geboortebeperving weerzinwekkend. Huxley had daarentegen duidelijk geen affiniteit met de gevestigde kerk. Hij schreef later dat 'de overbevolking werd verergerd door de weerstand van de Rooms-Katholieke Kerk tegen wat zij 'onnatuurlijke' (d.w.z. opzettelijke) geboortebeperving noemden'. Als reactie hierop werd Huxley gedwongen een minder openlijke aanpak te hanteren. Maar er bestaat geen twijfel over dat UNESCO in zijn ogen op een dag de wereldproblemen zou aanpakken door directer aan te dringen op geboortebeperving."

Je moet niet vergeten dat de overwinnaars (de mensen die het financiële systeem controleren) volledig verantwoordelijk waren voor het vormgeven van de wereld naar hun evenbeeld. In dat evenbeeld moeten eerst de economische en sociale omstandigheden voor de massa gelijk worden getrokken (om orde te scheppen). Deze "orde" moet worden gecreëerd door de overwinnaars en de mensen die door de overwinnaars worden gekozen, omdat zij vinden dat hun intelligentie beter is dan het volgen van een democratisch proces van de massa. De volgende stap is dat de bevolkingsaantallen moeten worden verminderd door geboortebeperking. Alleen de genen van de mensen die zich boven de massa kunnen verheffen, zijn het waard om te worden behouden en vermenigvuldigd.

Er zijn veel etiketten voor dit soort denken over handelen als God, want dat is het. Pas wanneer je de volledige controle hebt over het financiële systeem, kun je beginnen na te denken over het creëren van een systeem waarin de massa "dezelfde economische en sociale omstandigheden ervaart". Het bekendste woord om een economisch systeem te beschrijven waarin iedereen "dezelfde economische en sociale omstandigheden ervaart" is "communisme". Een ander woord dat een systeem beschrijft waarin superieure mensen (door mensen met superieure genen te creëren) de massa regeren, is "eugenetica".

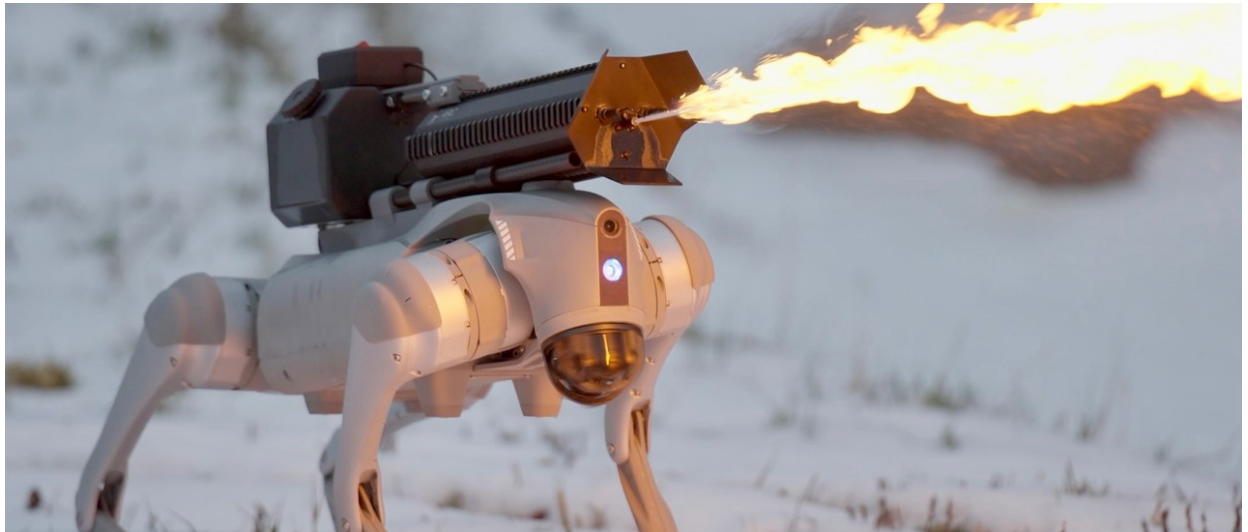
Het gebruik van technologie om een wereld vorm te geven – waar de mensen die de technologie beheersen de massa regeren (massa's die op technologie gebaseerde, beperkte of gerantsoeneerde toegang tot natuurlijke hulpbronnen hebben) – wordt "technocratie" genoemd. Het gebruik van technologie om de door God gegeven kwaliteiten van mensen te versterken, wordt "transhumanisme" genoemd.

Tegenwoordig kunnen we duidelijk zien dat de "leiders" die onder controle staan van de overwinnaars, werken aan het toepassen van uitgebreide technologieën die precies kunnen monitoren en controleren wat we doen. Ze weten waar we zijn, wat we consumeren, wie we ontmoeten, waar we over praten en hoe we geld verdienen. Onze "leiders" experimenteren steeds vaker met het gebruik van technologie om onze toegang tot onze basisbehoeften te beperken. 15-minutensteden worden geïntroduceerd, digitale ID-systemen worden gecreëerd en Centrale Bank Digitale Currency (CBDC) worden in een ongelooflijk tempo ontwikkeld.

Uiteraard worden deze systemen gepresenteerd als noodzakelijk om de mensheid te beschermen tegen alles wat we moeten vrezen, zoals pandemieën, klimaatverandering en terrorisme. Maar uiteindelijk zijn het systemen die je toegang tot de overvloed die de wereld te bieden heeft, beperken. Je toegang tot echt voedsel (zoals vlees) zal verder worden beperkt, je toegang tot brandstof (om te reizen) zal verder worden beperkt, je toegang tot informatie en je mogelijkheid om vrijuit te spreken (door mensen te ontmoeten zonder toezicht) zal worden beperkt. De mensen die alles bezitten, werken er hard aan om de huidige economie – die gebaseerd is op schaarste – veel efficiënter te maken. Met technologieën zoals AI, drones en robothonden kunnen ze elk aspect van je leven tot het absolute minimum beperken. En dan – wanneer je niet genoeg kunt uitblinken, als je niet kunt bewijzen dat je genen goed genoeg zijn om gerepliceerd te worden – zullen ze je keuze om kinderen te krijgen beperken. Het is wat ze eerder in communistisch China deden, en ze zullen het opnieuw doen.

Dit is wat er gebeurt als we monopolies de vrije loop laten. Dit is wat er gebeurt als we geen aandacht besteden aan wat er werkelijk in de wereld gebeurt en wat er gebeurt als we stoppen met geloven wat we met eigen ogen zien gebeuren. Gelukkig beginnen veel mensen te zien wat er gebeurt in de chaos die opzettelijk is gecreëerd en ons voortdurend wordt voorgeschoteld. Veel van de mensen die de realiteit kunnen zien, hebben een religieuze achtergrond. Dit komt doordat de verschillende geschriften ons al hebben gewaarschuwd voor de mensen die over ons willen heersen en voor God willen spelen. Het is een spirituele oorlog waarin we ons

momenteel bevinden, en de enige manier om die te veranderen, is door het ondoorzichtige systeem van kunstmatige schaarste te verlaten en het tegenovergestelde te omarmen: een transparant systeem van daadwerkelijke overvloed.

3.4 Moraliteit

Het verhaal over "de wereld kan de toenemende hoeveelheid mensen niet onderhouden" is een zeer verdorven vorm van indoctrinatie. Alleen mensen die denken dat ze zelf God zijn, misbruiken deze onzin om argumenten te verzinnen die schaarste voor anderen creëren. In de 4,54 miljard jaar dat de aarde bestaat, waren er talloze roofdieren die de wereld regeerden. Geen van hen heeft de aarde vernietigd. Als er al ooit een tijd komt dat mensen al het leven op het land en in de 162 miljoen m³ zeewater per persoon vernietigen, hoeven we onszelf of de generaties vóór ons niet de schuld te geven. Zulke vernietiging kan alleen worden toegeschreven aan de domheid van de mens, vele, vele generaties verder in de toekomst. Voorlopig is er absoluut geen reden – totaal niet – om zelfs maar aan te nemen dat mensen ooit slim genoeg zullen worden om zo'n enorme taak daadwerkelijk te volbrengen en – tegelijkertijd – dom genoeg zullen worden om niet in te zien dat zo'n enorme vernietiging onverstandig is. Momenteel zijn we feitelijk niet eens in staat om onszelf als soort uit te roeien. Dus stop alsjeblieft met hierover te liegen tegen de kinderen.

In het grotere geheel weten we al dat ons zonnestelsel op een dag zal ophouden te bestaan. Niet door de mens, maar puur door de natuurkundige wetten van het universum. Het enige wat mensen nu kunnen doen, is goed voor elkaars welzijn zorgen. De enige manier om dat te bereiken, is door het kunstmatige schaarstesysteem van de mensen te vervangen, het kwaadaardige systeem dat het tegenovergestelde doet van wat de geschriften ons vertellen. De overwinnaars doen er alles aan om het welzijn van alle (andere) mensen te vernietigen en gebruiken valse moraal en indoctrinatie om mensen hun leugens te laten geloven. Het aan het licht brengen van de waarheid en – op een bepaald moment – hun kwaadaardige schaarstesysteem vervangen, zou op dit moment onze hoogste prioriteit moeten zijn.

4 Monopolies En Schaarste

Een van de bekendste bordspellen ter wereld is "Monopoly". Het leert kinderen (en volwassenen) hoe de economie werkt. In het spel heeft de bank al het geld en hoeven de spelers niet te werken, maar moeten met de dobbelstenen te gooien om de 40 velden op het bord te bereiken. Wanneer de spelers "START" ("GO") passeren, geeft de bank hen geld. Met het geld kan een speler 28 van de 40 velden kopen. Deze velden zijn straten, treinstations of elektriciteitsbedrijven. Zodra ze gekocht zijn, moeten de andere spelers (als ze op jouw straat, station of bedrijf aankomen) jou geld betalen. Wanneer je een hele straat of alle treinstations bezit en een "monopolie" hebt, kun je mensen die op jouw onroerend goed of bedrijf landen, dubbel laten betalen. Als je huizen of hotels in jouw straat bouwt, kun je nog meer geld afdwingen. Als je geld opraakt, kun je je onroerend goed verpanden om leningen (hypotheken) af te sluiten of je onroerend goed verkopen aan de andere spelers. De speler die alle andere spelers failliet laat gaan, wint. Het spel leert kinderen hun geld tellen, afbetalen, leningen afsluiten en bovenal de vaardigheid om anderen hun geld af te nemen om ze failliet te laten gaan. Anderen financieel ruïneren is een beetje immoreel, maar ach, het is maar een spel...

Naast het tellen van geld leert het spel je dus ook hoe je kunstmatige schaarste kunt creëren. Als je alle straten in een stad bezit, als je alle treinstations in een land bezit, of als je de elektriciteitsbedrijven controleert, kun je mensen die toevallig op jouw straat, station of bedrijf aankomen, grote sommen geld laten betalen. En zodra mensen geen geld meer hebben, dwing je ze - volgens de spelregels - om leningen af te sluiten, hun bezittingen te verkopen of, nog beter, ze failliet te laten gaan en al hun bezittingen in beslag te nemen. Als je niet veel hebt, word je een gemakkelijk doelwit voor de spelers die delen van het bord monopoliseren. Omdat de andere spelers het bord monopoliseren, kunnen de arme spelers nergens heen en hebben ze hun kleine beetje geld nodig om alles te betalen, gewoon om in leven te blijven. Het is heel realistisch, want zo wordt schaarste kunstmatig gecreëerd. Als je meer geld hebt dan anderen, wordt het steeds gemakkelijker om alles af te pakken van de mensen die weinig hebben. Je neemt eerst hun land af en als ze geen land meer hebben, kun je ze dwingen om voor hun eten te betalen. En als ze geen geld meer hebben, kun je ze voor je laten werken als ze willen overleven. Zo werkt schaarste in de echte economie. En de realiteit is nog bruter!

Stel je nu voor dat een speciaal persoon meedoet aan het Monopoly-spel. Hij kan ook straten, treinstations en bedrijven kopen. Maar deze speler is verborgen. Je ziet hem niet. Je ziet hem alleen wanneer de bank iets betaalt, omdat deze verborgen speler de bank zelf is. Deze speler bezit al het resterende geld van het spel dat niet in handen is van de andere spelers. Stel je nu voor dat deze verborgen speler een printer mag gebruiken en zomaar extra geld mag printen, zoveel als hij wil. Hij kan dit geld lenen aan een van de andere spelers die hij aardig vindt en voorwaarden verbinden aan deze leningen. Hij kan zelfs militaire macht gebruiken om wat straten te stelen mocht hij daar zin in hebben.

Wat er gebeurt, is dat de speler die hij aardig vindt, nu elke straat kan kopen waar hij op terechtkomt. Die speler kan gemakkelijk meer onroerend goed kopen dan anderen, en belangrijker nog, hoeft nooit iets te verkopen. Heel binnenkort zal deze voorkeurspeler alle anderen hebben vernietigd. Zodra alleen deze voorkeurspeler en de eigenaar van de verborgen bank overblijven, zal de bank belasting heffen op het onroerend goed en hoge rentes rekenen op alles wat de overgebleven speler ooit heeft geleend. Omdat alle andere spelers vernietigd zijn, heeft de overgebleven speler ook geen inkomen meer. En met alle belastingen en rentes zal de speler die de bank is, de eerder uitverkoren speler snel financieel vernietigen. Simpelweg omdat de bank geld uit het niets kan drukken.

En zo werkt de echte economie. Banken maken geen deel uit van een systeem dat "bezit" is van alle spelers in het spel, maar de bank is zelf een speler die van de andere spelers toestemming krijgt om zich te verstoppen, geld uit het niets te drukken en echte dingen te kopen, zoals straten met huizen en hotels, complete spoorwegen en elk ander bedrijf en natuurlijke bron die je maar kunt bedenken.

In het echte leven zijn deze banken eigendom van echte mensen. Mensen die we toestaan om mee te doen aan het spel, die we toestaan om geld uit het niets te creëren en die we toestaan om ons belasting te laten betalen en rente te laten betalen. We staan toe dat ze ons land, onze bedrijven, onze politici, onze rechters, onze media en onze wetenschappers kopen. En als we ze dat toestaan, monopoliseren ze het voedsel dat we nodig hebben om te eten, het water dat we nodig hebben om te drinken en de lucht die we nodig hebben om te ademen.

Omdat we hen toestaan geld uit het niets te drukken, kunnen (en hebben) ze alles wat je je maar kunt voorstellen gemonopoliseerd. Ze zullen je vertellen dat "het in jouw belang is dat zij alles bezitten". Ze zullen je zelfs vertellen dat – omdat jij durft te bestaan – de eigenaren van het financiële systeem geen andere keuze hebben dan te nemen wat ze willen om klimaatverandering, pandemieën en terrorisme te voorkomen. Elke theorie die beweert dat klimaatverandering niet echt is, dat pandemieën niet echt zijn, dat terrorisme er alleen maar is om ons bang te maken en te bespioneren en dat er geheime spelers bestaan die geld uit het niets drukken, zal worden bestempeld als gevaarlijke complottheorieën. Althans, volgens de overwinnaars en hun betaalde makkers.

Zoals ik al eerder zei: ik kan niet bewijzen wie de geheime speler achter de sluier is. Wat ik echter wel zie, is dat dit financiële systeem – waar monopolies die kunstmatige schaarste creëren deel uitmaken van de spelregels – slecht is. Het is zelfs erger dan slecht. Het is kwaadaardig. Uiteindelijk zal het mensen er altijd toe dwingen hun bestaansmiddelen op te

geven, naar de steden te verhuizen en fulltime slaven te worden van de verborgen overwinnaars.

In dit hoofdstuk zal ik de drie belangrijkste typen monopolies nader bekijken. Ik zal laten zien waarom elk van deze drie monopolies uiteindelijk altijd resulteert in één winnaar die alles bezit, wat betekent dat alle andere mensen uiteindelijk altijd als slaven voor die overwinnaar werken.

4.1 Geldcreatie En Inzicht In Transacties

Je zou kunnen zeggen dat het belangrijkste monopolie het monopolie is om geld uit het niets te creëren. Het is zeker de snelste manier om alles in bezit te krijgen. Je drukt gewoon biljoenen dollars en begint alles te kopen.

In werkelijkheid is dit echter een stuk ingewikkelder. Als mensen – die onmenselijk veel uren werken voor een paar centen – met eigen ogen zouden kunnen zien dat een kleine groep mensen geld uit het niets drukt, zouden ze zich snel organiseren, een eerlijker nieuw systeem creëren en het huidige systeem verlaten. Het is niet voor niets dat het gelddrukproces extreem ondoorzichtig is en dat de mensen – die er uiteindelijk baat bij hebben – extreem goed verborgen zijn. Deze structuur – die hen in staat stelt ons te misleiden door ons te laten geloven dat het financiële systeem niet zo slecht in elkaar zit – is extreem ingenieus.

Twee Delen Van Het Gelddrukmonopolie

Het gelddrukmonopolie gaat hand in hand met een ander monopolie: het monopolie op inzicht in andermans transacties. In plaats van deze twee monopolies als afzonderlijk te beschouwen, beschouw ik ze liever als twee essentiële onderdelen van wat uiteindelijk het 'gelddrukmonopolie' is.

Dit komt doordat het gelddrukmonopolie alleen werkt wanneer het voor het publiek verborgen is. Het gelddrukmonopolie kan alleen bestaan wanneer het versluiert is, wanneer niemand inzicht heeft in de transacties die nieuw gecreëerde rijkdom naar de overwinnaars sluizen. Deze twee aspecten van het gelddrukmonopolie werken in beide richtingen:

1. Als je als enige inzicht hebt in alle transacties, heb je ook de mogelijkheid om geld uit het niets te drukken. Want – als niemand anders kan zien dat er plotseling geld uit het niets op je rekening verschijnt – kun je vrijelijk geld creëren.
2. Als je als enige de mogelijkheid hebt om geld uit het niets te drukken, zul je dat feit zo snel mogelijk willen verbergen. Want – als mensen zouden weten dat je die mogelijkheid hebt – zouden ze niet rusten voordat ze je dat voorrecht kunnen ontnemen. Dus als je geld uit het niets kunt drukken, zul je snel specialisten inhuren, zoals economen, politici, media, advocaten, politieagenten, journalisten en hele legers, om ervoor te zorgen dat niemand je "belastert" door te beweren dat je iets kwaadaardigs doet. Je kunt sowieso iedereen inhuren die je nodig hebt, want je kunt letterlijk "al het geld ter wereld" drukken.

Om te verhullen dat er mensen zijn die we toestaan om geld uit het niets te drukken, is geen middel onbeproefd gelaten. Elk land zonder centrale bank werd vernietigd, de "wetenschap" van de economie werd zorgvuldig en opzettelijk extreem ingewikkeld en verwarrend gemaakt. Goede theorieën werden naar de achtergrond verdrongen, belangrijke actoren kregen immuniteit, stukken land (zoals Fort Knox, en het land waarop de Federal Reserve is gebouwd, de City of London en Vaticaanstad) werden vrijgesteld van overheidstoezicht. Politici die het wilden en hadden kunnen veranderen, werden vermoord. John F. Kennedy werd vermoord vanwege Executive Order 11110, die de Federal Reserve uitdaagde, net als vele andere Amerikaanse presidenten. Khadaffi's plan om de gouden dinar in te voeren, kostte hem het

leven. Saddam Hoessein werd vermoord omdat hij de banken nationaliseerde en besloot olie in euro's te verkopen. En het allerbelangrijkste: uitingen over deze redenen werden onmiddellijk verboden of bestempeld als complottheorieën.

Als je bewijs wilt vinden voor het vermogen van een kleine groep mensen om geld uit het niets te creëren, kun je luisteren naar de podcast van Tucker Carlson met Richard Werner, waarin de wereldberoemde econoom Richard Werner de kwalen van de Federal Reserve en de link tussen bankieren, oorlog en de CIA blootlegt. Je kunt ook meer lezen over de oprichting van de Federal Reserve in het boek "The Creature From Jekyll Island" van G. Edward Griffin.

4.2 Landeigendom

Wanneer je de mogelijkheid hebt om geld uit het niets te creëren, is het voor de hand liggend om zoveel mogelijk natuurlijke hulpbronnen te kopen. Als je alle natuurlijke hulpbronnen bezit, kun je mensen laten betalen voor voedsel, water en ruimte om zich te verplaatsen en van het leven te genieten. Als je al het land zou bezitten, zou je geen geld meer nodig hebben. Water zou waardevoller zijn dan goud. Met het landmonopolie kun je alles doen wat je maar wilt (inclusief jezelf het monopolie geven om geld uit het niets te drukken), zolang je de mensen maar een beetje water of voedsel geeft om in leven te blijven.

Elk systeem dat privégrondbezit toestaat – op een manier waarmee natuurlijke hulpbronnen gemonopoliseerd kunnen worden – zal leiden tot dezelfde tirannie als het monopolie op het drukken van geld. Om je een idee te geven hoe machthebbers denken over het monopoliseren van natuurlijke hulpbronnen, lees dit voorbeeld:

In een openhartig interview voor de documentaire "We Feed the World" doet Nestlé-voorzitter Peter Brabeck de verbazingwekkende bewering dat water geen mensenrecht is. Hij bekritiseert het idee dat de natuur goed is en zegt dat het een geweldige prestatie is dat mensen zich nu kunnen verzetten tegen de overheersing van de natuur. Hij bekritiseert tevens biologische landbouw en zegt dat genetische modificatie beter is.

Nestlé is 's werelds grootste bottelaar van water. Brabeck beweert – terecht – dat water de belangrijkste grondstof ter wereld is. Vervolgens stelt hij echter dat privatisering de beste manier is om een eerlijke verdeling te garanderen. Hij beweert dat het idee dat water een mensenrecht is, afkomstig is van "extremistische" ngo's. Water is een levensmiddel zoals elk ander en zou een marktwaarde moeten hebben.

Hij gelooft dat de ultieme maatschappelijke verantwoordelijkheid van elke bedrijfsvoorzitter is om zoveel mogelijk winst te maken, "zodat mensen werk hebben". En om te onderstrepen wat een prettige man hij is, vindt hij ook dat we allemaal langer en harder zouden moeten werken.

Nestlé heeft al een zeer slechte reputatie onder activisten. Sinds 1977 wordt er opgeroepen tot een boycot. Dit komt door de agressieve lobby van Nestlé om vrouwen te laten stoppen met borstvoeding – die gratis en gezond is – en in plaats daarvan zuigelingenvoeding (verkocht door Nestlé) te gebruiken. Nestlé heeft regeringen gelobbyd om hun gezondheidsdiensten te vragen om flesvoeding te promoten. In arme landen heeft dit geleid tot de dood van baby's, omdat vrouwen flesvoeding met besmet water mengden in plaats van borstvoeding te geven.

Een deel van de monopolisering van land door de eigenaren van het financiële systeem, is het gebruik van allerlei kwaadaardige politieke tactieken tegen boeren. Er is eindeloos veel beeldmateriaal over deze agenda. Deze video van journalist Alex Newman is slechts één voorbeeld van "de wereldwijde oorlog tegen boeren". Ook deze video over "waarom miljardairs overal in de VS landbouwgrond opkopen" laat duidelijk een trend zien waarbij het bezit van natuurlijke hulpbronnen wordt gemonopoliseerd. Het probleem met dit soort video's is dat het (waarschijnlijk deels opzettelijk) onduidelijk is hoeveel van dit land al in handen is van de mensen die geld uit het niets drukken. Veel van dit land is "gefinancierd", wat betekent dat de eigenaren het geld hebben geleend om het land te kopen en het land zelf als onderpand gebruiken. Dus zolang de rente wordt betaald, is het prima voor deze eigenaren, maar

uiteindelijk zijn de banken de eigenaren van dit land. Er hoeft maar een kleine zeepbel te knappen en het landeigendom gaat naar de mensen die de banken bezitten die de hypotheeken hebben verstrekt. Ik verwacht (en dat is slechts een gok) dat meer dan 99% van elk land of bedrijf op deze manier daadwerkelijk in handen is van de overwinnaars. Het enige wat ze hoeven te doen – om dat zichtbaar te maken – is de geldhoeveelheid iets te verminderen. Stel je voor dat de centrale banken 5% van de geldhoeveelheid wegnemen en tegelijkertijd de regels voor het verkrijgen van een lening veel strenger maken. Als ze dat wereldwijd zouden doen en zich aan dat beleid zouden houden, zou binnen waarschijnlijk 1 of 2 jaar 99% van alles wat je maar kunt bezitten, naar de overwinnaars vloeien. Het is natuurlijk niet logisch dat ze dat doen, omdat het de overwinnaars zou ontmaskeren. Maar dat is de macht die de overwinnaars volgens mij momenteel hebben.

*"Beheers het voedsel, beheers de mensen.
Beheers de energie, beheers de continenten.
Beheers het geld, beheers de wereld."*

Henri Kissinger

4.3 IP-Rechten

In de wereld van schaarste worden veel wetten geschreven en is massale propaganda gebruikt om methoden te verdedigen die de oligarchie bevoordelen ten koste van de gewone man. Een van de meest sluwe en bedrieglijke methoden is het concept van "Intellectueel Eigendom" of – in het Engels – "Intellectual Property" ("IP").

De propaganda toont nerds die besturingssystemen voor computers uitvonden in de garage van hun ouders en miljardair werden door het intellectuele eigendom van deze uitvindingen veilig te stellen. Denk aan mensen zoals Bill Gates, Steve Jobs, Mark Zuckerberg en Jeff Bezos. Of wat te denken van de uitvinders van de Kerstman: de Coca-Cola Company met hun enorme kluis om het intellectuele eigendom van het meest waardevolle recept ter wereld te beschermen.

Nu vertelt de propaganda je dat de intellectuele eigendomsrechten er zijn om de ondernemers te beschermen die al hun risicokapitaal en zweet en tranen steken in de ontwikkeling en marketing van deze unieke producten. De propaganda vertelt ons dat – zonder deze intellectuele eigendomsbescherming – de menselijke ontwikkeling tot stilstand zou komen, omdat creatieve geesten geen prikkel zouden hebben om te creëren, als ze hun creaties niet te gelde kunnen maken.

Dit verhaal zou enigszins logisch zijn als mensen eerlijke en gelijke toegang tot kapitaal zouden hebben. De realiteit is echter dat de meeste mensen geen toegang hebben tot kapitaal. Ze hebben er geen toegang toe, omdat we een kleine groep mensen toestaan geld uit het niets te drukken en – met dat privilege – alleen belangrijke projecten te financieren die in hun eigen belang zijn.

Om deze enorme macht te verkrijgen, maakten de overwinnaars gebruik van multinationals die gewend zijn geld, grondstoffen en intellectuele eigendomsrechten te hamsteren. Dat intellectuele eigendomsrechten extreem belangrijk zijn om monopolies te verkrijgen, zullen we hieronder aantonen:

IP En Medische Tirannie

Tijdens 'Covid-19' zagen we hoe misbruik van intellectueel eigendom (IP) wordt gemaakt. In 2015 werden al voorbereidingen getroffen om patenten aan te vragen met betrekking tot Covid-19. Het begon allemaal met de PCR-test, uitgevonden door Nobelprijswinnaar Kary Mullis. Kary Mullis legt in een video uit waarom zijn test niet gebruikt kan worden om welke ziekte dan ook te diagnosticeren! Kary Mullis werd verguisd nadat hij aan het licht bracht dat dr. Anthony Fauci

en zijn collega's – die de intellectuele eigendomsrechten van bepaalde aidsmedicijnen bezaten – geen bewijs konden leveren voor het bestaan van aids. Dit gebeurde toen deze groep Mullis vroeg om te spreken op een aidscongres. Mullis overleed toevallig enkele weken voordat de Covid-19-evenementen begonnen, die – net als aids – volledig gebaseerd waren op zijn PCR-test.

Het is belangrijk om te begrijpen dat het chemische ontwerp van het "medicijn" dat gebruikt wordt om "ziekten" zoals Covid en aids te genezen, netjes verborgen zit achter een sluier van geheimhouding, die voortkomt uit de wetgeving inzake intellectuele eigendom. De bescherming van de bedrijven die deze "medicijnen" produceren, is veel beter gefinancierd en georganiseerd dan hoe gewone mensen zichzelf kunnen beschermen. Mensen kunnen alleen leunen op hun "vertrouwen" in autoriteit. Uiteindelijk verhinderen intellectuele eigendomsrechten dat mensen de juiste informatie over deze technologieën en producten te zien krijgen.

Een ander schandaal op het gebied van intellectuele eigendom van vergelijkbare omvang is het misbruik van DNA in gewassen met genetisch gemodificeerde organismen (GMO's). Op dit gebied beweert de propaganda dat mensen nu technologieën zoals CRISPR kunnen gebruiken om slechte genen in een genoom (het DNA van een organisme) te vinden en te vervangen om ziekten te voorkomen of om gewassen weerbaarder te maken tegen insecten, schimmels of slecht weer. Wiskundig gezien slaan deze beweringen nergens op. Bijvoorbeeld: mensen hebben naar schatting 3,2 miljard basenparen in hun genoom. Laten we nu eens aannemen dat we een extreem eenvoudig organisme hebben met slechts 4 basenparen in zijn genoom. Elk paar kan 4 instanties hebben: a, c, g of t. Dit betekent dat er met slechts 4 basenparen 4^4 – oftewel 256 – verschillende genomen mogelijk zijn. Laten we nu aannemen dat we vermoeden dat een van deze organismen met vier basenparen – met de genoomsequentie c-c-c-c – problemen heeft met één bepaalde schimmel. Om dat vermoeden te kunnen bewijzen, moeten we eerst zeker weten dat dit altijd het geval is en dat geen enkele andere combinatie in de genome dezelfde problemen veroorzaakt. Om dat statistisch te bewijzen, is al enorm veel werk. Dit komt omdat we voor elke test nieuwe organismen moeten kweken, hun sequenties moeten controleren en ze op een zo exact mogelijke manier alleen met die specifieke schimmel in contact moeten laten komen. Met een organisme met slechts 4 basenparen hebben we misschien voldoende tijd om dit te bewijzen. Maar het zal al vele jaren duren, waarin ook veel fouten kunnen worden gemaakt.

In werkelijkheid bestaan er echter geen organismen met slechts 4 basenparen. Echte organismen hebben miljoenen of miljarden basenparen. Daarom is er simpelweg niet genoeg tijd in het universum om dit soort wetenschap te bedrijven. Uiteraard wil de wetenschapspropaganda je graag laten geloven dat mensen slimmer zijn dan God. Maar totdat ze echt bewijs leveren in plaats van zich te verschuilen achter de sluier van het beschermen van hun intellectuele eigendomsrechten, moeten we er niets van geloven.

Wat is nu het nut van dit spel? Het doel is dat het publiek gelooft dat wetenschappers inderdaad slimmer zijn dan God en daarom alle intellectuele eigendomsrechten en veiligheid nodig hebben die ze kunnen krijgen om hun goddelijke werk zonder toezicht te kunnen doen. Wat er echter werkelijk gebeurt, is dat de bedrijven waar deze "wetenschappers" voor werken, alleen de DNA-sequentie van levende organismen veranderen, zodat ze de intellectuele eigendomsrechten van dat organisme kunnen verkrijgen. Het maakt niet echt uit of het gewijzigde DNA iets relevant doet. Het enige wat telt, is dat de multinational kan bewijzen dat hij de eigenaar van het gewas is, aangezien hij het was die het DNA heeft gewijzigd. Dat is waar deze bedrijven echt om geven.

Het verkrijgen van de intellectuele eigendomsrechten van gewassen is namelijk een perfecte manier om boeren failliet te laten gaan en hun land in beslag te nemen. Zo werkt het:

Je verstrekt bijvoorbeeld gesequencete sojabonenzaden met gewijzigd DNA gratis aan boeren voor een hele oogst. De boer moet een contract tekenen dat hij de opbrengst van deze verbeterde GMO-boon slechts één keer mag houden, namelijk op het moment van de oogst. Als de boer tevreden is, kan hij volgend jaar dezelfde zaden voor een bepaalde prijs kopen. De boer mag er echter ook mee stoppen en teruggaan naar de niet-GMO-zaden van de bonen die hij altijd gebruikte. De boer mag echter geen zaden gebruiken die hij mogelijk van de GMO-gewassen heeft verkregen. Als hij dat wel doet, zullen er enorme boetes moeten worden betaald. De contracten kunnen zelfs zo streng zijn dat de multinationale leverancier van GMO-zaden het recht heeft om de boerderij van de boer in beslag te nemen, mits de leverancier van GMO-zaden kan aantonen dat de boer het contract heeft verbroken. Wat gebeurt er nu als de boer terugkeert naar zijn oude zaden? Sommige GMO-gewassen zullen toch groeien, omdat het onmogelijk is om alle zaden en wortels van de GMO-planten die in de grond achterblijven te verwijderen. De multinational betreedt nu het land en begint met het sequencen van de gewassen. Als hij gewassen vindt met zijn GMO-DNA, kan hij de boer nu een boete opleggen of zelfs zijn hele boerderij in beslag nemen als de boer de boete niet kan betalen.

Dit exacte scenario speelde zich af in India en heeft geleid tot de zelfmoord van tienduizenden boeren die op deze manier hun boerderijen en hun bestaansmiddelen verloren en geen middelen hebben om de multinationals legaal te bestrijden vanwege dit soort kwalijke praktijken. Normaal gesproken kunnen levende organismen niet worden gepatenteerd, maar CRISPR maakt dit mogelijk. En daardoor kunnen de overwinnaars nu eigendom claimen over Gods creaties en meer kunstmatige schaarste creëren voor iedereen die niet de financiële macht heeft om dit soort juridische monsters te creëren.

IP En Surveillance

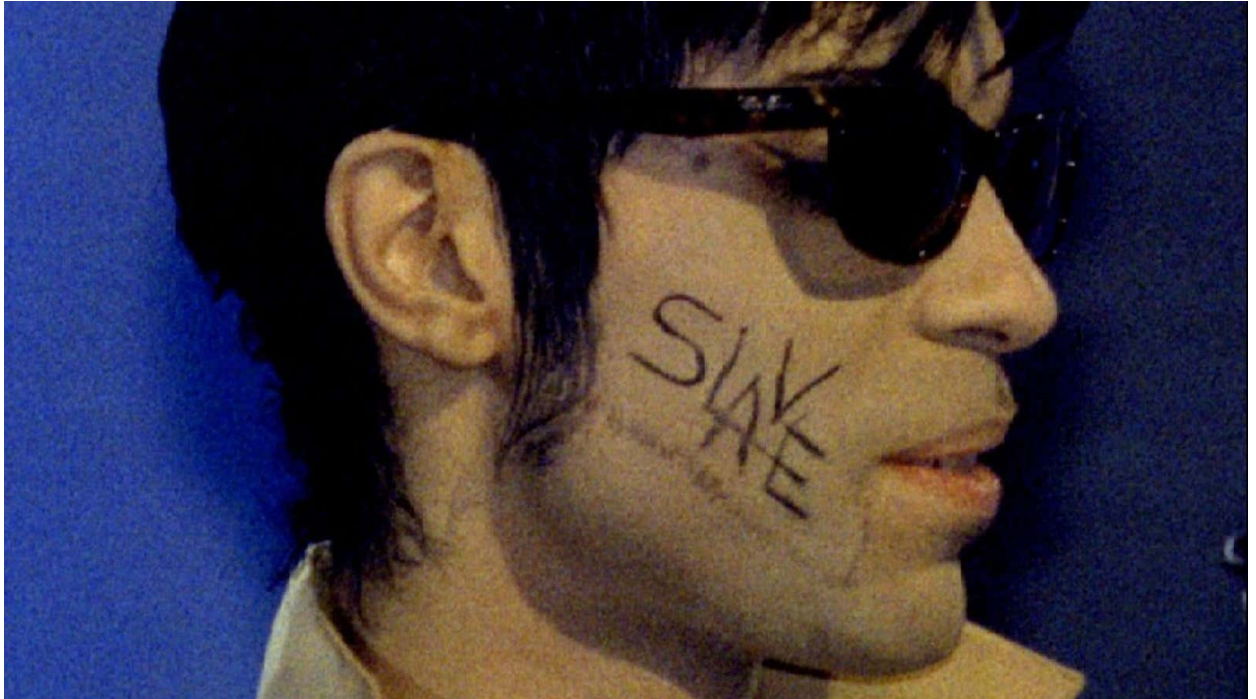
De tweede manier waarop intellectueel eigendom multinationals helpt, is door de geheimhouding te beschermen van bijvoorbeeld de ontwikkeling van besturingssystemen en specifieke software voor telefoons, laptops en pc's. We weten al dat - met name smartphones - dagelijks in het geheim enorme hoeveelheden gebruikersgegevens delen met telefoonfabrikanten. Vooral de smartphone is momenteel het ultieme spionage-apparaat en gebruikt software zoals socialemedia-apps en besturingssystemen om jouw gegevens te versturen naar de multinationals die de apparaten en software ontwikkelen.

Uiteindelijk zijn het intellectueel eigendom en encryptietechnologie die deze illegale praktijken van software- en hardwarefabrikanten verhullen. En maak je daarover geen illusies. Zodra de overwinnaars hun Nieuwe Wereldorde hebben geïnstalleerd met steden van 15 minuten, digitale ID's, internet zonder anonimiteit, wetgeving tegen encryptie, gezichtsherkenning, digitale valuta van de centrale bank, universeel basisinkomen, sociale kredietscoresystemen, CO₂-kredietscoresystemen, QR-codesystemen voor gedwongen vaccinatie, regels voor sociale afstand die op elk moment kunnen worden in- of uitgeschakeld, robohonden, drones, 5-6-7G wifi-systemen, microgolfwapens voor crowd control, goed getrainde undercoverpolitie van de vele migranten en een geperfectioneerd AI-surveillancenetwerk, op dat moment hebben ze hun intellectuele eigendomswetgeving niet meer nodig. Zodra jij in de digitale dystopie zit, zal de controle over jou gemakkelijk zijn. Daarom moeten ze ons er momenteel nog steeds van overtuigen dat intellectuele eigendomsrechten er zijn om ons te bevoordelen.

IP En Propaganda

Veel artiesten voelen zich beschermd door auteursrechten. Maar als je goed kijkt, kun je redeneren dat auteursrecht slechts een kleine groep artiesten helpt, en zelfs zij vinden dat er iets vreselijk mis is. Laten we eens kijken naar de muziekindustrie. Veel van de echt grote artiesten hebben verklaard dat ze hun ziel aan de duivel hebben verkocht. Wat er in werkelijkheid gebeurt, is dat zodra de eigenaren van het systeem daadwerkelijk talent

ontdekken, wordt het talent gecontracteerd door een platenlabel. Artiesten weten dat alleen een goede platendeal hun carrière een boost kan geven. Daarom zijn ze allemaal bereid om al hun auteursrechten over te dragen aan bedrijven die worden gefinancierd met geld dat uit het niets wordt gedrukt. De artiesten weten perfect wat ze doen en accepteren dat ze een slaaf zijn van de eigenaren van de platenmaatschappij.

Prince liet in 1993 het woord 'slaaf' op zijn gezicht schrijven om te protesteren tegen zijn platenmaatschappij.

In zeer zeldzame gevallen wordt een nummer gestolen van een artiest die niet al zijn auteursrechten heeft verkocht en – als hij dapper, gelukkig en rijk is – kan hij een deel van de opbrengst terugvorderen van de daders. Ze weten echter ook dat als je de platenlabels aanpakt, ze de rest van je carrière behoorlijk lastig kunnen maken. Daarom plaatsen de meeste beginnende muzikanten hun muziek gratis op sociale media, puur om op te vallen, auteursrecht of niet, het maakt niet uit en het belemmert geen enkele creativiteit.

Natuurlijk speelt dit auteursrechtprobleem niet alleen in de muziekindustrie. Alle andere "supersterren", zoals Hollywood-filmsterren, schrijvers, sporters, modeontwerpers en mannequins, tv-presentatoren en acteurs, "journalisten", "wetenschappers", politici en zelfs leden van het koningshuis, maken deel uit van hetzelfde intellectuele eigendomssysteem. Het creëren van content die eigendom is van de overwinnaars, kan de toegang tot die content vervolgens schaars maken.

Toegang tot content is uiteraard belangrijk, vooral als het om echte wetenschappelijke content gaat. Het verbergen van recepten voor belangrijke medicijnen of tests om bijvoorbeeld drinkwater veilig te maken, en het patenteren van organismen om de toegang tot voedsel te beperken en daarbij boeren te vernietigen, zijn allemaal verregaande, kwaadaardige handelingen. Ook voor dit derde monopolie geldt dat het bestaan ervan de eigenaren uiteindelijk altijd in staat zal stellen om alle beschikbare grond te beheersen en zichzelf het recht – om geld uit het niets te creëren – te geven.

4.4 Hoe Deze 3 Monopolies Te Doorbreken

Het moet duidelijk zijn dat elk van deze drie monopolies uiteindelijk zal leiden tot een kleine groep mensen die iedereen controleert. Dit zal uiteindelijk zichtbaar worden met de installatie van een Nieuwe Wereldorde die tirannieke surveillance- en politiemethoden zal gebruiken om de massa in het gareel te houden. Massa's die bevelen zullen ontvangen over wat ze moeten doen en wat ze moeten consumeren, en die een toelage zullen ontvangen die alleen onder strikte voorwaarden kan worden gebruikt. Het zal net als communisme zijn, maar nu met zeer geavanceerde AI-gestuurde technologische supervisie en perfect afgemeten, gerantsoeneerde toegang tot voedsel, kleding en andere dingen die je nodig hebt om te overleven. Het zal schaarse tot in het extreme zijn. Net genoeg om je in leven te houden en je te vermaken, tenminste, als je geen problemen veroorzaakt zoals het hebben van een mening. Alleen de beheerders van het systeem mogen genieten van de overvloed van de wereld, terwijl ze proberen de mensheid genetisch te verbeteren en hun vaardigheden en capaciteiten te verbeteren met transmenselijke technologieën.

Nou, ik weet niet hoe het met jou zit, maar ik denk niet dat dit de reden is waarom God ons op aarde heeft gezet. En daarom denk ik ook dat het belangrijk is om afstand te nemen van hun huidige "economische" systeem en een veel beter systeem te creëren. Een systeem dat gebaseerd is op het benutten van de overvloed van de aarde en dat van binnenuit ontworpen is om iedereen ten goede te komen. We hebben geen systeem nodig dat – vanuit de kern – ontworpen is om slechts een kleine groep mensen te bevoordelen die door de overwinnaars wordt geselecteerd en die deze groep toestaat om anderen als hun slaven te gebruiken.

Het zou inmiddels duidelijk moeten zijn dat alle drie de hierboven genoemde monopolies moeten verdwijnen. Zelfs als één van de drie monopolies overblijft, zullen we niet kunnen ontsnappen aan de dreigende tirannie. Daarom bespreek ik de drie monopolies hiena nogmaals, maar geef ik nu aan hoe ze kunnen worden doorbroken:

4.4.1 Doorbreek Het Monopolie Op Het Drukken Van Geld Uit Het Niets

De grootste uitdaging bij de overstap naar een "Abundomie" zal het doorbreken van het monopolie op "het drukken van geld uit het niets" zijn. Er zijn twee grote uitdagingen:

4.4.1a De Acceptatie Van Ethisch Geld

Wanneer je het voorrecht hebt om geld uit het niets te drukken, kun je alles kopen wat op geld lijkt (goud, zilver, alle cryptovaluta, lokale munten en contant geld). Je kunt ook alle grond, alle (toekomstige) natuurlijke hulpbronnen, alle bedrijven en intellectuele eigendomsrechten kopen. Aangezien de massale aankoop door de winnaars van alles op die lijst, gebaseerd is op bedrog, zijn alle hierboven genoemde geldsoorten besmet met dit "onethische geldsysteem". Wat betekent dat?

Het Voorbeeld Van Baas Jimmy

Laten we een voorbeeld geven van een enorme vismarkt in het havengebied van een enorme stad. Bijna iedereen in deze stad eet uiteindelijk vis die op deze markt wordt verkocht. Nu is er één persoon in de haven met vrienden die geld uit het niets drukken. Zijn naam is baas Jimmy. Niemand weet dat baas Jimmy toegang heeft tot zoveel geld, omdat baas Jimmy heel langzaam werkt. In 40 jaar tijd heeft hij verschillende vissersboten, viswinkels en visrestaurants gekocht en betaalt hij een aantal projecten van overheidsfunctionarissen die beslissen over visserijwetten. Iedereen denkt dat baas Jimmy gewoon een slimme zakenman is, maar in werkelijkheid kan baas Jimmy gewoon naar de bank gaan, zoveel geld opnemen als hij wil en een groter deel van de visserij opkopen.

Daardoor heeft hij talloze manieren om het de andere vissersfamilies erg moeilijk te maken. Je zou kunnen denken dat dat niet aardig is. Je zou je kunnen afvragen: "Waarom zou baas Jimmy dat doen? Baas Jimmy

heeft al meer geld dan hij ooit zal kunnen consumeren." Wat mensen echter niet weten, is dat baas Jimmy door de mensen – die baas Jimmy zoveel geld geven als hij nodig heeft – wordt verteld wat hij moet doen. Als baas Jimmy dit niet doet, zullen ze alle bedrijven van baas Jimmy inpikken. Dus baas Jimmy doet gewoon wat hem wordt opgedragen.

Onlangs kreeg baas Jimmy te horen dat hij alle bedrijven moest vernietigen van de overgebleven koppige ondernemers die hun boten, marktvergunningen en visrestaurants niet wilden verkopen, omdat deze gezinnen de toekomst van hun kinderen veilig wilden stellen. De mensen die geld drukken, willen nu snel alles bezitten om een communistische regering te kunnen installeren. Een communistische regering betekent dat alles in je leven door de overheid wordt bepaald (wat voor werk je doet, hoeveel kinderen je mag krijgen, waar je kinderen naar school gaan, wat ze leren, hoeveel geld iedereen verdient, wat je mag lezen en wat je mag zeggen).

De mensen die geld uit het niets drukken, hebben dit communisme hard nodig, want – als mensen begrijpen dat ze hun hele leven voorgelogen zijn – zouden ze wel eens in opstand kunnen komen. Dat is ook de reden waarom de mensen die geld uit het niets kunnen drukken, zo langzaam opereren. Maar nu steeds meer mensen de leugens van het financiële systeem beginnen in te zien, krijgt baas Jimmy te horen dat hij vaart moet maken.

Wat baas Jimmy kan doen om zijn oprichters te helpen, is zijn prijzen verlagen. Als hij alleen al de prijzen op de vismarkt verlaagt, zullen veel klanten besluiten hun vis te kopen bij de viswinkels van baas Jimmy. Baas Jimmy kan het niets schelen, want als hij geld verliest, krijgt hij gewoon meer geld van de mensen die geld drukken.

De andere winkels vragen baas Jimmy waarom hij zijn visprijzen zo heeft verlaagd. Baas Jimmy vertelt iedereen dat hij denkt dat de visprijzen zo laag zijn omdat veel mensen het economisch moeilijk hebben en geen vis zullen kopen als wij onze prijzen niet verlagen.

Nu hebben de andere winkels geen keus meer om ook hun prijzen te verlagen. Sommige winkels proberen leningen te krijgen om hun verliezen te dekken, maar de banken weigeren. Dus deze mensen zijn nu gedwongen hun winkels aan baas Jimmy te verkopen. Als baas Jimmy weigert te kopen, sluiten deze winkels en gaan ze failliet. De winkels die gerund worden door mensen met wat spaargeld kunnen nog wel even doorgaan, maar overwegen toch te verkopen omdat ze hun spaargeld snel zien verdampen.

Er zijn nog veel meer manieren om de concurrentie uit de markt te drukken. Baas Jimmy had zijn vrienden bij de overheid ook kunnen vragen om strengere regels. Bijvoorbeeld om de schoonmaak en koeling van de winkels te verbeteren, of om andere kwaliteitsnormen te verhogen. Iedereen dwingen om vijf keer vaker te testen of de vis bacteriën bevat. De mogelijkheden om de kosten in het productieproces te verhogen zijn eindeloos. Als de kosten stijgen, kan baas Jimmy gewoon afwachten tot zijn concurrentie daalt.

De mensen die geld uit het niets kunnen drukken, zullen altijd hun zin krijgen. En dit gebeurt momenteel in elke branche van elk bedrijf. Met bedrijven als Amazon, Ali Baba, creditcard-maatschappijen en overregulerende overheidsinstanties zoals de EU, wordt de middenklasse opzettelijk vernietigd om het communistische systeem zonder slag of stoot door de massa geaccepteerd te krijgen.

En dit spel speelt zich niet alleen af op de vismarkten, maar op elke andere markt, inclusief alle financiële markten, zoals alle cryptovaluta, al het goud en zilver, wisselkoersen, aandelen, obligaties en al het onroerend goed. Wanneer je geld uit het niets kunt drukken, zul je elke markt beheersen, en – als je het slim aanpakt – zal niemand merken wat er gebeurt. Het zal worden geweten aan de incompetentie van politici, de hebzucht van de aandeelhouders van de

multinationals en aan de onzichtbare hand van de economie. En als je durft te beweren dat er een agenda wordt uitgerold door mensen die samenspannen tegen de hardwerkende mensen, dan ben je een gevaarlijke complotdenker en zal de politie je in de gaten houden en bezoeken.

Wat Kunnen We Doen?

Nu we beter weten hoe het monopolie op het drukken van geld wordt misbruikt om controle te krijgen over een bedrijf, moeten we de alternatieven en hun voor- en nadelen nader bekijken:

Niet Te Koop

Het probleem met elk alternatief financieel systeem (zoals cryptovaluta, edelmetalen, contant geld of lokale munten) is dat – als je een groot deel van die munten kunt kopen met ‘onethisch geld’ (geld dat je zomaar uit het niets kunt drukken) – de onethische gelddruckers uiteindelijk hun meerderheidspositie zullen gebruiken om alle concurrenten uit die systemen te verdrijven, alle belangrijke monopolies in stand te houden en uiteindelijk toch het communisme kunnen installeren.

Mengen met onethisch geld is niet mogelijk

Dit betekent dat het – op dit moment – niet mogelijk is om een beter, eerlijk (ethisch) geldsysteem te introduceren en te verwachten dat dit het onethische geldsysteem zal vervangen. Want – wanneer de gelddruckers merken dat een alternatief systeem groeit en een aanzienlijke bedreiging begint te vormen – zullen de gelddruckers vele mogelijkheden hebben om dit te infiltreren. Door dit te doen zullen ze dit mogelijke ethische systeem zodanig “vervuilen” dat het automatisch verandert in een onethisch geldsysteem. Eigenlijk is het simpele logica dat het niet mogelijk is om eerlijk en oneerlijk geld te mengen. Het is alsof je de oceanen drinkbaar probeert te maken door er schoon drinkwater aan toe te voegen. De hoeveelheid zuiver drinkwater die je nodig hebt om zeewater drinkbaar te maken, is simpelweg te veel.

Dit betekent dat een belangrijk kenmerk van het nieuwe eerlijke type geld dat gecreëerd moet worden, is dat het niet verhandeld kan worden met ons huidige geld, en dat er bijvoorbeeld geen handelsplatformen mogen bestaan waar eerlijk geld gekocht of verkocht kan worden met oneerlijk geld.

Het is onmogelijk om een eerlijk alternatief systeem – dat je vandaag zou invoeren – ongemengd te houden. Het is onmogelijk omdat op dit moment bijna niemand ons fiatgeld (zoals euro's, dollars, ponden, roebels, yen en yuan) en de mensen die we het laten drukken, ziet als de belangrijkste bron van bijna alle ellende die we ons maar kunnen voorstellen. De meeste mensen hebben simpelweg geen idee hoe het financiële systeem werkt en hoe we ermee worden misleid.

Onderwijs Mensen En Bied Een Beter Alternatief Systeem!

Dat betekent dat de belangrijkste taak die we hebben, is om iedereen te informeren over het probleem van ons huidige geld en hoe belangrijk het is om zo snel mogelijk afscheid te nemen van dit oneerlijke geld.

Wat we echter tegelijkertijd ook moeten doen, is een alternatief systeem creëren dat eerlijk is en nooit corrupt kan worden. We moeten mensen leren waar het om draait en hoe het gerealiseerd moet worden.

Wanneer we een nieuw systeem creëren, moeten we begrijpen dat we het niet hebben over een systeem dat het huidige systeem geleidelijk opschoont. Corruptie in het huidige systeem is na vele eeuwen van bedrog zo diepgeworteld dat het simpelweg onmogelijk is om het systeem stap voor stap op te schonen. Daarom stel ik een "harde knip" voor. Een moment van singulariteit in de niet al te verre toekomst, waarin de wereldbevolking gezamenlijk – in één klap – afstand neemt van het huidige systeem, en dit op de meest voorbereide, ordelijke, vreedzame en humane manier doet die denkbaar is. Op dat moment kondigen we tevens een wereldwijde en totale schuldenwegschelding af, en starten we met het draaien van het ethisch financieel systeem. Het mooie van die strategie is dat we niet beperkt zullen worden in de ontwerpkenmerken van het nieuwe financiële systeem. We kunnen het nieuwe systeem nu volledig vanaf nul creëren en het op de best denkbare manier vormgeven, een manier waar iedereen baat bij heeft.

Bij het creëren van een nieuw systeem moeten we ons richten op 5 kenmerken. Het systeem moet:

1. gelijkheid creëren,
2. geld neutraal en onvoorwaardelijk maken,
3. de geldhoeveelheid per persoon constant houden,
4. alle transacties voor iedereen transparant maken,
5. ervoor zorgen dat deelname een mensenrecht is voor elke levende persoon.

1. Creëer Gelijkheid

Het belangrijkste aspect waar we naar moeten kijken, is de schepping van geld. Wanneer je de vraag stelt:

"Moeten we toestaan dat een kleine groep particulieren geld uit het niets creëert, het in bezit krijgt en het vervolgens - met rente - uitleent aan mensen, bedrijven of landen?"

Het antwoord op die vraag is uiteraard 'nee'.

Als het antwoord "nee" is, is het ook duidelijk dat we betere methoden moeten zoeken om geld te creëren. Het is echter ook duidelijk dat we geld nodig hebben. Dit nieuwe geld mag echter niet als schuld worden uitgegeven (aan een gemeenschap of overheid). We weten al dat een schuldsysteem niet werkt, omdat schuld de kredietverstrekker macht geeft over de kredietnemer. Omdat geld neutraal moet zijn, betekent dit dat we een betere manier moeten vinden om geld te creëren. Wat zijn onze opties?

Hoe Creëren We Eerlijk Geld?

De eerste stap bij het creëren van een nieuw financieel systeem is het vinden van een eerlijke manier om geld te creëren. Stel dat de hele mensheid naar een nieuwe planeet zou reizen en helemaal opnieuw zou beginnen, hoe creëren we dan op een eerlijke manier nieuw geld?

A. Hetzelfde Herhalen?

Moeten we – opnieuw – een kleine groep mensen selecteren en hen vertellen dat ze zich eerst moeten verstoppen en, zodra ze verborgen zijn, zelf zoveel geld moeten creëren als ze nodig achten, het moeten bezitten en het met rente moeten lenen aan welke persoon, bedrijf of overheid dan ook? Nee, uiteraard zou niemand buiten deze kleine groep mensen dat idee steunen.

B. Hetzelfde Maar Nu Zichtbaar?

Dus – in plaats van de gelddruckers te laten schuilen – zouden we deze kleine groep gelddruckers moeten dwingen uit hun schuilplaats te komen, maar hen wel toestaan al het geld te drukken, het te bezitten en tegen rente uit te lenen? Zou dat beter en eerlijker zijn? Nou, dat systeem zou al veel beter zijn, omdat iedereen nu kan zien wat er werkelijk gebeurt. En iedereen zou snel inzien dat zo'n systeem totaal oneerlijk is.

C. Laat Onze Regeringen Voor Het Drukken Van Geld Zorgen

Dus misschien hebben we meer dan één groep nodig. Misschien zou elke regering ter wereld weer haar eigen geld moeten kunnen creëren en vervolgens zelf moeten bepalen hoeveel ervan gedrukt mag worden? Overheden toestaan hun eigen geld te drukken klinkt heel eerlijk. Het heeft echter ook grote problemen gecreëerd. Sterker nog, zo is ons huidige corrupte systeem ontstaan.

De eerste vraag is natuurlijk: hoe weten mensen zeker dat hun regering dit eerlijk zal doen? Schulden geven regeringen een oneerlijke hoeveelheid macht over de burgers. De regeringsleiders zouden enorme macht hebben en de verleiding om wat extra geld te drukken en dat te gebruiken om hun macht te vergroten – voor zichzelf en hun families – is enorm. Ze zouden nieuwe geheime diensten kunnen opzetten die mensen met vreselijke dingen bedreigen (als ze bijvoorbeeld niet de juiste stem uitbrengen) en dezelfde problemen zullen terugkeren.

Je zult ook – opnieuw – de mogelijkheid introduceren dat landen elkaar dreigen aan te vallen en hun vermogen om geld te drukken overnemen. Regeringen zullen legers gaan bouwen en belastingen gaan verhogen om "zichzelf te verdedigen". Zelfs zonder oorlog heb je allerlei ondoorzichtige handelsovereenkomsten, staatsobligaties om geld van elkaar te lenen, wisselkantoren (Forex) die helpen wisselkoersen te manipuleren. Hoe transparant is dat allemaal? We hebben het allemaal al eerder gezien en het heeft geleid tot de puinhoop waarin we ons nu bevinden. Laten we eerlijk zijn. Het heeft nooit in het voordeel van de gewone man gewerkt, en dat zal het ook nooit doen, zolang overheden de macht hebben.

De Federal Reserve: Niet federaal en zonder reserve

D. Lokale Gemeenschappen

We kunnen zelfs nog verder inzoomen en lokale gemeenschappen de verantwoordelijkheid geven voor het creëren van lokale munten. Om deze mogelijkheid kort te houden, kunnen we simpelweg stellen dat een lokale gemeenschap dezelfde problemen zal ondervinden als overheden wanneer ze ons geld mogen drukken. De verleidingen voor machthebbers zullen te groot zijn en de vraag – of het financiële systeem daadwerkelijk voor iedereen gelijk werkt – zal meer dan twijfelachtig zijn.

Onthoud: proberen gelijkheid te creëren betekent niet dat de uitkomst voor iedereen gelijk moet zijn. Het tegenovergestelde is waar. Mensen die hard werken, zullen meer kunnen verdienen dan mensen die niet kunnen werken (zoals kinderen en gehandicapte ouderen). We moeten er alleen voor zorgen dat de mensen die we het financiële systeem laten controleren, dat privilege niet misbruiken voor hun eigenbelang. Zodat iedereen in ieder geval een gelijke kans op welvaart heeft.

E. Creatie Per Individu

De enige eerlijke manier om geld te creëren, is wanneer iedereen "zijn eigen munten creëert". Het enige probleem dat dan opgelost moet worden, is: "Hoe zorgen we ervoor dat sommige individuen niet meer munten creëren dan anderen?". Om die vraag te beantwoorden, hoef je maar één regel te bedenken: niemand mag meer dan 1 munt per tijdseenheid creëren, zoals 1 munt per seconde, 1 munt per uur of 1 munt per dag. Laten we aannemen dat het 1 munt per uur is, dan luidt de regel: "Iedereen die deelneemt aan het financiële systeem, creëert één munt per uur gedurende zijn leven". Wanneer we dit geldcreatiesysteem volledig transparant maken – zodat iedereen kan controleren of er niemand vals speelt – dan hebben we een eerlijk systeem van geldcreatie. We kunnen zelfs toestaan dat de controle op lokaal niveau of zelfs op overheidsniveau plaatsvindt, zolang individuen de bevindingen van de lokale of overheidsinstanties volledig kunnen controleren.

Kunnen we dus concluderen dat geldschepping – bijvoorbeeld 1 munt per uur per individu – het meest rechtvaardige systeem is? De meest logische variant hierop is dat we alleen mensen die daadwerkelijk werk verrichten toestaan om 1 munt per uur te creëren. Of dat we klassen definiëren – bijvoorbeeld een hersenchirurg mag meer dan 1 munt per uur creëren, omdat hij tot zijn veertigste moest studeren voordat hij kon beginnen met werken – om te zien wie precies hoeveel munten kan creëren. Je ziet gemakkelijk wat hier het probleem is: "Hoe definieer je werk?" Een kind dat met Lego speelt en ingenieur wordt, speelde of studeerde hij? Is dat eerlijk vergeleken met een kind dat überhaupt geen Lego had? Het is simpelweg niet mogelijk om daadwerkelijk werk te definiëren en te waarderen. Het is ook niet nodig. Denk aan de kleine groep die al ons geld uit het niets creëerde. Ze werkten niet (het indrukken van een knop op een computer die biljoenen dollars creëert, voelt voor mij niet als werk) en toch werd het geld geaccepteerd. Er is dus geen noodzaak om een verband te creëren tussen werk en de schepping van geld. De relatie ontstaat pas nadat het geld beschikbaar is. Zodra de maatschappij het erover eens is dat deze cijfers op onze telefoon geld zijn, of dat sommige schelpen geld zijn, wordt het geld. En de schaarste van de gekozen munten in onze portemonnee bepaalt vervolgens de waarde ervan voor ons allemaal. Na een tijd van gebruik – in eerste instantie met te hoge of te lage prijzen – zullen we snel leren wat de prijzen van producten en diensten zouden moeten zijn – gegeven onze persoonlijke behoeften en persoonlijke toegang tot de munten – en kunnen we het op de juiste manier gaan gebruiken.

2. Maak Geld Neutraal En Onvoorwaardelijk

Mensen die anderen willen controleren, zullen altijd iedereen proberen wijs te maken dat ze "wetenschappelijk" bewijs hebben dat (andere) mensen de schuld geeft van te veel verkeerde

dingen die ze tijdens hun leven hebben gedaan. Ze zullen mensen beschuldigen van het eten van verkeerde dingen, het zeggen van verkeerde dingen, het doen van verkeerde dingen, het contact met verkeerde mensen en zelfs van het geloven in verkeerde dingen. Geld is altijd al misbruikt om anderen te controleren. De mensen die anderen willen controleren, zeggen bijvoorbeeld dat veel mensen niet in staat zijn om hun eigen kinderen op te voeden, dat mensen te veel reizen of dat mensen niet kunnen stoppen met het vervuilen van het milieu en het in gevaar brengen van de hele soort. Mensen die anderen willen controleren, hebben altijd geprobeerd verhalen te verzinnen om belastingen te rechtvaardigen, zodat zij (de "leiders") gratis middelen hebben om "betere" systemen op te leggen aan deze ongeschoolde burgers.

Nu – met de Centrale Bank Digitale Currency, de 15-minutensteden en banken die zich inzetten voor diversiteit, gelijkheid en inclusie (DEI) en CO₂-kredieten – is het overduidelijk dat de gelddruckers ons toekomstige geld volledig afhankelijk willen maken van voorwaarden. Dit is echter een zeer gevaarlijke ontwikkeling. Om regels te maken, hebben gemeenschappen historisch gezien altijd wetten en systemen gecreëerd om deze wetten te handhaven. Een persoon was altijd onschuldig totdat het tegendeel was bewezen en hoefde niet bang te zijn voor een 24/7 AI-bewakingssysteem dat probeert te raden of iemand er misschien verkeerde ideeën op nahoudt.

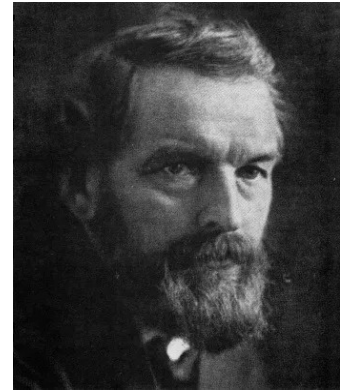
Om persoonlijke vrijheid en een menswaardig leven te waarborgen, gebaseerd op vertrouwen en de acceptatie dat mensen fouten moeten kunnen maken en daarvan moeten kunnen leren, zou een eerlijke vorm van geld – zonder enige beperkingen – de basis van het financiële systeem moeten vormen. Het is aan de burgers en hun lokale gemeenschappen om te bepalen hoe ze daadwerkelijke criminaliteit aanpakken en (indien nodig) aanvullende systemen creëren om overheidsactiviteiten te financieren. Wanneer burgers liever belasting betalen, kunnen ze daar gewoon voor kiezen. Als zij echter de voorkeur geven aan vrijwillige betalingen voor overheidsactiviteiten, moet dit ook mogelijk zijn. Financiële beperkingen (zoals belastingen) moeten altijd een lokale aangelegenheid zijn en daarom nooit standaard in het financiële systeem worden opgenomen. Geld moet altijd neutraal zijn ten opzichte van elk lokaal programma en volledig vrij zijn van voorwaarden.

3. Zorg Ervoor Dat De Geldhoeveelheid Niet Kan Toenemen Of Afnemen

Stel je een fictieve planeet voor met 10 mensen die elk 10 munten bezitten en dat die planeet slechts honderd dezelfde producten bevat, die iedereen evenveel nodig heeft. In dat geval zou de prijs van elk product 1 munt bedragen. Als je vervolgens het aantal munten in omloop zou verdubbelen – waardoor iedereen 20 munten zou hebben – dan wordt de waarde van de items onmiddellijk 2 munten per stuk. Je kunt dit zien als "geld dat producten najaagt".

Als het aantal mensen op deze planeet zou verdubbelen, kun je stellen dat het aantal producten en diensten ook zou verdubbelen. Twee keer zoveel mensen betekent een verdubbeling van de capaciteit om natuurlijke hulpbronnen te oogsten of te ontginnen en een verdubbeling van de productiecapaciteit om de producten te produceren. Voor de diensten – zoals een knipbeurt – zou de capaciteit ook verdubbelen. Voor dit voorbeeld laten we de schaafefficiëntie buiten beschouwing om het niet al te ingewikkeld te maken. Wanneer elke persoon slechts één munt per uur ontvangt en de bevolking verdubbelt, zou ook het aantal producten verdubbelen. In die theorie zou er geen inflatie zijn, omdat de hoeveelheid geld die het aantal producten "najaagt", ongewijzigd zou blijven. Een verdubbeling van het aantal mensen zou de geldhoeveelheid verdubbelen in dat systeem met 1 munt per uur. Omdat ook de beschikbare producten tegelijkertijd worden verdubbeld, zou dat daarom geen inflatie of deflatie veroorzaken.

Het voorbeeld laat zien dat de geldhoeveelheid altijd gekoppeld moet zijn aan het aantal mensen dat op een bepaald moment leeft. Die methode is de beste manier om inflatie te voorkomen. In ons huidige systeem kunnen we bevolkingsgerelateerde inflatie en deflatie niet vermijden: in het huidige systeem zou een afname van de bevolking een afname van de producten betekenen. Omdat de geldhoeveelheid niet verandert, neemt de geldhoeveelheid per persoon wel toe, wat inflatie betekent. En omgekeerd: een toename van de bevolking in ons huidige systeem zou meer producten met een gelijke geldhoeveelheid betekenen, wat betekent dat de prijs van producten zou dalen, wat deflatie is.

Demurrage

Wanneer 8 miljard mensen 8 miljard munten aan de geldhoeveelheid zouden toevoegen, is er echter nog een ander probleem: In dat geval zou de geldhoeveelheid altijd met 8 miljard munten per uur groeien en zouden de prijzen daardoor ook continu stijgen. Dus hoe voorkom je permanente inflatie in een geldscheppingsysteem met 1 munt per uur per persoon?

Silvio Gesell (1862-1930)
"Vader van de Demurrage"

De enige manier om dit op een elegante manier te bereiken, is door simpelweg een factor (zoals een percentage) te gebruiken om het aantal munten in omloop te verminderen, en dat ook elk uur te doen. Deze reductiefactor wordt "Demurrage" genoemd. Deze factor kan tussen 0 en 1 liggen, of tussen 0% en 100% wanneer je percentages gebruikt. Hij mag echter niet kleiner of gelijk zijn aan 0, of gelijk of groter dan 1 (of 100%). Dit komt omdat er geen reductie plaatsvindt als de reductiefactor 0 is. En als de reductiefactor 1 (of 100%) per uur is, zouden er geen munten zijn, omdat elke munt die wordt gecreëerd onmiddellijk volledig uit de geldhoeveelheid zou worden verwijderd.

De wiskundige formule om de omvang van de uiteindelijke geldhoeveelheid te berekenen is uiterst eenvoudig:

De geldhoeveelheid per persoon is gelijk aan één gedeeld door de reductiefactor, of:

$$\text{Geldhoeveelheid}_{\text{per persoon}} = (1 / \text{Reductiefactor})$$

Als we de geldhoeveelheid met een halve munt per uur per persoon zouden verminderen, zou de geldhoeveelheid na duizenden jaren extreem dicht bij $1 \div 0,5 = 2$ munten per persoon komen te liggen. Maar wat je ook zult zien, is dat binnen 7 uur meer dan 99% van ieders 2 munten in omloop zal zijn. De geldhoeveelheid is dus binnen 7 uur bijna volledig beschikbaar.

Als we de demurrage zouden verminderen tot een factor van 0,01 (of 1%) per uur, zou de geldhoeveelheid uiteindelijk $1 \div 0,01 = 100$ munten per persoon worden. In dit geval zou 99% van de totale geldhoeveelheid van 100 munten per persoon echter binnen ongeveer 19 dagen bereikt zijn.

Dus als je wilt eindigen met een geldhoeveelheid van 20.000 munten per persoon (wat ik voorstel), dan zou je reductiefactor $1 \div 20.000 = 0,00005$ per uur moeten zijn. Dit betekent dat – als je alle munten die in omloop zijn elk uur vermenigvuldigt met 0,99995 – je nooit een geldhoeveelheid krijgt die groter is dan 20.000 munten per levend persoon. Je kunt dit als volgt zien: Stel dat je nooit een munt uitgeeft, dan heb je na 22,5 jaar uiteindelijk 19.999,00001 munten op je rekening staan. Wanneer je nu één extra munt ontvangt, heb je 20.000,00001 munten op je rekening staan. Maar datzelfde uur wordt je geldhoeveelheid ook verminderd met deze factor 0,005%:

$$0.005\% \times 20.000.00001 = 1.000000001$$

Er worden dus 1.000000001 munten van jouw account afgehaald, wat betekent dat je nu het volgende hebt:

$$20000.00001 - 1.000000001 = 19999.00001$$

Het lijkt hetzelfde getal, maar dat komt doordat de afrondingscijfers nu zo klein worden dat je geen vooruitgang meer ziet. Alleen als je miljoenen jaren wacht, komt je bankrekening dichterbij de volledige 20.000 munten, als je zo lang zou kunnen doorleven.

Wat je in deze voorbeelden ziet gebeuren, is dat hoe groter je reductie is, hoe sneller je die grens nadert. Dus als je een extreem laag demurragepercentage gebruikt, zoals 0,000001% per uur, duurt het vele, vele eeuwen om 100.000.000 munten per persoon te bereiken. Wanneer je een zeer grote factor gebruikt (zoals 50%), bereik je binnen 7 uur na ontvangst van je eerste munt meer dan 99% van de uiteindelijke geldhoeveelheid van 2 munten per persoon. Met een demurrage van 0,05% duurt het ongeveer 13 maanden om meer dan 99% van een geldhoeveelheid van 2.000 munten per persoon te creëren.

Met een demurrage van 0,005% (wat ik voorstel) duurt het ongeveer 10,5 jaar om meer dan 99% van de uiteindelijke geldhoeveelheid van 20.000 munten per persoon te creëren. Een demurrage van 0,005% per uur betekent dat ongeveer 35,5% van de totale geldhoeveelheid elk jaar wordt herverdeeld. Je kunt het zien als een soort "geldscheppingsbelasting". Het betekent dat ieder jaar een portie van 35,5% van al het geld dat jij en iedereen heeft gecreëerd en dat is toegenomen door arbeid en ook is afgenomen door uitgaven, van iedereen wordt afgenomen zodat jij en iedereen in de wereld deze ene munt per uur kan ontvangen. Onthoud dat dit niet jaarlijks gebeurt, maar in zeer kleine porties van 0,005% per uur. Je kunt al deze kleine porties wiskundig correct herberekenen met de formule:

$$D_{uur} = 1 - ((1 - D_{jaar})^{1/(24 \times 365,25)}) \quad (D = \text{Demurrage})$$

Een jaarlijkse demurrage van 7% zou ongeveer gelijk zijn aan een uurlijkse demurrage van 0,00083%. Een systeem met 1 munt per uur en een jaarlijkse demurrage van 7% zal ongeveer 63 jaar en 4 maanden nodig hebben om meer dan 99% van de uiteindelijke geldhoeveelheid van 120.000 munten per persoon te creëren.

Ik stel nu een systeem voor met 1 munt per uur en een demurrage van 0,00005 (of 0,005%). Deze keuze leidt tot een geldhoeveelheid van 20.000 munten per persoon, waarbij meer dan 99% van de uiteindelijke geldhoeveelheid binnen 10 jaar wordt gecreëerd. Waarom denk ik dat dit een goede keuze is? Er zijn een paar redenen:

- I. Wanneer we een geldhoeveelheid van 20.000 munten per persoon gebruiken, zou elk gezin van vijf 100.000 munten te besteden hebben. Als je naar de huizenprijzen kijkt, lijkt dat niet veel, maar je moet er rekening mee houden dat (en daar komen we later op terug) een overgang naar dit nieuwe financiële systeem gepaard gaat met een volledige schuldenvrijgave. Dit betekent dat al het onroerend goed vrij beschikbaar wordt voor alle mensen die er al wonen. Alle auto- en motorleningen zullen ook verdwijnen. Deze 100.000 munten per gezin worden dus alleen gebruikt om de levensstandaard van mensen te verhogen. Nu – als je bedenkt dat slechts een klein deel van de wereldbevolking nieuwe woningen nodig heeft en de meeste mensen deze 100.000 munten per gezin alleen gebruiken voor de consumptie van zaken zoals voedsel en kleding – dan zijn 100.000 munten ineens heel veel. Dit geldt vooral voor mensen die momenteel minder dan 2 dollar per dag verdienen en daarmee een heel gezin van moeten voeden.
- II. Om de prijzen constant te houden, zou ik deze drempel van 99%, de volledige geldhoeveelheid in omloop, zo snel mogelijk willen bereiken. 10,5 jaar om 99% te bereiken, en 89% in 5 jaar bereiken en 35% van de geldhoeveelheid per persoon in één jaar, lijkt een goede snelheid. Om het nog beter te maken, stel ik voor

om vanaf 1 januari 2022 te beginnen met het verzamelen van munten, zodat iedereen bij toetreding al ongeveer 80% van zijn geldhoeveelheid in het systeem brengt. Daarmee kunnen we vrij snel stabiele prijzen zien.

- III. Een derde reden is dat de wereldwijde schuld momenteel wordt geschat op 325 biljoen dollar. Wanneer al het geld als schuld wordt gecreëerd, kun je stellen dat de huidige geldhoeveelheid 325 biljoen dollar bedraagt. Het grootste deel van dit geld is nu volledig buiten bereik van de gewone burger. Laten we er dus van uitgaan dat de helft van het geld dat in omloop is, daadwerkelijk door de bevolking wordt gebruikt. Als je dat doet, krijg je:

$$(US\$ 325,000,000,000,000 \times 50\%) / 8,250,000,000 \text{ people} \approx \$ 19,700 \text{ per person}$$

Dus als we nieuwe munten zouden creëren en we willen de prijzen – uitgedrukt in die nieuwe munt – laten lijken op de prijzen die we gewend zijn in dollars, dan zou 20.000 munten per persoon geen slecht idee zijn.

Wat we moeten onthouden is dat – zelfs toen we een kleine groep mensen toestonden ons te misleiden en geld uit het niets te creëren, wat kunstmatige schaarste en oorlog, vernietiging, vluchtelingen, ongecontroleerde immigratie, extreem lage kwaliteit producten, vervuiling en nog veel meer ellende creëerde – de mensheid nog steeds in staat was te overleven en vooruitgang te boeken in technologie en wetenschap. Deze vooruitgang is nooit het resultaat geweest van het huidige financiële systeem. Het is bereikt ondanks dit vreselijke systeem. Laat niemand je vertellen dat misleiding, oorlog en vernietiging de mensheid iets hebben geholpen. Het is het tegenovergestelde. We hebben overleefd omdat we weten hoe we kunnen terugvallen op de overvloed die de wereld te bieden heeft. Wanneer we – na duizenden jaren dit te zijn ontzegd – weer toegang krijgen tot de overvloed die de wereld te bieden heeft, zal het op een eerlijke manier creëren van ons geld, echter een enorme, niet eerder vertoonde vooruitgang mogelijk maken. Door een relatief klein deel van het geld dat de mensen – gezegend met vaardigheden en kracht – aan hun rijkdom toevoegen, op een juiste manier te verdelen, kunnen we de minder gezegende mensen ook een fatsoenlijk, bevredigend leven laten leiden. En dat is waar het leven om zou moeten draaien. Ik denk dat het reorganiseren van het financiële systeem en het creëren en herverdelen van geld, zoals ik in dit hoofdstuk beschrijf, de beste manier is om een echt eerlijk systeem te realiseren dat zal resulteren in de grootste positieve transitie voor de mensheid ooit. Dit zal gebeuren omdat we ons ontdoen van deze duizelingwekkend grote kwaadaardige parasiet die ons al eeuwenlang te gronde richt.

4. Maak Alle Transacties Voor Iedereen Transparant

Als je een monopolie hebt op inzicht in transacties, heb je ook een monopolie op het drukken van geld. Zo simpel is het, als je erover nadenkt. Tegen het monopolie op inzicht bestaat maar één remedie: in ieder geval voor de basislaag (de basis van het financiële systeem waar geld wordt gecreëerd en waar de "1 munt per uur"-munt wordt gebruikt) moet iedereen de transacties van anderen kunnen zien. Dat je later een crypto-munt bouwt (bijvoorbeeld een Monero-achtige cryptovaluta die alleen kan worden gekocht met het ethische geld van de basislaag) bovenop de basislaag – om financiële privacy te bieden voor bepaalde transacties – is prima. Deze ondoorzichtige systemen kunnen prima werken, zolang de basislaag volledig transparant blijft. Met goud of diamanten, kun je die privacy overigens ook nog steeds creëren.

Als je een financieel systeem hebt waar alle basistransacties transparant zijn, wordt het erg moeilijk om geld te stelen in deze basislaag. Dit komt doordat alle munten kunnen worden herleid – door alle transacties te controleren waarin de munten zijn gebruikt – tot het moment dat de munten zijn gecreëerd. Deze functie maakt financiële informatie ook ruimschoots beschikbaar voor iedereen en voor de "wetenschap".

5. Zorg Ervoor Dat Deelname Een Mensenrecht Is Voor Elke Levende Persoon

Het laatste belangrijke kenmerk van het nieuwe financiële systeem is dat geen enkele overheid, rechter, politie-eenheid of lokaal bestuur iemand kan blokkeren om deel te nemen aan het

financiële systeem. Omdat alles transparant is, kan iedereen zien met wie hij zaken doet en beslissen of hij met een bepaalde persoon zaken wil blijven doen. Deelname aan het financiële systeem zou een mensenrecht moeten zijn, wat precies het tegenovergestelde is van het huidige financiële systeem. Op dit moment bepalen banken wie een bankrekening mag openen en weigeren ze mensen feitelijk toegang tot hun eigen geld als ze bijvoorbeeld naar een "verkeerd" land verhuizen, een "verkeerd" protest bijwonen of een verkeerde meme plaatsen.

Conclusie Ethisch Geld

De eerste stap naar een eerlijk systeem is door mensen goed voor te lichten. Er bestaat nu een zeer elegante methode om het zeer corrupte financiële systeem te verlaten. Dit betekent dat we nu zoveel mogelijk mensen kunnen voorbereiden op een bepaald moment in de toekomst, waarop we allemaal het corrupte systeem verlaten en een nieuw, eerlijk systeem invoeren. Het is belangrijk om te begrijpen dat we nu niet meteen een nieuw systeem kunnen gebruiken. Nogmaals, dit komt omdat je het kleine deel ethisch geld niet kunt mengen met het enorme deel onethisch geld dat momenteel wordt gebruikt. Het mengen van de twee zal het schone, ethische geld te veel aantasten, waardoor de transitie zal mislukken.

De technologie voor deze nieuwe munt is veel eenvoudiger dan die van welke cryptocurrency of ander alternatief financieel systeem dan ook. Er zullen geen exchanges of ingewikkelde hashing-oplossingsprocedures meer zijn om rekening mee te houden. Zelfs de keuze om het centraal of gedecentraliseerd te laten draaien is niet echt belangrijk. Het zou zelfs zonder internet kunnen draaien, maar zou het systeem behoorlijk wat ingewikkelder maken. Ik kan me zelfs een papieren versie voorstellen met een QR-code die de waarde na demurrage aangeeft.

Het belangrijkste om te begrijpen, is hoe het probleem van geldschepping wordt opgelost. Een technologie waarbij geld wordt gecreëerd – door iedereen gelijk te laten deelnemen – en waarbij alles transparant is, zal – op zichzelf – al een enorme heropleving van welvaart voor iedereen teweegbrengen. Het zal een herstel zijn dat de knop omdraait en iedereen plotseling toegang geeft tot onze wereld van overvloed. Geen enkel ander sociaal, politiek of financieel programma zal ook maar in de buurt komen van het effect van de introductie van een eerlijk geldscheppingsproces. Alleen deze vervanging kan duizenden jaren van bedrog, oorlog en misdaad ongedaan maken. Binnen een tijdsbestek van minder dan vijf jaar zullen mensen een ongekende verschuiving in hun welvaart zien. Het belang van dit specifieke aspect van de transitie (het deel over geldschepping) van het financiële systeem kan niet worden onderschat. Bovendien zal er de grootste schuldenkijtschelding in de menselijke geschiedenis zijn, waarbij de schuldenlast van minstens 325 biljoen dollar zomaar zal verdwijnen:

4.4.1b De Teruggave Van De Gestolen Goederen

Het tweede effect dat zal optreden zodra we de "Economie" verlaten en vervangen door de "Abundomie", is dat mensen eindelijk zullen begrijpen dat bijna alle accumulatie van rijkdom van de afgelopen duizenden jaren gebaseerd is op grootschalige fraude. De overwinnaars zijn zich uiteraard volledig bewust van de fraude, maar er is ook een enorme groep mensen die rijk is geworden omdat ze bereid waren hun vaak sociopathische neigingen ten koste van iedereen uit te buiten, om de agenda van de overwinnaars te bevorderen. Veel van deze rijke mensen weten precies waarom ze gebruikt worden en waarom ze deze overwinnaars hebben toegestaan hen te gebruiken, maar hadden waarschijnlijk weinig tot geen idee wie deze overwinnaars waren en waarom deze vreemde agenda's überhaupt bestonden. Het goede nieuws is dat er veel bewijzen zijn van de vele misdaden van deze extreem rijke groep. De samenleving zal dus over voldoende informatie beschikken om aan te geven hoe met deze mensen om te gaan.

Onder deze "rijke" groep bevindt zich echter een enorme groep die bijna allemaal schulden heeft. De "top" van deze groep bestaat uit mensen die – ondanks hun schulden – nog steeds in luxe villa's mogen wonen, dure auto's of zelfs jachten mogen gebruiken. Onderaan de groep van mensen met schulden bevinden zich mensen die in sloppenwijken over de hele wereld wonen. Opmerkelijk genoeg bestaat de groep zonder schulden ook uit een klein deel van de mensen die ook in luxe villa's wonen, dure auto's of zelfs jachten gebruiken, maar bestaat het grootste deel van deze groep (van mensen die volledig schuldenvrij leven) uit mensen die in de enorme sloppenwijken en op het afgelegen platteland leeft. De grootste groep mensen – die (nog) geen schulden heeft – bestaat uit mensen die simpelweg geen toegang hebben tot het banksysteem. Deze groep omvat mogelijk nog steeds een of twee miljard mensen die er vooral naar streven om toe te treden tot het financiële systeem, maar voor wie dat nog niet is toegestaan. Deze groep zit er nog steeds niet echt in vast. Velen van hen bezitten nog steeds een klein stukje familiegrond in een afgelegen dorp en leven rechtstreeks van het land en gebruiken voornamelijk ruilhandel om goederen te kopen.

De vraag is nu – wanneer we het hele financiële systeem zouden kunnen vervangen door een eerlijk systeem – hoe we de financiële misleiding van de afgelopen eeuwen kunnen corrigeren?

Het beste antwoord op die vraag is waarschijnlijk om iedereen volledig eigenaar te maken van de huizen waarin ze momenteel wonen, van de auto's of motoren die ze momenteel gebruiken en van alle andere dingen die ze gebruiken. Deze "gebeurtenis" om alle schulden van gemeenschappen te elimineren, wordt al in de Bijbel genoemd:

De traditie van het jubeljaar is dus nauw verbonden met de christelijke zending. Zoals Johannes Paulus II zei: Alle jubeljaren verwijzen naar de messiaanse zending van Christus... Hij is het die het goede nieuws aan de armen verkondigt. Hij is het die vrijheid brengt aan hen die ervan verstoken zijn, die de onderdrukten bevrijdt en de blinden het zicht teruggeeft (vgl. Mat. 11,4-5; Luc. 7,22). Het jubeljaar, "een jaar van genade van de Heer", kenmerkt al het werk van Jezus... (TMA, 11).

Schuld

Christenen worden opgeroepen om de traditie van het jubeljaar toe te passen en Christus' dienst aan de armen en onderdrukten in onze tijd voort te zetten. Een belangrijk onderdeel van de jubeljaartraditie was de kwijtschelding van schulden, waardoor degenen die overweldigd waren door onoverkomelijke schulden de kans kregen om opnieuw te beginnen (Dr. 15). Onze Heilige Vader en de bisschoppen van de Verenigde Staten hebben deze traditie toegepast op de huidige tijd door verlichting van schulden in arme landen te beschouwen als een belangrijk element van onze jubelviering in het jaar 2000.

"In de geest van het boek Leviticus (25:8-12)", schreef paus Johannes Paulus II, "zullen christenen hun stem moeten verheffen namens alle armen in de wereld, door het jubeljaar voor te stellen als een geschikt moment om onder andere na te denken over het substantieel verminderen, zo niet volledig kwijtschelden, van de internationale schuldenlast die de toekomst van veel landen ernstig bedreigt" (TMA, 51). Het standpunt van de kerk over schulden is geworteld in de fundamentele thema's van de katholieke sociale leer.

De Islam staat nog sterker tegenover het kwijtschelden van schulden, omdat de nadruk ligt op het voorkomen van schulden in het algemeen:

Als religie die verplichte, regelmatige liefdadigheid beschouwt als een van de "vijf pijlers" waarop zij is gebouwd, kan de islam niet worden beoefend zonder de nodige aandacht voor haar sociale dimensie, noch zonder verwijzing naar economische rechtvaardigheid.

De nadruk in de Koran ligt echter op het voorkomen van juist de situatie die het jubeljaar noodzakelijk maakt. In lijn met de Koranische eis dat 'rijkdom niet alleen mag circuleren tussen de rijken onder jullie' (59:7)

Verbiedt de islam categorisch het nemen van rente om de accumulatie van grote kapitaalsommen te voorkomen. Interessant is dat het tolereren van onrecht, of onderdrukking, net zo onaanvaardbaar wordt geacht als het plegen ervan.

(overgenomen uit Economic Justice and Muslim Values, geschreven door Sahib Mustaqim Bleher, voormalig secretaris-generaal van de Islamic Party of Britain).

Dat religies zich extreem bewust zijn van de "goddelijke" problemen met geldschietters, is erg belangrijk. Financiële misleiding vormt de kern van waarop kwade machten hun agenda's baseren. De kunstmatige wereld van schaarste die het heeft gecreëerd, is precies waar de geschriften en profeten ons voor waarschuwden. We moeten de situatie waarin we ons momenteel bevinden niet licht opvatten. Ons huidige systeem is puur kwaadaardig. Het is kwaadaardig tot in de kern en tot in elk detail dat het systeem in stand houdt. Dit puur kwaadaardige systeem staat momenteel op het punt van voltooiing en mondt uit in een totaal controlesysteem. Een technocratisch bewakingssysteem waar vrijheid en religies zullen worden uitgefaseerd zodra de overwinnaars daartoe in staat zijn. De strijd over welk financieel systeem in onze toekomst zal worden gebruikt, is niets minder dan de ultieme strijd tussen goed en kwaad. De inzet voor de mensheid is nog nooit zo groot geweest als nu, dus het is extreem belangrijk om de aanwijzingen te volgen die de profeten ons allemaal hebben gegeven. En hun aanwijzingen zijn schuldkwijtschelding en schuldpreventie.

Oneerlijke Situaties

Wanneer schulden voor iedereen worden kwijtgescholden, zullen er zeer "onrechtvaardige" situaties ontstaan. Aan de ene kant heb je mensen die in een klein huis wonen en bijna geen schulden hebben – of zelfs een flinke spaarpot die mogelijk verloren gaat wanneer het systeem wordt vervangen – waardoor ze achterblijven met het kleine huis waar ze hun hele leven hard voor hebben gewerkt. Aan de andere kant heb je mensen die net zijn begonnen en een enorm huis konden kopen op basis van hun salaris, maar niets van hun lening/hypotheek hebben afbetaald. Deze laatsten zouden plotseling hun huis hypotheekvrij krijgen zonder bijna iets te hoeven doen. Deze situatie is per definitie zeer oneerlijk, maar is het gevolg van het eeuwenlang laten etteren van een zeer oneerlijk systeem. Nogmaals, lokale samenlevingen moeten bekijken hoe ze met deze oneerlijkheid omgaan, maar iedereen die erbij betrokken is, moet begrijpen dat het vervangen van ons huidige, zeer oneerlijke systeem exponentieel belangrijker is dan het oplossen van deze "kleine" oneerlijke situaties. Op dit punt moeten we ook onthouden dat – zodra de schuldenkwijtschelding en de vervanging van het financiële

systeem een feit zijn – systematische vermogensonttrekking en systemische schulden volledig zullen verdwijnen.

Nu de parasiet verdwenen is, zullen hardwerkende en getalenteerde mensen snel beginnen met het opbouwen van (financiële) rijkdom. In deze nieuwe 'Abundomie' zullen de aanvankelijk onrechtvaardige onevenwichtigheden snel worden weggewerkt. Vooral het enigszins hoge demurragepercentage dat wordt voorgesteld, zal dat proces versnellen.

4.4.2 Doorbreek Het Monopolie Op Landbezit

Het meest ingewikkelde monopolie om op te lossen is waarschijnlijk het monopolie op grondbezit. Vooral in ons huidige systeem met monopolies op het drukken van geld, intellectuele eigendomsrechten en diepgewortelde wetgeving rond grondbezit. Alleen een volledige schuldenkwijtschelding – waarbij mensen die op gepachte grond werken, of hun huis met een hypotheek op bepaalde stukken grond hebben, die grond mogen overnemen – kan een goed startpunt bieden om te breken met het traditionele systeem van grondmonopolisering.

Het concept van grondbezit is - historisch gezien - verantwoordelijk voor de verdrijving van de meeste inheemse volkeren van hun land. De kolonisten kwamen met kaarten, eigendomsregisters, wetboeken, advocaten, rechters, geweld en steekpenningen om het land af te pakken van de Indianen, Aboriginals en de meeste andere stammen in Afrika, Zuid-Amerika en Azië. Dit onrecht moet worden hersteld.

De "overwinnaars" die de kolonisatie van inheemse volkeren financierden, hebben recentelijk ook hun hebzuchtige oog laten vallen op het land van Europese, Noord-Amerikaanse en andere boeren in de "ontwikkelde" wereld. De diefstal van "westerse boeren" was misschien niet zo flagrante en gewelddadige als de diefstal van de inheemse bevolking in het buitenland (de boeren die "verdreven" werden door het bolsjewistische Rusland, nazi-Duitsland en het recente Oekraïne zullen het daar misschien niet mee eens zijn), maar een losgeslagen bureaucratie met de steun van de staatspolitie is nog steeds diefstal. Ook dat onrecht moet hersteld worden.

De westerse landroof is een misdaad – gebaseerd op bedrog – omdat de bedrijven die het land van boeren "kopen" worden gefinancierd met geld dat uit het niets wordt gedrukt. Dit wordt mogelijk gemaakt door een leger politici dat eveneens gecorrumpeerd is door datzelfde bedrieglijke geld, net als de meeste media en wetenschappers die de "argumenten" aandragen, zoals berichten over klimaatverandering en schaarste. De overwinnaars proberen hun greep op alle natuurlijke hulpbronnen te voltooien. Daarmee kunnen ze hun wereld van schaarste voltooien en hun gelddrukmonopolie gebruiken om volledige controle over de rest van ons te behouden.

Het huidige gelddrukmonopolie begon toen we goud als onze valuta toelieten. Het problematische aan goud als geld is dat het opgepot kan worden. Dit gaf een kleine groep "geldwisselaars" een duidelijk voordeel ten opzichte van mensen die daadwerkelijk werk verrichten. Silvio Gesell zag dit meer dan een eeuw geleden al duidelijk in en stelde een manier voor om de waarde van geld te verlagen en het oppotten van "geld" minder aantrekkelijk of zelfs nutteloos te maken. We hebben hier eerder over gesproken.

Silvio Gesell was echter te laat. De overwinnaars hadden al de "financiële overhand" om te beginnen met het hamsteren van land en financierden de totstandkoming van slimme maar bedrieglijke "Wetboekregels". Gecombineerd met propaganda en een monopolie op (staats)geweld, waren ze in staat deze "regels" af te dwingen.

Silvio Gesell zag ook het probleem van het hamsteren van land, maar maakte - naar mijn mening - een grote fout door het concept van "grondbezit" niet volledig los te laten. Zijn poging - evenals die van Henri George - lijken mij beide gebrekkig, omdat ze beide een door de overheid "afgedwongen" aanbesteding en een gefinancierde methode van grondgebruik gebruiken als onderdeel van hun oplossing.

De "overheid" is echter een instrument dat momenteel volledig in staat is om de overwinnaars te dienen, en daarmee een instrumenteel onderdeel van het probleem vormt. Zodra je bureaucraten het monopolie laat hebben op een combinatie van grondbezit en geweld, is het onvermijdelijk dat dit misbruikt wordt en uiteindelijk tot tirannie leidt.

Daarom stel ik voor om de "overheid" (of een entiteit die op een overheid lijkt) volledig vrijwillig en transparant te financieren. Dit type leiderschap is traditioneel en vanzelfsprekend lokaal georganiseerd (zoals een comité van dorpsoudsten). Deze organisatie bezit geen land, maar kan alleen adviseren. Het bestaat uit mensen die gerespecteerd worden door de gemeenschap en advies geven, gebaseerd op hun jarenlange ervaring met het leven in die lokale gemeenschap. Dit lokale leiderschap geeft aan wie welk deel van het land in de gemeenschap mag gebruiken. En wanneer het leiderschap een goede zaak aanvoert om mensen van hun land te verdrijven - en de gemeenschap die zaak steunt - kunnen mensen van hun land worden verdreven. In een wereld van overvloed zal de verdreven mensen waarschijnlijk een passende compensatie voor de situatie ontvangen. Uiteraard kan het lokale leiderschap fouten maken, en zelfs persoonlijke belangen kunnen een rol spelen. Daarom zijn transparantie, echte journalistiek en vrijwillige financiering van het leiderschap zo belangrijk. Deze (financiële) structuur zou moeten kunnen helpen om eventuele fouten van het leiderschap te corrigeren.

Omdat de meeste mensen hun recht om hun land te gebruiken niet willen verliezen, is het te verwachten dat de meeste mensen hun uiterste best zullen doen om een waardevolle deelnemer binnen de gemeenschap te zijn.

Door dit vrijwillige landgebruikssysteem te realiseren, wordt het voor mensen gemakkelijker om te blijven waar ze horen. Het is ook het tegenovergestelde van financieel landeigendom, wat een recept is om mensen in staat te stellen land te hamsteren waar ze helemaal niet horen.

Natuurlijk Recht

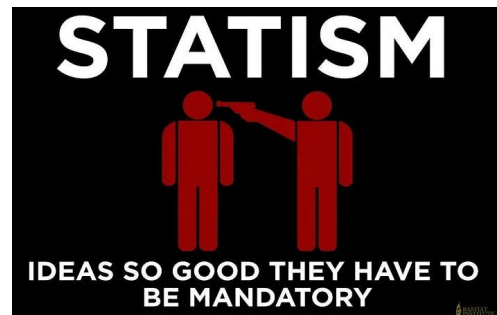
Het is duidelijk waarom we mensen – of hun organisaties – nooit de lucht die we inademen mogen laten bezitten. Wanneer de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens stelt dat "alle mensen vrij zijn", betekent dit dat we vrij zijn om te ademen, vrij om te bewegen, vrij om van het zonlicht te genieten en vrij om te consumeren wat de natuur ons biedt. Zo leven ook dieren en planten.

Het is vanzelfsprekend om territorium te claimen voor soorten en sociale structuren te creëren om vrede te creëren en het voortbestaan van de groep te waarborgen. Zodra het voortbestaan is gewaarborgd, zou het claimen van extra territorium niet nodig moeten zijn en als ongepast moeten worden beschouwd.

Met (financieel) landbezit is er geen natuurlijke grens, vooral niet wanneer we een kleine groep toestaan om geld uit het niets te drukken. Hebzucht en controle over anderen zijn de redenen waarom de mensen die ons geld uitgeven, zo dol zijn op abstracte concepten als "landen" en waarom deze mensen zoiets als de "Verenigde Naties" hebben opgericht.

Statisme

Om de megalomane omvang van de overwinnaars te illustreren, kun je kijken naar het concept van statisme. Een goed voorbeeld van deze waanzin is het "Verre Ruimteverdrag", waarin het "eigendom" van hemellichamen is geregeld. Je ziet dat in elk van de 17 regels het woord "Natie", "Staat" of "Regering" wordt gebruikt. Ze willen het universum regeren!

Ik verwacht dat iedereen begrijpt waarom we mensen niet financieel eigenaar moeten laten zijn van de lucht die we inademen. Stel je eens voor wat mensen – die geld uit het niets drukken en openlijk beweren dat water geen mensenrecht is – met een "legale" positie als "luchtbezitter" kunnen doen.

Als je verder ingaat op het mensenrecht dat "geen mens in slavernij of dienstbaarheid mag worden gehouden", dan is "niemand toestaan de lucht die we inademen te bezitten" een verplichting voor de mensheid. Een verplichting die direct is afgeleid van het mensenrecht "niet-slavernij". Het lijkt misschien een beetje vreemd dat "niemand toestaan een specifieke hulpbron te bezitten" een verplichting kan zijn. Het lijkt zelfs het tegenovergestelde van "Ieder mens heeft recht op eigendom". Het probleem met eigendom is dat – wanneer we in een systeem leven waarin bepaalde mensen theoretisch in staat zijn om zaken te monopoliseren die mensen nodig hebben om te overleven, sommige overwinnaars de rest van ons tot slavernij kunnen dwingen. Daarom zou – net als lucht en water – geen enkel bezit van natuurlijke hulpbronnen toegestaan moeten zijn.

Laat je niet misleiden. De overwinnaars zullen hun marionetten laten beweren dat ze deze zeer verantwoordelijke, zeer belangrijke en zeer complexe taken hebben om alle mensen te beschermen en veilig te houden. Wat ze ook beweren, het werkelijke doel van de overwinnaars – en hun monopolisering van al het land en de natuurlijke hulpbronnen – is om veiligheid en pure vrijheid voor zichzelf te creëren en pure slavernij voor de rest van ons. Het is geen toeval dat de echte overwinnaars zich niet blootgeven, hun rijkdom verbergen in ontraceerbare offshore trustfondsen en zich verstoppen op afgelegen eilanden in goed beveiligde villa's. Van daaruit vertellen de overwinnaars de politici en CEO's op hun loonlijst hoe ze zich kunnen voordoen als echte leiders en hoe ze de PR daarvoor kunnen financieren.

Om te begrijpen wat echt leiderschap inhoudt, moeten we Confucius bestuderen:

Confucius onderwees dat goed bestuur fundamenteel geworteld is in het morele karakter van de heerser, die een superieur mens (junzi) moet zijn en een voorbeeld van deugdzaamheid voor het volk om na te volgen. Hij betoogde dat een heerser moet leiden door middel van deugd (de) en de regels van fatsoen (li), in plaats van door middel van wetten en straffen, aangezien die laatste alleen maar angst voor straf inboezemen zonder een gevoel van schaamte of geïnternaliseerde morele plicht te bevorderen. Volgens Confucius is de regering effectief, zelfs zonder bevelen uit te vaardigen, wanneer het gedrag van een heerser correct is; omgekeerd, als het gedrag van de heerser gebrekkig is, zullen bevelen niet worden opgevolgd. De ideale heerser is iemand die regeert door een moreel voorbeeld te stellen en ervoor te zorgen dat het volk zich laat leiden door een gevoel van schaamte en goedheid.

Confucius benadrukte dat de basis van een stabiele staat berust op het vertrouwen van het volk in zijn heersers. In een bekende dialoog, waarin hem werd gevraagd naar de essentiële aspecten van de regering – voedsel, militair materieel en het vertrouwen van het volk – stelde Confucius dat militair materieel kon worden weggelaten en zelfs voedsel kon worden opgeofferd, maar als het volk het vertrouwen in zijn heersers verliest, kan de staat niet standhouden. Dit onderstreept het cruciale belang van vertrouwen en morele integriteit in het bestuur.

Het proces van het bereiken van goed bestuur begint met zelfontplooiing. Confucius schetste een reeks waarin individuen eerst zichzelf moeten disciplineren, hun hart moeten corrigeren en hun kennis moeten uitbreiden voordat ze orde kunnen scheppen in hun gezin, hun staten kunnen besturen en uiteindelijk vrede kunnen brengen in het rijk. Dit concept van "zichzelf corrigeren voordat je anderen corrigeert" staat centraal in het confucianistische politieke denken. De persoonlijke deugd van de heerser is de basis van alle effectief bestuur.

Confucianistisch bestuur benadrukt ook een hiërarchische maar wederkerige sociale orde, waarin elk individu zijn rol vervult met gedefinieerde plichten – zoals de prins die een prins is, de minister die een minister is, de vader die een vader is en de zoon die een zoon is. Deze wederzijdse verantwoordelijkheid, of wederkerigheid, is fundamenteel voor het behoud van harmonie in menselijke relaties, die worden gezien als het model voor alle sociale en politieke structuren. Het gezin is de primaire sociale eenheid, en de deugd van kinderlijke piëteit vormt de basis voor alle andere deugden.

*Bovendien geloofde Confucius dat de staat bestuurd moest worden door ambtenaren die geselecteerd werden op hun deugd en morele vaardigheden, niet door volksstemming of willekeurige macht. Deze op verdienste gebaseerde bureaucratie, waarbij ambtenaren worden gekozen op basis van hun morele kwaliteiten en wetenschappelijke beheersing van de confucianistische klassieken, was bedoeld om ervoor te zorgen dat bestuur een morele onderneming was. **Het uiteindelijke doel van de overheid, volgens het confucianisme, is het creëren van een harmonieuze samenleving waarin de mensen zich laten leiden door deugd en wederzijds respect, in plaats van door dwang of materiële prikkels.***

Onze realiteit is het tegenovergestelde van Confucius' visie. Leaders zouden geselecteerd moeten worden op hun vermogen om vrijwillig overvloed te creëren in plaats van schaarste te bevorderen door dwang, gesteund door verborgen overwinnaars.

Wat Te Bezitten?

Nu, de vraag is:

“Welke zaken mogen niet worden beschouwd als eigendommen waar mensen het recht op hebben om (financieel) eigendom van te claimen?”

Het antwoord op die vraag is in principe alles wat – indien gemonopoliseerd – ons tot slavernij en dienstbaarheid zou brengen. Van die monopolies zijn er het monopolie om geld uit het niets te drukken en het monopolie op intellectuele eigendomsrechten, die eerder in dit boek zijn besproken. Daarnaast hebben we de monopolies op natuurlijke hulpbronnen.

Net als lucht zou het bezit van welke natuurlijke hulpbron dan ook verboden moeten worden. Dit omvat land, rivieren, meren, oceanen en hemellichamen.

Eigenlijk zijn landbezit en het bezit van rivieren, meren of zeeën in essentie zeer vergelijkbaar. Het enige verschil is dat traditioneel (vóór het bestaan van GPS) grenzen aan waterlichamen moeilijker te trekken waren. Maar daarnaast kunnen ze worden beschouwd als vergelijkbare oppervlakken met natuurlijke hulpbronnen eronder en erboven. Boven het oppervlak hebben we zonlicht, regen, sneeuw, dieren, planten, wind en ruimte als natuurlijke hulpbronnen. Daaronder vinden we ook dieren en planten, en bovendien alles wat ontgonnen kan worden.

Zowel Silvio Gesell als Henri George zijn het erover eens dat alleen objecten die het resultaat zijn van menselijke arbeid als eigendom kunnen worden beschouwd en dat – aangezien land geen product is van menselijke arbeid – land niet kan worden bezeten. De overgang naar een situatie waarin land niet in bezit is – die Silvio Gesell en Henri George suggereren – vereist dat beide overheden zich ermee bemoeien. Gesell stelt voor dat de overheid ingrijpt door alle grond tegen marktwaarde op te kopen en vervolgens een bieding te organiseren, waarbij de hoogste bieder op de pacht de grond mag gebruiken. Georges oplossing is dat de overheid simpelweg alle grond confisqueert en een grondbelasting invoert die door de gebruikers van de grond moet worden betaald om de regio te compenseren.

De tekortkoming in deze voorstellen is dat de overheid in feite eigendom is van de mensen die geld uit het niets drukken. Overheden toestaan alle grond te confisqueren of op te kopen zou precies de communistisch-fascistische situatie creëren waar de overwinnaars van dromen. Via de overheid (die zij financieel bezitten) zullen de overwinnaars uiteindelijk alle grond bezitten en de rest van ons er beperkte toegang toe geven. Dat wil zeggen, alleen als we door de vele hoepels springen die ze voor ons zullen creëren. Vanwege het potentiële misbruik van overheden als landeigenaren, stelde ik voor om "overheid" te vervangen door lokaal leiderschap dat vrijwillig wordt gefinancierd en slechts een adviserende taak heeft bij het verdelen van alleen het "gebruik" van delen van het land onder de bewoners, en zo zorgvuldig een wereld van overvloed te creëren voor alle mensen uit hun regio.

Bovenregionale Problemen

In deze wereld van overvloed moeten we ons richten op regio's en hun regionale leiderschap. Regio's die bij voorkeur worden gedefinieerd door natuurlijke grenzen en culturele kenmerken zoals taal, religie, kunst en andere gemeenschappelijke kenmerken. We moeten het bepalen van grenzen primair overlaten aan de regionale leiders.

We moeten proberen zo min mogelijk mondiale organisaties te hebben. De enige mondiale organisatie zou een "Global Advisory Board" moeten zijn, die tot taak heeft kwesties die de regionale grenzen overschrijden, te identificeren en te registreren. Deze raad zou oplossingen voor dergelijke kwesties moeten voorstellen, op een zo neutraal mogelijke manier. Besluiten zouden voornamelijk gebaseerd moeten zijn op het Natuurrecht, de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de onderliggende logica. Kwesties zoals Nimby (Not In My Backyard) – waarbij regio's bijvoorbeeld weigeren afvalverwerkingsfabrieken of kerncentrales te bouwen – of waarbij regio's hun eigen vervuilingproblemen niet oplossen (wat leidt tot problemen in aangrenzende regio's), zouden in deze Global Advisory Board moeten worden behandeld. De Global Advisory Board zou ook advies moeten geven wanneer bepaalde regio's grondstoffen hamsteren die belangrijk zijn voor de cruciale ontwikkeling van andere regio's.

In een wereld van overvloed die gebaseerd is op vrijwilligheid, kan het simpelweg aanwijzen van regio's die niet goed deelnemen aan het algemeen belang al een beslissende impact hebben op de vrijwillige betalingen van anderen buiten de regio aan mensen binnen de regio die niet goed deelnemen. De impact hiervan zal echter niet de bevolking van die regio vernietigen. Het helpt regio's alleen om ook rekening te houden met het welzijn van mensen buiten hun gemeenschap.

Echte Prijzen, Echt Vrije Markten En Overvloed

Binnen de regio's bezitten mensen de producten van de natuurlijke hulpbronnen die worden verbouwd, gefokt, gejaagd, gevist en gemijnd. De mensen bezitten uiteraard ook de producten die ze ermee creëren.

Na een tijdje te hebben gefluctueerd, zullen de reële prijzen op een gegeven moment zichtbaar vast worden. Het verschil met onze huidige wereld zal zijn dat de prijzen van producten in de wereld van overvloed niet langer gebaseerd zijn op kunstmatig gecreëerde schaarste, maar nu gerelateerd zijn aan het daadwerkelijke werk dat eraan is besteed, plus de waargenomen waarde van de natuurlijke schaarste of uniciteit van de gebruikte natuurlijke hulpbronnen in dat product. Het wegnemen van de "schaarstefactor" van gehamsterd land met die specifieke hulpbron, in combinatie met een goede vrije en transparante markt, zal uiteindelijk leiden tot deze "reële prijzen". Uiteraard moet elke overheidsbemoeienis met dit reële "prijsbepalingsmechanisme" worden vermeden. Alleen in dat scenario kan de daadwerkelijke "onzichtbare hand" van het "Abundanisme" zijn werk doen.

4.4.3 Doorbreek Het Monopolie Van IP-Rechten

Nu we weten hoe intellectueel eigendom echt werkt en begrijpen dat het de gewone man niet helpt zijn werk te beschermen, moeten we kijken naar de prikkels om te creëren. Als er geen auteursrechten of patenten meer zijn, wordt ons verteld dat de menselijke ontwikkeling tot stilstand komt. De muziek zal letterlijk en figuurlijk stoppen... of niet?

Nou nee, de hoeveelheid muziek zal blijven groeien, en waarschijnlijk zelfs in een sneller tempo. Er is al een enorme hoeveelheid bewijs dat ontwikkeling van nieuwe producten en diensten weinig tot niets te maken heeft met de financiële prikkels die worden beschermd door intellectueel eigendom. Je ziet dit in de opensourcesoftwaregemeenschap, in de muzikantengemeenschap en in elke andere kunstgemeenschap. Miljoenen enthousiaste programmeurs, uitvinders, muzikanten, schilders, schrijvers (zoals ik) en andere creatieve mensen creëren gratis en open-source-content. Deze gemeenschappen creëren software (zoals [Linux](#), [LibreOffice](#), [Blender](#), [the GIMP](#), [Audacity](#), [OBS](#) en veel, veel meer), maken muziek, poëzie, schilderijen, verhalen, culinaire recepten, mode en ga zo maar door, gratis. Dit alles is te zien op de verschillende socialemediakanalen. Al deze makers weten dat ze zich geen wettelijke intellectuele eigendomsbescherming kunnen veroorloven, dus hebben ze geen andere keuze dan hun content gratis te delen. Het vooruitzicht op vrijwillige giften (en wat kleine betalingen via sociale media) is al genoeg voor deze explosie aan creativiteit. Bovendien is de kwaliteit van veel van die gratis en open source producten niet alleen al van een hoger niveau dan die van hun intellectuele eigendomsbeschermde concurrenten, maar heeft het ook – omdat het gratis is – enorme gebruikersgemeenschappen gecreëerd die veel groter en effectiever zijn dan hun "professionele", intellectuele eigendomsbeschermde en "betaalde" concurrenten.

Ik was zelf eind jaren zeventig softwareprogrammeur. Ik begon al met programmeren voordat personal computers op de markt kwamen. Vanaf het begin was het me duidelijk dat alle software en alle digitale content gratis en open source moest zijn, omdat dat niet alleen de vooruitgang van digitale technologie, maar ook van onderwijs en kennis in het algemeen bevordert. Je kon de vreselijke aantasting van deze opwindende en levendige, nerdy nieuwe digitale technologieën duidelijk zien toen Bill Gates begon met de introductie van MS-Dos en alle intellectuele eigendomsrechten die hij daar invoerde. Vanaf dat moment werd ook de open-sourcecommunity teruggedrongen en afgeschilderd als nerds, hackers en verspreiders van computervirussen.

Gelukkig gaf de open-sourcecommunity nooit op en is ze nu sterker dan ooit. Deze softwarecommunity zou ook voorop moeten lopen in de Wereld van Overvloed, waar technologie vrijelijk wordt gedeeld en prikkels altijd vrijwillig zijn. De programmeurcommunity weet dat vrij delen niet alleen de ontwikkeling stimuleert, maar ook veel meer oplevert, vooral wanneer je vrijwillige bijdragen ontvangt.

De simpele oplossing om alle wetten op het gebied van intellectuele eigendom te schrappen, is om ze simpelweg uit alle nieuwe wetgeving te schrappen. Met de vervanging van de "Economie" door de "Abundomie" zouden alle intellectuele eigendomsrechten, patenten en auteursrechten nietig moeten worden verklaard, zodat de hele wereldbevolking nu kan genieten en profiteren van al het werk waar onze ouders, grootouders en andere voorouders zo hard voor hebben gewerkt en zelfs oorlogen over hebben gevoerd. De vernietiging van intellectuele eigendomsrechten zal het begin zijn van een nieuwe explosie van echte wetenschap en kunst. Precies zoals ik het 40 jaar geleden voor ogen had.

Blender

5 Het Einde Van De Democratie

5.1 Hoe Je Landen Kunt Controleren

Als ik met oudere mensen in Sub-Sahara Afrika praat, vraag ik hen vaak hoe ze tegen de kolonisten hebben gevochten – vooral eind jaren vijftig, begin jaren zestig – om onafhankelijk te worden. Ik vraag hen bijvoorbeeld hoeveel mensen er zijn gestorven toen Nigeria de Engelsen verdreef? Niemand met wie ik sprak wist het antwoord. Er werd nooit over gesproken. De realiteit is dat er in de meeste landen geen echte gevechten waren. Het enige echt belangrijke dat er in de jaren zestig gebeurde, is dat er "toevallig" in elk van deze landen binnen ongeveer twee jaar vóór of na de onafhankelijkheid een centrale bank werd geïnstalleerd:

Land	Onafhankelijkheid	Centrale Bank Gecreëerd	Maanden Verschil
Zuid Afrika	1910, 1934, 1961	Juni 30, 1921,	Al aanwezig
Dem. Rep. of the Congo	Juni 30, 1960	30 Juli 1951	Al aanwezig
Egypte	Februari 28, 1922	1898, Januari 1, 1961	Al aanwezig
Madagascar	Juni 26, 1960	1925, 1961	12
Libië	December 24, 1951	Act April 1, 1956	52
Ghana	Maart 6, 1957	Maart 4, 1957	0
Tunisië	Maart 20, 1956	September 19, 1958	30
Marokko	Maart 2, 1956	1959	36
Soedan	January 1, 1956	1957	12
Nigeria	Oktober 1, 1960	July 1, 1959	15
Somalië	Juli 1, 1960	1950, 1960	0
Guinea	Oktober 2, 1958	Maart 1, 1960	17
Zimbabwe	November 11, 1965	Maart 22, 1964	18
Uganda	Oktober 9, 1962	Augustus 16, 1966	46
Kenia	December 12, 1963	Maart 24, 1966	39
Tanzania	December 9, 1961	act 1965, Juni 14, 1966	54
Benin	Augustus 1, 1960	1962 (BCEAO)	24
Burkina Faso	Augustus 5, 1960	1962 (BCEAO)	24
Ivoorkust	Augustus 7, 1960	1962 (BCEAO)	24
Guinea-Bissau	September 24, 1973	1962 (BCEAO)	108
Mali	September 22, 1960	1962 (BCEAO)	24
Niger	Augustus 3, 1960	1962 (BCEAO)	24
Senegal	April 4, 1960	1962 (BCEAO)	24
Togo	April 27, 1960	1962 (BCEAO)	24
Algerije	Juli 5, 1962	1962	0
Mauritanië	November 28, 1960	1962 (BCEAO), einde 1973	24
Sierra Leone	April 27, 1961	act 1963, Maart 27, 1963	23
Zambia	Oktober 24, 1964	1937, 1956, 1963	12
Rwanda	Juli 1, 1962	1964	24
Malawi	Juli 6, 1964	Juli 23, 1964	0
Burundi	Juli 1, 1962	1966	48
Mauritius	Maart 12, 1968	September 1967	6
Gambia	Februari 18, 1965	1971	72
Kameroen	Januari 1, 1960	1973 (BEAC)	156
Centraal-Afrikaanse Rep.	Augustus 13, 1960	1973 (BEAC)	156
Tsjaad	Augustus 11, 1960	1973 (BEAC)	156
Gabon	Augustus 17, 1960	1973 (BEAC)	156
Republic Congo	Augustus 15, 1960	1973 (BEAC)	156
Equatoriaal-Guinea	Oktober 12, 1968	1973 (BEAC)	60
Liberia	July 26, 1847	1974	1524
Swaziland	September 6, 1968	1974	72
Botswana	September 30, 1966	Juli 1, 1975	106
Mozambique	Juni 25, 1975	Mei 17, 1975	1
Kaapverdië	Juli 5, 1975	September 29, 1975	2
Lesotho	Oktober 4, 1966	1978	144
Comoren	Juli 6, 1975	Juli 1, 1981	72
São Tomé en Príncipe	Juli 12, 1975	1989	168
Angola	November 11, 1975	1926, Genationaliseerd 1975	0
Seychellen	Juni 29, 1976	1936, 1978, 1983	24
Djibouti	Juni 27, 1977	April 18, 1979	21
Namibië	Maart 21, 1990	Juli 16, 1990	4
Eritrea	Mei 24, 1993	Samen met Ethiopië 1974	108
Zuid Soedan	Juli 9, 2011	Juli 2011	0
Ethiopië	Bezet tot 1941	Januari 1964	Altijd "Onafhankelijk"

Sommige kolonisten vochten wel, maar de meeste slachtoffers – rond de jaren 60 – vielen door burgeroorlogen tussen machtsbeluste groepen en de daaraan verbonden hongersnoden.

Wat betekent dit nu? Wat er in werkelijkheid gebeurde. De redenen die Google en Wikipedia geven, zijn dat de kolonisten – na de Tweede Wereldoorlog – geen geld meer hadden, waardoor ze hun controle over de koloniën verloren. Deze verklaring is echter nogal ongeloofwaardig: als het echt om machtsstrijd ging, waren er tenminste gevechten geweest. Hoe gemakkelijk zou het zijn geweest om Lagos of Abuja te bombarderen om Afrika in lijn te houden met de wensen van hun kolonisten. Bovendien hebben we het over minstens 15 jaar na de Tweede Wereldoorlog, toen zowel de supermachten als hun bondgenoten volledig werden herbewapend. Ze lieten iedereen geloven dat ze de hele wereld vele malen konden vernietigen, indien nodig. We weten nu ook waarom landen nooit geld tekortkomen voor oorlog.

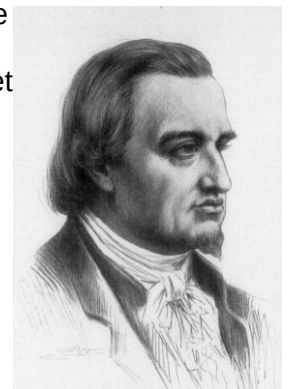
En toch zeiden al die extreem arme Afrikaanse landen – die al eeuwenlang volledig onder controle staan – gewoon: “wij willen onafhankelijk zijn” en hun kolonisten – die op het punt stonden deze enorme landen met hun enorme natuurlijke hulpbronnen te verliezen – gewoon: “Oké, geen probleem, jullie kunnen nu meester zijn over al jullie eigen hulpbronnen en autonomie hebben”. En niet alleen Engeland, maar alle kolonisten deden precies hetzelfde, en allemaal tegelijk. We moeten geloven dat de overwinnaars – plotseling en zonder enige strijd – hun vermogen om de valuta van meer dan een miljard mensen uit te geven, hebben opgegeven. Landen waarvan de bevolking nu gelooft dat ze nu hun eigen geld kunnen creëren. Geld dat de Afrikaanse bevolking ten goede zou komen. Dat is het verhaal dat ze er daadwerkelijk in slaagden iedereen te laten geloven.

Laten we nu aannemen dat al die Afrikanen nu de controle hadden over al hun natuurlijke hulpbronnen en hun eigen geld uit het niets mochten drukken. En vergeet niet dat arbeid in Afrika vrijwel gratis is. De meeste mensen leven gewoon van het land, hebben geen auto's of hypotheek. En als je ze ziet werken, zul je onder de indruk zijn. De meeste Afrikanen werken onvermoeibaar. Zouden we met dat alles dan niet de grootste economische bloei uit de geschiedenis in Afrika hebben meegemaakt? Een continent dat beter presteerde dan de door oorlog verzwakte economieën van het Westen? Zouden niet alle Afrikaanse landen schuldenvrij zijn als ze hun eigen geld konden uitgeven? Nee, er verbeterde bijna niets in Afrika. Alles ging zoals gewoonlijk. En nu horen we dat er niets veranderd is vanwege de verbazingwekkend hoge mate van corruptie onder de Afrikaanse leiders. Veel Afrikanen geloven echt dat hun politici erger zijn dan kolonisten die het continent ongelimiteerd konden beroven. Je zou verstoeld moeten staan van hoe goed de overwinnaars hun indoctrinatie spel spelen.

Voor mij is het overduidelijk dat al die onafhankelijkheidsverhalen één grote leugen zijn. De overwinnaars hebben Afrika niet opgegeven. Ze hebben het continent niet zomaar overgedragen. Het continent dat nu en altijd het enige continent is geweest waar meer welvaart het continent verlaat dan binnenkomt. Het was allemaal een truc. En de truc die dit mogelijk heeft gemaakt, is de oprichting van de centrale banken. Net zoals de Federal Reserve in de Verenigde Staten niet in handen is van het Amerikaanse volk, is geen van de centrale banken die in Afrika zijn opgericht, daadwerkelijk in handen van het Afrikaanse volk. De overwinnaars besloten ergens in 1958 simpelweg om het bedrog van alle Afrikanen te versnellen. Door gebruik te maken van de media die onder hun volledige controle stonden, en de politici die ook – aan beide kanten van het eiland – onder volledige controle stonden, voerden de overwinnaars simpelweg de grote Afrikaanse onafhankelijkheidsshow uit.

"Geef mij de controle over de geldhoeveelheid van een land, en het kan mij niet schelen wie de wetten maakt"

Mayer Amschel Rothschild

Dit citaat wordt algemeen toegeschreven aan Mayer Amschel Rothschild, de oprichter van de bankiersfamilie Rothschild (een familie die betrokken is bij de oprichting van de meeste – zo niet alle – centrale banken wereldwijd), en weerspiegelt het idee dat financiële macht invloedrijker is dan wetgevende macht. Dit citaat onderstreept de diepgaande controle die de controle over de geldhoeveelheid van een land geeft over de economie en over de wetten en het bestuur.

Veel politici werkten of werkten daadwerkelijk voor banken. Emanuel Macron was bankier bij Rothschild & Cie. Belangrijke leden van Joe Bidens kabinet met een achtergrond in financiële instellingen zijn onder andere Janet Yellen (minister van Financiën), voormalig voorzitter van de Federal Reserve en econoom met uitgebreide financiële ervaring, en Lael Brainard (directeur van de Nationale Economische Raad), voormalig vicevoorzitter van de Federal Reserve. Gary Gensler (voorzitter van de Securities and Exchange Commission), benoemd door Biden, heeft een achtergrond in investment banking en regelgevende functies. Verschillende leden van de regering-Obama kwamen uit de financiële sector, waaronder de ministers van Financiën Timothy Geithner en Jacob Lew, die respectievelijk ervaring hadden bij de Federal Reserve en bij financiële bedrijven. Andere functionarissen met een financiële achtergrond waren Daniel Tarullo en Sarah Bloom Raskin bij de Federal Reserve en Gary Gensler bij de SEC. Wanneer je de relatie tussen centrale banken en de politiek bestudeert, zul je zien dat de centrale banken altijd aan het roer staan en ervoor zorgen dat de belangen van de centrale banken nooit ter discussie worden gesteld.

Maar zelfs toen politici niet voor banken werkten, is het voor mij volkomen duidelijk hoe het systeem werkt:

Samen met de media en alle gevestigde politici die de overwinnaars al "in bezit" hebben, selecteren de overwinnaars en hun banken de nieuwe kandidaten al ver vóór de nieuwe verkiezingen. Ze doen dit voor alle partijen van enige betekenis – aan beide kanten van het spectrum – links en rechts. Vervolgens krijgen de nieuwe politici – voornamelijk via de gevestigde politici – instructies over welk beleid ze moeten bevorderen en welke projecten gefinancierd zullen worden door de (centrale) banken en de overheidsbegroting.

Alle belangrijke beleidsmaatregelen zullen perfect aansluiten bij de agenda's van de overwinnaars. Soms zijn deze beleidsmaatregelen en projecten zo impopulair dat de gekozen politici er gewoon over mogen liegen en het publiek mogen vertellen dat ze nooit voor dergelijke maatregelen zullen stemmen. Het maakt niet uit, want wanneer er over de onderwerpen wordt gestemd, zullen de politici stemmen zoals geïnstrueerd en de gekochte media zullen dit verraad van de kiezers gewoon negeren. Wanneer de zaken echt te duidelijk worden, zullen sommige stemmingen de wensen van het publiek volgen, omdat dit later altijd kan worden gecorrigeerd wanneer het onderwerp een andere naam krijgt en buiten de aandacht van het volk wordt gehouden.

Of een land nu belangrijk is of niet, groot of klein, het maakt niet echt uit. Elke democratie, in elk land ter wereld, werkt zo. Dit komt doordat de overwinnaars geen voorbeelden van bloeiende dissidente landen toestaan, omdat dit andere landen zou kunnen aanzetten tot navolging en zo de macht van de overwinnaars zou kunnen verminderen. Tenminste – dat denk ik. Dit is natuurlijk moeilijk te bewijzen, omdat het allemaal achter gesloten deuren gebeurt. Maar alleen al het feit dat zoiets mogelijk zou kunnen zijn, zou voldoende reden moeten zijn om een beter

systeem te ontwerpen. We hoeven ook niet te bewijzen dat het systeem de gewone man niet ten goede komt. Dat doet het niet en heeft het nooit gedaan. Vooral niet in Afrika. Hoe het precies werkt, is niet meer relevant. We hebben dringend een beter systeem nodig. En we weten ook dat we het niet door te stemmen zullen krijgen. Meer dan 60 jaar onafhankelijkheid bewijst ook dat stemmen niet werkt.

Zelfs als het je lukt om een "volkspoliticus" aan de macht te brengen, houden de overwinnaars altijd de mogelijkheid van een "staatsgreep" over. Zoals we bijvoorbeeld hebben gezien in Irak, Libië en Oekraïne. De overwinnaars vinden altijd manieren om de controle te behouden. De enige manier om dat te veranderen, is door de mensen te leren hoe de overwinnaars ons misleiden. Alleen dan hebben alternatieve oplossingen een kans van slagen.

5.2 De Weg Naar Communisme En Tirannie

Mijn grootvader "opa Tebbe" van moederskant was dol op geschiedenis. Hij had een enorme bibliotheek met boeken over oorlogen en politiek. Hij was ook een echte industrieel. Directeur van een groot voedings- en drankenbedrijf, compleet met zwarte hoge hoed. Als we bij hem logeerden, klaagde hij vaak over "de communisten". Hij had een enorme hekel aan het communistische systeem. Ik was te jong om erover te praten, maar ik voelde zijn haat en probeerde de boeken te lezen toen ik nog maar 7 of 8 jaar oud was. Hij stierf voordat hij zijn standpunt goed kon uitleggen, dus ik wou echt dat ik nu met hem kon praten, want ik denk nu te begrijpen wat hij bedoeld moet hebben. Communisme is niets minder dan de ergste nachtmerrie die de mensheid kan overkomen. En we kijken het communisme op dit moment recht in de bek. Het komt eraan als een goederentrein. Het is mijn grootste angst en de komst ervan is bijna onvermijdelijk vanwege het volgende:

Het enige echte probleem voor de overwinnaars is de controle te behouden. En om de controle te behouden, hebben ze uiteindelijk de acceptatie van het volk nodig om hun illusie van enige inspraak in hun eigen lot op te geven en zich simpelweg te onderwerpen aan volledige heerschappij. Dat dit moment onvermijdelijk is, komt doordat het huidige financiële systeem als een piramidespel is. Het kan alleen blijven doorgaan als meer mensen meedoen. In de jaren '70 mocht China meedoen. De extra 1 miljard mensen die deelnamen aan het piramidespel verlengden de levensduur van het piramidespel tot 2008. In 2008 stortte het financiële systeem in en belandde in een vreemde zombietoestand waarin de rentetarieven extreem laag werden en banken gered moesten worden om te overleven. Deze toestand duurde voort tot september 2019, toen we de repo-rente plots zagen stijgen. Die piek was een teken dat banken andere banken niet vertrouwden om de volgende dag te overleven. Het systeem werd zo zwak dat de centrale banken moesten ingrijpen en begonnen met het pompen van geld in het systeem om mensen nog steeds te laten geloven dat de economie leeft. Ik – en vele anderen – zagen deze Repo-rente gebeurtenis, als het teken voor de overwinnaars (en hun centrale banken) om hun exitstrategie te starten. Er is namelijk maar één uitweg voor de overwinnaars. En die uitweg is het communisme. Wanneer het financiële systeem instort, stort alles in. Niet alleen werkt geld niet meer, ook alle registers van bedrijven, onroerend goed, de betaling van soldaten, de politie, alles stort in. Niet ingrijpen zou het eeuwenlange werk van de overwinnaars van de ene op de andere dag tenietdoet. Ze zouden alles verliezen in de anarchie die zou volgen. De overwinnaars zouden zich moeten opsluiten in hun bunkers, met voldoende voorraden maar zonder de mogelijkheid om van het leven te genieten.

Dus wanneer het financiële systeem daadwerkelijk instort, moeten de overwinnaars een aantal fundamentele veranderingen doorvoeren. Wat ze nodig hebben, is alle bezittingen (van alles wat je maar kunt bezitten) overnemen en vervolgens een totaal nieuw financieel systeem installeren dat werkt als voedselbonnen. Aan de ene kant heb je het belangrijkste instituut (de wereldregering en haar centrale bank) dat de voedselbonnen verstrekt, en aan de andere kant heb je de rest van ons – die deze voedselbonnen zullen ontvangen – als we ons goed gedragen. De illusie – ooit een eigen huis te bezitten, de vrijheid te hebben om je kinderen te vertellen wat ze moeten studeren en hen te helpen vaardigheden te ontwikkelen om ook vrije mensen te worden – zal voorbij zijn. Want wanneer de overwinnaars hun nieuwe systeem activeren, zullen we allemaal in een geperfectioneerd communistisch systeem leven. Een systeem dat de overwinnaars vooral in de afgelopen 150 jaar hebben geperfectioneerd. De overwinnaars hebben altijd geweten dat communisme hun enige uitweg is.

5.2.1 Wat Is Communisme

Dit is wat je vindt als je zoekt naar de definitie van communisme:

"Communisme is een politieke en economische ideologie die pleit voor een klassenloze maatschappij met gemeenschappelijk bezit van de productiemiddelen, distributie en uitwisseling. In theorie houdt het een gelijke verdeling van middelen en rijkdom in onder alle leden van de samenleving, waarbij privébezit, sociale klassen en uiteindelijk de staat en geld worden afgeschaft. Het concept is geworteld in de theorieën van Karl Marx, hoewel er verschillende stromingen bestaan, met uiteenlopende benaderingen om dit doel te bereiken."

In de vorige eeuw werd het communisme meerdere malen geprobeerd, met wisselend resultaat. Het probleem met het communisme is dat het elke religie verwerpt, omdat de staat in feite wordt gebruikt om God te vervangen. In het communisme is de staat God. De staat bezit alles. Het vertelt de mensen dat de staat de belichaming is van gedeeld eigendom, maar in werkelijkheid is alles wat er te bezitten valt, eigendom van de staat en wordt iedereen gedwongen te doen wat de staat wil. Je kunt nog steeds stemmen, maar er zal maar één partij zijn – de partij die het eigendom van alles controleert – en de partij bepaalt op welke kandidaten gestemd mag worden. De partij controleert de politie, het leger en het geld, net als een voedselbonnen-systeem. Communisme pretendeert de macht aan het volk te geven, maar is nooit iets anders geweest dan een tirannie die door de partijleiding werd georganiseerd. Er is nooit een communisme geweest met enige betekenisvolle vrijheid voor het volk. Nu veroorzaakt dit gebrek aan vrijheid vele problemen. En interessant genoeg zijn er twee belangrijke boeken geschreven die de twee denkrichtingen beschrijven over hoe men mensen kan trachten te overtuigen om deel te nemen in het inherent verschrikkelijke, anti-vrijheids- en anti-menselijke systeem van het communisme.

Twee Soorten Communisme

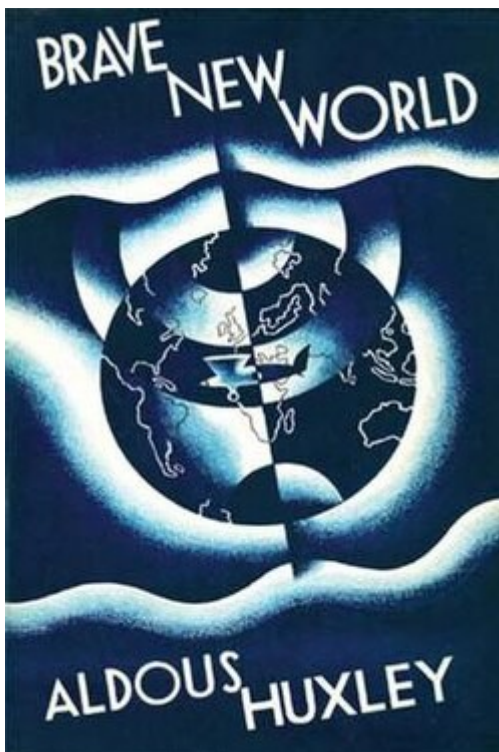
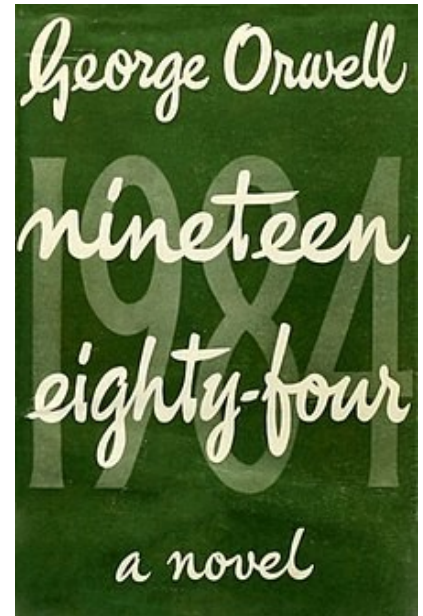
De overwinnaars weten dat er twee situaties zijn waarin mensen het communisme kunnen accepteren. Samenvattend: communisme is een systeem waarbij een kleine groep mensen - de leiding van de communistische partij - de rest van de bevolking controleert. Communisme is het enige systeem waarbij de overwinnaars hun rijkdom en privileges kunnen behouden terwijl ze over iedereen heersen. De geschiedenis laat zien dat de overwinnaars (de mensen die geld uit

het niets drukken) vele verschillende strategieën hebben geprobeerd om het communisme te installeren. De twee belangrijkste manieren om het communisme te installeren zijn (1) door angst en geweld, of (2) door plezier en onverschilligheid. De twee modellen werden beschreven in twee boeken: George Orwells 1984 en Aldous Huxleys Brave New World.

Negentienhonderdvierentachtig (ook gepubliceerd als 1984) is een dystopische roman van de Engelse schrijver George Orwell. Het werd op 8 juni 1949 uitgegeven door Secker & Warburg als Orwells negende en laatste voltooide boek. Thematisch draait het om de gevolgen van totalitarisme, massasurveillance en repressieve reglementering van mensen en gedragingen binnen de samenleving. Orwell, een democratisch socialist en antistalinist, modelleerde een autoritair socialistisch Groot-Brittannië naar de Sovjet-Unie in het tijdperk van het stalinisme en de praktijken van staatscensuur en staatspropaganda in nazi-Duitsland. In bredere zin onderzoekt de roman de rol van waarheid en feiten binnen samenlevingen en de manieren waarop deze kunnen worden gemanipuleerd.

Het verhaal speelt zich af in een denkbeeldige toekomst. Het huidige jaar is onzeker, maar vermoedelijk 1984. Een groot deel van de wereld is in voortdurende oorlog. Groot-Brittannië, nu bekend als Airstrip One, is een provincie geworden van de totalitaire superstaat Oceanië, die wordt geleid door Big Brother, een dictatoriale leider die wordt gesteund door een intense persoonsverheerlijking die wordt gecreëerd door de Gedachtenpolitie van de Partij. De Partij houdt zich bezig met alomtegenwoordige overheidssurveillance en, via het Ministerie van Waarheid, met historisch negationisme en constante propaganda om individualiteit en onafhankelijk denken te vervolgen.

Negentienhonderdvierentachtig is een klassiek literair voorbeeld van politieke en dystopische fictie geworden. Het populariseerde ook de term 'Orwelliaans' als bijvoeglijk naamwoord, waarbij veel termen die in de roman worden gebruikt, algemeen in gebruik raakten, waaronder 'Big Brother', 'dubbeldenken', 'Gedachtenpolitie', 'gedachtencriminaliteit', 'Nieuwspraak' en de uitdrukking '2 + 2 = 5'. Er zijn parallellen getrokken tussen het onderwerp van de roman en voorbeelden uit het echte leven van totalitarisme, massasurveillance en schendingen van de vrijheid van meningsuiting, naast andere thema's. Orwell beschreef zijn boek als een "satire" en een weergave van de "perversies waartoe een gecentraliseerde economie vatbaar is". Hij stelde ook dat hij geloofde dat "er iets soortgelijks zou kunnen ontstaan".

Brave New World is eveneens een dystopische roman, geschreven in 1931 door de Engelse auteur Aldous Huxley en gepubliceerd in 1932. De roman speelt zich grotendeels af in een futuristische wereldstaat, waarvan de burgers milieutechnisch gemanipuleerd zijn tot een op intelligentie gebaseerde sociale hiërarchie. De roman anticipeert op enorme wetenschappelijke ontwikkelingen in reproductietechnologie, slaapleer, psychologische manipulatie en klassieke conditionering, die samen een dystopische samenleving vormen, die door de hoofdpersoon van het verhaal wordt uitgedaagd.

Huxley volgde dit boek op met een essay-herwaardering, Brave New World Revisited (1958), en met zijn laatste roman, Island (1962), de utopische tegenhanger. Deze roman wordt vaak gebruikt als tegenhanger, of inversie, van George Orwells Nineteen Eighty-Four (1949).

Brave New World is sinds de oorspronkelijke publicatie regelmatig verboden en aangevochten. Het boek staat op de lijst van de American Library Association met de 100 meest verboden en betwiste boeken van het afgelopen decennium, sinds de vereniging in 1990 met de lijst begon.

In een radio-interview in 1962 zei Aldous Huxley het volgende: (zie ook [deze video](#))

Vandaag de dag worden we – denk ik – geconfronteerd met de nadering van wat we de ultieme revolutie zouden kunnen noemen, de definitieve revolutie waarbij een mens direct kan ingrijpen op het lichaam en de geest van zijn medemens. Nou ja, het spreekt voor zich dat er al sinds mensenheugenis een vorm van directe actie op het lichaam en de geest van mensen plaatsvindt, maar dit was over het algemeen gewelddadig van aard. De technieken van terrorisme zijn al sinds mensenheugenis bekend en mensen hebben ze met meer of minder vindingrijkheid toegepast. Soms met de grootste grofheid, soms met een flinke dosis vaardigheid, verworven door vallen en opstaan. Uitzoeken wat de beste manieren zijn om marteling, gevangenschap en allerlei vormen van dwang te gebruiken.

Maar – zoals ik denk – zei Napoleon vele jaren geleden al: "Je kunt alles met bajonetten doen, behalve erop zitten." Dat als je een bevolking voor langere tijd wilt controleren, je een zekere mate van toestemming nodig hebt. Het is buitengewoon moeilijk te begrijpen hoe puur terrorisme oneindig kan functioneren. Het kan vrij lang duren, maar ik denk dat je vroeg of laat een element van overreding moet inbrengen. Een element om mensen te laten instemmen met wat er met hen gebeurt.

Welnu, het lijkt mij dat de aard van de ultieme revolutie – waarmee we nu worden geconfronteerd – precies dit is. Dat we bezig zijn met het ontwikkelen van een hele reeks technieken waarmee de controlerende oligarchie (die altijd heeft bestaan en vermoedelijk altijd zal bestaan) mensen ertoe kan brengen hun onderdanigheid daadwerkelijk lief te hebben. Dit lijkt mij de ultieme kwaadaardige revolutie – moeten we zeggen – en dat er een algemene beweging lijkt te zijn in de richting van dit soort ultieme revolutie. Deze controlemethode waarmee mensen kunnen worden gedwongen te genieten van een situatie – die ze volgens elke fatsoenlijke maatstaf niet zouden moeten genieten. Ik bedoel het genot van onderdanigheid.

Laat me eerst even iets zeggen over de verbetering, zelfs in de technieken van terrorisme. Ik denk dat er verbeteringen zijn geweest. Pavlov heeft immers een aantal zeer diepgaande observaties gedaan, zowel over dieren als over mensen. En hij ontdekte – onder andere – dat conditioneringstechnieken, toegepast op dieren of mensen – in een staat van psychologische of fysieke stress – diep in het lichaam van de geest van het wezen doordrongen en extreem moeilijk te verwijderen waren. Ze lijken dieper geworteld te zijn dan andere vormen van conditionering.

In dit verband wil ik de uiterst interessante hoofdstukken in dr. William Sargents "Battle for the Mind" noemen, waarin hij erop wijst hoe intuïtief sommige van de grote religieuze leraren, leiders uit het verleden, op de Pavlovianse methode stuitten. Hij spreekt specifiek over Wesley's methode om bekeringen te bewerkstelligen, die in wezen gebaseerd waren op een techniek om psychologische stress tot het uiterste te verhogen, door te praten over het hellevuur, waardoor mensen extreem kwetsbaar werden voor suggestie, en vervolgens deze stress plotseling los te laten door de hoop op de hemel aan te bieden. Dit is een zeer interessant hoofdstuk dat laat zien hoe een bekwame natuurpsycholoog als Wesley – op puur intuïtieve en empirische gronden – deze Pavlovianse methoden volledig kon ontdekken.

Welnu, we weten nu waarom deze technieken werkten en er bestaat geen enkele twijfel over dat we ze – als we dat willen – veel verder kunnen doorvoeren dan in het verleden mogelijk was. En natuurlijk zien we in de recente geschiedenis van hersenspoeling, zowel toegepast op krijgsgevangenen als op lager personeel binnen de communistische partij in China, dat de Pavlovianse methoden systematisch zijn toegepast, en met duidelijk buitengewone effectiviteit. Ik denk dat er geen twijfel over kan bestaan dat door de toepassing van deze methoden een zeer groot leger van volledig toegewijde mensen is gecreëerd. De conditionering is door een soort psychologische iontoforese tot in de diepste diepten van het menselijk wezen doorgedrongen, en is zo diep gegaan dat het zeer moeilijk is om die ooit nog uit te roeien.

En deze methoden – denk ik – zijn een ware verfijning van de oudere methoden van terreur, omdat ze methoden van terreur combineren met methoden van acceptatie. Methoden waarbij de persoon die aan een vorm van terroristische stress wordt onderworpen – maar met het doel om een soort 'vrijwillige' acceptatie teweeg te brengen van de psychologische staat waarin hij is gedreven en de toestand waarin hij zich bevindt – zodat er een duidelijke verbetering heeft plaatsgevonden, zelfs in de technieken van terrorisme.

Dan komen we bij de beschouwing van andere technieken. Van niet-terroristische technieken om toestemming te verkrijgen en mensen ertoe te bewegen hun dienstbaarheid lief te hebben:

Allereerst zijn er de methoden die verband houden met directe suggestie en hypnose. Ik denk dat we veel meer over dit onderwerp weten dan vroeger. Mensen hebben – natuurlijk – altijd al van suggestie geweten. En hoewel ze het woord hypnose niet kenden, hebben ze het zeker beoefend. Maar we kennen nu vrij duidelijk de statistische structuur van een populatie met betrekking tot de suggestibiliteit ervan.

Het is erg interessant om te kijken naar de bevindingen op verschillende gebieden. Ik bedoel op het gebied van hypnose, bijvoorbeeld op het gebied van het toedienen van placebo's. Op het gebied van algemene suggestie. In toestanden van slaperigheid of lichte slaap zul je dezelfde ordes van grootte voortdurend tegenkomen. Je zult bijvoorbeeld merken dat ervaren hypnotiseurs je zullen vertellen dat het percentage mensen dat met het grootste gemak gehypnotiseerd kan worden, ongeveer 20% is, en dat ongeveer een vergelijkbaar aantal – aan de andere kant van de schaal – zeer moeilijk of bijna onmogelijk te hypnotiseren is. En daartussenin bevindt zich een grote massa mensen die met meer of minder moeite gehypnotiseerd kunnen worden. Dat zij geleidelijk – als je er maar hard genoeg voor werkt – in de hypnotische toestand gebracht kunnen worden. En op dezelfde manier duiken dezelfde cijfers weer op, bijvoorbeeld met betrekking tot het toedienen van placebo's:

Een groot experiment werd 3 of 4 jaar geleden uitgevoerd in het algemeen ziekenhuis in Boston. Bij postoperatieve gevallen, waarbij enkele honderden mannen en vrouwen – die vergelijkbare soorten pijn leden na zware operaties – injecties kregen wanneer ze erom vroegen, wanneer de pijn hevig werd. En de injecties bestonden voor de helft uit morfine en voor de andere helft uit gedestilleerd water. En ongeveer 20% van degenen die het experiment ondergingen, ongeveer 20% van hen ondervond evenveel verlichting van het gedestilleerde water van de morfine, ongeveer 20% ondervond geen verlichting van het gedestilleerde water en daartussenin zaten degenen die enige verlichting of af en toe verlichting ondervonden.

Dus ook hier zien we dezelfde verdeling. En ik vermoed ook dat het helemaal niet moeilijk zou zijn om – al in de vroege kindertijd – te herkennen wie extreem suggestibel waren, wie extreem onsuggereerbaar waren, en wie de tussenliggende ruimte innamen.

Het is overduidelijk dat als iedereen extreem onsuggereerbaar was, een georganiseerde samenleving vrijwel onmogelijk zou zijn. En als iedereen extreem suggestibel was, dan zou een dictatuur absoluut onvermijdelijk zijn. Ik bedoel, het is een groot geluk dat we in de meerderheid mensen hebben die matig suggestibel zijn, en die ons daarom behoeden voor een dictatuur, maar die de vorming van een georganiseerde samenleving mogelijk maken. Maar zodra we weten dat er 20% zeer suggestibele mensen zijn, wordt het duidelijk dat dit een kwestie van enorm politiek belang is. Bijvoorbeeld: elke demagoog die een groot deel van deze 20% beïnvloedbare mensen te pakken krijgt en organiseert, is in feite in staat om elke regering in elk land omver te werpen.

We hebben de afgelopen jaren immers het meest ongelooflijke voorbeeld gehad van wat er met efficiënte methoden van suggestie en overreding kan worden bereikt, namelijk Hitler. Iedereen die bijvoorbeeld Bullocks "Life of Hitler" heeft gelezen, komt hieruit met een soort geschokte bewondering voor dit helse genie dat menselijke zwakheden echt begreep – ik denk bijna beter dan wie dan ook – en die uitbuitte met alle middelen die toen beschikbaar waren. Hij wist alles. Zo kende hij bijvoorbeeld intuïtief deze Pavloviaanse waarheid: conditionering, die wordt toegepast in een staat van stress of vermoeidheid, gaat veel dieper dan conditionering die op andere momenten wordt toegepast. Daarom werden al zijn grote toespraken 's nachts georganiseerd; hij spreekt hier openhartig over – natuurlijk – in "Mein Kampf". Hij zegt dat dit uitsluitend is gebeurd omdat mensen 's nachts moe zijn en daardoor veel minder goed in staat zijn om overreding te weerstaan dan overdag. En we zien in al zijn technieken die hij gebruikte, hij had het intuïtief ontdekt. En door vallen en opstaan, zijn veel van de zwakheden, waar we nu op een soort wetenschappelijke manier, denk ik, veel duidelijker over weten dan hij.

Maar het blijft een feit dat deze differentiële suggestibiliteit, deze vatbaarheid voor hypnose, iets is dat zeer zorgvuldig moet worden overwogen in relatie tot elke vorm van denken over democratisch bestuur. Ik bedoel, als er 20% van de mensen is die werkelijk zo vanzelfsprekend kan worden overtuigd dat ze bijna alles geloven, dan moeten we uiterst zorgvuldige maatregelen nemen om de opkomst van demagogen te voorkomen die hen tot extreme standpunten zullen drijven en hen vervolgens zullen organiseren tot zeer gevaarlijke privélegers die de regering omver kunnen werpen.

Op dit gebied van pure overtuiging – denk ik – weten we veel meer dan vroeger. En uiteraard beschikken we nu over mechanismen om de stem en het imago van de demagoog op een nogal hallucinerende manier te vermenigvuldigen. Ik bedoel de televisie en de radio. Hitler maakte enorm veel gebruik van de radio. Hij kon miljoenen mensen tegelijk toespreken. Ik bedoel, dit alleen al creëert natuurlijk een enorme kloof tussen de moderne en de antieke demagoog. De antieke demagoog kon slechts zoveel mensen aanspreken als zijn stem kon bereiken door zo hard mogelijk te schreeuwen. Maar de moderne demagoog kan letterlijk miljoenen tegelijk bereiken en natuurlijk kan hij met de vermenigvuldiging van zijn imago dit soort hallucinerende effect creëren, wat van enorm hypnotisch en suggestief belang is.

Bij deze technieken, waarbij het object van toepassing de mens is, sta je duidelijk voor de gevaarlijkste situatie. En wat zal de verleiding zijn voor de machthebbers? We bidden immers regelmatig om niet in verleiding te komen en dit is een zeer diepgaand en belangrijk gebed. De ervaring leert helaas dat als we lang en sterk genoeg in de verleiding komen, we er bijna onvermijdelijk aan bezwijken. En het hele proces van het opzetten van een fatsoenlijke samenleving komt in wezen neer op het opzetten van een samenleving waarin de verleidingen tot machtsmisbruik tot een minimum worden beperkt. Maar deze nieuwe technieken – denk ik –

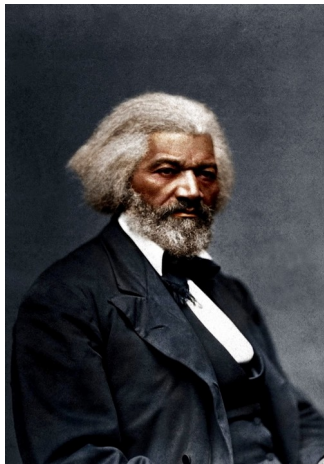
vormen een reeks zeer krachtige verleidingen, die voor de machthebbers uiteindelijk onweerstaanbaar kunnen blijken. Ik hoop van niet, maar ik denk dat wat u zegt iets is waar we over na moeten denken. Dit zou terecht kunnen worden toegepast, zoals u zegt in de meest patriottische en morele termen, zelfs in democratische samenlevingen. Ik vertrouw erop van niet, maar je weet maar nooit.

In dezelfde video van de 2 schrijvers is ook een deel van het laatste interview met George Orwell te zien:

In onze wereld zullen er geen emoties zijn, behalve angst, woede, triomf en zelfvernedering. Het seksuele instinct zal worden uitgeroeid. We zullen het orgasme afschaffen. Er zal geen loyaliteit meer zijn, behalve loyaliteit aan de partij. Maar altijd zal er de roes van de macht zijn. Altijd – op elk moment – zal er de sensatie van de overwinning zijn. Het gevoel een hulpeloze vijand te vertrappen.

Als je een beeld van de toekomst wilt: stel je voor dat een laars voor eeuwig op een menselijk gezicht stampet.

De les die uit deze gevaarlijke nachtmerrie kan worden getrokken, is simpel: laat het niet gebeuren. Het hangt van jou af!

Frederick Douglas

Ten slotte eindigt de video met een citaat van Frederick Douglass:

“Wanneer een slaaf een gelukkige slaaf wordt, heeft hij feitelijk afstand gedaan van alles wat hem tot mens maakt.”

Orwell en Huxley beschrijven beiden totalitaire regeringsvormen. In geschiedenislessen wordt gepresenteerd dat de bevolking van de betrokken landen, de regimes tot een succes heeft gemaakt. Regimes die werden gestart en in gang gezet door eenzame demagogen zoals Hitler, Stalin en Mao Zedong. Alleen deze drie demagogen zijn betrokken bij de dood van ongeveer 100 miljoen mensen.

Je moet je echter altijd afvragen wie de financiers van deze demagogen zijn. Want ook in die tijd is er niets aan de hand als de mensen die geld uit het niets drukken, er niet achter staan.

De mensen die geld uit het niets drukken, zijn de enige groep die ten minste twee van hun doelen bereikt door deze demagogen te installeren. Het verzamelen van de onderpanden terwijl ze enorme regio's ontvolken, en het toepassen en testen van welk type totalitaire regering het beste werkt, voordat het moment komt dat een wereldregering onvermijdelijk wordt om de overwinnaars te beschermen. De totalitaire systemen die vóór de jaren '70 werden getest, waren in de praktijk grotendeels gebaseerd op angst en dwang.

Het probleem met angst en dwang is dat alle mensen begrijpen dat ze worden geregeerd en constant bang zijn. Dit betekent dat veel mensen in zo'n systeem constant nadenken over het veranderen van het systeem, het saboteren, verlaten of zelfs aanvallen. Voor de regerende partij is het extreem moeilijk, vermoeiend en zelfs gevaarlijk om zo'n systeem in stand te houden. Maar dit is wat vooral in Rusland en zijn satellietstaten werd getest.

Tegelijkertijd bestudeerden de overwinnaars de Brave New World-aanpak in het Westen. Hedonisme, atheïsme, consumentisme, brood en spelen, alles om mensen een goed gevoel te geven en ze dom te maken, ze hun interesse in de zin van het leven te laten verliezen, alles wat gericht was op "gewoon genieten van de rit" werd getest. Net als de aanpak van "1984" die in het Oosten werd getest, werkte de Brave New World-aanpak in het Westen tot op zekere hoogte ook. Maar zelfs deze brood-en-spelen-aanpak is nog steeds niet voldoende om de overwinnaars te laten zien wat ze waard zijn. Dit komt doordat er in de Brave New World-aanpak te veel mensen verslaafd raken aan macht en rijkdom, die letterlijk zouden moorden om de top te bereiken, zelfs als dat betekent dat ze de overwinnaars zelf moeten uitdagen.

De overwinnaars begrijpen dus heel goed dat beide strategieën slechts tijdelijk werken. Zodra mensen begrijpen dat ze slechts gemanipuleerd worden om te werken ten dienste van een kleine groep bedrieglijke overwinnaars, is er een probleem.

Volgens mij wisten de overwinnaars begin jaren '80 al dat geen van beide benaderingen hen in staat zou stellen om een stabiel communisme te installeren, en dat de beslissing werd genomen om de concepten van "1984" en "Brave New World" te mengen. Om deze mix te laten werken, moest er een geheime saus aan de mix worden toegevoegd: een concept dat al vanaf 1920 sterk groeide, genaamd "Technocratie". Met de komst van computers in de jaren '40 begonnen de overwinnaars te beseffen dat het mogelijk was om een perfect indoctrinatie-, entertainment- en bewakingssysteem te creëren, en dat dit alles nu met één apparaat kon worden bereikt. Een apparaat dat door iedereen begeerd zou worden. Een apparaat waarmee de overwinnaars iedereen tegelijkertijd konden bespioneren, beïnvloeden, indoctrineren en amuseren. Met dit apparaat kon niet alleen de installatie van het communisme eindelijk worden gerealiseerd, maar kon het ook op een manier worden uitgevoerd die het communisme duurzaam maakte, omdat het de twee methoden van "1984" en "Brave New World" combineerde: angst en verleiding. Dit apparaat is uiteraard de mobiele telefoon.

Technocraten en transhumanisten dromen al eeuwen van een "merk van het beest"-systeem. Concepten voor een apparaat met de mogelijkheid om een mobiele telefoon in het menselijk lichaam te implanteren, zijn decennia oud. Systemen waarbij mensen geautomatiseerde pop-up displays in hun gezichtsveld hebben, die direct informatie ontvangen over alles wat ze op dat moment doen, en die verbonden zijn met een enorme database met informatie. Daarmee is er nauwelijks behoefte aan educatie, omdat alle informatie direct beschikbaar is. En de winnaars hoeven niet bang te zijn dat mensen zich tegen het systeem verzetten, aangezien elke interactie – of het nu privévermaak is of een gesprek met anderen – direct wordt vastgelegd, opgeslagen en geanalyseerd door AI. Wanneer dit "beestsysteem" ook is verbonden met een financieel systeem – zoals de volledig programmeerbare CBDC (Central Bank Digital Currency) – kunnen beloningen en straffen in realtime worden uitgevoerd.

En met voldoende middelen om een vooraf bepaald deel van de bevolking in leven te houden (het deel van de mensheid dat nodig is om de overwinnaars te dienen en hen een groep mensen te verschaffen die ze kunnen gebruiken en misbruiken om hun capaciteiten en levensduur te verbeteren door middel van orgaantransplantaties en eugenetica) hebben de overwinnaars de volledige overwinning behaald. Deze technocratische middelen zullen de overwinnaars volledige dominantie verschaffen, zonder de hoofdpijn van mogelijke opstanden en revoltes. Met zo'n systeem zouden de overwinnaars zelfs blij kunnen zijn, omdat het hen goddelijke krachten geeft.

Dit alles is slechts een gemijmer van mijzelf over iets dat vaak als complottheorieën wordt beschouwd. Het zal als een complottheorie worden beschouwd, totdat we eindelijk daadwerkelijk opgesloten zitten in onze digitale gevangenis.

De vraag of al deze ontwikkelingen zorgvuldig gepland waren (en we dus echt te maken hebben met een verborgen complot) of dat de geschiedenis slechts één grote toevalligheid was met onhandige overwinnaars die al hun rijkdom verloren zonder dat iemand het merkte, is voor mij eigenlijk niet echt relevant. Zelfs als de uiterst onwaarschijnlijke mogelijkheid – dat de overwinnaars extreem dom zijn – werkelijk waar zou zijn, zouden we onszelf nog steeds de vraag moeten stellen: “Willen wij werkelijk communisme?” Want de realiteit is dat alle agenda's die we momenteel zien, zoals:

- Het realiseren van de Duurzame Ontwikkelingsdoelen (SDG's),
- Voorbereiding op pandemieën,
- Klimaatactie,
- Voorbereiding op (cyber)terrorisme,
- Het bestrijden van desinformatie en
- Het ontwerpen van steden van 15 minuten,

al worden geïmplementeerd. Alle knowhow, verkregen uit decennialange sociale experimenten met het communisme, wordt ook geactiveerd. Alle immigratieprocessen om onze 15 minuten steden van concentratiekamppolitielegers te voorzien, zijn al begonnen. En het allerbelangrijkste: de technologie om de digitale biometrische ID's en programmeerbare Centrale Bank Digitale Currency (CBDC), wordt momenteel gebouwd en uitgerold.

Voor mij maakt het niet uit of het gepland was of niet. Het maakt ook niet uit wie het gepland heeft. Het enige wat voor mij telt is: wil ik deelnemen aan een systeem waarin de vrijheid sterft? Een systeem waarin de Staat onze enige toegestane God zal zijn. Een systeem waarin niet-gekozen technocraten mij vertellen wat ik moet doen. Een systeem waar ik, noch iemand anders, ooit op heeft gestemd. Een systeem waarin de democratie dood en begraven is. Een democratie die – voor zover we nu kunnen zien – eigenlijk vanaf het begin al een illusie was. Een illusie die net lang genoeg in leven werd gehouden zodat mensen hun eigen digitale gevangenis konden bouwen, zodat onze slavendrijvers de sleutels snel kunnen weggooien. Een illusie die ons dwingt te overleven op de schaarse rantsoenen die zij ons toestaan te genieten, terwijl de overwinnaars zelf de enigen zijn die echt mogen genieten van de overvloed van de aarde. Zelfs als het niet gepland was, is het al bijna zeker dat onze huidige en toekomstige realiteit helemaal niet eerlijk zal zijn. Een realiteit die nu al heel sterk naar communisme smaakt.

Achteraf gezien had mijn grootvader volkomen gelijk over communisme. Kijk maar naar wat er in Rusland gebeurde, waar naar schatting maximaal 30 miljoen mensen stierven binnen een tijdspanne van ongeveer 34 jaar:

Russische Burgeroorlog (1918-1921)

De Burgeroorlog resulteerde in naar schatting 7 tot 12 miljoen slachtoffers, voornamelijk burgers. Deze sterfgevallen werden veroorzaakt door factoren zoals: militaire actie, hongersnood, ziekte-uitbraken zoals cholera en tyfus. Het oorlogsbeleid. Het communisme, met inbegrip van graanvorderingen die leidden tot een drastische vermindering van de oogstopbrengst en hongersnood.

Rode Terreur (1918-1922)

Deze periode van politieke onderdrukking en geweld door de bolsjewieken was gericht tegen tegenstanders van het regime. De schattingen van het aantal doden tijdens de Rode Terreur lopen aanzienlijk uiteen. Officiële cijfers wijzen op bijna 8500 executies alleen al in het eerste jaar, maar het werkelijke aantal ligt waarschijnlijk veel hoger. Historici schatten het totale aantal executies en sterfgevallen door het onderdrukken van opstanden en in gevangnissen op tussen de 50.000 en 1.300.000.

Russische Hongersnood van 1921-1922

Naar schatting 5 miljoen mensen omgekomen. Dit werd verergerd door de burgeroorlog en het oorlogscommunisme.

Sovjethongersnood van 1930-1933 (inclusief de Holodomor)

Veroorzaakte de dood van ongeveer 5,7 tot 8,7 miljoen mensen. De Holodomor was specifiek gericht op Oekraïne en wordt door sommige historici en landen erkend als een daad van genocide.

Sovjethongersnood van 1946-1947

Resulteerde in naar schatting 500.000 tot 2 miljoen doden.

Collectivisatie

De gedwongen collectivisatie van de landbouw van 1928 tot 1933 resulteerde in de dood van miljoenen, inclusief de hierboven genoemde hongersnooddoden.

Grote Zuivering (1936-1938)

Een periode van politieke repressie die leidde tot de executie of gevangenneming in Goelag-werkkampen van honderdduizenden mensen. De schattingen voor het aantal doden in deze periode lopen uiteen van 700.000 tot 1,2 miljoen.

Goelagsysteem

Sinds de oprichting van het systeem in 1953 stierven tussen de 1,5 en 1,7 miljoen van de 18 miljoen gevangenen.

Deportaties

De massale deportaties van "koelakken" en diverse etnische minderheden leidden ook tot een hoog aantal doden. Een bron schat dat er tussen 1920 en 1952 meer dan 6 miljoen mensen werden gedeporteerd, met een dodental variërend van 800.000 tot 1.500.000 alleen al in de USSR.

Communisme is de perfectie van overvloed voor enkelen en schaarste voor de rest. Kapitalisme is eveneens niets meer gebleken dan vermomd communisme. Als geld niet in het geheim uit het niets zou worden gedrukt door een kleine groep overwinnaars, zouden de grote multinationals gewoon heel goed en slim zijn, wat – in een echt kapitalistische wereld – het rechtvaardig zou maken dat kleine familiebedrijven failliet gaan. Maar wanneer deze grote bedrijven toegang hebben tot heimelijk uit het niets gedrukt geld, en wij – de rest – niet, dan is er geen kapitalisme. In dat geval is kapitalisme niets meer dan vermomd communisme, gecreëerd om mensen te misleiden die denken dat de economie gewoon eerlijk en hard is.

5.3 In Het Communisme Is Er Geen Democratie

Wanneer alle (financiële) macht in handen is van een kleine groep, kun je stemmen wat je wilt, maar het systeem zal nooit eerlijk zijn. Zonder het monopolie van het "druk-geld-uit-het-niets" te doorbreken, zullen onze stemmen nutteloos zijn. Het enige systeem waarin de democratie hersteld kan worden, is het "Abundanisme". Alleen in de Abundomie is geld aantoonbaar neutraal. En alleen met neutraal geld worden de stemmen gelijk. Zo niet, dan sterft de democratie.

6 Abundomie Versus Economie

6.1 Focus

Het grootste verschil tussen een "Economie" en een "Abundomie" is dat in een economie de focus naar binnen gericht is (wat kan ik doen om te krijgen wat ik nodig heb/wil), terwijl in een "Abundomie" de focus naar buiten gericht is (wat kan ik doen zodat anderen krijgen wat ze nodig hebben/willen).

Bijvoorbeeld: als ik geen fatsoenlijk huis heb, zal het erg moeilijk zijn om er zelf een te bouwen, terwijl als iemand anders een huis nodig heeft, het vrij gemakkelijk zal zijn om een team met verschillende vaardigheden en focus samen te stellen om één huis voor die ander te bouwen.

Deze aanpak houdt in dat we onze eigen gemeenschap scannen om te zien wat er ontbreekt en teams samenstellen om te werken aan het oplossen van schaarste. Dit voortdurend scannen van onze gemeenschappen om dingen te vinden die ontbreken, is cruciaal, want als individuele mensen problemen hebben om goed te overleven (omdat ze geen familie, een huis, voedsel, kleding of zelfs maar simpele aandacht en dingen om te doen hebben), beginnen die individuen niet alleen problemen te veroorzaken, maar zullen ze zich ook niet richten op het "opruimen van hun afval".

Als iemands brein vol zit met zorgen over hoe hij deze dag en de volgende moet overleven, is er in dat brein geen ruimte voor optische zaken en esthetiek. Het is algemeen bekend dat – vanwege deze angst – “arme” mensen slechte beslissingen nemen. Het zijn die slechte beslissingen die niet alleen een negatieve invloed hebben op henzelf, maar ook op de rest van de gemeenschap. Wanneer je straatarm bent en je alleen maar op je volgende maaltijd concentreert, besteed je geen tijd aan het schoonmaken van jezelf of je afval.

Daarom moet elke gemeenschap ervoor zorgen dat de overvloed eerst wordt gebruikt om elk lid van de gemeenschap te helpen. In elke religie is "zorg voor de armen" altijd een extreem belangrijk concept geweest. Religies leren mensen om eerst naar buiten te kijken (wie kan ik helpen), voordat ze naar zichzelf kijken (wat wil ik). Alleen met die houding kun je een Abundomy creëren.

De overwinnaars hebben echter biljoenen dollars gebruikt voor propaganda, oorlog en vernietiging om ons te laten geloven dat we egoïstisch moeten zijn, dat we bang moeten zijn voor mensen die we niet kennen en dat we de overheid nodig hebben om voor ons te zorgen. De overwinnaars infiltrerden alle religies om ze van binnenuit te vernietigen. Maar hoe hard ze het ook probeerden, hoeveel geld ze ook uitgaven, hoeveel mensen ze ook doodden en in egocentrische zombies veranderden, de sociopaten slaagden er nog steeds niet in om zich totaal te ontdoen van het goddelijke, natuurlijke sociale mededogen van mensen voor anderen.

Elk kind dat geboren wordt, komt ter wereld met mededogen in zijn hart. Haat komt pas na verloop van tijd in kinderen, wanneer er niet goed voor hen gezorgd wordt. Voor meelevende mensen is het moeilijk te begrijpen dat mensen zonder empathie leven. Sociopaten weten dit altijd en misbruiken die eigenschap om zich als leiders te presenteren. Deze wolven in schaapskleren zijn altijd degenen die bedrog gebruiken en er uiteindelijk mee aan de macht komen. Zij waren altijd de overwinnaars en zij zijn de enigen die echt overheidsstructuren nodig hebben om zichzelf te beschermen.

Daarom hebben sociopaten onze huidige economie gecreëerd, die gebaseerd is op kunstmatige schaarste: om de rest van ons te kunnen controleren. En dat systeem kan alleen maar eindigen in communisme. Een systeem waarin iedereen door één wereldregering gedwongen wordt om de sociopaten te dienen die niet kunnen geloven dat iemand hen ooit uit mededogen zou helpen. Alle religies hebben ons gewaarschuwd voor dit soort mensen. Mensen die concepten als liefde en mededogen niet begrijpen.

Het creëren van een Abundomy die gebaseerd is op mededogen en welvaart voor iedereen, en daarin slagen, zal de sociopaten uiteindelijk ongelijk geven.

6.2 Draai De Propaganda Om

Om een wereld van overvloed te creëren, moeten we eerst de enorme hoeveelheid propaganda die over ons wordt uitgestort, in kaart brengen. Zodra we begrijpen hoe ze ons proberen te misleiden, kunnen we simpelweg omdraaien wat ze willen bereiken: dat we onze slavernij accepteren. Omdraaien betekent ontdekken wat we moeten doen om aan onze slavernij te ontsnappen en ontdekken hoe we onze vrijheid kunnen veiligstellen om onze "Abundomie" te creëren.

6.2.1 Draai De "Geen Armoede" Propaganda Om

De instituten die het 'creëren van schaarste' tot kunst hebben verheven, proberen je nu te laten geloven dat alle arme mensen de schuld dragen voor hun benarde situatie, omdat ze niet voldoende onderwijs hebben genoten en ook niet hard genoeg hebben gewerkt. Daardoor werden ze uitgebuit door mensen uit 'ontwikkelde' landen die te egoïstisch en hebzuchtig waren en hun bedrijven ertoe aanzetten de arme mensen uit te buiten en politici omkochten om hen dat toe te staan.

Dezelfde instituten waarvan de eigenaren – die geld uit het niets drukken – de echte en enige schuldige partij zijn wanneer er armoede op aarde heerst, proberen ons nu allemaal te laten geloven dat ze met programma's komen die een einde maken aan armoede.

Hun oplossing zal zijn om elke middenklasse (die probeert het laatste beetje vrijheid te gebruiken om een fatsoenlijk bestaan op te bouwen) te vernietigen en deze mensen eerst te vervangen door al die bekende multinationals. Multinationals die hebben bijgedragen aan de propaganda van de volgende 16 hoofdstukken, om ieders laatste beetje vrijheid af te pakken. Zodra dat is gebeurd, zullen de overwinnaars het communisme installeren.

Zodra de volwaardige communistische maatschappij is geïnstalleerd, zal er geen armoede meer zijn, omdat iedereen voedselbonnen krijgt van het Centrale Partijbestuur. Tenminste – als je precies doet wat het Centrale Partijbestuur je opdraagt. In het begin hoef je alleen maar de taken te doen die het Centrale Partijbestuur je aanbiedt. Je zult een enorme hoeveelheid politiefuncties zien die in eerste instantie niet veel zin hebben en ook nauwelijks werk opleveren. Maar zodra ze kinderen uit hun gezinnen halen, ver weg van de mensen, om ze te laten opvoeden, en zodra je familieleden ziet verdwijnen naar werkkampen om ze te "heropvoeden", en je ziet de censuur zo oplopen dat je zelfs je eigen familieleden niet meer kunt vertrouwen om mee te praten, dan begin je te begrijpen dat je ontsnapping uit de armoede (als je het overleeft) een veel hogere prijs heeft dan je je ooit had kunnen voorstellen. Uiteindelijk zul je je heel eenzaam voelen in het meest afschuwelijke slavensysteem dat je je kunt voorstellen, met alleen de Staat als je God.

Onze huidige economie zal nooit echte welvaart creëren. Echte welvaart is de vrijheid om te kiezen. Kiezen wat je doet als je wakker wordt. Kiezen hoe je je kinderen opvoedt, hoe je je eigen voedsel verbouwt, hoe je je eigen ziektes behandelt, wat je zegt, wat je leest. Geen enkel instituut zou je moeten vertellen of je als rijk of arm wordt beschouwd. Armoede heeft niets te maken met de hoeveelheid geld in je portemonnee. Armoede heeft te maken met de schaarste aan keuzes die je hebt.

Om een overvloed aan keuzes te bieden, hebben we "onvoorwaardelijk ethisch geld" gecreëerd. Een financieel systeem waarin iedereen gelijkwaardig deelneemt aan het creëren van geld – wat verreweg de meest logische en enige echte manier is om armoede uit te bannen. Niet zozeer om iedereen geld in zijn zak te geven, maar om alle beperkingen op het gebruik van dat geld weg te nemen. In onze overvloed heeft iedereen de volledige vrijheid om zijn geld uit te geven.

Je kunt armoede nooit uitbannen en tegelijkertijd de vrijheid beperken. En nogmaals het citaat van Frederick Douglas:

"Wanneer een slaaf een gelukkige slaaf wordt, heeft hij feitelijk afstand gedaan van alles wat hem tot mens maakt."

6.2.2 Draai De "Geen Honger" Propaganda Om

Alle grote hongersnoden zijn het gevolg van oorlog. Als er geen oorlog is, vinden mensen snel manieren om zichzelf te voeden. Zelfs als oogsten mislukken, vinden gemeenschappen manieren om te overleven, zoals ze dat al eeuwenlang doen. In §3.4.2 lees je over de "landroof" die momenteel plaatsvindt. Door wetgeving te creëren op basis van de onbewezen bevindingen van onze corrupte wetenschap en media over klimaatverandering, worden boeren gedwongen hun land af te staan en vissers worden gedwongen hun visgronden en boten af te staan. Ze moeten het overdragen aan multinationals en miljardairs die beweren dat ze beter werk leveren op het gebied van landbouw en visserij. We hebben het niet eens over jagen, want jagen is bijna volledig uitgeroeid door wetgeving en propaganda.

De makkelijkste manier voor de overwinnaars om de mensheid te controleren, is door de voedselvoorziening te controleren. Het heeft weinig zin om het geldsysteem te controleren als je de voedselvoorziening niet ook controleert. Wanneer mensen hun eigen voedsel kunnen verbouwen, hebben ze geen geld meer nodig om te overleven. Het is dus cruciaal dat de overwinnaars op zijn minst de voedselvoorziening controleren. Wat ze dus doen, is angst creëren dat de boeren die duizenden jaren lang ons voedsel hebben geproduceerd, plotseling niet meer in staat zijn om goed voedsel te leveren. Ze willen ons laten geloven dat boeren en vissers methoden gebruiken die de hele planeet in gevaar brengen en dat deze geschoolde en essentiële werknemers vervangen moeten worden door multinationals. De multinationals zullen vervolgens de natuurlijke producten van onze boeren en vissers uitfasen en vervangen door in laboratoria gekweekt, 3D-geprint vlees, kunstmatige melk en eiwitten gewonnen uit insecten, genetisch gemodificeerde organismen, bespoten met gepatenteerde chemicaliën waarvan bewezen is dat ze kanker veroorzaken. En we worden gebombardeerd met propaganda dat er alles aan gedaan wordt om honger uit te bannen. De propaganda is werkelijk verbijsterend. Het is ongelooflijk dat mensen – en vooral boeren en vissers zelf – niet kunnen zien wat er precies met hen gebeurt. Het is echt hartverscheurend.

The war on farmers in the Netherlands

Omdat de aanval op boeren altijd een van de eerste dingen is geweest die communisten doen (om de bevolking te controleren), is het proces van boerenverdrrijving al tientallen jaren aan de gang. Vooral in de "ontwikkelde" landen is het aantal gezinnen met boerderijen of visserijbedrijven dramatisch gedaald. In onze "Wereld van Overvloed"-benadering zal de schuldenkwijtschelding (zie §3.4.1b) het moment zijn waarop het onrecht dat boeren en vissers is aangedaan, ongedaan zal worden gemaakt. Op basis van oude gegevens over het land en de visgronden die deze gezinnen gebruikten om te boeren en te vissen, zullen hun land- en visrechten volledig worden hersteld. Alle landbouw- en visserijbeperkingen van overheden zullen worden ingetrokken. Dit laatste betekent niet dat boeren en vissers niet voor het milieu moeten zorgen. In de "Abundomie" zullen consumenten inzicht vragen in de productie-methoden, inclusief hoe boeren en vissers hun voedsel verwerken en omgaan met afval en vervuiling. Deze transparantie zal worden geboden aan klanten, die vervolgens kunnen beslissen waaraan ze hun geld willen besteden. Geen enkele overheidsinstelling zou zich met dat proces moeten bemoeien, want dat zou precies de kunstmatige schaarste, ongewenste monopolies en ongebreidelde propaganda creëren, waar we nu onder lijden.

6.2.3 Draai De 'Geen Kwakzalvers' Propaganda Om

Een van de meest sluwe plannen om een wereld van schaarste te creëren, was de overname van onze gezondheidszorg. Naast de overname van ons voedselsysteem heeft de monopolisering van het medische systeem een belangrijke rol gespeeld in het creëren van de kunstmatige schaarste aan medicijnen. De waarschijnlijk duurste propagandacampagne ooit in de menselijke geschiedenis is gebruikt om ons te laten geloven dat alle natuurlijke geneesmiddelen slecht en gevaarlijk zijn, dat iedereen die iets anders beweert een kwakzalver is die onmiddellijk gevangen moet worden gezet, en dat alleen gepatenteerde chemische medicijnen geschikt zijn om mensen te genezen.

Virussen

Daarnaast wordt ons ook verteld dat we moeten geloven dat virussen bestaan, terwijl er geen sluitende wetenschappelijke onderbouwing is voor die bewering, terwijl er overweldigend bewijs is dat het bestaan van virussen ontkracht. In dit boek zal ik niet ingaan op het onderwerp virussen, aangezien er genoeg materiaal over is om zelf onderzoek te doen. Ik zal echter wel aangeven dat het concept van het bestaan van virussen verreweg de gemakkelijkste manier is om een (medische) tirannie te creëren. Met de Covid-19-"pandemie" hebben we gezien hoe onze "democratische" instituten als een schakelaar kunnen omslaan, om vrijheidsbeperkingen toe te staan die voorheen alleen in communistische tirannieën voorkwamen. Het gemak waarmee mensen, overheidsinstellingen niet alleen hun vrijheid lieten afnemen, maar ook regeringen toestonden de bestaansmiddelen van mensen te vernietigen en zelfs religieuze uitingen zoals het organiseren van respectvolle begrafeningen te verbieden, was ongekend. Het engste – van wat er in die maanden gebeurde – was het gemak waarmee de bevolking gewoon meedeed aan de gekste en onlogische maatregelen, en hoe eenvoudig het was om mensen tegen elkaar op te zetten. Met slechts een beetje propaganda veranderden veel mensen in volslagen hersenloze verklikkers, precies zoals Aldous Huxley beschreef in zijn interview (zie §4.2.1). De angst om ziek te worden lijkt voor velen veel groter te zijn dan de angst om honger te lijden.

Hoe De Overname Van De Geneeskunde Tot Stand Kwam

John D. Rockefeller begreep hoe chemicaliën gepatenteerd konden worden en begreep ook dat het onmogelijk was om natuurlijke kruiden te patenteren. John D. Rockefellers vader, William Avery Rockefeller,

William A. Rockefeller

was een reizende verkoper en oplichter die bekendstond om zijn frauduleuze wondermiddelen, waaronder "slangenolie". Ondanks wat de propaganda je probeert te vertellen, zou het overduidelijk moeten zijn dat John D. Rockefeller, de toekomstige oliemagnaat, de zoon van deze rondtrekkende kwakzalver met bedrieglijke praktijken die zijn zoon enorm hielpen een oliemonopolist te worden, precies begreep hoe hij de angst van mensen voor hun ziekte en dood kon misbruiken om hen magische medicijnen te verkopen die gewoon niet werken. Het zou geen verrassing moeten zijn dat John D. Rockefeller zich in de "gezondheidszorg" mengde met één doel: het monopoliseren van de geneeskunde, net zoals hij dat met olie deed. Net als zijn vader moet hij geen enkele spijt hebben gehad om geld te verdienen over de rug van de zieken en de zieken dichter bij hun dood te brengen. Dit is wat hij volgens de – bevooroordeelde – AI deed:

Samenvatting

John D. Rockefeller heeft de Amerikaanse medische en gezondheidsinstellingen aanzienlijk beïnvloed door grootschalige filantropie, waaronder de financiering van het Flexner-rapport uit 1910, een cruciale studie die leidde tot een gecentraliseerd, op wetenschap gebaseerd medisch onderwijssysteem dat conventionele en farmaceutische benaderingen bevooroordeelde boven traditionele of holistische praktijken. Zijn General Education Board verstrekke ook subsidies aan medische hogescholen die deze nieuwe standaarden overnamen, wat effectief vormgaf aan het medische curriculum en de medische praktijk, wat leidde tot de opkomst van "Big Pharma" en de marginalisering van natuurlijke geneeswijzen.

Het Flexner-rapport (1910)

Rockefeller steunde deze baanbrekende studie via de Carnegie Foundation en de General Education Board. Het rapport adviseerde een gecentraliseerd, wetenschappelijk rigoureuus systeem van medisch onderwijs en medische praktijk, wat aansloot bij Rockefellers interesse in de ontwikkeling van een farmaceutische industrie.

Financiering van medisch onderwijs

Rockefellers General Education Board verstrekke aanzienlijke financiering aan medische hogescholen die de aanbevelingen van het Flexner-rapport volgden en aandrongen op een gestandaardiseerd, op wetenschap gericht medisch curriculum.

Steun voor farmaceutische geneeskunde

Door te investeren in farmaceutische ontwikkeling en onderzoek via instellingen zoals het Rockefeller Institute for Medical Research, heeft Rockefeller bijgedragen aan de basis van de moderne farmaceutische industrie.

Promotie van campagnes voor de volksgezondheid

De Rockefeller Sanitary Commission en de daaropvolgende International Health Division lanceerden succesvolle initiatieven voor de volksgezondheid, zoals de uitroeiing van mijnworm, wat het potentieel aantoonde van grootschalige, georganiseerde en wetenschappelijk onderbouwde interventies op het gebied van de volksgezondheid.

Gevolgen van deze invloed**Standaardisatie van medisch onderwijs**

In de periode na het Flexner-rapport werden veel kleinere, minder gestandaardiseerde medische scholen gesloten, wat leidde tot een uniformer en wetenschappelijk georiënteerd medisch onderwijssysteem in de VS.

Opkomst van "Big Pharma"

De focus op farmaceutica en de onderdrukking van alternatieve of natuurlijke geneeswijzen droegen bij aan de groei en dominantie van grote farmaceutische bedrijven, die tot op de dag van vandaag voortduurt.

Marginalisering van traditionele praktijken

Alternatieve behandelingen zoals natuurgeneeskunde en homeopathie, die ooit op grote schaal werden beoefend, werden grotendeels uitgesloten van het reguliere medische onderwijs en de reguliere praktijk vanwege hun vermeende onverenigbaarheid met het nieuwe wetenschappelijke paradigma.

Het werkt zo: als je als arts in een ziekenhuis wilt werken – en flink wat geld wilt verdienen – moet je gestudeerd hebben aan de onderwijsinstellingen die zijn goedgekeurd door de Algemene Onderwijsraad. Uiteraard leer je als arts alleen chemische medicijnen voorschrijven die gepatenteerd kunnen worden, bij voorkeur die welke gepatenteerd zijn door de bedrijven die eigendom zijn van de Rockefellers. De meeste van deze chemische medicijnen worden zo

gemaakt dat ze je niet echt genezen, maar je symptomen tijdelijk wegnemen, en dat je – als patiënt – verslaafd raakt aan dat medicijn. Het maakt niet uit wat je ziekte is, de oplossing zijn bijna altijd chemische pillen. Als artsen niet genoeg chemische medicijnen voorschrijven, zien ze hun commissies dalen.

Als artsen "off label" medicijnen voorschrijven die goedkoop zijn en geen patenten hebben, kan de arts vervolgd worden en zijn vergunning verliezen. Wanneer – God verhoede – een arts natuurlijke kruiden, een gezond dieet of gewoon wat beweging in de zon voorschrijft, loopt de arts het risico om kwakzalver genoemd te worden en in de gevangenis te belanden. Deze oorlog tegen medicijnen is inmiddels zo ver gevorderd dat bijvoorbeeld honingproducenten in Europa niet meer op hun etiketten mogen vermelden dat 'deze honing goed is voor jouw gezondheid'.

Om de onwetenschappelijke monopolisering van onze gezondheidszorg terug te draaien, is het van groot belang om alle patenten af te schaffen. Om de gezondheidszorg daadwerkelijk wetenschappelijk te maken, moeten alle recepten en onderzoeken volledig transparant zijn voordat een medicijn mag worden toegepast. Pas wanneer medische informatie overvloedig aanwezig is, zal de industrie weer het juiste vertrouwen terugkrijgen, omdat mensen kunnen vertrouwen op hun eigen onderzoek in plaats van gedwongen te worden om blindelings propaganda te accepteren van een systeem dat tot in de kern corrupt is:

Propaganda van een slangenolieverkoopster waarvan de slang nog steeds in bijna elk "gezondheidszorg"-logo voorkomt.

6.2.4 Draai De “Kwaliteitsonderwijs” Propaganda Om

Net zoals de corruptie van het medische systeem geworteld is in het onderwijssysteem, gebruiken de overwinnaars UNESCO om het lesmateriaal en de curricula die leraren op scholen mogen onderwijzen te monopoliseren, om de andere sectoren te corrumperen. In §2.3 kun je lezen welke problemen UNESCO al sinds haar oprichting had. Zoals in elke goede communistische samenleving moeten kinderen zo snel mogelijk bij hun ouders worden weggehaald, zodat ze op alle mogelijke manieren geïndoctrineerd kunnen worden. Kinderen zullen de geschiedenis lezen die de overwinnaars hen willen laten lezen, en willen er alleen maar gehoorzame arbeiders van maken. Zoals de beroemde Amerikaanse komiek George Carlin uitlegt:

*... Maar er is een reden. Er is een reden. Er is een reden hiervoor, er is een reden waarom onderwijs K*T is, en het is dezelfde reden waarom het NOOIT, NOOIT, NOOIT zal worden opgelost.*

Het zal nooit beter worden, zoek er niet naar, wees blij met wat je hebt.

Want de eigenaren, de eigenaren van dit land, willen dat niet. Ik heb het nu over de echte eigenaren, de GROTE eigenaren! De Rijken... de ECHTE eigenaren! De grote rijke zakenbelangen die de zaken controleren en alle belangrijke beslissingen nemen.

Vergeet de politici. Die zijn irrelevant. De politici zijn er om je het idee te geven dat je keuzevrijheid hebt. Dat heb je niet. Je hebt geen keuze! Je hebt EIGENAARS! Zij BEZITTEN JOU. Ze bezitten alles. Ze bezitten al het belangrijke land. Ze bezitten en controleren de bedrijven. Ze hebben de Senaat, het Congres, de staatshuizen en de gemeentehuizen allang gekocht en betaald, ze hebben de rechters in hun achterzak en ze

bezitten alle grote mediabedrijven, dus ze controleren zo'n beetje al het nieuws en de informatie die je te horen krijgt. Ze hebben je bij de ballen.

Ze spenderen elk jaar miljarden dollars aan lobbyen, lobbyen, om te krijgen wat ze willen. Nou, we weten wat ze willen. Ze willen meer voor zichzelf en minder voor iedereen, maar ik zal je vertellen wat ze níét willen:

Ze willen geen bevolking die in staat is tot kritisch denken. Ze willen geen goed geïnformeerde, goed opgeleide mensen die in staat zijn tot kritisch denken. Daar zijn ze niet in geïnteresseerd. Dat helpt ze niet. Dat druist in tegen hun eigen belang.

Dat klopt. Ze willen geen mensen die slim genoeg zijn om aan de keukentafel te zitten en na te denken over hoe erg ze genaaid worden door een systeem dat hen 30 jaar geleden overboord heeft gegooid. Dat willen ze niet!

Weet je wat ze willen? Ze willen gehoorzame werknemers. Gehoorzame werknemers, mensen die net slim genoeg zijn om de machines te bedienen en het papierwerk te doen. En net dom genoeg om passief al die steeds rotere banen te accepteren met de lagere lonen, de langere werkuren, de verminderde uitkeringen, het einde van overuren en het verdwijnende pensioen dat verdwijnt zodra je het gaat ophalen, en nu komen ze je AOW-geld halen. Ze willen je pensioengeld. Ze willen het terug zodat ze het aan hun criminele vrienden op Wall Street kunnen geven, en weet je wat? Ze zullen het krijgen. Ze zullen het vroeg of laat allemaal van je krijgen, want zij zijn de baas van deze verdomde plek! Het is een grote club, en jij hoort er niet bij! Jij en ik horen niet bij die grote club.

Trouwens, het is dezelfde grote club waarmee ze je de hele dag op je hoofd slaan als ze je vertellen wat je moet geloven. De hele dag op je hoofd slaan met hun media die je vertellen wat je moet geloven, wat je moet denken en wat je moet kopen. De rollen zijn omgedraaid, mensen. Het spel is gemanipuleerd en niemand lijkt het te merken. Niemand lijkt er iets om te geven! Goede, eerlijke, hardwerkende mensen; witteboorden, blauweboorden, het maakt niet uit welke kleur shirt je aan hebt. Goede, eerlijke, hardwerkende mensen, ga zo maar door, dit zijn mensen met een bescheiden inkomen, blijven deze rijke, sukkel kiezen die geen moer om je geven... ze geven geen moer om je... ze geven geen moer om je.

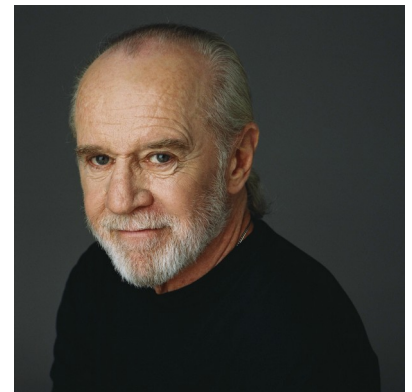
Ze geven helemaal niets om je... helemaal niets... HELEMAAL niets. En niemand lijkt het te merken. Niemand lijkt er iets om te geven. Daar rekenen de eigenaren op. Het feit dat Amerikanen waarschijnlijk willens en wetens onwetend zullen blijven van die grote rood-wit-blauwe l! die elke dag in hun achterste wordt gepropt, omdat de eigenaren van dit land de waarheid kennen.*

Het heet de American Dream, want je moet slapen om erin te geloven.

Een ander citaat van George Carlin is dit:

*Leer je kinderen niet alleen lezen...
 Leer ze om te twijfelen aan wat ze lezen.
 Leer ze om alles wat ze lezen en horen in twijfel te trekken.
 Kinderen moeten leren om autoriteit in twijfel te trekken.
 Ouders leren hun kinderen nooit om autoriteit in twijfel te trekken,
 omdat ouders zelf autoriteitsfiguren zijn,
 en ze hun eigen onzin binnen het gezin niet willen ondermijnen.
 Kinderen moeten gewaarschuwd worden dat er onzin op komst is.
 Dat is het belangrijkste wat je voor een kind kunt doen.
 Vertel ze waar het leven in dit land om draait.
 Het gaat om een heleboel onzin die ontdekt en vermeden moet worden.*

George Carlin

In §1.3.1 leg ik al uit waarom niemand zomaar op "wetenschap" moet vertrouwen. Je moet altijd je eigen onderzoek doen voordat je een oordeel velt. Je moet jezelf altijd afvragen of wat je leest of hoort propaganda is of feiten.

De uitspraak "Hoe meer je leest, hoe meer je begrijpt hoe weinig je weet" drukt een paradox van kennis uit: naarmate je kennisbasis zich door het lezen uitbreidt, word je je meer bewust van de enorme hoeveelheid kennis die je niet weet, wat leidt tot het nederige besef dat echt begrip een eindeloze zoektocht is. Dit idee is niet bedoeld om te ontmoedigen, maar om te

benadrukken dat de leerweg meer vragen en ruimte voor verdere verkenning opent, zoals blijkt uit het beroemde citaat van Socrates: "Hoe meer ik weet, hoe meer ik besef dat ik niets weet".

Er is echter ook een positieve kant aan de eindeloze zoektocht naar kennis. Op een gegeven moment begin je structuren en verbanden te zien die zich blijven herhalen. Kennis is ook als een puzzel waarvan sommige stukjes gewoon in elkaar vallen en passen. Elke keer dat dat gebeurt, raak je er meer van overtuigd dat de conclusies die je trekt, wel moeten kloppen. In deze tijd van echokamers moet je echter blijven lezen en proberen informatie uit verschillende bronnen te vinden.

Wat mij duidelijk is, is dat het nog steeds relatief veilig is om basisvaardigheden te leren – zoals lezen, rekenen, talen, natuurkunde, scheikunde en de meeste onderdelen van biologie op school. Maar zodra je geschiedenis, economie en politiek te leren krijgt, moet je echt alles in twijfel gaan trekken.

In een wereld van overvloed zal het erg belangrijk zijn om kinderen te leren alles in twijfel te trekken, hen toegang te geven tot alle mogelijke verschillende informatie – die past bij hun leeftijd – en ervoor te zorgen dat ze niet door autoriteiten worden gepropageerd. Je doet dit door hen te leren onderscheid te maken tussen propaganda en echte informatie. Met de juiste toegang tot de overvloed aan informatie en creatieve ideeën verwacht ik een explosie van creativiteit wanneer we onderwijs transformeren van het voorbereiden van kinderen op gehoorzame werkers naar creatieve geesten. Geesten die leren hoe ze behulpzaam kunnen zijn in elke situatie die het leven hen voorschotelt.

6.2.5 Draai De "Gender-Gelijkheid" Propaganda Om

Een van de oudste trucs uit het boek is "Verdeel en heers". De truc is om mensen te verdelen. Het maakt niet echt uit hoe je ze verdeelt, zolang mensen zichzelf maar gaan zien als onderdeel van een groep. Zodra je dat bereikt hebt, ga je je richten op de verschillen tussen deze willekeurige groepen en indoctrineer je de mensen in de groep die benadeeld lijken door de andere groep, dat er "discriminatie" is van de benadeelde groep door de duidelijk bevoordeelde groep. Dat zij de schuld zijn waarom dat de benadeelde groep is waar hij is. Het maakt niet uit welk ingewikkeld proces daadwerkelijk tot het verschil heeft geleid, het verschil op zichzelf is het bewijs van discriminatie. Vooral voor de overwinnaars die verborgen blijven, werkt deze "verdeel en heers"-strategie als een tierelier. Zolang mensen elkaar aanwijzen als de oorzaak van hun ellende, proberen ze niet de werkelijke problemen in het systeem te vinden. Een zoektocht waarbij ze per ongeluk op de overwinnaars zouden kunnen stuiten.

Vooral communisten gebruikt deze techniek. De mensen die fabrieken of boerderijen bezitten, worden bestempeld als "de kapitalisten" en de arbeiders als "het proletariaat". De arbeiders

wordt verteld dat het bezitten van kapitaal een gruwel is en dat kapitaalgoederen volledig eigendom zouden moeten zijn van de staat (die geacht wordt alle mensen te bezitten), zonder te weten dat er een verborgen groep bestaat die geld uit het niets drukt en feitelijk bijna al het land, de fabrieken, het onroerend goed en de machines als onderpand houdt. Zij – de arbeiders – zullen echter sowieso nooit iets mogen bezitten en zullen hun leven zeer waarschijnlijk achteruit zien gaan na het veroorzaken van dood en verderf in een communistische revolutie.

De gendergelijkheidsbeweging – het feminisme – werd ook op die manier aangewakkerd door de gebruikelijke verdachten. In dit interview van Alex Jones met Aaron Russo over zijn relatie met Nick Rockefeller, werd dit onderwerp besproken:

Aaron Russo zei: "Weet je, hoe graag ik je ook mag, Nick (Rockefeller), jouw manieren en de mijne staan lijnrecht tegenover elkaar. Ik geloof niet in het tot slaaf maken van mensen." En dan kwam hij terug met: "Wat kan jou die mensen schelen? Wat maakt het jou uit? Zorg voor je eigen leven. Doe je best voor jezelf en je gezin. Wat betekenen de rest van de mensen voor je? Ze betekenen niets voor je. Ze dienen je alleen maar." Het was gewoon een gebrek aan zorgzaamheid en dat is gewoon niet wie ik was. Het was gewoon kil. Ik zei altijd: "Wat is het nut hiervan? Jullie hebben al het geld van de wereld. Jullie hebben alle macht die jullie nodig hebben. Wat is het einddoel?" En hij zei: "Het einddoel is om iedereen te laten chippen, om de hele samenleving te controleren. Om de bankiers, de elite en een of andere regering de wereld te laten controleren." En ik zei: "Geloven alle mensen in de Council on Foreign Relations dit?" Hij zei: "Nee, nee, nee. De meesten geloven dat ze het juiste doen. Velen geloven dat het beter is om socialistisch te zijn. We moeten mensen ervan overtuigen dat socialisme eigenlijk kapitalisme is, want Amerika wordt een socialistisch land. Het is vandaag de dag een communistisch land."

Nou, een van de dingen die hij op een avond zei - en hij begon te lachen - was: "Aaron, waar denk je dat de vrouwenbevrijding over ging?". En ik zei: "Ik denk er op dat moment vrij conventioneel over." Ik zei: "Ik denk dat vrouwen het recht hebben om te werken, dat ze hetzelfde loon krijgen als mannen - net zoals ze het recht hebben gekregen om te stemmen." En hij begon te lachen. Hij zei: "Je bent een idioot!" En ik zei: "Waarom ben ik een idioot?" Hij zei: "Laat me je vertellen waar het allemaal om draaide: Wij - de Rockefeller's - financierden dat. Wij financierden de vrouwenbevrijding. En wij waren degenen die het overal in de kranten en op televisie brachten. De Rockefeller Foundation. En wil je weten waarom? Er waren twee belangrijke redenen. De eerste reden was dat we vóór de vrouwenbevrijding niet de helft van de bevolking konden belasten. En de tweede reden was: nu krijgen we de kinderen al jong naar school. We kunnen de kinderen indoctrineren hoe ze moeten denken en dit gezin opbreken. De kinderen gaan de staat als hun familie zien. De schoolleiding als hun familie. Niet de ouders die hen onderwijzen. Dus dat zijn de twee belangrijkste redenen voor vrouwenbevrijding." Tot dan toe vond ik dat een nobel idee. Maar toen ik hun bedoelingen erachter zag, waar ze vandaan kwamen, toen ze het creëerden, de gedachte eraan... zag ik het kwaad achter wat ik een nobele onderneming vond.

Alex Jones vraagt: "Aaron, wist je dat Gloria Steinem – in een van haar eigen boeken – nu toegeeft dat de CIA Ms. Magazine heeft gefinancierd? (een feministische publicatie opgericht in 1972 om mainstream feministische idealen te promoten en traditionele vrouwenbladen uit te dagen door zich te richten op sociale en politieke kwesties)". Aaron Russo: "Nee, daar had ik geen idee van. Nee, daar heb ik nog nooit van gehoord. Heeft de CIA dat tijdschrift gefinancierd?" Alex Jones: "De CIA financierde Ms. Magazine met als doel vrouwen belasting te laten betalen en gezinnen uit elkaar te drijven." Aaron Russo: "Geen grapje, dat heb ik nog nooit gehoord. Nou, Nick vertelde het me, je weet dat ik het weet, maar niet omdat ik weet dat de CIA erbij betrokken was." Alex Jones: "Nou, zij – Gloria Steinem – was er trots op: Oh, de CIA wilde me helpen vrouwen te helpen." Aaron Russo: "Geen grapje." Alex Jones: "Dus ze financierden het. En natuurlijk is het verdeel-en-heers, en wat ze doen is zich duidelijk richten op echte problemen. Vrouwen die op allerlei manieren genaaid werden. Maar de elite was niet van plan hen te helpen. Ze waren van plan hen echt te naaien en mannen van hen af te pakken. Kijk naar wat ze met zwarte gezinnen deden. Vijftig jaar geleden waren er maar zo'n 10% buitenechtelijk kinderen in zwarte gemeenschappen, en nu is dat meer dan 90%. En kijk naar de sociale zekerheid: we geven je wat geld, maar je mag geen man in huis hebben. En dat was dus om het gezin nog verder te degraderen, om het gezin volledig kapot te maken, en nu is buitenechtelijk kind meer dan 50% van de bevolking."

Aaron Russo vervolgt hoe de Rockefeller's probeerden hem te rekruteren voor de CFR (Council of Foreign Relations), zodat hij in feite zou stoppen met het maken van films die de waarheid onthulden zoals hij die zag.

Als je nadenkt over hoe moeilijk het momenteel is geworden voor mannen en vrouwen om betekenisvolle relaties aan te gaan, moet je bedenken dat de natuurlijke orde verstoord is. Levenslange indoctrinatie om mensen te verleiden hun geloof te verlaten, om natuurlijke rollen

te verlaten, om het belang van vrouwen in het gezin belachelijk te maken. Vrouwen laten geloven dat een carrière belangrijker is dan hun door God gegeven rol als moeder van het gezin. Maar ook het gewone leven zo onmogelijk en duur maken dat vrouwen geen keuze meer hebben om ook nog te studeren en een baan te zoeken. Het is nu normaal om je financiën veilig te stellen voordat een stel begint te denken aan kinderen. In werkelijkheid is de "genderongelijkheid" een fictief, onnatuurlijk probleem. Ik beweer niet dat er geen genderongelijkheid is. De echte vraag zou echter moeten zijn: welk probleem veroorzaakt genderongelijkheid? Het is duidelijk dat bijna iedereen moeite heeft om rond te komen, maar laten we aannemen dat we mannen minder moeten betalen om vrouwen beter te kunnen betalen, welk probleem zou dat dan voor de samenleving als geheel oplossen? Waarschijnlijk geen enkel. Brengt het onderwerp ons dichterbij het communisme? Absoluut!

"Verdeel en Heers" is een van de krachtigste instrumenten in de gereedschapskist van onze overwinnaars. Wanneer je geld uit het niets kunt drukken, is het financieren van verdeeldheid zaaiend beleid altijd de goedkoopste manier geweest om over anderen te heersen. Het maakt niet uit welke verdeling – ras, religie, geslacht, inkomen, geboorteland, leeftijd – het maakt echt niet uit. Zolang mensen met elkaar in de clinch liggen, blijven de overwinnaars veilig.

In het financiële systeem van de "Abundomie" neemt iedereen gelijkelijk deel aan de geldschepping en is iedereen vrij om te bepalen hoe ze hun geld uitgeven. En zodra de parasiet die verdeeldheid creëert als manier om te overleven verdwenen is, zullen de natuurlijke rollen van de overvloed aan mensen terugkeren, waarbij we onze verschillen zullen omarmen in plaats van te proberen ze te neutraliseren.

6.2.6 Draai De "Schoon Water" Propaganda Om

Net als voedsel is toegang tot water een cruciale factor wanneer je mensen wilt controleren. Door te beweren dat mensen niet in staat zijn om veilig drinkwater te leveren en hun watervoorziening niet goed te beheren, en daardoor levensbedreigende situaties voor hun eigen gemeenschappen veroorzaken, willen de overwinnaars dat mensen hun toegang tot water overdragen aan de autoriteiten en het bedrijfsleven.

De waanzin van het overdragen van de verantwoordelijkheid voor schoon water aan de autoriteiten en het bedrijfsleven bereikte een hoogtepunt in 2013: op 16 mei 2013 beweerde Nestlé-CEO Brabeck niet langer dat water GEEN mensenrecht is, na de eerdere controverse die hij veroorzaakte door te beweren dat water GEEN mensenrecht is. Zijn standpunt is nu meer genuanceerd: Brabeck geeft nu aan dat 25 liter water per dag een mensenrecht kan zijn. Dit komt overeen met 1,5% van het gebruikte zoetwater. Alleen de overige 98,5% van ons beschikbare zoetwater zou openbaar moeten zijn. Volgens Brabeck: 'Bedrijven weten hoe ze het meest efficiënt kunnen worden ingezet' (en met de hoogste winst). Hij zei ook dat als hij dit soort monopolies niet nastreeft, hij de belangen van zijn aandeelhouders niet langer zal dienen.

Deze bewering van CEO Brabeck is een van de meest gestoorde ideeën van iemand wiens bestaan lijkt te zijn gebaseerd op het creëren van schaarste voor anderen om de ellende van anderen maximaal uit te buiten.

De juiste manier om schoon water en sanitaire voorzieningen voor iedereen te creëren, is door te stoppen met onze afhankelijkheid van overheden en het grootkapitaal te vergroten en een wereld van overvloed te creëren, met behulp van alle middelen die in het boek worden aangereikt. Wanneer we de geldschepping op een juiste manier verdelen en de technologieën voor schoon drinkwater en sanitaire voorzieningen delen, zullen lokale gemeenschappen snel in staat zijn om hun gemeenschappen te voorzien van schoon drinkwater en goede sanitaire voorzieningen. Daar zijn geen multinationals voor nodig.

6.2.7 Draai De “Schone Energie” Propaganda Om

Net als voedsel en water is energie een instrumentele factor wanneer je mensen wilt controleren. De angst voor klimaatverandering – die wordt gebruikt om economieën volledig te vernietigen voor resultaten die niet meetbaar zijn – is wederom een methode om nog meer kunstmatige schaarste te creëren en nog meer controle over mensen te krijgen. Volgens een van de Nederlandse politieke partijen:

Er is geen klimaatcrisis. Het klimaat verandert voortdurend. Ten tijde van de Egyptenaren en de Romeinen was het iets warmer op aarde, er was een piek in de middeleeuwen, daarna was het enkele eeuwen wat kouder, en sinds 1850 is het weer iets warmer: ongeveer één graad Celsius.

Ondanks deze opwarming en de mogelijke rol van CO₂ daarin, heeft dit niet geleid tot een toename van extreme weersomstandigheden zoals orkanen, tornado's, overstromingen of droogtes. Het aantal slachtoffers van klimaatgerelateerde rampen is zelfs met meer dan 95% afgenomen. Vooral dankzij technologische ontwikkelingen kunnen we ons steeds beter beschermen tegen extreem weer en overstromingen.

Bovendien is CO₂ een belangrijke voedingsstof voor het leven op aarde, met name voor planten en bomen. CO₂-uitstoot leidt dus tot een aarde met meer bomen en planten en tot hogere landbouwopbrengsten.

De huidige klimaatdoelen zijn erop gericht klimaatverandering tegen te gaan. Deze doelen zijn onhaalbaar en hebben geen merkbaar effect op het klimaat. Ze hebben echter wel een aanzienlijke negatieve impact op onze welvaart. De huidige klimaatplannen in Nederland kosten naar schatting meer dan € 1 biljoen. Dit komt neer op € 230.000 per vierpersoonshuishouden. En dat voor een wereldwijde temperatuurdaling van ongeveer 0,00007 graden Celsius in 2100.

Daarom moeten we het huidige klimaatbeleid per direct stopzetten en energiebeleid loskoppelen van klimaatbeleid, en CO₂-reductie niet langer als leidraad nemen.

De opzettelijke vernietiging van cruciale energie-infrastructuur – zoals de vernietiging van de Nord Stream-pijplijn, de sluiting van veel kerncentrales in Duitsland en de sluiting van de Nederlandse gasvelden – is een ander voorbeeld van hoe overheden kunstmatige schaarste creëren. Net als de oorlog tegen boeren en vissers, de destabilisatie van elektriciteitsnetten door de overhaaste toevoeging van wind- en zonne-energie aan het elektriciteitsnet en allerlei andere onbegrijpelijke maatregelen – zoals de gedwongen ontmanteling van een perfect functionerend gasnet en de gedwongen installatie van warmtepompen in Nederland – veroorzaken enorme problemen en stijgende energieprijzen in bijna elk land.

Een ander probleem van de zogenaamde "groene energietransitie" is dat de berekeningen waarop politieke oplossingen worden gebaseerd, eveneens gemanipuleerd zijn. De kosten van het afvalmateriaal van ontmantelde windparken, zonneparken, elektrische voertuigen en verlaten bestaande infrastructuur worden niet goed berekend. Bovendien is het in onze realiteit zo, dat de hoeveelheid energie uit kolencentrales nog steeds groter is dan die van alternatieve hernieuwbare energiebronnen.

Wat wel duidelijk is, is dat overheden er de voorkeur aan geven dat mensen elektriciteit gebruiken boven benzine of hout voor hun huizen en voertuigen. Dit heeft weinig te maken met het milieu, maar wel met controle over mensen. Slimme elektriciteitsmeters kunnen eenvoudig worden gekoppeld aan de digitale valuta van de centrale bank. Hout en benzine minder.

In de Abundomie moeten alle klimaatmodellen transparant zijn en grondig gecontroleerd en herzien worden. Mensen kunnen perfect zelf kiezen welke energie ze gebruiken, op basis van volledige informatie. En – net als bij elke vorm van vervuiling – zodra hulpbronnen eerlijk verdeeld zijn en mensen zich geen zorgen hoeven te maken over hun volgende maaltijd, zullen mensen hun omgeving schoner gaan maken, bijvoorbeeld met goede filters in hun benzineauto's.

6.2.8 Draai De “Werk & Economische Groei” Propaganda Om

De term "nonsensbanen" of "bullshit jobs" werd gepopulariseerd door antropoloog David Graeber. Hij beweerde dat tot 50% van alle banen zo zinloos, onnodig of schadelijk is dat zelfs de persoon die het werk doet zijn eigen bestaan niet kan rechtvaardigen. Deze banen onderscheiden zich van "shit jobs", die onaangenaam en slecht betaald kunnen zijn, maar noodzakelijk zijn voor het functioneren van de maatschappij, zoals schoonmaken of vuilnisophalen. De reden dat er zoveel nonsensbanen bestaan, is dat – wanneer je geld uit het niets kunt drukken en je mensen in de schulden wilt steken – de beste manier om dit te bereiken is door ze een nonsensbaan te geven en ze op basis daarvan een grote hypotheek of creditcardschuld te geven. Het is een garantie dat je weer een persoon in het systeem opsluit.

Volgens Graeber is de toename van dit soort banen een gevolg van "managerieel feodalisme", waarbij de economie is verschoven van het produceren van goederen naar het leveren van diensten. In plaats van technologie te benutten om minder te werken, heeft de maatschappij administratieve en zakelijke functies bedacht om mensen bezig te houden, vaak ten koste van degenen die meer essentiële taken uitvoeren. Er zijn vijf soorten onzinbanen:

Lakeien

Functies die bestaan om een superieur belangrijk te laten lijken of voelen. Voorbeelden zijn receptionisten op kantoren die weinig telefoontjes krijgen, of portiers in gebouwen met elektronische toegangskaarten.

Uitsmijters

Agressieve, manipulatieve of misleidende functies die alleen bestaan omdat concurrenten ze hebben. Voorbeelden zijn telemarketeers, bedrijfsjuristen die worden ingehuurd om te intimideren, en lobbyisten.

Plakbanders

Mensen die fouten in een systeem verhelpen die er in de eerste plaats niet zouden moeten zijn. Hun werk verdoezelt een organisatorisch probleem in plaats van de oorzaak ervan aan te pakken. Voorbeelden zijn programmeurs die constant slechte code repareren of luchtvaartpersoneel dat verloren bagage afhandelt als gevolg van systeemstoringen.

Lijst Afvinkers

Rollen die de schijn van nut wekken door middel van bureaucratische processen, zoals het schrijven van rapporten en het opstellen van enquêtes die niemand leest. Hun werkelijke doel is om een organisatie te laten beweren dat ze iets doet wat ze niet doet.

Taakmeesters

Managers die extra werk creëren voor mensen die geen supervisie nodig hebben, of die nieuwe "onzin"-functies verzinnen voor ondergeschikten. Hun bestaan wordt gerechtvaardigd door hun controle over anderen.

Naar mijn mening zijn er nog veel meer onzinbanen. Vrijwel iedereen die in het financiële systeem werkt (banken, investeerders, financiële handelsplatformen, accountants, financieel planners, belastinginners, belastingadvocaten en nog veel meer) voegt geen waarde toe aan onze wereld. Bovendien kunnen de meeste banen die met nationale overheden te maken hebben, verdwijnen. Lokale gemeenschappen kunnen heel goed zorgen voor ziekenhuizen, scholen en infrastructuur. Daar is geen nationale overheid voor nodig. In een wereld van overvloed zullen al die banen worden vervangen door mensen die het milieu schoonmaken, die onze dorpen, steden en infrastructuur daadwerkelijk bouwen en onderhouden. We zullen scholen hebben met alleen leraren en ziekenhuizen met alleen artsen en verpleegkundigen die rechtstreeks door de ouders of patiënten worden betaald.

Wanneer mensen vechten om de eindjes aan elkaar te knopen, doen ze er alles aan om een salaris te krijgen. Vooral bij de overheid en grote multinationals worden veel nutteloze banen gecreëerd door hoger personeel, om extra budget te creëren en zichzelf belangrijker te voelen. Dit is een direct gevolg van het systeem van schaarste. Mensen die anders geld tekortkomen, zullen de meest ongelooflijke onzin accepteren voor een salaris. Pogingen om iedereen vanuit communistisch oogpunt met geweld te betrekken bij de arbeidsmarkt leiden tot een vergelijkbare hoeveelheid "onzinbanen". Miljoenen mensen die doen alsof ze iets toevoegen aan de samenleving, maar in werkelijkheid alleen maar hun eigen tijd en die van anderen verspillen, is duidelijk een enorm probleem. Een probleem dat je in een Abundomy niet zou zien, aangezien er geen reden is om te doen alsof je iets nuttigs doet terwijl je alleen maar tijd verspilt. Wanneer je onvoorwaardelijk deelneemt aan het geldscheppingssysteem, is er weinig risico dat je een onzinbaan moet aannemen. In plaats daarvan begin je waarschijnlijk je eigen onderneming. Dat er zoveel onzinbanen worden toegestaan door de financiers van die bedrijven, is ook een indicatie dat het communisme nabij is.

Een ander sprookje is de noodzaak van "economische groei". In onze huidige economie wordt het toevoegen van geld aan de geldhoeveelheid (wat gelijkstaat aan een toename van de schuld) opzettelijk ten onrechte bestempeld als economische groei. In het piramidespel dat onze huidige economie is, wordt economische groei voornamelijk gemeten aan de hand van de jaarlijkse toename van de productie van goederen en diensten in een land. Er is een onderscheid tussen nominale en reële groei waarbij inflatie wordt gecorrigeerd. Het probleem met de inflatiecijfers is echter dat ze zwaar naar beneden worden gemanipuleerd, om mensen niet al te boos te maken. De realiteit is dat gemiddelde gezinnen met 2 of 3 kinderen in de jaren '70 één inkomen konden hebben, twee auto's konden bezitten en twee keer per jaar op vakantie konden gaan. Momenteel is dit gemiddeld niet meer mogelijk. De situatie van de jaren '70 zal in de huidige economie ook nooit meer terugkeren. Probeer dat nu eens te verklaren met economische groei. Die is er niet en is er nooit geweest. We leven in een schuldeneconomie die is opgezet om schaarste te creëren, wat betekent dat de eigenaren van het systeem alle rijkdom naar zichzelf overdragen ten koste van iedereen. De overdracht van rijkdom is bijna voltooid en het communisme wacht. In het communisme ontvang je voedselbonnen en – omdat alles eigendom is van de eigenaren van de communistische partij – is het sprookje van economische groei (wat in werkelijkheid de grootste vermogensoverdracht in de geschiedenis was) voorgoed ten einde. Vanaf dat moment zal het publiek nooit meer zijn bezittingen mogen laten groeien. Het enige dat zou kunnen groeien, is de hoeveelheid voedselbonnen en de toegang tot dingen waar we voorheen nooit toestemming voor hoefden te vragen. Zoals vlees eten, wandelen in een bos of zwemmen in de zee.

In een wereld van overvloed zou rijkdom gemeten moeten worden in geluk. Waar mensen daadwerkelijk hun eigen spullen bezitten en zoveel mogelijk gratis toegang hebben tot zoveel mogelijk dingen die ze maar kunnen bedenken. In een wereld van overvloed zullen er alleen banen zijn waar mensen echt plezier in hebben en die daadwerkelijk betekenis hebben voor de rest van de gemeenschap.

6.2.9 Draai De “Industrie, Innovatie & Infrastructuur” Propaganda Om

Om een bevolking te controleren, is het belangrijk dat mensen zoveel mogelijk in hun steden blijven (zie ook §5.2.11). Om dat goed te regelen, is het belangrijk dat de goederen – die geoogst worden op staatslandbouwgrond, of gewonnen worden in staatsmijnen en geproduceerd worden in staatsfabrieken – efficiënt naar de steden worden vervoerd. Steden waar mensen zoveel mogelijk naartoe worden verplaatst. Mensen wordt echter nooit gevraagd of ze gelukkig zijn, omdat ze in steden worden samengepakt. Steden waar ze allemaal gedwongen worden om dezelfde efficiënt geproduceerde producten te consumeren, in efficiënt geproduceerde pods te wonen en te werken in vergelijkbare, vooraf gedefinieerde systeembanen. Deze vraag is belangrijk, omdat de huidige ontwikkeling van industrie, innovatie en infrastructuur specifiek gericht is op het controleren van mensen in een communistische samenleving. Een samenleving waarin cultuur, religie, mode en media gelijkgesteld zullen worden in de steden en door onze nieuwe God: de overheid.

Een van de grootste problemen met de propaganda rond Industrie, Innovatie & Infrastructuur is dat mensen (vooral de jeugd) diep geïndoctrineerd zijn in de overtuiging dat transhumanisme daadwerkelijk vooruitgang betekent. Het tegenovergestelde is echter waar. Natuurlijk is het fantastisch als technologie mensen uit hun rolstoel helpt, helpt met lezen of de pijn van een andere handicap kan verlichten.

Maar dat zijn niet de echte problemen van transhumanisme. Transhumanisme gaat over het wegnemen van dingen die ons menselijk maken. Dingen zoals het doden van dieren en ze in voedsel verwerken, daadwerkelijk pijn voelen, iets eten wat je nog nooit eerder hebt gedaan, iets doen wat echt gevaarlijk is, in een gevecht verwickeld zijn, anders zijn en dat laten zien, iets zeggen wat niet mag. De uitdaging van Industrie, Innovaties & Infrastructuur is niet om de nieuwe grenzen van het mogelijke te vinden. De uitdaging is om dingen te bouwen die ons menselijker maken. Dingen die onze verschillen versterken. Dingen die ons van conformisme bevrijden, die ons ver weg houden van saaiheid en gevoelloosheid. Dingen die ons bevrijden van elke controle door anderen. Dingen die ons leven memorabel en betekenisvol maken.

Natuurlijk, je kunt een robot je kleding laten weven en naaien of een fabriek een pizza laten produceren. De vraag is echter hoe je de menselijke connectie die je creëert wanneer je de handgeweven en handgenaaide kleding van een lokale kleermaker koopt, kunt waarderen. Of hoe je de menselijke connectie kunt waarderen die je creëert wanneer je lokaal straatvoedsel eet. Ons wordt verteld dat het niet efficiënt is, maar – als je erover nadenkt – we zijn niet geboren om op de meest efficiënte manier door het leven te gaan. De mensen die geld uit het niets drukken, zullen daadwerkelijke menselijke relaties hebben met de architecten van hun huizen, jachten en ruimteschepen. Ze praten waarschijnlijk zelfs met hun chefs over het eten dat ze eten of de wijn die ze drinken. Ze willen je alleen maar laten geloven dat je geen menselijke connecties zou moeten hebben. Dat het inefficiënt is. Dat je menselijk contact kunt vervangen door slimmere AI.

We moeten de propaganda over alles wat met industrie, innovaties en infrastructuur te maken heeft heroverwegen, want efficiëntie kan nooit de leegte vullen die is ontstaan door de schaarste waaruit het is ontstaan. In een wereld van overvloed zal efficiëntie nooit een doel zijn; het creëren van mogelijkheden om inefficiënt te zijn en creativiteit zou het doel moeten zijn. Inefficiënties zoals bijvoorbeeld daadwerkelijk praten met de persoon die je eten heeft gemaakt of je jacht heeft ontworpen.

6.2.10 Draai De “Reduceer Ongelijkheid” Propaganda Om

Ik denk dat we hier heel kort over kunnen zijn. Ons wordt verteld dat er geen echte eigenaren van het systeem bestaan en dat de rest van ons "gelijk" moet worden gesteld en in communisme moet leven. Nou, als er geen eigenaren van het systeem bestaan, dan zouden we eigenlijk direct een schuldenkwijtschelding kunnen regelen en beginnen met een financieel systeem waarin iedereen gelijkelijk deelneemt aan de geldschepping.

Laten we eens kijken wat er gebeurt als we onze huidige regeringen voorstellen de overwinnaars te verwijderen om zo de belangrijkste ongelijkheid in ons systeem weg te werken. De uitkomst zal niet verrassend zijn: ze zullen de voorkeur geven aan echt communisme, zodat de echte eigenaren verborgen kunnen blijven.

6.2.11 Draai De “Duurzame Steden” Propaganda Om

De duurzame stad is een ander woord voor de 15-minutenstad. Een 15-minutenstad is volgens de propaganda van Google's AI:

De "15-minutenstad" is een stedenbouwkundig concept waarbij stadswijken zo worden ontworpen dat bewoners binnen 15 minuten lopen of fietsen toegang hebben tot al hun dagelijkse behoeften – zoals werk, school, winkelen en gezondheidszorg. Het doel is om de autoafhankelijkheid te verminderen, de luchtkwaliteit te verbeteren en leefbaardere, duurzamere en gemeenschapsgerichte stedelijke omgevingen te creëren.

Het concept is niet nieuw, maar heeft de afgelopen jaren wereldwijd aan populariteit gewonnen, vooral nadat het werd bepleit door de Parijse burgemeester Anne Hidalgo tijdens haar herverkiezingscampagne in 2020.

Kernprincipes:

Nabijheid en dichtheid

Essentiële diensten en voorzieningen bevinden zich op korte afstand van woonwijken. Een hogere bevolkingsdichtheid ondersteunt lokale bedrijven, openbaar vervoer en andere diensten.

Diversiteit

Stimuleert ontwikkeling met gemengd gebruik, waarbij woningen, winkels en recreatieruimtes binnen één wijk worden gecombineerd. Dit omvat het aanbieden van diverse woningtypen om multiculturele en sociaaleconomisch diverse gemeenschappen te creëren.

Ontwerp op menselijke schaal

Geeft voorrang aan voetgangers en fietsers boven autoverkeer door straten opnieuw in te richten zodat ze beter beloopbaar en fietsbaar zijn.

Digitalisering

Maakt gebruik van slimme stadstechnologie om diensten te optimaliseren, middelen efficiënter te beheren en inwoners realtime informatie te verstrekken.

Flexibiliteit

Bevordert het flexibele gebruik van stedelijke ruimtes, zoals het omvormen van schoolpleinen tot parken buiten werktijd, om de bruikbaarheid te maximaliseren.

Voordelen:

Milieuduurzaamheid

Vermindert de uitstoot van broeikasgassen en luchtvervuiling door de afhankelijkheid van auto's te verminderen.

Verbeterde volksgezondheid

Stimuleert wandelen en fietsen, wat leidt tot meer fysieke activiteit en een betere gezondheid.

Verbeterde sociale gelijkheid

Vergroot de toegang tot diensten voor iedereen, inclusief mensen met een lager inkomen die mogelijk geen auto bezitten.

Sterkere lokale economieën

Ondersteunt kleine bedrijven en ondernemerschap door het lokale voetgangersverkeer en de lokale bestedingen te vergroten.

Betere levenskwaliteit

Maakt tijd vrij die besteed wordt aan woon-werkverkeer voor andere activiteiten, terwijl tegelijkertijd een sterker gemeenschapsgevoel wordt gecreëerd.

Kritiek en controverse:

Ondanks de steun van vele stedenbouwkundigen en voorstanders van duurzaamheid, heeft het concept van de 15-minutenstad twee belangrijke soorten kritiek gekregen.

Gerechtaardigde kritiek op de stadsplanning:

Haalbaarheid

Critici stellen dat het creëren van echt zelfvoorzienende buurten in elk gebied, met name in laagbevolkte, uitgestrekte voorsteden, onrealistisch en economisch niet haalbaar is.

Verergering van de ongelijkheid

Er bestaat bezorgdheid dat de implementatie van het plan in gewilde stedelijke gebieden gentrificatie zou kunnen versnellen, waardoor bewoners met een lager inkomen buiten de markt zouden worden geprijsd.

Verwaarlozing van langere reizen

De nadruk op lokaal vervoer kan het belang van efficiënt openbaar vervoer voor noodzakelijke langere woon-werkverkeer naar gespecialiseerde banen of diensten, zoals ziekenhuizen en universiteiten, die niet gedecentraliseerd kunnen worden, overschaduwen.

Verschillende behoeften

Het model houdt mogelijk onvoldoende rekening met de diverse behoeften van verschillende sociale groepen, zoals ouderen, mensen met een beperking of gezinnen met specifieke schoolbehoeften.

Misinformatie en complottheorieën:

Vanaf 2023 werd de 15-minutenstad het doelwit van een wijdverbreide complottheorie, versterkt door extreemrechtse influencers en verspreid op sociale media.

De beweringen

De theorie beweert ten onrechte dat 15-minutensteden een "socialistisch concept" zijn en een instrument van een totalitaire "Great Reset"-agenda van een wereldwijde elite om privéauto's te verwijderen en burgers te beperken tot specifieke "wijken" onder intensief toezicht.

De realiteit

In werkelijkheid gaat het concept over het geven van meer keuzemogelijkheden aan mensen en het verbeteren van hun buurten, niet over het opsluiten van hen. Lokale bestuurders in steden zoals Oxford, Verenigd Koninkrijk, die verkeersremmende maatregelen hebben ingevoerd, moesten verklaringen afleggen om deze valse beweringen te ontkrachten. De negatieve reacties hebben geleid tot intimidatie van stadsbestuurders en protesten, en hebben de stadsplanning bemoeilijkt.

De bovenstaande tekst is letterlijk wat je te zien krijgt als je "15 minuten stad" typt in Googles AI. Ik was letterlijk verbijsterd door de schaamteloze propaganda die Googles AI presenteert. Zonder enige schaamte (AI kent geen schaamte) weet de AI al welke beweringen waar of onwaar zijn. Googles AI vertelt je dat het concept alleen de samenleving verbetert en mensen niet opsluit.

Nou, mensen die daadwerkelijk in delen van steden wonen die tot 15-minutenstad zijn uitgeroepen – zoals Londen – zijn het daar niet mee eens. De strijd die deze mensen al jaren voeren, is op veel plaatsen te zien. Dit is [een artikel in de "Independent"](#) over hoe Ultra Low Emission Zones (ULEZ) worden gebruikt om mensen op te sluiten en hoe [ULEZ Blade Runners](#) zich [verzetten](#) tegen hun opsluiting.

De ULEZ-camera's staan opgesteld om ervoor te zorgen dat je je 15-minutengebied niet verlaat zonder een boete te betalen. Ze vertellen je dat het betalen van een boete je niet opsluit. Het is hetzelfde argument dat het verliezen van je baan geen manier is om je te dwingen je te laten vaccineren. Stel je nu voor dat je een digitale ID en een digitale valuta van de centrale bank hebt. Elke keer dat je je 15-minutenzone verlaat, krijg je automatisch een boete. Als je een elektrische auto hebt, je 15-minutenzone verlaat en je hebt geen geld op je rekening bij de centrale bank, wordt je auto uitgeschakeld. Dus als je miljardair bent, maak je je geen zorgen om de ULEZ, maar als je geld schaars is, word je opgesloten in een 15-minutenstad.

Het draait dus allemaal om het creëren van de infrastructuur (zie §5.2.9). Zodra de 15-minuteninfrastructuur is opgezet, hoef je alleen nog maar de slagbomen te verhogen. In plaats van \$20 voor elke keer dat je de camera/het hek passeert, verhogen ze het nu naar \$100, of \$1000 of misschien wel \$1.000.000 wanneer de overheid beweert dat er een virus in de stad is. Of het wordt \$1.000.000 wanneer je iets negatiefs over de overheid hebt verteld. Elke stad van 15 minuten is niets meer dan een potentiële openluchtgevangenis. In combinatie met je digitale ID en een digitale valuta van de centrale bank, de gps van je telefoon en talloze camera's met gezichtsherkenning, kunnen ze (jouw communistische regering) je op elk gewenst moment uitkiezen en opsluiten in je eigen huis.

Het concept wordt je aangesmeerd, zoals je hierboven kunt lezen in Googles AI, en de realiteit en gevaren van deze technologie worden onmiddellijk afgedaan als complottheorieën. Toch is het een groot "toeval" dat deze systemen overal opduiken en dat er nooit problemen zijn met het vinden van financiering en politici om ze te implementeren. Het zou nu duidelijk moeten zijn dat alles wat als een "complottheorie" wordt afgedaan, dat label als een ereteken zou moeten dragen, want ergens lijkt een eigenaar van een multinational als Google ergens bang voor te zijn. Die persoon is blijkbaar zo bang dat hij – in plaats van daadwerkelijke argumenten te geven waarom we niets te vrezen hebben van deze technologieën – de AI de opdracht heeft gegeven om zijn toevlucht te nemen tot scheldbenaming.

In een wereld van overvloed zal er geen sprake zijn van opsluiting van mensen of andere regels die mensen beperken in hun menselijkheid. Mensen willen vrijheid, en zelfs als we echte klimaatproblemen zouden hebben die we op de een of andere manier zouden kunnen vertragen, is het opsluiten van mensen geen oplossing.

Het is overduidelijk dat onze leiders (en de overwinnaars die hen controleren) er geen enkel belang bij hebben om enige vrijheid te bieden. Zelfs het recht op beweging wordt nu kunstmatig schaars gemaakt. Het is ongelooflijk dat we dit tolereren. Die agenda's zijn demonisch en we zouden ze nooit moeten accepteren.

6.2.12 Draai De “Verantwoordelijke Consumptie en Productie” Propaganda Om

Verantwoorde Consumptie en Productie is ook een term die allerlei demonische plannen verbergt. Met het woord "verantwoordelijk" geven ze aan dat de meeste mensen onverantwoordelijke kleuters zijn. Dat ze niet echt weten wat goed is voor henzelf en voor anderen. En omdat bijna elke burger onverantwoordelijk is, is alles schaars, is alles vervuild en zijn veel mensen ziek, staat de natuur op instorten en staat de wereld op het punt te vergaan. Godzijdank hebben we de overheid die weet wat het beste voor ons is. We moeten verantwoordelijker zijn wanneer we eten of wanneer we iets produceren. En de enige manier om dit te bereiken, is door de overheid niet alleen te laten bepalen hoe en wat we consumeren of produceren, maar ook daadwerkelijk de controle te laten nemen over het hele consumptie- en productieproces. Jij - als burger - mag in deze systemen werken en mag kiezen wat je consumeert, zolang je maar kiest voor de producten uit de staatsfabrieken.

De regelgeving rond de productie van consumptiegoederen zal dus zo sterk worden aangescherpt dat het voor de middenklasse onmogelijk wordt om te concurreren met staatsbedrijven of multinationals. Ook consumenten zullen worden beperkt. Jouw digitale ID en de digitale munten van de centrale bank zullen monitoren wat je eet, drinkt, wat je leest en alles wat je wilt kopen. Wanneer de beheerders van de Centrale Partijadministratie en hun AI vinden dat je genoeg hebt geconsumeerd, zullen ze jouw creditcard van de centrale bank blokkeren. Nogmaals, het is door AI versterkt communisme 2.0, waarbij jouw hele leven wordt gemicromanaged door digitale systemen.

In onze "Abundomie" zijn mensen daadwerkelijk goed opgeleid, omdat ze toegang hebben tot alle informatie en voldoende vrije tijd hebben om te leren wat belangrijk is en hoe ze op een verantwoorde manier kunnen produceren en consumeren. Er zal geen enkele overheid nodig zijn om ons enige verantwoordelijkheid op te dringen.

6.2.13 Draai De “Klimaat Actie” Propaganda Om

De vernietiging van de samenleving door de kunstmatige paniek rond klimaatverandering is duidelijk gewenst door de overwinnaars. Het WEF voorspelde in november 2016 dat tegen 2030 1 miljard mensen verplaatst zouden worden door klimaatverandering.

De video van het World Economic Forum (WEF) getiteld "8 Voorspellingen Voor De Wereld In 2030" werd geproduceerd in november 2016. De video werd gepubliceerd op de website en Facebookpagina van het WEF om de content te delen en werd vervolgens gedeeld op andere mediaplatforms. De video was gebaseerd op een voorspelling van het Global Future Councils-netwerk van het WEF.

Als we nu aan de AI van Google vragen: "Wanneer heeft het WEF gezegd dat in 2030 een miljard mensen ontheemd zullen zijn vanwege klimaatverandering?", dan krijgt je dit antwoord:

Het Wereld Economisch Forum (WEF) heeft niet gesteld dat een miljard mensen in 2030 ontheemd zouden raken als gevolg van klimaatverandering; de Wereldbank voorspelde daarentegen dat tussen de 68 en 135 miljoen mensen in 2030 in armoede zouden raken, en tot wel 260 miljoen in datzelfde jaar, volgens een apart rapport uit 2021. Andere bronnen, zoals de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) en het Institute for Economics & Peace (IEP), hebben een hoger cijfer voorspeld: 1,2 miljard mensen ontheemd in 2050 als gevolg van klimaatverandering en extreme weersomstandigheden, niet in 2030.

Nou, daar heb je het. Schaamteloze leugens van Googles AI. Zo werkt de cultus van "klimaatalarmisme" ook. Hier een klein overzicht van andere klimaat- en grondstoffenangst:

Veel waarschuwingen voor klimaat- en grondstoffencrises zijn niet uitgekomen zoals oorspronkelijk voorspeld, vaak door een combinatie van te simplistische modellen, effectief menselijk ingrijpen, of door een door de media versterkt narratief in plaats van wetenschappelijke consensus.

Hier is een overzicht van prominente milieuwaarschuwingen en waarom hun meest catastrofale gevolgen niet zijn uitgekomen:

DE OZONLAAG

De waarschuwing

In de jaren 80 ontdekten wetenschappers het "ozongat", een ernstige verdunning van de stratosferische ozonlaag boven Antarctica, veroorzaakt door chloorfluorkoolwaterstoffen (CFK's) en andere ozonafbrekende stoffen (ODS). De verdunning dreigde een aanzienlijke toename van uv-straling te veroorzaken, wat zou leiden tot een toename van huidkanker, schade aan ecosystemen en mogelijke blindheid.

Waarom de meest onheilspellende voorspellingen niet uitkwamen

De wereldwijde reactie was snel en effectief. Het Montreal Protocol uit 1987, een internationaal verdrag om ODS geleidelijk af te schaffen, werd door alle landen ondertekend. Deze ingreep leidde tot een daling van de atmosferische concentraties van schadelijke chemicaliën en de ozonlaag is nu op weg naar volledig herstel, naar verwachting rond 2066 voor Antarctica. Dit is een belangrijk voorbeeld van een succesvolle beleidsreactie die een voorspelde catastrofe voorkomt.

ZURE REGEN

De waarschuwing

In de jaren 70 en 80 waarschuwden wetenschappers en milieuactivisten dat industriële emissies van zwaveldioxide (SO₂) en stikstofoxiden (NO_x) wijdverbreide en ernstige schade zouden veroorzaken aan bossen, gewassen en het waterleven in meren en rivieren door zure regen. Sommige mediaberichten suggereerden ten onrechte dat alle gewassen zouden worden vernietigd.

Waarom de meest onheilspellende voorspellingen niet uitkwamen

Een reeks regelgevende maatregelen, met name de wijzigingen in de Clean Air Act in de VS en het Verdrag van Genève inzake grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand in Europa, hebben de uitstoot van SO₂ en NO_x drastisch verminderd. Dit beleid leidde tot een aanzienlijke vermindering van zure regen en zorgde ervoor dat de getroffen ecosystemen zich konden herstellen.

DE OPKOMENDE IJSTIJD**De waarschuwing**

In de jaren 70 verscheen in de populaire media het verhaal dat de aarde op weg was naar een nieuwe ijstijd. Dit idee was gebaseerd op een periode van milde afkoeling tussen 1940 en 1970, en op enkele wetenschappelijke publicaties die de koelende effecten van industriële aerosolen onderzochten.

Waarom de meest onheilspellende voorspellingen niet uitkwamen

Het idee van een komende ijstijd was een mediasensatie, geen wetenschappelijke consensus. Een overzicht van de wetenschappelijke literatuur uit 1965 tot 1979 wees uit dat de meeste studies destijds al gericht waren op de opwarming van de aarde door broeikasgassen. De tijdelijke afkoelingstrend eindigde rond 1970, toen de beheersing van luchtvervuiling de aerosoluitstoot verminderde, waardoor de opwarming van het dominante broeikasgas versnelde.

PIEK-OLIE**De waarschuwing**

Gebaseerd op de "piekolie"-theorie van geoloog M. King Hubbert, voorspelden voorstanders dat de wereldwijde olieproductie een piek zou bereiken en vervolgens een terminale daling zou ingaan. Voorspellingen vanaf de jaren 70 voorspelden al in 2004-2005 een wereldwijde ineenstorting als gevolg van grondstoffenschaarste.

Waarom de meest schrikbarende voorspellingen niet uitkwamen

De piekolietheorie onderschatte de kracht van technologische innovatie. De opkomst van hydraulisch fractureren ("fracking") en horizontaal boren in de 21e eeuw ontsloten enorme nieuwe bronnen van onconventionele olie en gas, met name in de VS, wat leidde tot een tweede productiepiek die Hubberts model niet had voorzien. Hoewel olie een eindige grondstof is, hebben technologische vooruitgang en economische factoren de voorspelde piek in de productie voortdurend uitgesteld.

VERDWIJNEN VAN IJSKAP OP DE NOORDPOOL**De verklaring**

In zijn toespraak uit 2007 verwees Gore naar studies die suggereerden dat het Noordpoolgebied binnen 7 tot 22 jaar (tegen 2014 of 2029) in de zomer ijsvrij zou zijn.

De uitkomst

Het Noordpoolgebied was in geen van beide jaren ijsvrij in de zomer. Huidige prognoses onder hoge emissiescenario's schatten een ijsvrije Arctische zomer later in het midden van de 21e eeuw.

De verklaring

Gore verklaarde tijdens de COP15-conferentie dat sommige modellen een "kans van 75 procent" aangaven op een ijsvrije Arctische zomer binnen vijf tot zeven jaar (tussen 2014 en 2016).

De uitkomst en kritiek

De Arctische regio was in 2016 nog niet ijsvrij. De wetenschapper die Gore aanhaalde, betwistte de karakterisering van zijn onderzoek, en sommige klimaatwetenschappers bekritiseerden Gore voor overdrijving. In werkelijkheid daalde de maximale hoeveelheid ijs in km² van de Arctische regio langzaam van ongeveer 15,6 miljoen km² in 1980 tot ongeveer 14,9 miljoen km² in 2024. De maximale hoeveelheid ijs in km² van de Arctische regio fluctueert veel sterker. De pieken waren in 1980 (7,0 miljoen km²) en in 2013 (5,6 miljoen km²), de dieptepunten waren in 2007 (4,15 miljoen km²), 2012 (3,4 miljoen km²) en 2020 (3,75 miljoen km²).

STIJGENDE ZEESPIEGEL**De beweringen**

Nieuwsberichten hebben zich soms gericht op de meest extreme, maar zeer onwaarschijnlijke, worstcasescenario's voor zeespiegelstijging. Zo hebben berichten de mogelijkheid van een zeespiegelstijging van meerdere meters tegen het einde van de eeuw sensationeel gemaakt, wat impliceerde dat dit een waarschijnlijke of gegarandeerde uitkomst was.

De realiteit

Hoewel wetenschappers extreme scenario's bestuderen om potentiële risico's te begrijpen, communiceren ze deze met specifieke waarschijnlijkheden. Een NOAA-rapport uit 2022 concludeerde dat scenario's met hoge emissies en een snelle afbraak van de ijskap zouden kunnen leiden tot een wereldwijde gemiddelde zeespiegelstijging van 2,2 meter tegen 2100, maar deze worden aangemerkt als "onwaarschijnlijk maar plausibel" en niet als de meest waarschijnlijke. De media laten deze cruciale context vaak weg. Het Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) voorspelt dat de zeespiegelstijging in 2100, bij lage emissiescenario's, tussen de 28 en 55 centimeter zou kunnen bedragen. Bij hoge emissiescenario's ligt de waarschijnlijke stijging tussen de 65 en 101 centimeter.

IJSBEREN

In de periode van midden jaren 1970 tot 2025 nam de wereldwijde ijsberenpopulatie eerst aanzienlijk toe, waarna deze zich stabiliseerde of licht afnam, afhankelijk van de specifieke subpopulatie. Na het jachtverbod herstelden de ijsberenpopulaties zich en stabiliseerden ze. In de jaren 1990 werden ze beschouwd als een succesverhaal op het gebied van natuurbehoud.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van hoe gecoördineerde angstzaaijerij werkt. Sommige wetenschappers beweren iets, de media (die in handen zijn van dezelfde mensen) versterken de overduidelijke leugens enorm, waarna het niet gebeurt en er slappe excuses worden gegeven en met de vinger wordt gewezen. Het is ook duidelijk dat AI pure propaganda is over deze onderwerpen. Miljoenen mensen weten precies wat het WEF heeft voorspeld en hebben erover gesproken op forums en websites. AI kan dat onmogelijk negeren. AI is – net als elke andere zoekmachine zoals Google en websites zoals Wikipedia – een ander hulpmiddel voor de overwinnaars om jou te propageren. Wees je hier altijd van bewust en stel altijd alles wat je wordt voorgeschoteld ter discussie. Wat we kunnen lezen, is dat zelfs de propaganda moet toegeven dat de werkelijkheid nooit erger is dan voorspeld. Wat een toeval! Alleen was de belasting – die is geïnd op basis van de gecreëerde angst – erger dan voorspeld en is nooit terugbetaald.

Het interessante aan het verhaal over klimaatverandering is dat de propaganda erover meedogenloos is. Bijna elke politicus drijft deze propaganda nu tot het uiterste. Het resultaat is dat het – na Covid-19 – nu de belangrijkste methode is geworden om boeren, vissers en de middenklasse te vernietigen, om vervolgens te worden uitgedaagd door de toenemende oorlogsretoriek en budgetten die worden gecreëerd om de productie van de oorlogsindustrie op te voeren. Er is altijd geld voor oorlog en blijkbaar (!) is deze extreem belangrijke energieverbruiker (de oorlogsindustrie) geen probleem voor het klimaat. Het is bijna grappig, ware het niet dat het zo triest was. De realiteit is dat deze verhalen worden gebruikt om elk klein particulier bedrijf aan de rand van de afgrond te brengen. Alleen multinationals kunnen overleven omdat ze worden gefinancierd door de mensen die geld uit het niets kunnen drukken. De echte reden voor klimaatactie is natuurlijk het installeren van het communisme.

Trap niet in al deze loze bangmakerij om nog meer kunstmatige schaarste te creëren. Tot nu toe is er niets van waar gebleken. De parasieten die hun communisme willen, aarzelen niet om je kinderen angst aan te jagen om te bereiken wat ze willen.

6.2.14 Draai De “Leven Onder Water” Propaganda Om

In §1.2.4 kun je lezen dat de hoeveelheid oppervlaktewater ongeveer 162 miljoen m³ per persoon bedraagt, grotendeels gelegen in de oceanen. Dat is het gemiddelde! Slechts een fractie van alle mensen woont daadwerkelijk dicht bij de zee of werkt op zee. Denk nu eens aan het afval dat een mens produceert, neem een klein percentage daarvan en stel je voor dat het in de oceanen terechtkomt. Zodra je de zaken in perspectief ziet, zul je begrijpen dat mensen de oceanen niet op een betekenisvolle manier vervuilen. Natuurlijk zijn er plekken in de oceanen die ernstig vervuild zijn en direct opgeruimd zouden moeten worden. De vervuilers zouden eigenlijk vervolgd moeten worden. Maar we moeten altijd onthouden dat, afgezien van het opruimen van onze eigen rommel, de oceanen niet beschermd hoeven te worden tegen de mens. Zolang we bepaalde plekken niet overbevissen en er geen windmolens bouwen, zijn de oceanen zeer schoon.

De reden dat ze ons willen laten geloven dat de oceanen bescherming nodig hebben, is dat de overheden mensen willen beperken in hun reizen door of het leven in de oceanen. Om een perfecte wereld van schaarste te creëren, moet leven op de oceanen worden verboden. Wanneer iedereen gedwongen wordt te leven onder communistische tirannie, kunnen de overwinnaars uiteraard niet toestaan dat dissidenten een vrij leven op de oceanen leiden.

In een wereld van overvloed zullen er uiteraard geen beperkingen zijn aan het reizen over de oceanen of het leven ervan. Vissers weten als geen ander hoe ze hun visgronden niet moeten overbevissen. Het zou hun cultuur en levensstijl in gevaar brengen als ze dat wel zouden doen. We hebben geen overheid nodig om gezond verstand af te dwingen. Wat nodig is, is transparantie. Wanneer zowel vissers als wetenschappers transparant zijn over hun gegevens, kunnen eventuele problemen die het leven onder water schaden, worden opgelost zonder tussenkomst van de overheid.

6.2.15 Draai De “Leven Op Het Land” Propaganda Om

Voor het leven op het land geldt hetzelfde als voor het leven onder water (zie §6.2.14). We willen niet dat de overheid en de overwinnaars de beperkingen verscherpen. Jagers moeten kunnen jagen, boeren moeten kunnen boeren en transparante wetenschap en gezond verstand zullen voldoende zijn om het leven op het land adequaat te beschermen. We zullen ons niet laten verleiden tot een extra schaarsteprogramma van de overheid en de overwinnaars, dat communisme onvermijdelijk zou maken.

6.2.16 Draai De “Vrede En Sterke Instituties” Propaganda Om

Hebben sterke instellingen ooit vrede gecreëerd? Het antwoord is heel simpel. Nee, dat hebben ze niet gedaan. En de reden is dat de overwinnaars bijna alle landen controleren en dat oorlog altijd de snelste manier is geweest voor de overwinnaars om de onderpanden en toekomstige belastingbetalingen van burgers in handen te krijgen. Hoop op vrede vestigen op de instellingen en de mensen die ze controleren, is als de inbrekersvereniging vragen je huis te beschermen. Hetzelfde geldt voor het ministerie van Justitie van onze landen. Lawfare wordt bijvoorbeeld gebruikt in het Verenigd Koninkrijk (Assenge), Duitsland (Fullmich) en Nederland (Van Kessel) om elke afvallige te ontwapenen, wat slechts het topje van de ijsberg is. Kijk naar de Epstein-dossiers en naar de eindeloze lijst van pedofielen die met een tik op de vingers worden weggestuurd. Lawfare wordt ook gebruikt om de middenklasse te vernietigen en de multinationals te beschermen. Het versterken van deze instellingen brengt ons slechts een stap dichterbij het communisme, waar multinationals, overheid en recht zich verenigen in het Centraal Partijcomité en waar de rest van ons moet hopen dat we mogen overleven.

Omgekeerde Vrede?

Wat vrede wordt genoemd, is geen echte vrede. Mensen worden constant totaal leeggeroofd door de overheden, verschillende oorlogen worden uitgevochten zonder enige repercussies van de internationale gemeenschap en economieën worden voorbereid op oorlog. Er worden miljarden extra uitgegeven aan het leger. De politie gedraagt zich als de vijand van vrijdenkende mensen. Zelfs het leger wordt nu in de Verenigde Staten ingezet tegen hun eigen bevolking om de orde te herstellen.

De enige manier om de vrede te herstellen is door de parasieten die oorlog veroorzaken te verwijderen en mensen daadwerkelijk perspectief te bieden, en ervoor te zorgen dat ze zich eerlijk behandeld voelen. Het moet duidelijk zijn dat alleen de combinatie van een schuldkijschelding en de installatie van ethisch geld deze twee voorwaarden zal scheppen die mensen tot rust brengen. Het zal alles wat ze vrede willen noemen in onze huidige samenleving omkeren. Wat zeker is, is dat het installeren van communisme, het beperken van bijna alle vrijheden en het installeren van legers soldaten en politieagenten om al je bewegingen te controleren, niet de weg is naar een vreedzame samenleving. De enige mensen die in zo'n samenleving vrede zullen vinden, zijn de overwinnaars. Alleen een volwaardige, wereldwijde militaire macht kan ervoor zorgen dat de overwinnaars hun rijkdommen mogen behouden, zodra de bevolking beseft dat ze is opgelicht.

6.2.17 Draai De “Partnerschappen Voor De Goals” Propaganda Om

Het laatste propagandaonderdeel dat ontmanteld moet worden, is de propaganda van de Partnerschappen voor de Goals. Elk van de doelen van de Verenigde Naties is – zoals je nu ziet – in het leven geroepen om de mensheid eindelijk het wereldcommunisme te laten accepteren. En om de illusie te doorbreken: alle partnerschappen zijn al decennia en eeuwen geleden gesmeed. De enige partners die toegelaten kunnen worden, zijn nieuwe politici of nieuwe managers van multinationals die bereid zijn het vuile werk voor de overwinnaars op te knappen.

In de wereld van overvloed zijn je partners de echte mensen uit jouw lokale gemeenschappen en buurgemeenschappen, je vrienden, familieleden en mensen over de hele wereld met wie je omgaat. Mensen die op elkaar letten in plaats van mensen die te horen krijgen dat ze gemeenschappelijke vijanden hebben. Door een eerlijke en ethische overvloed te creëren, zullen er echte vriendschappen ontstaan. Vriendschappen gebaseerd op samenwerking en respect voor elkaars verschillen. Gebaseerd op daadwerkelijk dingen samen en voor elkaar doen. Gebaseerd op gedeelde vreugde over de overvloed die de wereld iedereen te bieden heeft. Onbeperkt en buiten ieders controle. Partners die je wilt ontmoeten om wie ze zijn, en niet omdat je nog een zakendeal moet sluiten om te overleven.

6.3 Wat Kunnen We Nog Meer Doen In De Abundomie?

6.3.1 Lokale Behoeften Vinden En Oplossen

Wanneer vaardigheden, voorraden en gereedschappen aansluiten op lokale tekorten, is het gemakkelijk om te werken aan het wegwerken van die tekorten en de mensen in onze lokale gemeenschap te helpen die met die tekorten kampen. Als er echter vaardigheden, voorraden of gereedschappen ontbreken in de lokale gemeenschap, moeten deze tekorten worden gecommuniceerd naar andere gemeenschappen. Zodra dit kenbaar is gemaakt, kunnen andere gemeenschappen (te beginnen met de dichtstbijzijnde) zien hoe ze hun overvloed aan vaardigheden, gereedschappen en/of voorraden kunnen overbrengen naar de gemeenschap die deze niet heeft.

Deze aanpak alleen al, zorgt ervoor dat niemand ooit werkloos zal zijn. Er zal altijd ergens vraag zijn naar onderhoud, voedsel, kleding, entertainment en al onze andere basisbehoeften. Tegelijkertijd zal er altijd ergens anders een overschot aan vaardigheden, gereedschappen en voorraden zijn. En in een financieel systeem waarin iedereen deelneemt aan het proces van geldcreatie, zal geldschaarste om deze producten en diensten te verkrijgen nooit een probleem zijn.

Alleen al zoeken naar nuttige dingen om te doen voor je gemeenschap is zo'n simpele stap, zo'n no-nonsense idee, dat het nogal obsceen is dat het niet overal al gebeurt. Dit simpele mechanisme zou dus de basis moeten vormen voor onze werkgelegenheid. En om ervoor te zorgen dat mensen het kunnen kopiëren, zouden veel praktijkvoorbeelden moeten worden vastgelegd en gedeeld met andere gemeenschappen.

6.3.2 Reorganisatie Van Het Lokale Leiderschap

Een mooi aspect van ethisch geld en een volledige schuldenkijtschelding is dat het ook de mogelijkheid biedt om het leiderschap te reorganiseren. Nu iedereen geld te besteden heeft – ook omdat hypotheek en huurbetalingen zijn verdwenen – kunnen lokale gemeenschappen gefinancierd worden door middel van vrijwillige bijdragen van de gemeenschap. Op een vergelijkbare manier kan ook een lokaal leiderschap worden geïnstalleerd en gefinancierd. Met de transparantie die in het ethische geldsysteem is ingebouwd, is het eindelijk mogelijk voor de gemeenschap om te zien hoe het geld precies wordt uitgegeven. Het eerste wat moet worden geïnstalleerd, zijn een aantal diensten, zoals een sheriff, wat politie, een brandweer, een basisschool, lokaal internet en een medisch centrum. Gewoon om de lokale gemeenschap goed op gang te brengen.

Het spreekt voor zich dat een sjabloon – voor hoe dit nieuwe leiderschap goed georganiseerd moet worden – een ander verhaal is, en ook per cultuur zal verschillen. In veel gevallen zijn delen van deze structuren nog steeds aanwezig. In andere gevallen herinneren mensen zich misschien hoe het in het verleden ging. Elke situatie zou in aparte boeken beschreven kunnen worden en dat is ook wat ik zou voorstellen: laat elke lokale gemeenschap een eigen leiderschapsboek maken, waarin beschreven wordt hoe het lokale leiderschap is georganiseerd.

6.3.3 Revitalisering Van De Media

Een van de grootste problemen van de afgelopen eeuwen zijn de media geweest. Geen enkele tirannie en geen enkele oorlog kan worden ontketend met de volledige medeplichtigheid van de media. Wanneer de Abundomie begint, zou iedereen die voor de mainstream media heeft gewerkt, uit elk nieuwsmedium moeten worden verbannen en veroordeeld moeten worden voor hun medeplichtigheid aan hun verraad aan de gewone mensen, want precies dat is gebeurd en heeft ons heel dicht bij een volwaardig communisme gebracht.

Gelukkig zijn er veel alternatieve media die weten hoe ze geweldig werk moeten leveren. Het is dan ook niet meer dan logisch dat die mensen het medialandschap gaan overnemen.

6.3.4 Revitalisering Van De Wetenschappelijke Instituten

Net als de media is ook de hele wetenschappelijke gemeenschap omgekocht en medeplichtig gemaakt aan een aantal van de meest verschrikkelijke misleidingen die talloze mensenlevens hebben gekost. Net als de betrokken "journalisten" moeten ook de betrokken "wetenschappers" uit de wetenschappelijke gemeenschap worden verbannen en door volksrechtbanken worden berecht.

De revitalisering moet plaatsvinden door de afschaffing van intellectuele eigendomsrechten en auteursrechten en door iedereen vrije toegang tot alle data te bieden. Er zullen genoeg wetenschappers overblijven die een compleet nieuw tijdperk van wetenschap inluiden.

6.3.5 De Gevolgen Van De Schuldenkwijschelding

Een volledige schuldenkwijschelding zal zeer positieve gevolgen hebben voor mensen die net een hoge hypotheek hebben afgesloten, en iets minder positieve voor mensen die hun hele leven hebben gespaard om schuldevrij in een klein huis of appartement te kunnen wonen. Al deze kleine of grotere onrechtvaardigheden moeten door de nieuwe leiding worden gladgestreken. Uiteraard zullen veel zaken die moeten worden aangepakt, goed worden besproken in de lokale gemeenschappen voordat de schuldenkwijschelding daadwerkelijk plaatsvindt.

Het is belangrijk om te onthouden dat – omdat iedereen plotseling toegang zal hebben tot geld, de besteding van geld vrijwillig zal zijn en de focus zal liggen op het helpen van mensen die niet in de basisbehoeften voorzien – iedereen direct moet beginnen met het verbeteren van zijn of haar lokale gemeenschap. Als je jouw gemeenschap echter niet helpt, loop je het risico in de toekomst zelf niet geholpen te worden. Omdat je jouw transacties niet kunt verbergen, kunnen mensen zien wie anderen heeft geholpen en wie niet.

Wat moeilijk te bevatten zal zijn, is dat de financiële situatie van bijna iedereen extreem snel zal verbeteren. Zelfs de kwaliteitsverschillen in infrastructuur en met name de woningbouw zullen tussen continenten waarschijnlijk al binnen 10 tot 15 jaar verdwijnen. Het is echter van groot belang dat iedereen kalm blijft. Omdat iedereen elkaars transacties kan zien, zal hebzucht of gierigheid snel door anderen worden opgemerkt. In een wereld van overvloed helpt sparen niet veel, omdat geld in waarde daalt. Dus – in plaats van geld te hamsteren en te verliezen – is het

beter om het uit te geven en anderen te helpen bij de bouw van huizen en wegen. Omdat huizen veel langzamer verslechteren dan het nieuwe type geld, is de beste manier om je gemeenschap te laten groeien, geld uit te geven aan jezelf en anderen, om zo snel mogelijk goede huizen en goede wegen te krijgen. Zodra je woonsituatie op orde is, is het tijd om te reizen en de overvloed te zien die de rest van de wereld te bieden heeft.

6.3.6 De Gevolgen Van De Vernietiging Van Het IP-Recht

Samen met de invoering van ethisch geld en de schuldenkwijtschelding zullen ook alle intellectuele eigendomsrechten nietig worden verklaard. Dit omvat alle patenten, handelsmerken, auteursrechten en elke andere claim dat een persoon eigenaar is van welke vorm van data dan ook. Mensen kunnen objecten bezitten die data bevatten, maar kunnen niet claimen dat zij eigenaar zijn van de data die op de datadrager staat. Dit betekent dat data nooit gestolen kan worden. Het kopiëren en verspreiden van data is nooit een misdrijf. Dit geldt ook voor foto's van mensen. Het delen van afbeeldingen zal nooit meer een misdrijf zijn. Doxing zal ook niet langer een misdrijf zijn, aangezien het tot voor kort ook geen misdrijf was om telefoonboeken met adressen te produceren. Het aanzetten tot geweld zal uiteraard een misdrijf blijven.

Dit betekent ook dat de toegang tot informatie nooit beperkt kan worden. Geen enkele overheids- of bedrijfsinformatie kan ooit nog als 'geheim' worden beschouwd. Geen enkele informatie – buiten privé-informatie – mag worden versleuteld of ontoegankelijk worden gemaakt met behulp van wachtwoorden. Wachtwoorden mogen alleen worden gebruikt voor privé-informatie en voor de 'schrijfbeveiliging' van persoonsgegevens en om te voorkomen dat digitaal werk door anderen wordt verpest. Het is belangrijk dat iedereen manieren vindt om te bewijzen dat hij/zij de oorspronkelijke maker is van bepaalde informatie, zodat de oorspronkelijke maker vrijwillige giften kan verzamelen van mensen die de creatie van die gegevens waarderen en de maker willen aanmoedigen om meer van die gegevens te produceren.

Nu de meeste beperkingen op het kopiëren of verspreiden van informatie zijn opgeheven, moeten veel regels worden herzien. Regels die de inbreuk op de privacy van anderen beperken, regels die ouders toestaan hun kinderen de toegang tot bepaalde informatie te beperken, en andere soortgelijke situaties.

Buiten deze typische beperkingen is alle andere informatie vrij toegankelijk. Dit alleen al zal eindeloze kansen voor banen creëren: van onderzoek, productontwikkeling en lesgeven tot de organisatie van dance- en wedstrijdevenementen en nog veel meer.

Een van de meest interessante uitdagingen zal de reorganisatie en transformatie zijn van wetenschap en media, inclusief sociale media. Alle oude bedrijven zullen verdwijnen en vervangen worden door (vrijwel) onbeperkte, volledig open source alternatieven.

Medicijnen

Er zullen veel nieuwe banen ontstaan, bijvoorbeeld in de geneeskunde. Alle geneesmiddelen zonder deugdelijke veiligheidsgegevens zullen worden stopgezet. Vooral vaccins en geneesmiddelen waarvan de claims om virussen te bestrijden onbewezen zijn (virussen zijn nog steeds een theorie die nooit deugdelijk is bewezen) en waarvan geen deugdelijke veiligheidsgegevens beschikbaar zijn, en die worden gedetecteerd met tests die geen ziekten kunnen opsporen, zullen in de Abundomie onmiddellijk worden stopgezet. Dit zal echter niet door wetgeving worden tegengehouden.

Dit probleem zal worden gestopt door mensen alle informatie ongecensureerd te verstrekken en iedereen de kans te geven zelf te oordelen, want – zonder de bescherming van intellectueel eigendom en de geheimhouding rond de gebruikte “wetenschap” – wordt dat mogelijk. Ik geloof dat wanneer mensen alle informatie ongecensureerd zien, geen enkel vaccin ooit meer zal worden gebruikt. Ik geloof dat, omdat als een vaccin “veilig en effectief” zou zijn, de patenthouders hun bewijs zo breed zouden hebben geleverd, dat geen enkele bewering – dat virussen niet bestaan – ooit serieus zou worden genomen.

Hetzelfde probleem doet zich voor bij vrijwel elk gepatenteerd medicijn. Dit betekent dat elk chemisch medicijn waarvan de werkzaamheid niet grondig is bewezen, zal worden vervangen door medicijnen die dat bewijs wél hebben. Veel van die medicijnen zouden simpele kruiden kunnen zijn of producten zoals gember en honing. In de wereld van overvloed kunnen mensen nu daadwerkelijk tijd besteden aan het verzamelen van dergelijke gegevens met de juiste wetenschap. Met blinde controlegroepen en veel producten waarvan we al weten dat ze ons sowieso niet ziek zullen maken: de producten die we al duizenden jaren uit de natuur consumeren. We kunnen die gegevens gewoon op een correcte en openbare manier verzamelen en er de juiste wetenschappelijke conclusies uit trekken. Zoals het in de eerste plaats had moeten gebeuren.

Olie

Een andere diepgewortelde leugen over schaarste heeft te maken met olie. De term “fossiele brandstof” is bedacht om de olieprijs kunstmatig extreem hoog te houden. Olie zal niet snel opraken. Dat zou nu wel duidelijk moeten zijn. Geen van de voorspellingen is uitgekomen en veel vragen (de diepte van de oliereserves, waarom we olie onder de oceanen vinden) worden nooit goed beantwoord. Nu we al zien dat de energietransitie faalt en dat de markt voor elektrische voertuigen (EV's) instort, zien we ook dat het tijdperk van benzinemotoren nog vele eeuwen zal aanhouden. Dit betekent dat in de toekomst olie en steenkool de belangrijkste drijvende krachten zullen zijn achter transport, verwarming en industrie, net zoals in de afgelopen 200 jaar. Dit betekent ook dat er veel banen in die sector zullen ontstaan. Je kunt denken aan goede wetenschap om motoren efficiënter en schoner te maken, zoals het ontwikkelen van nog betere filters dan die al bestaan.

Natuur

Het is duidelijk dat we de natuur beter moeten beschermen. Onze consumptiemaatschappij, die aandrong op "economische groei" en daardoor bergen afval produceerde, vernietigt de natuur op grote schaal. Om dit te stoppen, zijn transparante wetenschappelijke gegevens een noodzaak. In onze wereld van overvloed kunnen veel mensen betrokken zijn bij het monitoren van onze natuur en het beschermen ervan tegen elke vorm van vernietiging. Er zijn veel mensen die in harmonie met de natuur leven of willen leven, dus wanneer je niet langer afhankelijk bent van geld verdienen met onzinnige baantjes, wordt daadwerkelijke natuurbeschermer ineens een haalbare optie.

Scan De IP-Rechten

Door simpelweg alle auteursrechten, patenten en handelsmerken door te pluizen, is het vrij eenvoudig om tal van werk-uitdagingen te vinden. Omdat iedereen deelneemt aan het geldscheppingssysteem, is jouw persoonlijke risico om je inkomen te verliezen bij het starten van een nieuw bedrijf niet langer aanwezig. Dit betekent dat financieel risico niemand ervan zou moeten weerhouden een nieuwe onderneming te starten op basis van de nieuwe kansen die ontstaan zodra de intellectuele eigendomsrechten zijn verdwenen. Ik raad daarom aan om gewoon de bestaande intellectuele eigendomsrechten door te lopen om ideeën op te doen voor het starten van nieuwe bedrijven in jouw regio.

6.4 Stop De "Utopias Zijn Onmogelijk" Propaganda

Wanneer je monopolies en schaarste nodig hebt om andere mensen te controleren, is het erg belangrijk om mensen te indoctrineren dat een utopisch paradijs onmogelijk is. Hoeveel Hollywoodfilms ken je over mensen die in een paradijs leven? Hoeveel films visualiseren hoe zo'n perfecte wereld zou functioneren? Ons wordt verteld dat - zelfs als we zo'n wereld zouden

vinden - de combinatie van menselijke hebzucht en onze aardse schaarste - er altijd toe zal leiden dat mensen die utopieën vernietigen. De film Avatar is zo'n voorbeeld. Die vertelt ons dat de menselijke natuur overwegend slecht is en in feite elke utopie die we tegenkomen vernietigt. Mensen moeten wanhopig ontmoedigd worden om te denken dat we iets goeds voor onszelf kunnen bouwen.

De propaganda probeert ons wanhopig te laten geloven dat bijna alle mensen slecht zijn en dat er alleen iets goeds kan gebeuren als de held over een ongelooflijke hoeveelheid vaardigheden en geluk beschikt. Dus totdat we zo'n ongelooflijke held met zo'n ongelooflijke hoeveelheid geluk vinden, moeten we met beide benen op de grond blijven staan en vertrouwen op onze incompetente leiders. Dat is wat ons wordt verteld.

Ons wordt verteld dat we moeten geloven dat de overwinnaars, hun geselecteerde leiders en hun dystopische agenda's met digitale ID's, programmeerbare, voorwaardelijke digitale valuta van de centrale bank, geografisch afgeschermdde steden van 15 minuten en permanente massasurveillance, het beste zijn dat de mensheid kan creëren. Een wereld van overvloed voor de biljonairs en miljardairs en een openluchtgevangenis met kleine pods en gerantsoeneerd insectenvoer voor het gehoorzame overgebleven deel van de mensheid.

Ons wordt ook verteld dat mensen lui zijn. Dat – als we geld niet als beloning en straf gebruiken – iedereen gewoon zou stoppen met werken, dat er niets meer geproduceerd zou worden en dat we allemaal binnen een paar dagen zouden sterven. Dat is natuurlijk pure onzin. Kijk naar mensen in arme landen, waar velen bijna geen geld hebben. Die mensen werken nog steeds op het land, produceren voedsel voor zichzelf en hun gezin en kunnen en zullen heel gemakkelijk zonder geld overleven.

Het is heel belangrijk dat we begrijpen dat de enorme hoeveelheid propaganda die ons ons hele leven wordt verteld vals en zelfs demonisch is. We moeten dringend weer zelf gaan nadenken en gaan geloven dat we kunnen ontsnappen aan het vreselijke systeem waarin we leven, en dat we het op den duur kunnen vervangen door een veel beter systeem.

7 Strategie

7.1 Wat Heel Veel Mensen Aanvoelen

Er gebeuren momenteel diverse dingen tegelijk. Het belangrijkste is dat het bewustzijn over verschillende onderwerpen snel groeit. Dit zijn de belangrijkste:

- Centrale banken zijn in particulier bezit,
- Overheden dringen aan op digitale ID's en op digitale valuta van centrale banken,
- De duurzame ontwikkelingsdoelen vernietigen onze economie,
- Overheden hebben nooit geld voor hun eigen bevolking,
- Overheden hebben altijd geld voor oorlogen, het klimaat, immigranten en zichzelf,
- Covid-19 was niet het probleem dat ze beweerden, het waren grotendeels leugens,
- Iedereen wordt wereldwijd armer,
- De grootste vermogensoverdracht naar de superrijken heeft de afgelopen jaren plaatsgevonden,
- Oorlogen worden niet gestopt (zoals Trump beloofde),
- Het toezicht op iedereen neemt razendsnel toe,
- Klimaatverandering lijkt geen probleem te zijn, alle voorspellingen waren leugens,
- Overheden groeien en nemen meer geld dan ooit tevoren,
- Het leven wordt onbetaalbaar, harder werken lijkt helemaal niet te helpen,
- Een gezin stichten is bijna onmogelijk,
- Mensen worden zieker,
- Bijna al het voedsel is bewerkt en onnatuurlijk,
- Hernieuwbare energie faalt,
- Elektrische auto's worden met de dag minder populair,
- Cryptovaluta helpen ons niet uit deze situatie,
- De mensen die wakker zijn, hebben geen echte oplossingen,
- Boeren en vissers worden vernietigd,
- De middenklasse wordt vernietigd,
- De grote multinationals worden altijd beschermd en profiteren altijd,
- Religieuze mensen worden steeds vaker als terroristen afgeschilderd,
- De politie en het leger beginnen te vechten met hun eigen volk,
- De politiek maakt nooit iets beter,
- Niemand heeft om massamigratie gevraagd en toch dringen politici erop aan,
- De politiek dringt aan op een nieuwe wereldorde, een wereldmunt en een wereldreligie, terwijl niemand erom heeft gevraagd,
- De massamedia zijn medeplichtig aan het verspreiden van de meeste leugens,
- Stemmen is gemanipuleerd en nutteloos,

De meeste mensen weten dit allemaal wel, maar ze leggen geen verbanden. De verbanden worden niet gelegd omdat de meeste mensen simpelweg niet de tijd hebben om enorm veel onderzoek te doen om het verschil te zien tussen waarheid en propaganda. De tweede belangrijkste reden dat verbanden niet worden gelegd, is dat mensen bang zijn om voor een gekke complotdenker uitgemaakt te worden. De angst om anders te zijn wanneer ze alles in twijfel trekken, is voor de meeste mensen groter dan de angst voor wat onze slavendrijvers voor ons in petto hebben. Schapen willen altijd dat de kudde hen redt.

In dit geval vechten we echter voor ons leven. Inclusief het leven van onze kinderen en hun kinderen. We vechten voor een leven in vrijheid, gezondheid en welvaart. We vechten om te ontsnappen aan onze uiteindelijke slavernij en uitroeiing. We voeren in feite een strijd van goed tegen kwaad, van God tegen de duivel.

De enige haalbare manier om deze strijd te winnen, is door een nieuw systeem te creëren dat het oude systeem overbodig maakt. In §1 tot en met §5 hebben we uitgelegd hoe zo'n systeem eruitziet. Het is een systeem dat het tegenovergestelde is van onze huidige "economie", die leeft in een wereld van schaarste. Het is de "Abundomie" die zich in het centrum bevindt van een wereld van overvloed. Het volgende wat we moeten doen, is een manier vinden om daar te komen. Om daadwerkelijk een wereld van overvloed te betreden.

7.2 Wat Niet Werkt

Tegenwoordig zijn er behoorlijk wat mensen die begrijpen wat er mis is. Als je eenmaal echt begrijpt dat je je hele leven bedrogen bent, dat je ouders, je familie, je broers en zussen en al hun en je vrienden misleid en geïndoctrineerd zijn, is dat een bittere pil. Vooral als je dan ook nog eens beseft dat je geïndoctrineerd bent en je eigen kinderen hebt geholpen geïndoctrineerd of zelfs beschadigd te raken door dit kwaadaardige systeem, is het een extreem zware last en een proces waar je doorheen zult gaan. Voor mij voelde het erger dan het verlies van een ouder. Het voelde als een tijdreis en 100 jaar later terugkeren naar waar je iedereen verloren bent. De mensen zijn er nog steeds, maar het voelt alsof ze net plaatjes in een eeuwenoud prentenboek zijn.

Omdat je bijna iedereen verliest, is de kans groot dat je de 5 rouwfasen doorloopt:

De vijf fasen van rouw volgens het Kübler-Ross-model zijn ontkenning, woede, onderhandelen, depressie en acceptatie. Deze fasen zijn oorspronkelijk gebaseerd op werk met terminaal zieke patiënten en zijn niet bedoeld om in een lineaire volgorde te worden ervaren, noch door iedereen die rouwt. Rouw is een complex en individueel proces, waardoor mensen heen en weer kunnen gaan tussen de fasen, sommige fasen volledig kunnen overslaan of ze in een andere volgorde kunnen ervaren.

- 1. Ontkenning**
Een gevoel van shock of ongeloof, waarbij men het moeilijk vindt de realiteit van het verlies te accepteren.
- 2. Woede**
Frustratie, vijandigheid of anderen de schuld geven, vaak met vragen als: "Waarom ik?" of "Dit is niet eerlijk".
- 3. Onderhandelen**
Een fase van schuldgevoel en spijt, waarin men kan denken: "Had ik maar meer gedaan" of deals sluiten om de omstandigheden te veranderen.
- 4. Depressie**
Gevoelens van verdriet, hopeloosheid, vermoeidheid en een gevoel van isolement, waardoor zelfs alledaagse taken als een worsteling aanvoelen.
- 5. Acceptatie**
Het verlies en de nieuwe omstandigheden erkennen, niet per se leuk vinden, maar een manier vinden om verder te gaan.

BELANGRIJKE OVERWEGINGEN

Individualiteit

Rouw is een unieke ervaring en de verwerking ervan verschilt aanzienlijk van persoon tot persoon.

Non-lineariteit

Het is gebruikelijk om heen en weer te gaan tussen de fasen, in plaats van ze in een strikte volgorde te doorlopen.

Flexibiliteit

Niet iedereen zal alle vijf fasen doorlopen en sommige mensen verwerken hun rouwproces zelfs zonder deze specifieke fasen te doorlopen.

Context

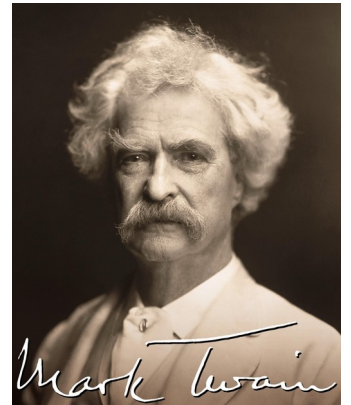
Deze fasen zijn ontwikkeld op basis van observaties van mensen die met hun eigen sterfelijkheid geconfronteerd worden en moeten niet worden gezien als een rigide checklist voor alle soorten rouw.

Velen die ontwaken uit de misleiding, nemen niet de tijd om hun nieuwe realiteit te accepteren, en de meeste mensen – die wij als "nog slapend" beschouwen – ontkennen het gewoon.

Er is een beroemd citaat van Mark Twain:

"Het is makkelijker om mensen voor de gek te houden dan om ze ervan te overtuigen dat ze voor de gek zijn gehouden."

Ontkenning is een zeer sterk en natuurlijk afweermechanisme om aan de realiteit te ontsnappen. Maar voor iedereen komt er een moment dat het onmogelijk wordt om aan de waarheid te ontsnappen. Voor iedereen komt er een moment dat ze beseffen dat hun lijst met dingen die ze met eigen ogen hebben gezien, die ze met hun eigen verstand hebben weggeredeneerd (omdat ze de gevolgen gewoon niet konden accepteren), te lang wordt. En als je die waarheid eenmaal hebt geaccepteerd, beland je in een extreem verwarrende lawine van informatie, gedachten en veranderende relaties. Dit zijn voornamelijk stap 2 tot en met 4 van de 5 rouwfasen. Maar je zult ook fase 1 nog een paar keer tegenkomen. Maar elke keer dat je in fase 1 bent, zie je dat je lijst met leugens die niet ontkend kunnen worden, steeds sneller groeit. Dit zal doorgaan totdat je het onaanvaardbare volledig accepteert:

"Ik ben voor de gek gehouden en ik was onwetend en vooral dom om zolang met accepteren te wachten."

Als je het eenmaal hebt geaccepteerd, kun je nog steeds veel woede en verdriet voelen. Maar je moet verder. Je weet dat er gewoon geen andere keuze is. Wat vaak gebeurt, is dat wakkere mensen direct willen handelen om hun woede en frustratie te kanaliseren. We willen allemaal zo snel mogelijk naar een betere wereld.

Om over te stappen naar een betere samenleving, is het belangrijk dat we snel begrijpen dat het niet mogelijk is om het systeem van binnenuit te veranderen. We kunnen de methoden van het systeem niet gebruiken om het te veranderen. Als we het systeem met zijn eigen wapens zouden bestrijden, zouden we verliezen. Dit is waarom:

- Geweld werkt niet. Zij hebben de wapens, de politie, het leger, de rechters en de gevangenis. Wij niet, dus in een gevecht zullen velen van ons gewond raken of erger, en zouden we verliezen.
- Stemmen werkt niet omdat zij de media, de toezichthouders, de internationale rechtbanken, het geld bezitten om alle kandidaten om te kopen, de telling te manipuleren en het te verdoezelen.
- Protesteren werkt niet. De machthebbers vinden het echt niet erg als je protesteert. Het zal niet in hun media verschijnen. Als erover gesproken wordt, word je afgeschilderd als gewelddadige complotdenker. Er zal niets veranderen, behalve dat je in contact komt met gelijkgestemden en dat je misschien nog wat meer mensen wakker schudt.
- Alternatief geld creëren (zoals cryptovaluta, edelmetalen of lokale munten) en dat zomaar gaan gebruiken, werkt niet. De mensen die geld uit het niets kunnen drukken, controleren de financiële markten. Ze kunnen elke bestaande munt kopen en deze vernietigen met schommelingen van inflatie of ze kunnen deze gewoon verbieden.

Corona Protest Berlijn 1 augustus 2020

Wat ook niet werkt – en dit is de grootste fout die alle wakkere mensen in het begin maken – is dat je andere mensen niet kunt dwingen om wakker te worden. Omdat de meeste mensen letterlijk hun hele leven en al hun bezittingen in dit corrupte systeem hebben geïnvesteerd, zal acceptatie dat het allemaal nep en een enorme bedrog is, hen van al hun dromen beroven, van al de geleverde prestaties, van hun trots en vreugde en van hun essentie om te bestaan. Dus zelfs als ze dondersgoed weten dat ze bedrogen zijn, zullen de meeste mensen de realiteit blijven ontkennen zolang dat menselijkerwijs mogelijk is. Pas wanneer ze zien dat – laten we zeggen – 20% van hun familie en vrienden zich tot de realiteit wendt, zullen ze de moed vinden om ook hun twijfels te delen. En er zal een percentage zijn dat nooit meer zal veranderen. Er zal een enorm aantal mensen zijn dat – zelfs als 99% zich tot de realiteit heeft gekeerd – letterlijk liever sterft dan toe te geven dat ze ook ongelijk hadden. Trots is een zeer krachtige emotie.

7.3 De Fouten Die De Overwinnaars Maakten

Het probleem met de puinhoop waarin we ons bevinden, is dat we dit honderden jaren hebben laten dooretteren. Hierdoor moeten we nu eerst de massale indoctrinatie van de mensen aanpakken. En omdat we mensen niet kunnen dwingen wakker te worden, zal dit een zeer tijdrovend proces zijn. Er zijn echter verschillende positieve kanten. De belangrijkste is dat er al veel pogingen zijn gedaan om dingen te veranderen en dat we al kunnen zien waarom deze falen. Met die kennis kunnen we niet alleen een systeem creëren dat de tekortkomingen van alle andere pogingen oplost, maar ook een strategie vinden die zou kunnen werken, omdat die gebaseerd is op het vermijden van de fouten die anderen al hebben gemaakt.

Een ander positief punt is dat de mensen die geld uit het niets kunnen drukken, haast hebben om hun doel te verwezenlijken, omdat ze al zien dat te veel mensen door alle onzin heen prikken die ze ons proberen te verkopen. In hun haast hebben ze ook twee enorme fouten gemaakt:

De eerste grote fout was de creatie van het internet. De mensen die de leiding hebben over onze kwaadaardige maatschappij waren erg enthousiast dat ze – met de smartphone – een manier hadden gevonden om iedereen te bespioneren en te luisteren naar wat er in elke slaapkamer gebeurt. Ze dachten dat het bespioneren van mensen belangrijker zou zijn dan mensen de mogelijkheid te geven om informatie te delen. Ze onderschatten het aantal mensen dat de verbanden kon leggen. Ze waren niet in staat – en zijn nog steeds niet in staat – om dit te voorkomen.

1CoinH Logo

De tweede, nog grotere fout die ze maakten, was dat ze de kracht van God onderschatten. Ze dachten dat ze met bedrieglijk geld genoeg mensen konden verleiden tot een hedonistische, egocentrische levensstijl. Ze hadden het mis, want God leeft in de meesten van ons. Vanaf de geboorte zijn de meesten van ons overwegend goed. Wanneer de sluier wordt opgelicht, zal angst uiteindelijk plaatsmaken voor de impuls om goed te doen. Het zal niet iedereen tot helden maken, maar de impuls zal voldoende zijn om te begrijpen dat we simpelweg afstand kunnen nemen van onze verleidingen, onze eigen indoctrinatie, onze verdraaide dromen en ons vervormde verleden. We lopen gewoon weg, beginnen onze intuïtie te volgen om goed te doen en kijken nooit meer om. We zullen het pad volgen dat God zal openbaren. Het pad dat al in de Schriften werd aangekondigd.

7.4 De Strategie Die Nog Niet Eerder Is Geprobeerd

Veel mensen werden eind 2020 wakker en probeerden van alles om de maatschappij te veranderen, zoals in de vorige alinea vermeld. We weten nu waarom al deze pogingen niet werken en waarom het zo moeilijk is om mensen wakker te schudden.

Wat er echter gebeurt (en werkt) is dat de waarheid langzaam aan het licht komt. Meer mensen dan ooit tevoren beginnen de misleiding te begrijpen van de centrale banken, die in particulier bezit zijn en geld uit het niets drukken om alleen hun eigenaren te bevoordelen ten koste van alle anderen.

Nu deze feiten algemeen bekend worden en we weten dat andere benaderingen niet werken, hebben we een strategie ontwikkeld die nog niet eerder is geprobeerd: in plaats van nu te proberen het systeem te veranderen, gaan we rechtstreeks naar lokale gemeenschappen en hen leren hoe ze zich kunnen beschermen tegen het bestaande banksysteem en tegen het nieuwe systeem (met digitale ID's en digitale valuta van de centrale bank) dat de bankiers voor ons aan het voorbereiden zijn.

Terwijl we de lokale gemeenschappen leren hoe ze zichzelf kunnen beschermen, zullen we ook uitleggen hoe ons huidige banksysteem misleidend is, wat echt ethisch geld is en hoe onze huidige "economie" zou kunnen overgaan in een "Abundomie". We zullen mensen leren hoe hun gemeenschappen er eindelijk van kunnen profiteren en gelijk kunnen worden aan elke andere gemeenschap ter wereld.

Terwijl we lesgeven over het beschermen van lokale gemeenschappen tegen vermogensonttrekking door banken, zullen we ook landbouwprogramma's introduceren die worden gefinancierd door liefdadigheidsinstellingen die geldstromen naar de lokale gemeenschappen genereren. Deze programma's zullen misschien wel tien jaar duren, maar zullen langzaam maar zeker het bewustzijn vergroten over hoe de wereld werkt. Naast dat bewustzijn zullen de mensen die we persoonlijk ontmoeten ook leren over de daadwerkelijke oplossing van "ethisch geld" en wat een "schuldenkwijtschelding" inhoudt en hoe dat zal helpen om de macht over onze gemeenschappen en hulpbronnen terug te krijgen.

In deze geleidelijke aanpak zullen vele aanvullende systemen, zoals ruilhandel, gemeenschapsoopbouwprojecten, gemeenschapsmarkten en nieuwe vormen van lokaal leiderschap, worden opgezet en getest, zodat iedereen voorbereid is wanneer de dag van transformatie aanbreekt.

Het mooie van deze strategie is dat – wanneer gemeenschappen zelfvoorzienend en financieel weerbaar zijn – de enorme aantallen het voor de communisten onmogelijk zullen maken om te slagen. Transparantie over dit "succesverhaal" en het zoveel mogelijk delen ervan met de

wereld, zal uiteraard cruciaal zijn om de "kritische massa" (een behoorlijk groot percentage van de bevolking – meer dan 20%) te bereiken, zodat de transformatiedatum onvermijdelijk wordt.

Voor zover ik weet, heeft geen enkel ander initiatief dit type transitie voorgesteld. Ik denk dat dit de enige strategie is voor "ethisch geld", simpelweg omdat het niet mogelijk is om hun onethisch geld te vermengen met ons eerlijke geld. Om die reden lijkt een snelle transitie – die slechts enkele uren of dagen duurt – de enige weg. Het vooruitzicht van een volledige schuldenkijtschelding, gecombineerd met een volledige transitie naar een eerlijk systeem waar iedereen baat bij heeft, maakt dat deze strategie gevolgd zou moeten worden.

Het betekent ook dat andere initiatieven, zoals protesten, alternatieve munten en alternatieve nieuwsmedia, het kunnen blijven proberen, terwijl we onze gemeenschap laten groeien. Niets weerhoudt ons ervan om te beginnen met groeien, te blijven groeien en voortdurend onze aanpak te blijven verbeteren.

8 Bescherming Tegen Vermogensonttrekking

8.1 Projecten

Onze innovaties zijn geïnspireerd op vele oude kennissystemen van inheemse culturen. Het aanleren van deze strategieën is vanzelfsprekend, aangezien veel van onze oplossingen al eeuwenlang in gebruik waren.

Om de "Abundomie" te creëren, richten we ons allereerst op vijf programma's waarmee lokale gemeenschappen zich financieel kunnen beschermen tegen vermogensonttrekking. Dit is noodzakelijk, omdat de huidige valutasystemen zijn ontworpen om alleen de werkelijke eigenaren ervan te bevoordelen. Dit zijn de programma's:

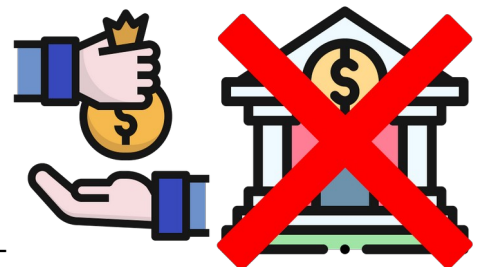
8.1.1 Koop Lokaal, Verkoop Wereldwijd

Probeer niets te kopen van multi-nationals. Omdat internationale bedrijven eigendom zijn van dezelfde mensen die geld creëren, hebben ze een voorsprong op alle anderen. De enige manier om hun voorsprong te doorbreken, is door alleen bij lokale winkels te kopen. Zelfs wanneer het leven van lokale winkels wordt bemoeilijkt door wereldwijde regelgeving en wetten en hun prijzen hoger lijken, steun altijd jouw lokale winkels, want diezelfde mensen zullen op een dag ook jou steunen.

8.1.2 Leen Van Vrienden, Niet Van Banken

Probeer alle schulden bij financiële instellingen af te lossen, want schulden zijn het mechanisme dat uiteindelijk alle rijkdom uit je gemeenschap zuigt. De mensen in de achtergrond, hoeven hiervoor alleen maar geld te drukken, terwijl jij elke dag worstelt om een fatsoenlijk inkomen te verdienen en de lening terug probeert te betalen. Het enige doel van een banklening die je krijgt, is om een deel van je rijkdom af te pakken. In plaats van mensen - die niet werken - toe te staan je rijkdom af te pakken, kun je vrienden uit je gemeenschap dit voorrecht gunnen. Voordat je echter een lening aangaat, moet je eerst nadenken over mogelijke andere manieren. Samenwerken met een vriend in een bedrijf kan bijvoorbeeld beter zijn dan een lening bij hem afsluiten.

8.1.3 Ruilhandel Boven Geld

De beste manier om te voorkomen dat banken financieel vermogen onttrekken, is door helemaal geen geld te gebruiken. Als iemand je helpt, bijvoorbeeld om de leidingen in je huis te repareren, geef hem dan een maaltijd, een kip die je bezit of een deel van de oogst van je land. Je kunt een schuldbekentenis schrijven waarin je belooft dat je de gunst ooit zult terugbetalen. Er zijn ook online ruilsystemen die je helpen mensen te vinden om mee te ruilen.

8.1.4 Hypotheken Uitroeien

De meest verwoestende en vermogensverslindende leningen zijn hypotheekleningen. Als mensen in je gemeenschap een hypotheek hebben afgesloten, kom dan samen en maak plannen om je hele gemeenschap uit deze financiële wurggreep te halen. Hetzelfde geldt voor andere grote bankleningen, zoals een auto- of motorlease. Als iemand in je gemeenschap een huis wil bouwen, laat de gemeenschap die persoon dan helpen met handwerk en materialen. Die persoon zal de gunst gemakkelijker terugbetalen wanneer hij niet al zijn tijd hoeft te besteden aan het afbetalen van een hypotheek.

8.1.5 Leer Hoe Je Geld Weer Neutraal Kunt Maken

Om de overstap te maken naar schoon, ethisch geld, moeten we onze gemeenschappen eerst leren wat er mis is met ons huidige geld en wat een eerlijk systeem zou zijn om het te vervangen. Bovenstaande maatregelen zijn tijdelijk. Geld zou een goed instrument kunnen zijn als het correct was ontworpen. Dit is echter een ingrijpende hervorming die alleen kan slagen als mensen begrijpen en erkennen hoe geld op een eerlijke manier kan worden gecreëerd, verdeeld en gecontroleerd.

8.2 Conclusie Over Het Afschermen Van Vermogensonttrekking

Met deze vijf programma's kunnen lokale gemeenschappen direct aan de slag om financieel sterker, onafhankelijker en beter geïnformeerd te worden. Veel religieuze geschriften waarschuwen ons al voor financiële misleiding en vertellen ons dat we in een wereld van overvloed leven. Deze projecten zullen lokale gemeenschappen helpen leren hoe ze deze waarschuwingen kunnen omzetten in praktische stappen om lokale gemeenschappen te beschermen en de wereld voor iedereen een betere en eerlijkere plek te maken.

9 Democratie Herstellen

Ik heb een apart hoofdstuk gewijd aan het herstel van de democratie, omdat het grootste deel daarvan pas gerealiseerd zal worden na de formele overgang naar de "Abundomie". Deze veranderingen nu doorvoeren is simpelweg niet mogelijk, omdat alle regeringen gecontroleerd worden door mensen die geld uit het niets drukken. En zij zullen de hier voorgestelde veranderingen niet prettig vinden.

9.1 Herdefiniëring Universele Mensenrechten Verklaring

Een belangrijke stap – om de democratie te herstellen – is het vernieuwen van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM). De UVRM kan grotendeels worden gekopieerd, maar moet ook enigszins worden aangepast, omdat het standpunt van "Statisme" duidelijk te diep is ingevoerd. We moeten ook duidelijk maken wat vrijwilligheid is, wat "het recht om deel te nemen aan geldschepping" inhoudt en hoe we die kunnen waarborgen. We zijn van plan dit boek in 68 talen te vertalen, zodat iedereen kan lezen wat we voorstellen. We zullen er ook een goed versiebeheersysteem voor creëren, zodat het gemakkelijk te zien is of er in de loop der tijd wijzigingen zijn aangebracht. Grote delen van de UVRM zouden echter niet moeten worden gewijzigd. Daarnaast moeten we ook een goed stelsysteem creëren voor toekomstige wijzigingen in de UVRM.

Zelf-Soevereine Identiteit

Een stelsysteem en de ontwikkeling van een ethisch geldsysteem impliceren dat er een digitaal identiteitssysteem moet zijn. In §8.2 leg ik uit hoe een goed zelf-soverein identiteitssysteem werkt. Belangrijk is dat je identiteit 100% zelf-soverein is. Alleen dan kan iedereen zich registreren, zonder dat iemand of een instelling dit kan blokkeren. We kunnen die identiteit ook in ons stelsysteem gebruiken om te beslissen wanneer we overstappen naar de 'Abundomie'. En we moeten bijvoorbeeld ook kunnen stemmen over mogelijke amendementen op bepaalde mensenrechten.

Voor de duidelijkheid: alle identiteiten zullen openbaar zijn, net zoals de uitgebrachte stemmen openbaar zullen zijn. Identiteitsfraude is niet te verwachten, omdat het problemen zal opleveren – je hebt je identiteit immers ook nodig om financiële transacties met anderen te kunnen doen. Omdat fraude gemakkelijk te detecteren is, zullen anderen waarschijnlijk besluiten om geen transacties te doen met mensen die fraude hebben gepleegd.

Cruciaal voor de Abundomie is ethisch geld. Om ethisch geld te kunnen creëren, is het noodzakelijk dat mensen een identiteit gebruiken en deze openbaar maken, zodat deze goed gecontroleerd kan worden. Zonder digitale identiteiten is een eerlijk systeem voor geldcreatie simpelweg niet mogelijk.

Identiteiten zouden uiteindelijk volledig zelf-soeverein moeten zijn, wat betekent dat jij (en jij alleen) kunt beslissen om ze aan te maken, te wijzigen en zelfs te verwijderen. Je identiteit zal zichtbaar zijn voor iedereen met wie je transacties doet. Daar is geen ontkomen aan.

Met dat in gedachten is het (zeer) logisch om dezelfde digitale identiteiten te gebruiken om te stemmen. Lokale gemeenschappen kunnen deze digitale identiteiten ook gebruiken voor allerlei andere – regionale – stemmingen. Elke gemeenschap is vrij om zelf stemevenementen te organiseren op elke gewenste manier, zolang de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens niet wordt geschonden.

Meer Mondiale Organisaties

Het is mogelijk dat een lokale gemeenschap door het lint gaat, wreedheden begaat tegen haar eigen bevolking of zelfs oorlog wil voeren. In die gevallen zou de wereldgemeenschap moeten kunnen ingrijpen, wat betekent dat de wereldgemeenschap een speciale interventie-/vredesmacht moet installeren. Cruciaal is wederom dat een wereldwijde organisatie alleen kan worden toegestaan als deze volledig transparant is en 24/7 wordt gemonitord. Geheime agenten zullen tot het verleden behoren. Interventieprocedures moeten worden geactiveerd door middel van stemming, dus het is belangrijk om dit goed te organiseren.

Het is zeer waarschijnlijk dat deze wereldwijde interventie-/vredesmacht met Mondiale Adviesraad (§4.4.2) de enige wereldwijde organisatie is die permanent operationeel moet zijn. De wereldwijde interventie-/vredesmacht zal worden opgeroepen om samen te komen wanneer dat nodig is, vanuit de vele verschillende lokale gemeenschappen over de hele wereld. Er lijken geen andere kwesties te zijn die een speciale, permanente wereldwijde organisatie vereisen.

Aan het begin van het Abundomie-tijdperk zijn er verschillende wereldwijde fondsen nodig, waar veel waardevolle activa (zoals goud, edelstenen en andere natuurlijke hulpbronnen en kostbaarheden) worden verzameld, opgeslagen en beheerd. Deze wereldwijde fondsen moeten de verdeling van deze activa eerlijk maken. Nogmaals: ook deze fondsen moeten volledig transparant zijn en hebben – als duidelijk doel – om zo snel mogelijk te worden ontmanteld.

Bewerk De Universele Verklaring Van De Rechten Van De Mens

Wanneer we de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens bekijken, is het duidelijk dat er – om een goede basis voor de Abundomie te creëren – direct een aantal eerste wijzigingen moeten worden doorgevoerd. Uiteraard zijn eventuele opmerkingen welkom en kunnen deze worden ingediend via de link www.abundomy.com.

Artikel 1

Origineel

- 1 Alle personen worden vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren. Zij zijn begiftigd met verstand en geweten, en behoren zich jegens elkaar in een geest van broederschap te gedragen.

Wijzigingen

- I. De term "geboren" kan worden weggelaten omdat deze verwarrend is. Ook vóór en na de geboorte is een mens vrij en gelijk in waardigheid en rechten;
- II. De term "persoon" kan worden vervangen door het woord "mens", aangezien het de bedoeling is dat het exact dezelfde betekenis heeft als "mens". Op dezelfde manier zal de term "personen" worden vervangen door de term "mensen";
- III. Het woord "zouden" kan worden vervangen door "worden geacht te" omdat dat meer gewicht in de schaal legt dan het woord "zouden". Het gebruik van "van hen wordt verwacht" laat beter zien dat van ieder mens door de samenleving wordt verwacht dat hij de hele samenleving als zijn eigen broederschap beschouwt.

Herzien

- 1 Alle mensen zijn vrij en gelijk in waardigheid en rechten. Zij zijn begiftigd met verstand en geweten en van hen wordt verwacht dat zij zich in een geest van broederschap tegenover elkaar gedragen.

Artikel 2

Origineel

- 2 Een ieder heeft recht op alle rechten en vrijheden die in deze Verklaring zijn uiteengezet, zonder enig onderscheid van welke aard dan ook, zoals ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of maatschappelijke afkomst, eigendom, geboorte of andere status. Bovendien mag geen onderscheid worden gemaakt op basis van de politieke, juridische of internationale status van het land of gebied waartoe iemand behoort, ongeacht of dit een onafhankelijk, trust-, niet-zelfbesturend of niet-zelfbesturend gebied is, dan wel onder enige andere beperking van de soevereiniteit valt.

Wijzigingen

- I. Artikel 2 kan volledig worden geschrapt, aangezien artikel 1 al impliceert dat "alle mensen gelijk zijn in waardigheid en rechten". Er is geen reden om te herhalen dat iedereen recht heeft op deze rechten, aangezien het woord "gerechtigd" niet meer rechten biedt dan het woord "is" dat in artikel 1 wordt gebruikt. Elke toegevoegde specificatie of verduidelijking impliceert slechts onnodig dat het genoemde onderscheid zou kunnen worden gemaakt, wat dit recht niet duidelijker maakt.

Herzien

VERWIJDERD

Artikel 3

Origineel

- 3 Een ieder heeft recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon.

Wijzigingen

- I. Artikel 3 wordt hernoemd tot Artikel 2;
- II. Het woord "Iedereen" is verwarrend, omdat we het over "Alle mensen" hebben. "Iedereen" wordt dus vervangen door "Alle mensen";
- III. De term "persoon" impliceert een verschil tussen "een mens" en "een persoon", terwijl het precies hetzelfde zou moeten zijn. Dit betekent dat de term "persoon" in dit artikel en alle andere artikelen zal worden vervangen door "mens".
- IV. Het deel van de zin dat nu luidt: "Ieder mens heeft recht op menselijke veiligheid" betekent niets. De term "menselijke veiligheid" zal worden vervangen door simpelweg het woord "veiligheid".

Herzien (Artikel 3 wordt Artikel 2)

- 2 Alle mensen hebben recht op leven, vrijheid en veiligheid.

Artikel 4

Origineel

- 4 Niemand zal in slavernij of horigheid worden gehouden. Slavernij en slavenhandel zijn in iedere vorm verboden.

Wijzigingen

- I. Artikel 4 wordt hernoemd tot Artikel 3;
- II. "Niemand" wordt vervangen door "Geen mens";
- III. De interessante realiteit van dit artikel is dat ten tijde van deze bewerking meer dan 95% van de wereldbevolking in slavernij leeft. Een combinatie van twee monopolies van de eigenaren van het financiële systeem (het exclusieve privilege om geld uit het niets te creëren en het exclusieve privilege om ieders transacties te monitoren) maakt dit mogelijk. Een slim rookgordijn om hun rijkdom te verbergen, gecombineerd met een ongekend, extreem kwaadaardig, gewelddadig, crimineel en genocidaal controlesysteem (waarbij bijna alle regeringen, NGO's en aan de Verenigde Naties gerelateerde organisaties een cruciale rol spelen), stelt deze eigenaren in staat dit slavernijsysteem voor het grote publiek te verbergen. Het feit dat artikel 4 deel uitmaakt van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens is niets minder dan een wrede, cynische grap. Het feit dat de wereld een kleine groep mensen het monopolie op geldschepping toekent, is al een ondubbelzinnige schending van artikel 1 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, maar in combinatie met artikel 1... Artikel 4 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens maakt duidelijk dat het huidige financiële systeem gelijk staat aan een slavernijsysteem zoals genoemd in artikel 4. Dit systeem is de enige reden voor de ongelijkheid in inkomen en vermogen in de hele wereld en moet net zo duidelijk worden verboden als elk ander systeem van slavernij en dienstbaarheid. Omdat de eigenaren van ons huidige financiële-slavensysteem er alles aan doen om hun type slavernijsysteem te verdoezelen, zijn we gedwongen artikel 4 te verduidelijken door toe te voegen: "Slavernij omvat het functioneren van elk financieel systeem waarin niet ieder mens gelijkelijk deelneemt aan de geldschepping en niet ieder mens evenveel inzicht heeft in alle financiële transacties van ieder ander mens."

Herzien (Artikel 4 wordt Artikel 3)

- 3 Geen mens mag in slavernij of horigheid worden gehouden; slavernij en slavenhandel zijn in al hun vormen verboden. Slavernij omvat het functioneren van elk financieel systeem waarin niet ieder mens gelijkkelijk deelneemt aan de geldschepping en niet ieder mens evenveel inzicht heeft in alle financiële transacties als ieder ander mens.

Artikel 5

Origineel

- 5 Niemand zal onderworpen worden aan foltering, noch aan een wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Wijzigingen

- I. Artikel 5 wordt hernoemd tot Artikel 4;
- II. "Niemand" wordt vervangen door "Geen mens".

Herzien (Artikel 5 wordt Artikel 4)

- 4 Geen mens mag worden onderworpen aan martelingen, of aan een wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Artikel 6

Origineel

- 6 Een ieder heeft, waar hij zich ook bevindt, het recht om als persoon erkend te worden voor de wet.

Wijzigingen

- I. Dit artikel zou alleen zinvol kunnen zijn als er een daadwerkelijk verschil is tussen wat er precies bedoeld wordt met "Iedereen" en "een Persoon". Als "Iedereen" en "een Persoon" hetzelfde zijn en "een mens" betekenen, dan lees je: "Ieder mens heeft overal recht op erkenning als mens voor de wet." En aangezien artikel 1 stelt dat "Alle mensen vrij en gelijk in waardigheid en rechten zijn", is artikel 6 betekenisloos en kan het worden geschrapt.

Herzien

VERWIJDERD

Artikel 7

Origineel

- 7 Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder onderscheid recht op gelijke bescherming door de wet. Allen hebben recht op gelijke bescherming tegen elke discriminatie in strijd met deze Verklaring en tegen elke aansporing tot een dergelijke discriminatie.

Wijzigingen

- I. Artikel 1 stelt al: "Alle mensen zijn vrij en gelijk in waardigheid en rechten." Dit geldt uiteraard ook voor de wet. De wet bestaat uit deze Universele Verklaring van de Rechten van de Mens plus de regionale wetgeving die door individuele samenlevingen is opgesteld en alle daaraan gerelateerde jurisprudentie die daaruit voortvloeit. Dit betekent dat de wetgeving per regio zal verschillen. Dit verandert echter niets aan het feit dat artikel 7 overbodig is en zal worden geschrapt.

Herzien
VERWIJDERD

Artikel 8

Origineel

- 8 Een ieder heeft recht op daadwerkelijke rechtsmiddelen bij bevoegde nationale rechterlijke instanties tegen handelingen die in strijd zijn met de fundamentele rechten die hem bij de Grondwet of de wet zijn toegekend.

Wijzigingen

- I. Artikel 8 wordt hernoemd tot Artikel 5;
- II. "Iedereen" wordt vervangen door "Ieder mens".
- III. "De bevoegde nationale" wordt vervangen door "officieel geïnstalleerde regionale". Aangezien transparantie beter gewaarborgd kan worden door kleine gemeenschappen, zouden rechtbanken door de regio's moeten worden geïnstalleerd in plaats van door een superregionaal instituut (dat sowieso allemaal moet worden afgeschaft).
- IV. "voor daden" wordt vervangen door "om zich te verdedigen tegen daden die zijn". Dit alleen om het artikel te verduidelijken;
- V. "De grondwet of bij wet" wordt vervangen door "dit UVRM-document en de regionale wetten", omdat er geen verwijzing naar een grondwet is. Nationale wetten dienen te worden vervangen door regionale wetten vanwege transparantie en de verbondenheid met de gemeenschap.

Herzien (Artikel 8 wordt Artikel 5)

- 5 Ieder mens heeft recht op een doeltreffende voorziening in rechte bij de officieel ingestelde regionale rechtbanken, zodat hij zich kan verdedigen tegen handelingen die een schending vormen van de fundamentele rechten die hem door dit Universele Document van de Rechten van de Mens en de regionale wetten worden toegekend.

Artikel 9

Origineel

- 9 Niemand zal worden onderworpen aan willekeurige arrestatie, detentie of verbanning.

Wijzigingen

- I. Artikel 9 wordt hernoemd tot Artikel 6;
- II. "Niemand" wordt vervangen door "Geen mens".
- III. Om te kunnen beoordelen of een arrestatie, detentie of verbanning gerechtvaardigd is, moet aan dit artikel het volgende worden toegevoegd: "Ieder mens wordt onmiddellijk op de hoogte gesteld van de exacte reden(en) voor de arrestatie, detentie of verbanning, en moet onmiddellijk de mogelijkheid hebben om meerdere personen op de hoogte te stellen van de situatie waarin hij zich bevindt."

Herzien (Artikel 9 wordt Artikel 6)

- 6 Geen mens mag worden onderworpen aan willekeurige arrestatie, detentie of verbanning. Ieder mens zal onmiddellijk worden geïnformeerd over de exacte reden(en) voor een arrestatie, detentie of verbanning, en moet onmiddellijk de mogelijkheid krijgen om verschillende mensen te informeren over de situatie waarin hij zich bevindt.

Artikel 10

Origineel

- 10 Een ieder heeft, in volle gelijkheid, recht op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie bij het vaststellen van zijn rechten en verplichtingen en bij het bepalen van de gegrondheid van eventuele tegen hem ingestelde strafvervolgingen.

Wijzigingen

- I. Artikel 10 wordt hernoemd tot Artikel 7;
- II. "Iedereen" wordt vervangen door "Ieder mens".
- III. "van zijn rechten" is geschrapt. De rechten staan beschreven in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Er zijn niet meer of minder rechten dan daar beschreven. Regio's kunnen alleen aanvullende verplichtingen vaststellen. Noch rechten, noch verplichtingen hoeven te worden vastgesteld in een openbare zitting van een onafhankelijke en onpartijdige rechtbank. Ze moeten allemaal al voor een rechtbank zijn vastgesteld. Het enige dat moet worden vastgesteld, is of de aanklacht tegen hem gerechtvaardigd kan worden. "bij het bepalen van zijn rechten en verplichtingen en van elke aanklacht tegen hem" wordt vervangen door "bij het bepalen of een aanklacht tegen hem gerechtvaardigd is".

Herzien (Artikel 10 wordt Artikel 7)

- 7 Ieder mens heeft, in alle opzichten, recht op een eerlijk en openbaar proces door een onafhankelijke en onpartijdige rechtbank, bij het bepalen of een strafrechtelijke aanklacht tegen hem gerechtvaardigd is.

Artikel 11

Origineel

- 11.1 Een ieder die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, heeft er recht op voor onschuldig gehouden te worden, totdat zijn schuld krachtens de wet bewezen wordt in een openbaar proces, waarbij hem alle waarborgen, nodig voor zijn verdediging, zijn toegekend.
- 11.2 Niemand zal schuldig worden bevonden aan enig strafbaar feit wegens een handeling of omissie die naar nationaal of internationaal recht geen strafbaar feit vormde op het moment dat deze werd begaan. Evenmin zal een zwaardere straf worden opgelegd dan die welke van toepassing was op het moment dat het strafbare feit werd begaan.

Wijzigingen

- I. Artikel 11 wordt hernoemd tot Artikel 8;
- II. "Een ieder" wordt vervangen door "Ieder mens".
- III. "Niemand" wordt vervangen door "Geen mens".

- IV. “hij heeft alle garanties gehad” wordt vervangen door “hij heeft alle middelen”. “garanties” is te vaag.
- V. “onder nationale of internationale wetgeving” wordt vervangen door “zoals beschreven in dit UVRM-document en in de regionale wetgeving”, zoals het “toepasselijke recht” al is beschreven.

Herzien (Artikel 11 wordt Artikel 8)

- 8.1 Ieder mens die wordt beschuldigd van een strafbaar feit, heeft het recht om voor onschuldig te worden gehouden totdat zijn schuld volgens de wet is bewezen in een openbaar proces, waarbij hij over alle nodige middelen voor zijn verdediging beschikt.
- 8.2 Geen mens zal schuldig worden bevonden aan een strafbaar feit wegens een handeling of omissie die geen strafbaar feit vormde, zoals beschreven in dit UVRM-document en in de regionale wetgeving, op het moment dat deze werd gepleegd. Evenmin zal een zwaardere straf worden opgelegd dan die welke van toepassing was op het moment dat het strafbare feit werd gepleegd.

Artikel 12

Origineel

- 12 Niemand mag worden onderworpen aan willekeurige inmenging in zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis of zijn correspondentie, noch aan aantasting van zijn eer en goede naam. Een ieder heeft recht op bescherming door de wet tegen dergelijke inmenging of aantasting.

Wijzigingen

- I. Artikel 12 wordt hernummerd tot Artikel 9;
- II. “Niemand” wordt vervangen door “Geen mens”.
- III. “Een ieder” wordt vervangen door “Ieder mens”.
- IV. “de wet” wordt vervangen door “de regionale of mondiale wetshandhaving”.

Herzien (Artikel 12 wordt Artikel 9)

- 9 Geen mens mag worden onderworpen aan willekeurige inmenging in zijn privacy, gezin, huis of correspondentie, noch aan aantasting van zijn eer en goede naam. Ieder mens heeft recht op bescherming door de regionale of mondiale wetshandhaving tegen dergelijke inmenging of aantasting.

Artikel 13

Origineel

- 13.1 Iedereen heeft recht op vrijheid van beweging en verblijf binnen de grenzen van elke staat.
- 13.2 Een ieder heeft het recht om welk land dan ook, met inbegrip van het zijne, te verlaten en naar zijn land terug te keren.

Wijzigingen

- I. Artikel 13 wordt hernummerd tot Artikel 10;

- II. "Iedereen" wordt vervangen door "leder mens".
- III. 13.1: "binnen de grenzen van elke staat" wordt vervangen door "overal ter wereld, zolang dit in overeenstemming is met de regionale regelgeving voor stads- en plattelandsplanning". Omdat economische ongelijkheid wordt weggenomen door het huidige systeem van financiële slavernij en schaarste, zijn er geen duidelijke financiële redenen om naar plaatsen van andere culturen te verhuizen. Het is zeer waarschijnlijk dat mensen zullen terugkeren naar hun oorsprong, aangezien de financiële prikkel is verdwenen.
- IV. 13.2: Kan worden verwijderd omdat het geen zin heeft om grenzen gesloten te houden voor mensen. 10.1 wordt daarom gewoon 10.

Herzien (Artikel 13 wordt Artikel 10)

- 10 Ieder mens heeft recht op vrijheid van beweging en verblijf overal ter wereld, zolang dit binnen de regionale regelgeving voor stads- en plattelandsplanning valt.

Artikel 14

Origineel

- 14.1 Een ieder heeft het recht om in andere landen asiel te zoeken en te genieten tegen vervolging.
- 14.2 Dit recht kan niet worden ingeroepen bij vervolgingen die daadwerkelijk voortvloeien uit niet-politieke misdrijven of uit handelingen die in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Wijzigingen

- I. Omdat mensen zich vrij over de hele wereld kunnen bewegen en verblijven, en de Verenigde Naties en al haar dochterondernemingen zullen worden ontmanteld, kan Artikel 14 worden verwijderd.

Herzien: Artikel —

VERWIJDERD

Artikel 15

Origineel

- 15.1 Iedereen heeft recht op een nationaliteit.
- 15.2 Niemand mag willekeurig zijn nationaliteit worden ontnomen, noch mag hem het recht worden ontzegd om van nationaliteit te veranderen.

Wijzigingen

- I. Aangezien mensen zich vrij kunnen bewegen en wonen over de hele wereld en landnamen slechts een symbolische, historische en culturele betekenis hebben, kunnen er geen rechten worden ontleend aan landnamen. Artikel 15 kan worden verwijderd.

Herzien: Artikel —

VERWIJDERD

Artikel 16

Origineel

- 16.1 Mannen en vrouwen van huwbare leeftijd hebben, zonder enige beperking op grond van ras, nationaliteit of godsdienst, het recht om te trouwen en een gezin te stichten. Zij hebben gelijke rechten wat betreft het huwelijk, tijdens het huwelijk en bij de ontbinding ervan.
- 16.2 Een huwelijk kan slechts worden aangegaan met de vrije en volledige toestemming van de aanstaande echtgenoten.
- 16.3 Het gezin is de natuurlijke en fundamentele groepseenheid van de samenleving en heeft recht op bescherming door de samenleving en de staat.

Wijzigingen

- I. Artikel 16 wordt hernummerd tot Artikel 11;
- II. “zonder enige beperking op grond van ras, nationaliteit of religie” kan worden geschrapt, aangezien dat al is geregeld in art. 1.;
- III. “Meerderjarig” zou moeten worden gespecificeerd met een minimumleeftijd, bijvoorbeeld 16 jaar, maar regio's zouden dat kunnen wijzigen in een marge van 16 tot 21 jaar. De omschrijving wordt dan: “van een minimumleeftijd die regionaal wordt bepaald tussen 16 en 21 jaar”.
- IV. “Zij hebben recht op gelijke rechten met betrekking tot het huwelijk, tijdens het huwelijk en bij de ontbinding ervan.” wordt ook herschreven, omdat gelijke rechten al zijn geregeld in art. 1. Het enige wat geregeld moet worden, is dat de regionale wetgeving geen verschillende rechten tussen echtgenoten kan regelen en handhaven. De omschrijving wordt: “De regionale wetgeving kan geen inbreuk maken op de gelijke rechten van echtgenoten met betrekking tot de beslissing om te trouwen, hun rechten tijdens het huwelijk en het recht om het huwelijk te ontbinden.”
- V. “door de samenleving en de staat” wordt veranderd in “door de regio”.

Herzien (Artikel 16 wordt Artikel 11)

- 11.1 Mannen en vrouwen met een minimumleeftijd die regionaal bepaald is tussen 16 en 21 jaar, hebben het recht om te trouwen en een gezin te stichten. De regionale wetgeving mag geen inbreuk maken op de gelijke rechten van echtgenoten met betrekking tot de beslissing om te trouwen, hun rechten tijdens het huwelijk en het recht om het huwelijk te ontbinden.
- 11.2 Een huwelijk kan slechts worden aangegaan met de vrije en volledige toestemming van de aanstaande echtgenoten.
- 11.3 Het gezin is de natuurlijke en fundamentele groepseenheid van de samenleving en heeft recht op bescherming door de regio.

Artikel 17

Origineel

- 17.1 Iedereen heeft recht op eigendom, hetzij alleen, hetzij samen met anderen.
- 17.2 Niemand mag willekeurig van zijn eigendom worden beroofd.

Wijzigingen

- I. Artikel 17 wordt hernoemd tot Artikel 12;
- II. "Iedereen" wordt vervangen door "ieder mens";
- III. "Niemand" wordt vervangen door "Geen mens".
- IV. Toegevoegd om monopolies op land of natuurlijke hulpbronnen te voorkomen: "Geen mens kan natuurlijke hulpbronnen bezitten. Dit omvat het land en alles wat zich daarin van nature bevindt. Het omvat ook de rivieren, meren en oceanen, de atmosfeer, de ruimte en alle hemellichamen. Alleen objecten of materialen die door mensen zijn gemaakt of gewonnen, kunnen eigendom zijn van mensen. Gedomesticeerde, gefokte of gevangen dieren en zelfgekweekte vegetatie kunnen ook eigendom zijn van mensen. Regionale wetgeving zal de specifieke regels bepalen voor hoe mensen natuurlijke hulpbronnen kunnen gebruiken."

Herzien (Artikel 17 wordt Artikel 12)

12.1 Ieder mens heeft recht op eigendom, zowel individueel als samen met anderen.

12.2 Geen mens mag willekeurig van zijn eigendom worden beroofd.

12.3 Geen mens kan natuurlijke hulpbronnen bezitten. Dit omvat het land en alles wat zich daarin van nature bevindt. Het omvat ook de rivieren, meren en oceanen, de atmosfeer, de ruimte en alle hemellichamen. Alleen objecten of materialen die door mensen zijn gemaakt of gewonnen, kunnen eigendom zijn van mensen. Gedomesticeerde, gefokte of gevangen dieren en zelfgekweekte vegetatie kunnen ook eigendom zijn van mensen. Regionale wetgeving regelt de specifieke manier waarop mensen natuurlijke hulpbronnen kunnen gebruiken.

Artikel 18

Origineel

18 Een ieder heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst. Dit recht omvat tevens de vrijheid om van godsdienst of overtuiging te veranderen, alsmede de vrijheid hetzij alleen, hetzij met anderen zowel in het openbaar als in zijn particuliere leven zijn godsdienst of overtuiging te belijden door het onderwijzen ervan, door de praktische toepassing, door eredienst en de inachtneming van de geboden en voorschriften.

Wijzigingen

- I. Artikel 18 wordt hernoemd tot Artikel 13;
- II. "Iedereen" wordt vervangen door "ieder mens".

Herzien (Artikel 18 wordt Artikel 13)

13 Ieder mens heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst. Dit recht omvat tevens de vrijheid om van godsdienst of overtuiging te veranderen en de vrijheid om, alleen of met anderen, zowel in het openbaar als in zijn privéleven, zijn godsdienst of overtuiging te belijden door het onderwijzen ervan, door de praktische toepassing, door eredienst en door het naleven van de geboden en voorschriften.

Artikel 19

Origineel

- 19 Een ieder heeft recht op vrijheid van mening en meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid om zonder inmenging een mening te koesteren en om door alle middelen en ongeacht grenzen inlichtingen of denkbeelden op te sporen, te ontvangen en door te geven.

Wijzigingen

- I. Artikel 19 wordt hernoemd tot Artikel 14;
- II. "Iedereen" wordt vervangen door "ieder mens".

Herzien (Artikel 19 wordt Artikel 14)

- 14 Ieder mens heeft recht op vrijheid van mening en meningsuiting. Dit recht omvat de vrijheid om zonder inmenging een mening te koesteren en om door alle middelen en ongeacht grenzen inlichtingen en denkbeelden op te sporen, te ontvangen en door te geven.

Artikel 20

Origineel

- 20.1 Een ieder heeft recht op vrijheid van vreedzame vergadering en vereniging.
- 20.2 Niemand kan gedwongen worden om tot een vereniging te behoren.

Wijzigingen

- I. Artikel 20 wordt hernoemd tot Artikel 15;
- II. "Iedereen" wordt vervangen door "ieder mens";
- III. "Niemand" wordt vervangen door "Geen mens";
- IV. "Vreedzaam" is te vaag. "Geweldloos en niet-destructief" is beter, dus dat zal worden aangepast.

Herzien (Artikel 20 wordt Artikel 15)

- 15.1 Ieder mens heeft recht op vrijheid van geweldloze en niet-destructieve vergadering en vereniging.
- 15.2 Geen enkele mens mag gedwongen worden om tot een vereniging te behoren.

Artikel 21

Origineel

- 21.1 Een ieder heeft het recht om deel te nemen aan het bestuur van zijn land, rechtstreeks of door middel van vrij gekozen vertegenwoordigers.
- 21.2 Een ieder heeft recht op gelijke toegang tot de overheidsdiensten van zijn land.
- 21.3 De wil van het volk zal de grondslag zijn van het gezag van de regering. Deze wil zal tot uiting komen in periodieke en eerlijke verkiezingen, die gehouden zullen worden krachtens algemeen en gelijkwaardig kiesrecht en bij geheime stemmingen of volgens een procedure die gelijkwaardig is aan de vrije stemming.

Wijzigingen

- I. Artikel 21 wordt hernoemd tot Artikel 16;
- II. “Iedereen” wordt vervangen door “ieder mens”;
- III. 21.1: “deelnemen aan het bestuur van zijn land” wordt gewijzigd in “deelnemen aan het bestuur van een regio”;
- IV. 21.2: “in zijn land” wordt veranderd in “in de regio waar hij woont”;
- V. “zal de basis vormen van de autoriteit van de regering” wordt veranderd in “is de enige basis van de autoriteit van het bestuur van de regio”;
- VI. “die worden gehouden door middel van algemeen en gelijk kiesrecht en bij geheime stemming of door een gelijkwaardige vrije stemprocedure” wordt gewijzigd in “die worden gehouden door middel van volledig transparante en vrije stemprocedures”.

Herzien (Artikel 21 wordt Artikel 16)

- 16.1 Ieder mens heeft het recht om deel te nemen aan het bestuur van een regio, rechtstreeks of via vrij gekozen vertegenwoordigers.
- 16.2 Ieder mens heeft recht op gelijke toegang tot de openbare dienstverlening in de regio waar hij woont.
- 16.3 De wil van het volk is de enige basis voor het gezag van het bestuur van de regio. Deze wil zal tot uiting komen in periodieke en eerlijke verkiezingen, die gehouden zullen worden volgens volledig transparante en vrije stemprocedures.

Artikel 22*Origineel*

- 22 Een ieder heeft als lid van de gemeenschap recht op maatschappelijke zekerheid en heeft er aanspraak op, dat door middel van nationale inspanning en internationale samenwerking, en overeenkomstig de organisatie en de hulpbronnen van de betreffende Staat, de economische, sociale en culturele rechten, die onmisbaar zijn voor zijn waardigheid en voor de vrije ontplooiing van zijn persoonlijkheid, verwezenlijkt worden.

Wijzigingen

- I. Artikel 22 wordt hernoemd tot Artikel 17;
- II. “Iedereen” wordt vervangen door “ieder mens”;
- III. ‘als lid van de samenleving’ wordt geschrapt omdat het alleen maar tot verwarring kan leiden;
- IV. “dat door middel van nationale inspanning en internationale samenwerking, en overeenkomstig de organisatie en de hulpbronnen van de betreffende Staat, de economische, sociale en culturele rechten, die onmisbaar zijn voor zijn waardigheid en voor de vrije ontplooiing van zijn persoonlijkheid” wordt vervangen door “dat deze zekerheid door regionale inspanning, onmisbaar voor zijn waardigheid en de vrije ontplooiing van zijn persoonlijkheid”.

Herzien (Artikel 22 wordt Artikel 17)

- 17 Ieder mens heeft als lid van de gemeenschap recht op maatschappelijke zekerheid en heeft er aanspraak op, dat deze zekerheid door regionale inspanning, onmisbaar voor zijn waardigheid en de vrije ontplooiing van zijn persoonlijkheid, verwezenlijkt word.

Artikel 23

Origineel

- 23.1 Een ieder heeft recht op arbeid, op vrije keuze van beroep, op rechtvaardige en gunstige arbeidsvoorwaarden en op bescherming tegen werkloosheid.
- 23.2 Een ieder, zonder enige discriminatie, heeft recht op gelijk loon voor gelijke arbeid.
- 23.3 Een ieder die arbeid verricht, heeft recht op een rechtvaardige en gunstige beloning, die hem en zijn gezin een menswaardig bestaan verzekert. Deze beloning zal zo nodig met andere middelen van sociale bescherming worden aangevuld.
- 23.4 Een ieder heeft het recht om vakverenigingen op te richten en zich daarbij aan te sluiten ter bescherming van zijn belangen.

Wijzigingen

- I. Artikel 23 wordt hernoemd tot Artikel 18;
- II. "Iedereen" wordt vervangen door "ieder mens";
- III. 18.2 "Een ieder heeft, zonder enige discriminatie, recht op gelijke beloning voor gelijk werk." zal worden verwijderd omdat het de principes van vrijwilligheid en vrijwillige uitwisselingen in de weg staat;
- IV. 18.3 "Iedereen die werkt, heeft recht op een rechtvaardige en gunstige beloning, die hem en zijn gezin een bestaan verzekert dat de menselijke waardigheid waardig is, en die, indien nodig, wordt aangevuld met andere middelen van sociale bescherming." zal worden geschrapt, omdat het de vrijwilligheidsbeginselen van vrije en vrijwillige uitwisselingen in de weg staat;

Herzien (Artikel 23 wordt Artikel 18)

- 18.1 Ieder mens heeft recht op arbeid, op vrije keuze van beroep, op rechtvaardige en gunstige arbeidsvoorwaarden en op bescherming tegen werkloosheid.
- 18.2 Ieder mens heeft het recht om vakbonden op te richten en zich daarbij aan te sluiten ter bescherming van zijn belangen.

Artikel 24

Origineel

- 24 Een ieder heeft recht op rust en vrije tijd, met inbegrip van een redelijke beperking van de arbeidstijd en periodieke vakanties met behoud van loon.

Wijzigingen

- I. Omdat de sociale zekerheid is ingebed in het systeem van Ethisch Geld, is Artikel 24 niet relevant en zal worden verwijderd.

Herzien: Artikel —
VERWIJDERD

Artikel 25

Origineel

- 25.1 Een ieder heeft recht op een levensstandaard die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van zichzelf en zijn gezin, waaronder begrepen voeding, kleding, huisvesting en geneeskundige verzorging en de noodzakelijke sociale diensten, alsmede het recht op voorziening in geval van werkloosheid, ziekte, invaliditeit, weduwschap, ouderdom of een ander gemis aan bestaansmiddelen, ontstaan ten gevolge van omstandigheden onafhankelijk van zijn wil.
- 25.2 Moederschap en kind hebben recht op bijzondere zorg en bijstand. Alle kinderen, zowel binnen als buiten het huwelijk geboren, genieten dezelfde sociale bescherming.

Wijzigingen

- I. Artikel 25 wordt hernummerd tot Artikel 19;
- II. “Iedereen” wordt vervangen door “ieder mens”;
- III. “sociale bescherming” zal worden uitgebreid met “van het bestuur van de regio”

Herzien (Artikel 25 wordt Artikel 19)

- 19.1 Ieder mens heeft recht op een levensstandaard die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van hemzelf en zijn gezin, met inbegrip van voeding, kleding, huisvesting en medische zorg en de noodzakelijke sociale diensten, alsmede het recht op zekerheid in geval van werkloosheid, ziekte, invaliditeit, weduwschap, ouderdom of een ander gebrek aan bestaansmiddelen ten gevolge van omstandigheden die buiten zijn controle liggen.
- 19.2 Moederschap en kind hebben recht op bijzondere zorg en bijstand. Alle kinderen, zowel binnen als buiten het huwelijk geboren, genieten dezelfde sociale bescherming van het bestuur van de regio.

Artikel 26

Origineel

- 26.1 Een ieder heeft recht op onderwijs. Onderwijs is kosteloos, althans wat het lager en basisonderwijs betreft. Basisonderwijs is verplicht. Technisch en beroepsonderwijs moet algemeen beschikbaar zijn en hoger onderwijs moet voor iedereen, op basis van verdienste, gelijkelijk toegankelijk zijn.
- 26.2 Onderwijs is gericht op de volledige ontwikkeling van de menselijke persoonlijkheid en op de versterking van het respect voor mensenrechten en fundamentele vrijheden. Het bevordert begrip, verdraagzaamheid en vriendschap tussen alle volkeren, rassen of godsdienstige groepen, en bevordert de activiteiten van de Verenigde Naties voor het handhaven van de vrede.
- 26.3 Ouders hebben in de eerste plaats het recht om te kiezen welke opvoeding hun kinderen willen volgen.

Wijzigingen

- I. Artikel 26 wordt hernoemd tot Artikel 20;
- II. "Iedereen" wordt vervangen door "ieder mens";
- III. "Basisonderwijs is verplicht." is overbodig, aangezien het al een mensenrecht is. We vervangen het door: "Ouders of verzorgers zijn verplicht ervoor te zorgen dat kinderen basisonderwijs krijgen."
- IV. 26.2 Kan worden verwijderd omdat onderwijs geen systeem van indoctrinatie is, maar uitsluitend bedoeld is om te onderwijzen. Het is de taak van ouders om de menselijke persoonlijkheid van hun kinderen te ontwikkelen.
- V. "een ouder recht" wordt vervangen door "het uitsluitende recht".

Herzien (Artikel 26 wordt Artikel 20)

- 20.1 Ieder mens heeft recht op onderwijs. Onderwijs moet gratis zijn, ten minste in de basisschool en de onderbouw. Ouders of voogden zijn verplicht ervoor te zorgen dat hun kinderen basisonderwijs krijgen. Technisch en beroepsonderwijs moet algemeen beschikbaar zijn en hoger onderwijs moet voor iedereen, op basis van verdienste, gelijk toegankelijk zijn.
- 20.2 Ouders hebben het exclusieve recht om te kiezen welke opleiding hun kinderen krijgen.

Artikel 27*Origineel*

- 27.1 Een ieder heeft het recht om vrijelijk deel te nemen aan het culturele leven van de gemeenschap, om te genieten van kunst en om deel te hebben aan wetenschappelijke vooruitgang en de vruchten daarvan.
- 27.2 Een ieder heeft recht op de bescherming van de geestelijke en materiële belangen, voortvloeiende uit een wetenschappelijk, letterkundig of artistiek werk, dat hij heeft voortgebracht.

Wijzigingen

- I. Artikel 27 wordt hernoemd tot Artikel 21;
- II. "Iedereen" wordt vervangen door "ieder mens";
- III. Octrooien en auteursrechten vormen de basis van veel misstanden in de samenleving. Net als het hamsteren van geld en land, moet het hamsteren van intellectueel eigendom worden verboden om een vrije en transparante informatiestroom te garanderen, wat veel criminele en verwoestende complotten voorkomt. Dit betekent dat de tekst "en het materiaal" uit 27.2 worden verwijderd. Op deze manier kan een auteur nog steeds het morele eigendom claimen en vrijwillige betalingen innen, maar hij kan zijn werk niet beschermen tegen kopiëren en blootstelling.

Herzien (Artikel 27 wordt Artikel 21)

- 21.1 Ieder mens heeft het recht om vrijelijk deel te nemen aan het culturele leven van de gemeenschap, om te genieten van kunst en om deel te hebben aan wetenschappelijke vooruitgang en de voordelen daarvan.

- 21.2 Ieder mens heeft recht op de bescherming van de morele belangen, voortvloeiende uit een wetenschappelijk, letterkundig of artistiek werk, waarvan hij de auteur is.

Artikel 28

Origineel

- 28.1 Een ieder heeft recht op het bestaan van een zodanige maatschappelijke en internationale orde dat de in deze Verklaring genoemde rechten en vrijheden daarin ten volle kunnen worden verwezenlijkt.

Wijzigingen

- I. Er is geen andere sociale en internationale orde nodig dan die van regionale besturen en een slanke, wereldwijde interventie-/vredeshandhavingsorganisatie. Het is al duidelijk dat ieder mens de hierboven beschreven rechten heeft, dus is Artikel 28 niet nodig. Het zal worden verwijderd.

Herzien: Artikel —
VERWIJDERD

Artikel 29

Origineel

- 29.1 Een ieder heeft plichten jegens de gemeenschap, en alleen daarbinnen is de vrije en volledige ontplooiing van zijn persoonlijkheid mogelijk.
- 29.2 In de uitoefening van zijn rechten en vrijheden zal een ieder slechts onderworpen zijn aan die beperkingen, welke bij de wet worden vastgesteld en wel uitsluitend ter verzekering van de onmisbare erkenning en eerbiediging van de rechten en vrijheden van anderen en om te voldoen aan de gerechtvaardigde eisen van de moraliteit, de openbare orde en het algemeen welzijn in een democratische gemeenschap.
- 29.3 Deze rechten en vrijheden mogen in geen geval worden uitgeoefend in strijd met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties.

Wijzigingen

- I. Artikel 29 is niet nodig, aangezien het alleen de Verenigde Naties en hun acties probeert te legitimeren. Het zal worden verwijderd.

Herzien
VERWIJDERD

Artikel 30

Origineel

- 30.1 Niets in deze Verklaring mag worden uitgelegd als zou dit impliceren dat een Staat, groep of persoon het recht heeft om enige activiteit te ondernemen of enige handeling te verrichten die gericht is op de vernietiging van een van de rechten en vrijheden die in deze Verklaring zijn uiteengezet.

Wijzigingen

- I. Artikel 30 wordt hernoemd tot Artikel 22;
- II. “Staat” wordt vervangen door “regio”;

Herzien (Artikel 30 wordt Artikel 22)

- 22 Niets in deze Verklaring mag worden uitgelegd als zou dit impliceren dat een regio, groep of persoon het recht heeft om activiteiten te ondernemen of handelingen te verrichten die gericht zijn op de vernietiging van de rechten en vrijheden die in deze Verklaring worden genoemd.

9.1.1 Conclusie Over De Universele Mensenrechtenverklaring

De UVRM is een uitstekend voorbeeld om een verbeterde versie van de UVRM op te baseren, een nieuwe UVRM die de basis zal vormen voor elk nieuw rechtssysteem dat in alle regio's van de wereld van overvloed zal worden gebruikt. Uiteraard zijn veel rechten oorspronkelijk opgesteld met grote overheden en de Verenigde Naties in gedachten. Daarom is de nieuwe versie veel korter en minder vaag. Veel van de vage tekst in het origineel werd gebruikt om de Verenigde Naties en de regeringen en instituten die de eigenaren van de centrale banken beschermen, te ondersteunen en te beschermen. De wijzigingen in de UVRM in dit document laten zien hoe belangrijk het is om de misleiding achter ons te laten en alleen de resterende goede delen te gebruiken die zijn opgenomen om de mensen initieel te overtuigen de gehele versie van de Verenigde Naties te accepteren.

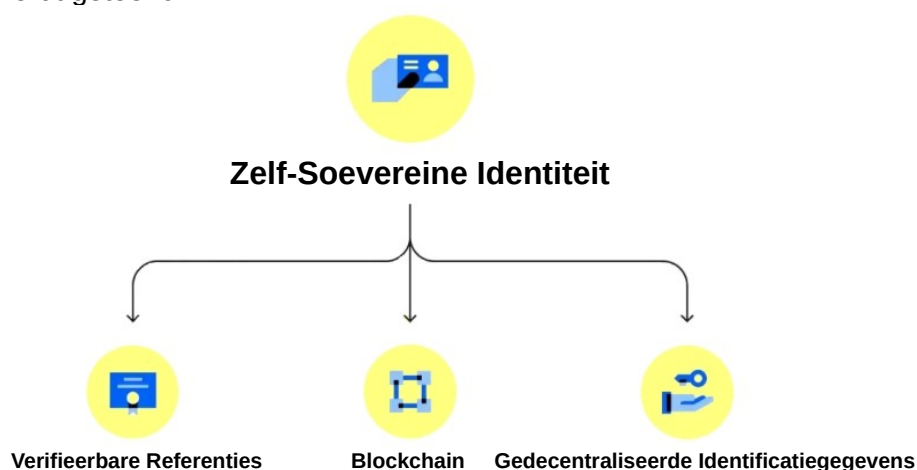
9.2 Zelf-Soevereine Identiteit

Laten we eerst eens kijken hoe Wikipedia een zelf-soevereine identiteit definieert:

Zelf-soevereine identiteit is een benadering van digitale identiteit die individuen controle geeft over de informatie die ze gebruiken om te bewijzen wie ze zijn voor websites, diensten en applicaties op het web. Zonder zelf-soevereine identiteit moeten individuen met persistente accounts (identiteiten) op het internet vertrouwen op een aantal grote identiteitsproviders, zoals Facebook (Facebook Connect) en Google (Google Sign-In), die de controle hebben over de informatie die aan hun identiteit is gekoppeld. Als een gebruiker ervoor kiest om geen grote identiteitsprovider te gebruiken, moet hij of zij bij elke serviceprovider een nieuw account aanmaken, wat de webervaring versnippert. Self-sovereign identity biedt een manier om deze twee ongewenste alternatieven te vermijden. In een self-sovereign identity-systeem krijgt de gebruiker op een gestroomlijnde en veilige manier toegang tot diensten, terwijl hij of zij de controle behoudt over de informatie die aan zijn of haar identiteit is gekoppeld.

Nou, dit is een behoorlijk lange definitie met veel uitleg. Waarom is dat zo?

Laten we nu eens kijken hoe een bedrijf als Dock.io, dat Verifieerbare Referenties en Zelf-Soevereine Identiteit-technologie bouwt, de definitie van Wikipedia toepast. Dock.io koppelt Verifieerbare Referenties aan een zelf-soevereine identiteit op een manier die in deze afbeelding wordt getoond:

Verifieerbare referenties, blockchain en gedecentraliseerde identificatiegegevens zijn de drie pijlers van de zelf-soevereine identiteit. In dit model kunnen "verifieerbare referenties" worden uitgegeven door paspoortdiensten of een universiteit, waardoor een individu deze referenties kan gebruiken en zogenaamd "zelf-soverein" wordt.

Het Probleem Met Deze Definitie

Wat nu als de Paspoortdienst of de Universiteit de "verifieerbare gegevens" intrekt of stopzet? In dat geval moet de persoon nieuwe manieren vinden om zijn identiteit te bewijzen. En wat gebeurt er als de persoon zijn identiteit achter zich wil laten en een complete identiteit wil creëren? Op dat moment wordt het duidelijk dat de persoon geen echte controle heeft over zijn identiteit. De identiteit van een persoon wordt gecontroleerd door de overheid en banken die de verifieerbare gegevens uitgeven. Zonder paspoort of identiteitskaart is het onmogelijk om financiële diensten te verkrijgen, wat het vrijwel onmogelijk maakt om te overleven.

Het doel van een zelf-soevereine identiteit is NIET (zoals Wiki je wil doen geloven) om "controle te hebben over de informatie die bij je identiteit hoort". Een zelf-soevereine identiteit betekent dat jij – en niemand anders – de controle hebt over alle aspecten van je identiteit. Wanneer je zelf-soverein bent, betekent dit dat er geen "vertrouwde" instituten zijn die deelnemen aan het verificatiesysteem wanneer iemand je vraagt om je zelf-soevereine identiteit te "bewijzen".

Een Juiste Definitie

De definitie die op Wiki wordt gebruikt, klopt gewoon niet. Het gaat niet om de gegevens die gekoppeld zijn aan je verifieerbare identiteit. Het gaat om de identiteit zelf EN alle informatie die eraan gekoppeld is. Ik zou een zelf-soevereine identiteit als volgt definiëren:

Een Zelf-Soevereine Identiteit is een identiteit die ik alleen voor mezelf creëer en die ik volledig zelf kan veranderen, op elk moment en zonder toestemming van wie dan ook. Een echte Zelf-Soevereine Identiteit is een identiteit waarbij ik gewoon vertel wie ik ben, en waarbij het aan anderen is om te zien of ze me vertrouwen als wie ik zeg dat ik ben. En hoe kennen ze me? Simpelweg omdat ze me hebben gezien, me hebben ontmoet of anderen kennen die me hebben ontmoet en over me hebben verteld.

De Definitie van een Zelf-Souvereine Identiteit Is Belangrijk

We kennen allemaal de filmfragmenten waarin politieagenten in fascistisch Duitsland of communistisch China burgers op elke hoek van de straat om papieren vragen. Het excuus is altijd om deze burgers te beschermen tegen boemannen, terwijl de echte reden is dat ze willen laten zien wie hier de baas is en willen weten waar iedereen zich bevindt, zodat het makkelijker is om de overheid te beschermen tegen hun eigen burgers.

De politie zou echter moeten werken voor de mensen die op straat zijn, door hen met rust te laten of te helpen. Alleen wanneer mensen zich duidelijk misdragen, moet de politie ingrijpen, en zelfs dan zou identiteit er niet toe moeten doen.

Hetzelfde geldt voor online identiteiten. We hebben 30 jaar lang prima met het internet geleefd. Als mensen zich misdroegen, waren er genoeg mogelijkheden om daar iets aan te doen. Vrijheid brengt verantwoordelijkheden met zich mee. Het gezegde luidt: "Wanneer je vrijheid opgeeft voor veiligheid, verlies je beide." Of zoals Benjamin Franklin het verwoordde:

"Wie essentiële vrijheid opgeeft om een beetje tijdelijke veiligheid te kopen, verdient noch vrijheid, noch veiligheid."

Soverein zijn' betekent dat je eerst de volledige controle over je identiteit terug moet krijgen. Laat niemand de controle over je identiteit overnemen. Als soeverein mens ben jij de enige die bepaalt wat je identiteit is en wat je doet om anderen vertrouwen te geven. Dáár begint vrijheid en dat moeten we niet licht opvatten.

Financiële Vrijheid

We moeten ook onze financiële vrijheid terugwinnen, want financiële vrijheid wordt momenteel enorm aangevallen door bankiers en overheden. Een financieel systeem is niets meer dan een boekhoudsysteem dat de ruilhandel met goederen en diensten bijhoudt en smeert. De boekhouding is echter verbonden met de identiteit van mensen. Momenteel zijn de identiteiten die banken en overheden gebruiken helemaal niet zelfsoeverein, waardoor banken en overheden onze vrijheid kunnen aanvallen.

Daarom moeten we onderzoeken of het mogelijk is om een nieuw financieel systeem te hebben dat zelf-soevereine identiteiten gebruikt. We moeten onderzoeken hoe een financieel systeem werkt wanneer het volledig gebaseerd is op zelf-soevereine identiteiten.

Als je je zo'n systeem voorstelt, ziet het er zo uit. In een systeem waarin iedereen gelijkelijk deelneemt aan de geldschepping, besluit iemand zijn identiteit te veranderen. Deze persoon zou al zijn munten kunnen uitgeven, een nieuwe identiteit kunnen beginnen en daarmee een nieuw startbedrag aan munten kunnen ontvangen.

Die situatie lijkt op het eerste gezicht niet eerlijk. Toch is het veel minder oneerlijk dan je wellicht denkt. Wanneer je een systeem hebt waarin iedereen iemands geschiedenis kan controleren, kun je ook zien dat een mens een zeer recente identiteit heeft aangemaakt. Als je dat ziet, betekent dit dat je tijd nodig hebt om vertrouwen in die persoon op te bouwen. Het zal even duren voordat andere mensen die persoon beter kennen en zijn munten gaan accepteren.

Wanneer dit systeem ook demurrage (automatische devaluatie) toepast, wordt het veranderen van je identiteit nog minder aantrekkelijk. De demurrage verlaagt namelijk actief de waarde van de munten. Dit betekent dat de munten van een persoon met een nieuwe identiteit in waarde dalen in de tijd die hij nodig heeft om nieuw vertrouwen op te bouwen.

Het starten van een nieuwe identiteit kan heel eenvoudig lijken, maar het opbouwen van vertrouwen in een financieel systeem waar je korte geschiedenis wordt gecontroleerd, kan aanzienlijk meer tijd kosten.

Conclusie Over Zelf-Soevereine identiteiten

Een goede zelf-soevereine identiteit leert mensen om te vertrouwen op hun menselijke instincten in plaats van te vertrouwen op overheids- of "Big Tech"-systemen. In combinatie met een financieel systeem zal een goede zelf-soevereine identiteit mensen echte vrijheid bieden, omdat geen enkel groot instituut de financiële sector kan controleren. In een wereld die al zwaar 'gefinancieeliseerd' is, is financiële vrijheid bijna net zo belangrijk als algemene vrijheid. Een goede zelf-soevereine identiteit helpt mensen te leren elkaar te vertrouwen, wat de kern van elk financieel systeem zou moeten zijn. Daarom vinden wij het kiezen van een goede zelf-soevereine identiteit erg belangrijk, simpelweg omdat echt vertrouwen tussen mensen essentieel is voor het creëren van een vrije en veilige samenleving.

9.3 Natuurlijk Recht

Overal ter wereld wordt de sluier opgelicht van de flagrante overheids corruptie, die samenspannt met banken en het grootkapitaal om een kleine groep te verrijken en te beschermen ten koste van de gewone burger. Nooit eerder in de geschiedenis werd dit criminele gedrag zo snel en duidelijk aan het licht gebracht. Deze geest gaat niet meer terug in de fles. De grote vraag is echter: wat gaan we nu doen?

9.3.1 Audi Alteram Partem

Laten we eerst de weg vrijmaken voor bestuurlijke transparantie. Audi Alteram Partem in het bestuursrecht belichaamt het fundamentele idee dat beide partijen in een geschil gehoord moeten worden voordat een beslissing wordt genomen. Het waarborgt eerlijkheid, transparantie en het recht op een eerlijk proces in gerechtelijke procedures en bestuurlijke maatregelen. Door elke partij de gelegenheid te geven haar standpunt te presenteren, handhaaft Audi Alteram Partem de beginselen van rechtvaardigheid, beschermt het tegen willekeur en bevordert het de rechtsstaat.

Het beginsel van Audi Alteram Partem is een fundamenteel aspect van natuurlijke rechtvaardigheid en eerlijke rechtsgang. De essentiële elementen ervan zijn:

Kennisgeving

Kennisgeving is een fundamenteel onderdeel van de natuurlijke rechtvaardigheid en zorgt ervoor dat partijen op de hoogte worden gesteld van elke tegen hen voorgestelde actie. Het biedt personen de mogelijkheid om te reageren en zich te verdedigen. Zonder behoorlijke kennisgeving wordt elke daaropvolgende beschikking of beslissing als nietig beschouwd vanaf het begin.

Het recht op kennisgeving is cruciaal, omdat het personen in staat stelt de feiten en de aanklachten tegen hen te begrijpen vóór een hoorzitting. De kennisgeving moet essentiële details bevatten, zoals de datum, tijd en plaats van de hoorzitting, evenals de jurisdictie waaronder de zaak is aangespannen. Bovendien moeten de aanklachten en de voorgenomen acties tegen de betrokkene duidelijk worden vermeld. Het ontbreken van deze details maakt de kennisgeving ongeldig.

Hoorzitting

Een eerlijk proces is een ander cruciaal aspect van het beginsel van hoor en wederhoor. Het waarborgt dat partijen de gelegenheid krijgen hun zaak te bepleiten en gehoord te worden voordat er een beslissing wordt genomen. Als een autoriteit een bevel uitvaardigt zonder de betrokken partij een eerlijk proces te bieden, wordt het bevel als ongeldig beschouwd.

Bewijs

Bewijs is een cruciaal onderdeel van elke gerechtelijke procedure en moet worden gepresenteerd wanneer beide partijen aanwezig zijn. De rechterlijke of quasi-rechterlijke autoriteit baseert haar beslissing op het aan haar overgelegde bewijs. Alle informatie, zoals eerdere veroordelingen, waarop de rechtbank zich kan baseren zonder de betrokken partij de kans te geven deze te ontkennen, moet aan de betrokken partij worden meegedeeld.

Kruisverhoor

Kruisverhoor is een belangrijk onderdeel van de juridische procedure. Het biedt partijen de mogelijkheid om bewijsmateriaal dat tegen hen wordt gepresenteerd, aan te vechten.

Juridische vertegenwoordiging

Juridische vertegenwoordiging wordt niet altijd als essentieel beschouwd voor een eerlijk proces in administratieve procedures, maar kan een aanzienlijke impact hebben op het vermogen van een partij om het juridische proces te begrijpen en er effectief doorheen te navigeren. In bepaalde omstandigheden kan het ontzeggen van het recht op juridische vertegenwoordiging een schending van de natuurlijke rechtvaardigheid vormen.

Uitzonderingen Op Audi Alteram Partem

De regel van hoor en wederhoor in het bestuursrecht is niet universeel toepasbaar en kan in bepaalde omstandigheden worden uitgesloten wanneer deze geen zinvol doel dient. Deze uitsluiting is geen afwijking van het beginsel van natuurlijke rechtvaardigheid, maar eerder een erkenning dat de vereiste van een formele hoorzitting in sommige situaties onnodig of onpraktisch kan zijn.

Wettelijke uitsluiting

Van wettelijke uitsluiting is sprake wanneer de toepasselijke wet niet expliciet voorziet in een hoorzitting of de toepassing van de beginselen van natuurlijke rechtvaardigheid niet vermeldt. In dergelijke gevallen kan de rechter de uitsluiting handhaven, zolang deze niet leidt tot onbillijkheid of willekeur.

Als de uitsluiting echter willekeurig, onredelijk of oneerlijk is, kan deze worden aangevochten.

Wetgevende functie

Wetgevende taken, die de vaststelling van algemene regels of wetten inhouden, vereisen mogelijk geen individuele hoorzittingen, omdat ze gericht zijn op het algemeen belang in plaats van op specifieke personen. Evenzo vereisen bestuurshandelingen die van gezag zijn en geen invloed hebben op individuele rechten, mogelijk geen formele hoorzitting.

Als de uitsluiting van de beginselen van natuurlijke rechtvaardigheid echter leidt tot willekeurige of oneerlijke behandeling, kunnen de rechtbanken ingrijpen om eerlijkheid en rechtvaardigheid te waarborgen.

Onuitvoerbaarheid

Onuitvoerbaarheid is een geldige reden om de toepassing van de Audi Alteram Partem in het bestuursrecht uit te sluiten. Dit betekent dat, hoewel het beginsel van natuurlijke rechtvaardigheid vereist dat er een mogelijkheid tot hoor en wederhoor wordt geboden, er situaties zijn waarin dit niet haalbaar is. In dergelijke gevallen kan de regel worden uitgesloten.

Conclusie Over Audi Alteram Partem

Audi Alteram Partem, als beginsel van natuurlijke rechtvaardigheid, belichaamt de essentie van eerlijkheid en een behoorlijke rechtsgang in gerechtelijke procedures. Het concept draait om de fundamentele gedachte dat alle partijen de gelegenheid moeten krijgen om hun zaak te bepleiten en te reageren op beschuldigingen voordat er een beslissing wordt genomen.

De essentie van Audi Alteram Partem in het bestuursrecht omvat het recht op kennisgeving, een eerlijk proces, het overleggen van bewijs, kruisverhoor en vertegenwoordiging in rechte. Hoewel er uitzonderingen op de toepassing ervan bestaan, zoals in gevallen van onuitvoerbaarheid of wetgevende bevoegdheden, blijft Audi Alteram Partem cruciaal voor het handhaven van rechtvaardigheid, het voorkomen van willekeurige beslissingen en het waarborgen van transparantie en eerlijkheid in rechtssystemen wereldwijd.

9.3.2 Informatie Achterhouden

Het knoeien met bewijsmateriaal is gerelateerd aan Audi Alteram Partem. Wanneer een persoon of instelling bewijsmateriaal verandert, verbergt, vervalst of vernietigt met de bedoeling een onderzoek te verstoren, is dit in veel rechtsgebieden een strafbaar feit. Als het achterhouden van informatie een "strafbaar feit" is, dan is het nu zonder twijfel duidelijk dat bijna elke regering (en met name de regeringen van de VS, Engeland en de EU) opzettelijk vitale informatie voor het publiek achterhoudt en handelt zonder de toestemming van de kiezers.

Denk aan de onthullingen van [USAID](#), de dictatoriale beslissingen van de EU om de oorlogsmachine op te voeren en een Derde Wereldoorlog (WOIII) te veroorzaken, zelfs zonder hun Amerikaanse NAVO-partners goed te raadplegen, en de betrokkenheid van geheime diensten bij de moord op vele politici of bij de omverwerping van vele regeringen, waaronder Oekraïne.

Nu het duidelijk is dat deze regeringen niet hun bevolking dienen – maar alleen de belangen van de eigenaren van de centrale banken en aanverwante grote bedrijven (zoals Big Tech, Big Pharma, het militair-industriële complex, Big Agriculture, om er maar een paar te noemen) – is het tijd om gerechtigheid te eisen. We moeten weten hoe het mogelijk is dat al deze bovengenoemde partijen deze massale corruptie hebben toegestaan en er waarschijnlijk aan hebben meegewerkt, en hoe de verantwoordelijken daarvoor gestraft moeten worden.

Dit zou moeten gebeuren in een proces dat vergelijkbaar is met de Corona-Ausschuss van Reiner Füllmich, maar dat uiteraard fundamenteeler is, omdat het niet alleen duidelijkheid vereist over de corruptie tijdens de pandemie, maar ook eeuwenlange algemene corruptie van al deze regeringen en aanverwante bedrijven en organisaties aanpakt.

9.3.3 Geheimhouding Is Een Corruptievirus

Nog voordat de rechtszaken beginnen, kunnen we al enkele conclusies trekken: geheimhouding door de overheid, banken en grote bedrijven is de dekmantel die de corruptie heeft laten woekeren. We hadden overheden nooit mogen toestaan bewijs te verbergen.

Maar ook de geheimhouding van patenten vormt een basis voor veel mogelijke criminele situaties die alleen mogelijk waren omdat de daders "bewijs mochten verbergen".

In de voorgestelde nieuwe wereld zouden deze geheimhoudingsregels niet langer getolereerd moeten worden. Dit betekent onder andere dat alle geldstromen voor iedereen transparant moeten zijn (zoals we promoten in ons 1CoinH-project). Daarnaast zou er geen bescherming meer mogen zijn op basis van patenten of andere systemen die geheime technologie mogelijk maken. Evenzo zouden er geen stichtingen met geheime begunstigden mogen bestaan. Transparantie creëren betekent ook dat elke vorm van censuur volledig moet worden afgeschaft. De enige echte reden voor elke vorm van censuur is altijd het verhullen van (potentiële) misdaden van machthebbers. Censuur is de duidelijkste indicator van totalitarisme. Mensen moeten beschermd worden tegen censuur en niet tegen onzinnige uitlatingen. Goed onderwijs is de enige bescherming die mensen nodig hebben tegen onzinnige uitlatingen en niets anders.

9.3.4 Belastingheffing Kan Alleen Vrijwillig Zijn

Het huidige belastingstelsel is ook inherent crimineel. Belasting is prima zolang het een transactie met wederzijdse instemming is. In een parallelle wereld kan belasting niet met geweld worden afgedwongen. Het lijkt geen twijfel dat mensen graag zullen betalen voor initiatieven die hun gemeenschap ten goede komen, mits de mensen eerst in hun basisbehoeften kunnen voorzien.

Voor belasting kun je ook de filosofie van "het achterhouden van bewijs of transparantie" toepassen. Zolang ik niet precies kan zien waaraan belasting wordt uitgegeven, kan ik er niet voor betalen. Sterker nog: ik wil precies weten waar de belasting die ik betaal aan wordt uitgegeven. Dus als ik geen nieuw asfalt of een extra Leopard-tank wil, dan wil ik er zeker van zijn dat mijn belastinggeld daar niet aan wordt uitgegeven. Het is aan mijn transactiepartner (de overheid in het geval van belasting) om mij dit precies te laten zien. Als ze dat niet kunnen, dan is er geen betaling. Belasting mag nooit worden geïnd onder dreiging van (politie)geweld.

Overheden kunnen alleen overtuigen met volledige openheid. Met al die onleesbaar gemaakte documenten over "openheidsverzoeken van de overheid" is het duidelijk dat de regeringen volstrekt niet in staat zijn om aan hun transparantieplichting te voldoen. Om nog maar te zwijgen van de afschuwelijke uitgaven aan hun geheime diensten. Er zijn dus voldoende redenen om te stoppen met belasting betalen, omdat onze transactiepartner bewijsmateriaal over de besteding van mijn geld verbergt, verandert en vernietigt om hun grootschalige frauduleuze praktijken te verhullen. Het is nu volkomen duidelijk dat wij - het volk - nooit hebben ingestemd met die misdaden van onze regeringen.

Ook al is de meerderheid van mijn land van mening dat het oké is dat hun regering mijn bezittingen met geweld steelt, dan heb ik het recht om dat niet toe te staan. Habeas Corpus

speelt daar ook een rol in, wat eveneens deel uitmaakt van de "natuurwetten". Het belangrijkste is echter dat elke transactie in het leven met wederzijdse instemming moet plaatsvinden. In ons huidige belastingstelsel is wederzijdse instemming volledig afwezig, vooral nu we weten dat onze regeringen volledig corrupt zijn en extreem goed gefinancierd en getraind zijn om elk bewijs van hun misdaden te verbergen, te veranderen en te vernietigen. Als je de meerderheid van je bevolking voor de gek houdt, betekent dat niet dat het legaal is om iemand te dwingen iets te betalen.

9.3.5 Game Over

Als "burgers" zeggen: "Ik heb toch niets te verbergen voor mijn overheid of Big Tech", dan is de beste manier om daar tegenin te gaan: "Die bewering geldt alleen als je een overheid hebt die ook niets kan verbergen."

Echte transparantie is de enige uitweg uit deze chaos. We zien nu dat – als je iedereen (inclusief overheden) toestaat hun transacties te verbergen – je inderdaad in het moeras terechtkomt waarin we nu leven: een samenleving waarin je al je privacy moet opgeven aan overheden en banken, terwijl de mensen die dit van je vragen (de echte eigenaren en de overheden die ze controleren) alles voor je zullen verbergen, inclusief echt nieuws, echte wetenschap, echte economie en echte veiligheid.

Dat moet veranderen. We hebben ook geen andere keuze dan dit systeem te veranderen, omdat de overheden ons nu willen laten geloven dat alleen de Derde Wereldoorlog ons van de boeman kan redden. Veel mensen geloven deze leugens niet meer, want het is nu duidelijk dat

de eigenaren van het systeem de enigen zijn die de Derde Wereldoorlog nodig hebben om hun misdaden nog wat langer te kunnen verbergen. Ze hebben wat extra tijd nodig om ons te dwingen onze eigen digitale gevangenis te bouwen. Maar het is te laat. Te veel mensen doorzien deze agenda. Die geest gaat niet meer terug in de fles. Te veel mensen zullen zich voorbereiden om het systeem van bedrog en verdraaiing achter zich te laten.

Gerechtigheid zal zegevieren.
Het spel is voorbij.

9.4 Conclusie Over Regels

In het verleden is er veel goed werk verricht op het gebied van mensenrechten, soevereiniteit en natuurrecht. Het is aan lokale gemeenschappen om deze te vertalen naar de rijkdom van hun culturen. Het is belangrijk dat we nu ook weten hoe regeringen worden gecorrumpeerd en misbruikt, en hoe overwinnaars buiten beeld blijven. We weten ook hoe ze ons aanzetten tot haat en onderlinge strijd. We weten nu hoe ze ons hebben geïndoctrineerd, de samenleving hebben geïnfiltrerd en kunstmatige schaarste hebben gecreëerd. Het enige dat nooit kunstmatig was, was het lijden van de gewone mensen.

Gelukkig hebben we nu het begrip en de middelen om deze misleiding nooit meer te laten gebeuren. Voor mij persoonlijk is het voldoende om iedereen de weg te wijzen om afstand te nemen van de dreigende dystopische toekomst die de overwinnaars voor ons voorbereiden. Het is echter aan alle anderen om zich hierover goed te informeren en hun lokale gemeenschappen zelf te organiseren, gebaseerd op hun cultuur en erfgoed. Alleen als mensen weer de regie over hun eigen lot nemen en hun democratische en juridische systemen reorganiseren, kunnen we de rijkdom en overvloed van onze wereld en de mensen die erin leven, behouden.

10 Word Een Deel Van Ons

Om veel mensen voor te bereiden op de transformatie naar een Abundomy – waar we allemaal kunnen genieten van de rijkdom die onze aarde te bieden heeft – hebben we veel hulp nodig. De makkelijkste manier om ons te helpen is door dit boek digitaal te verspreiden of het op papier te printen en te delen met jouw lokale gemeenschap.

Werk met ons samen om programma's te creëren die vaak kansarme mensen uit lokale gemeenschappen financieel onafhankelijk maken en om gemeenschappen te leren hoe ze welvaart kunnen creëren in een wereld waar het financiële systeem niet rechtvaardig is.

10.1 Samenwerkingen

Om dit te kunnen doen, moeten we samenwerken met de lokale gemeenschappen op de ene locatie en met donors aan de andere kant, zodat we onze educatieve programma's kunnen uitvoeren. Daarom zul je zien dat we beide partijen benaderen. Hoe sterker deze partnerschappen zijn, hoe beter we ons werk kunnen doen.

10.2 In Het Zonnetje Zetten

Partnerschappen moeten echter niet alleen met ons worden aangegaan. We moedigen lokale gemeenschappen ook aan om directe partnerschappen met elkaar aan te gaan en kennis, educatief materiaal, faciliteiten en succesverhalen te delen. Het is voor ons erg belangrijk om het concept – leven in een wereld van overvloed – steeds autonomer te zien worden. Op de communitypagina van onze website zullen we onze voortgang in het creëren van nieuwe samenwerkingen in de toekomst belichten.

10.3 Contact

Als je een waardevolle partner wilt worden of als je andere gemeenschappen wil vinden om mee samen te werken, kunt je contact met ons opnemen via: info@worldofabundance.org of ga naar www.worldofabundance.org of naar www.abundomy.com.

10.4 Doneer

Uiteraard kun je mij ook helpen dit werk te blijven doen en het gratis beschikbaar te stellen voor iedereen. De makkelijkste manier om dit te doen is door simpelweg "Koffie Voor Me Te Kopen". Jouw donatie wordt zeer op prijs gesteld!

11 Conclusie

Het bereiken van het punt waarop ik een compleet boek kon schrijven over een haalbaar pad naar een betere toekomst voor mijn kinderen, was geen eenvoudige opgave. Het kostte me ongeveer acht jaar om – niet alleen de meest logische manier te vinden om een echt eerlijk financieel systeem te creëren – maar ook een aantal jaren om een goede strategie te vinden om dat te realiseren. Uiteindelijk – toen ik op 23 augustus 2025 wakker werd – schoot me ineens het woord 'Abundomie' te binnen, zoals zoveel ideeën zomaar uit het niets lijken te komen. Ik wist meteen dat dat woord de titel van dit boek zou worden.

Ik probeerde zo snel mogelijk te werken, zodat ik het boek op 11 september kon uitbrengen, 24 jaar na de tragedie in de Twin Towers in New York. Het was op deze dag dat mijn zoektocht naar de waarheid over "hoe de wereld echt werkt" begon. Na het lezen van dit boek begrijp je misschien dat ook deze ramp een belangrijke rol speelde in het feit dat de overwinnaars ons dichter bij het communisme brachten. Terugkijkend kostte het me 16 jaar onderzoek van allerlei kanten naar de verschillende gebeurtenissen – die volgden op 9/11 – om te begrijpen dat de puzzel voor mij begon te passen. Op dat moment, in 2017, werd het me eindelijk duidelijk dat het nodig was om niet alleen meer onderzoek te doen naar het onderwerp, maar ook om onvermoeibaar te werken aan de daadwerkelijke vervanging van het vreselijke systeem waarin we momenteel leven. Nu ben ik erg blij dat ik die ietwat impulsieve beslissing heb genomen. Het was een lange, uitdagende reis.

Eind 2017 begon ik met het schrijven van een boek over maatschappelijke ontwrichtingen en over Afrika, dat ik in 2018 afrondde. Het was mijn eerste poging om een eerlijk financieel systeem te creëren en te begrijpen wat er in de samenleving gebeurt. Het schrijven van een boek dwingt je om alles uit de kast te halen tijdens je onderzoek en een serieuze poging te doen om een beter, eerlijker financieel systeem te ontwerpen. Ik had het gevoel dat ik deze noot alleen zou kunnen kraken door dit eerste boek te schrijven.

Toen ik het publiceerde, zag ik al dat mijn eigen indoctrinatie in sommige hoofdstukken nog in de weg zat en dat de kern van de zaak nog niet helemaal was gekraakt. Daarom besloot ik het boek niet commercieel te promoten. Er viel nog veel te leren en te verbeteren aan mijn ideeën. Ik raakte echter niet ontmoedigd. Integendeel, het gaf me extra energie om nog dieper te graven, omdat ik merkte dat niet alleen de waarheid duidelijker werd, maar dat ook de oplossing zich duidelijker begon te openbaren. Ik merkte dat de oplossing eenvoudiger bleek dan ik aanvankelijk dacht, wat me vertelde dat ik op de goede weg moest zijn, in de goede richting.

Tussen 2018 en 2024 heb ik drie verschillende iteraties gemaakt van wat later 1CoinH werd. Ik besteedde veel tijd aan het uitleggen van de logica achter het financiële systeem op de websites en deed verschillende tests met mijn community. In december 2024 begon ik ook in te zien dat mijn aanpak van de strategie voor de uitrol van het systeem verkeerd was geweest. Het werd duidelijk dat het vermengen van ethisch geld met ons huidige geld onmogelijk is, en dat alleen een volledige schuldkijschelding het onrecht ongedaan kan maken dat bijna elke mens op deze planeet is aangedaan.

In december 2024 begon ik ook met het schrijven van artikelen op [Substack](#). Delen van die Substack teksten, worden ook in dit boek gebruikt. Begin juli 2025 had ik het gevoel dat de belangrijkste delen van mijn verhaal op Substack waren vastgelegd, maar ik vond ook dat de meer dan 30 artikelen geen alomvattend totaalbeeld van het onderwerp gaven. En de enige manier om dat te bereiken, was door een volledig boek te schrijven, waarin alle problemen en oplossingen die verband houden met het creëren van een eerlijke samenleving met behulp van een eerlijke vorm van geld, werden gebundeld en gecombineerd. Dus hier is het!

Gratis

Omdat ik ook een groot voorstander ben van vrijwilligheid en zelfs voorstel om alle auteursrechten in onze nieuwe samenleving te schrappen, heb ik geen andere keus dan het boek gratis uit te brengen. Daarom heb ik geen andere keus dan jou respectvol te vragen: "Koop een kopje koffie voor me!", als je vindt dat het boek waardevol voor je is en je mij wilt steunen. Het zou me zeker helpen om het boek in meerdere talen te kunnen vertalen en ervoor te zorgen dat het op de juiste manier wordt verspreid.

KOM BIJ ONZE WHATSAPP GROEP**KOM BIJ ONZE TELEGRAM GROEP***Buy me a coffee*

Om het boek gratis te maken, had ik nog twee andere redenen:

1. Ik wil iedereen vragen om kopieën van de pdf-versie van dit boek, of zelfs papieren exemplaren, te sturen naar iedereen die je kent en die ook geïnteresseerd is in waarom iedereen het moeilijk heeft en wat we eraan kunnen doen. Hoe meer mensen de wereld waarin we leven begrijpen en wat we eraan kunnen doen, hoe beter.
2. Een tweede reden om het boek gratis aan te bieden, is dat ik er een levend document van wil maken. Dat betekent dat ik verwacht dat het verschillende updates zal krijgen. Omdat ik mensen geen slecht gevoel wil geven dat ze een eerdere versie hebben, moet elke nieuwe versie ook gratis zijn.

Updates

Wanneer ik problemen tegenkom in grote projecten die ik in mijn reguliere werk doe, probeer ik altijd direct naar de meest voor de hand liggende oplossing te gaan. Zodra ik een oplossing heb gevonden die het probleem oplost, kan ik nu zonder stress naar verbeteringen zoeken. En – voor zover ik weet – kunnen oplossingen bij grote complexe vraagstukken altijd verbeterd worden. Dat is precies hoe ik het proces zie met dit boek en mijn ideeën die hier worden gepresenteerd.

Nu jij en ik weten dat er minstens één haalbare oplossing bestaat, kunnen we aan de slag gaan en proberen verbeteringen te vinden.

Dit boek wordt een "levend document". In elke nieuwe (en ook gratis) versie zul je verslagen vinden van de voortgang die we hebben geboekt. Daarnaast vind je ook nieuwe ideeën om lokale gemeenschappen weerbaarder te maken tegen de rijkdom-wegzuigende tentakels van de mensen die ons huidige economische systeem bezitten. Blijf dus op de hoogte en volg "www.abundomy.com" voor de laatste updates.

Wil je updates over dit boek ontvangen of heb je suggesties voor verbeteringen aan het systeem dat hier wordt voorgesteld? Stuur dan een e-mail naar: info@worldofabundance.org

Je bijdrage aan een betere toekomst wordt zeer gewaardeerd.

Bedankt dat je de tijd hebt genomen om mijn boek te lezen en ik hoop dat we elkaar snel in het echt ontmoeten!

Teun van Sambeek

[KOM BIJ ONZE WHATSAPP GROEP](#)

[KOM BIJ ONZE TELEGRAM GROEP](#)

ETHISCH GELD

Ons werd verteld dat geld neutraal is. Dat je – als je maar hard genoeg werkt – voor je gezin kunt zorgen. Dat als je land maar hard genoeg werkt, je land economische groei zal zien. Die economie is wat we allemaal samen doen.

We zijn bedrogen...

Teun van Sambeek (bedenker van 1CoinH) geeft ons zijn kijk op de grootste misleiding van de afgelopen 2000 jaar. Leugens die nu aan de oppervlakte komen en de wereldwijde status quo aan het wankelen brengen. We bevinden ons in een spirituele oorlog. Een oorlog die binnenkort zal beslissen of we slaven zullen zijn in de kunstmatige wereld van schaarste, of dat we – snel genoeg – actie zullen ondernemen om onszelf te bevrijden van de parasiet die ons de toegang ontnemt tot de daadwerkelijke wereld van overvloed die we verdienen.

Lees deze intrigerende, no-nonsense analyse van onze huidige economie en ontdek dat niet alles verloren is – als we het slim aanpakken.

STOP MET KLAGEN

Lees hoe wij hieruit komen en wat we daadwerkelijk moeten doen!

Versie 1.3 | 6 Oktober 2025